

स्वर्गाचे पुस्तक

खंड 24

तिच्या कृतीसोबत मी दैवी फियाटचे अनुसरण केले.

माझे गरीब मन माझ्या प्रिय येशूने दैवी इच्छेबद्दल मला सांगितलेल्या अनेक सत्यांचा विचार करत होते आणि त्यांनी किती प्रेम आणि काळजीने ते माझ्यासमोर प्रकट केले होते.

मी स्वतःला म्हणालो:

"त्याने मला सांगितलेली पहिली सत्ये प्रकाशाच्या चमकांसारखी होती ज्यात एक अनंत प्रकाश आहे.

मग, हळूहळू ते आता वीज नव्हते, परंतु प्रकाशाचे स्त्रोत होते.

आणि माझा गरीब आत्मा प्रकाशाच्या या कारंजेच्या सतत जेटखाली होता.

शेवटी ते प्रकाश आणि सत्याच्या समुद्रासारखे होते ज्यात माझा गरीब आत्मा बिंदूपर्यंत बुडून राहिला.

— सर्वकाही घेण्यास असमर्थ असणे e

- या समुद्रात कितीतरी सत्ये सोडून जावे लागले ज्यामध्ये मी बुडून गेलो.

मला तो अनंत प्रकाश स्वतःमध्ये मर्यादित ठेवण्यासाठी दिलेला नाही जो,

- शब्दात रूपांतरित केले आहे ,

- त्याने मला सुसंवाद, सौंदर्य आणि सर्वोच्च इच्छेची शक्ती प्रकट केली.

आणि आता मी प्रकाशात असल्याचे दिसते. पण ती बोलत नाही.

मी प्रकाशाचे समुद्र प्यायलो तरी मी काहीही बोलू शकत नाही. "

मी हा विचार करत असताना, माझ्या नेहमीच्या चांगल्या येशूने माझे सर्व प्रेम माझ्यामध्ये प्रकट केले, त्याने मला सांगितले :

माझ्या मुली, तुला माहित असणे आवश्यक आहे

- जेव्हा माणूस आपल्या इच्छेपासून दूर जातो,
आपल्या पितृत्वाचा चांगुलपणा प्राण्यांमध्ये त्याचे कार्य जीवन काढून घेतो.

म्हणूनच ते तिच्याबद्दल थोडेच बोलू शकले.

कारण दैवी फियाटच्या प्रकाशाचा ऑपरेटिव्ह समुद्र त्यांच्यात जीवनासारखा वाहत नव्हता. कारण त्यांच्या कृतघ्नतेने त्यांनी तिला नाकारले होते.

आणि आमच्या महान दयाळूपणासाठी, आम्ही त्यांना सोडले

- आमच्या इच्छेचे आदेश पूर्ण करण्यास सक्षम असण्याचे चांगले
- जीवन नाही, ज्यामध्ये तारणाची आशा आहे.

कारण आपल्या इच्छेशिवाय मोक्ष किंवा पवित्रता नाही.

परंतु आपल्या पितृत्वाचा चांगुलपणा, आपली इच्छा आणि आपले प्रेम यांनी उसासा टाकला आणि प्राण्यांमध्ये काम करून जीवनात परत येण्याची इच्छा केली.

तो जीव आपण पाहिला आहे

- सृष्टीचा परिपूर्ण उद्देश कळू शकला नाही,
- किंवा आम्हाला पाहिजे तसे पूर्णपणे आमच्या प्रतिमेत आणि प्रतिरूपात बनू नका,
आमच्या फियाटच्या ऑपरेटिव्ह लाइफशिवाय आम्ही त्यांना तयार केले होते.

कारण आमची फियाट ही प्राण्याची आदिम कृती आहे.

तो अयशस्वी झाला तर तो विस्कळीत, भेसळयुक्त राहतो. कारण तो त्याच्या अस्तित्वाची आदिम कृती चुकवत असतो.

पण तुम्हाला हे माहित असेलच की अनेक शतकांच्या छुप्या उसासांनंतर,
आपले परमत्व प्रेमाने ओतप्रोत भरलेले आहे, जे प्रेम निर्मिती आणि मुक्तीपेक्षाही
अधिक तीव्र आहे.

आमचे प्रेम आमच्यातून वाहत गेले आणि आम्हाला प्राण्याकडे पहिले पाऊल
टाकण्यासाठी प्रेमाची गरज भासू लागली.

जेव्हा मी तुम्हाला दैवी इच्छेबद्दलची पहिली सत्ये प्रकट करण्यास सुरुवात केली,
तेव्हा मी तुम्हाला प्राण्यांमध्ये पहिले पाऊल उचलण्याची जोरदार विनंती केली. **मी**
त्याच्या ज्ञानाच्या सहाय्याने त्याची पावले तुझ्यात केंद्रित केली आहेत .

आणि जेव्हा मी पाहिले की तुम्ही दैवी फियाटच्या पावलांवर चालत आहात, तेव्हा
मला आनंद झाला आणि उत्सव साजरा केला.

त्याच्याबद्दल अधिक सत्य प्रकट करून,
मी दैवी फियाटला आणखी पावले उचलण्यासाठी ढकलत होतो.

म्हणून मी तुम्हाला माझ्या इच्छेबद्दल सांगितलेली अनेक सत्ये
- अनेक पायऱ्या आहेत
की मी माझी फियाट करायला लावली,
कार्यरत जीवन म्हणून प्राण्यांमध्ये त्याचे पुनरागमन करण्यासाठी.

यासाठी मी तुम्हाला इतके सांगितले आहे की, असे म्हणता येईल की स्वर्ग आणि
पृथ्वी माझ्या इच्छेच्या ज्ञानाच्या पाऊलखुणांनी भरलेली आहेत.

एकत्र जमून ते तुमच्या आत्म्यात प्रकाशाचा समुद्र बनवतात,
- ते तुमच्यातून बाहेर येते
- प्राण्यांमध्ये आपला मार्ग तयार करण्यासाठी.
या चरणांची संख्या वाढेल

माझ्या इच्छेबद्दलची सत्ये ओळखली जातील.

कारण मी कधीच सत्य प्रकट करत नाही

- दान करण्याची इच्छा न ठेवता,
- जीवन न देता आणि त्यात असलेले चांगले. आणि यासाठी,
- जोपर्यंत माझी दैवी इच्छा त्याच्या सर्व ज्ञानाने ज्ञात होत नाही,
- त्याच्या पावलांना अडथळा होईल आणि
- त्याला प्राण्यांसाठी जे चांगले करायचे आहे ते निलंबित केले जाईल.

जर तुम्हाला माहित असेल की ते किती वेदनादायक आहे:

- चांगले करण्यास सक्षम असणे,
- असे करण्यास सक्षम असणे, ई
- तुम्हाला माहित नसल्यामुळे ते प्रलंबित ठेवावे लागेल,
- प्रतीक्षा करा आणि पुन्हा प्रतीक्षा करा, ई
- ज्यांना हे ओळखायचे आहे त्यांच्या मागे ओरडणे,

एखाद्याला देऊ इच्छित असलेल्या या चांगल्याच्या ओझ्यातून स्वतःला मुक्त करण्यास सक्षम होण्यासाठी - अरेरे! माझ्या फियाटच्या सर्व पायऱ्या जाणून घेण्यासाठी तुम्ही किती घाई कराल!

त्याहूनही अधिक, कारण या चरणांचे नेतृत्व होईल

- कोणतेही उपाय, मदत किंवा औषधे नाहीत -

परंतु जीवनाची परिपूर्णता, प्रकाश, पवित्रता आणि वस्तूंची संपूर्णता.

माझे प्रेम

संपूर्ण जगाला वाहणे आणि पूर येणे

मानवी कुटुंबाच्या हृदयात निर्मितीचा क्रम आणि माझ्या इच्छेचे राज्य पुन्हा स्थापित करा.

त्यानंतर माझा गोड येशू त्याच्या दिव्य हृदयासह दिसला ज्यातून प्रकाशाची अनेक किरणे निघाली.

दैवी इच्छेचे प्रत्येक ज्ञान ज्या बिंदूतून किरण बाहेर आले त्या ठिकाणी अंकित केले गेले, अशा प्रकारे दैवी हृदयाभोवती वैभव आणि प्रकाशाचा एक अद्भुत मुकुट तयार केला गेला.

माझा प्रिय येशू जोडला :

माझ्या मुली, माझ्या हृदयात असलेल्या वैभवाचा आणि प्रकाशाचा सुंदर मुकुट पहा! यापेक्षा सुंदर किंवा चमकदार असू शकत नाही.

हे किरण माझ्या इच्छेचे सर्व ज्ञान आहेत. तरीही या किरणांचा अडथळा होतो.

ते पसरू शकत नाहीत

- कारण त्यांचे ज्ञान माहित नाही! त्यामुळे त्यांचा विस्तार होऊ शकत नाही

- त्यांच्या प्रकाशाने संपूर्ण पृथ्वी भरण्यासाठी.

जणू काही सूर्याची किरणे आपला गोलाकार सोडून,

-विस्तार करण्यास सक्षम न होता हवेत निलंबित राहण्यास भाग पाडले

-पृथ्वीला स्पर्श करा e

- त्याच्या प्रकाश आणि उबदारपणाने कपडे घालणे.

त्याच्या किरणांचा विस्तार करण्यात अक्षम,

- सूर्य त्याच्या प्रकाशात असलेले प्रभाव देऊ शकत नाही आणि

- पृथ्वी देखील त्यांना प्राप्त करू शकली नाही.

पृथ्वी आणि सूर्यप्रकाशात काही अंतर असेल. हे अंतर सूर्याला पृथ्वीचे भले करण्यापासून रोखेल.

ते निर्जंतुक आणि निर्जंतुक राहिल.

माझ्या फियाटचे ज्ञान असे आहे:

जर ते उघड झाले नाहीत, तर त्यांचे किरण येऊ शकत नाहीत

- विस्तृत आणि
- आत्मे त्यांच्या हातात घेणे, म्हणून बोलणे, अ
- त्यांना गरम करा,
- त्यांना मानवी इच्छेतून काढून टाका,
- त्यांना पुन्हा तयार करा,
- माझ्या फियाटला त्यांच्या जीवनात पुन्हा बदल करा.

का हे ज्ञान

- मी आहे आणि
- आपल्या सर्जनशील हातातून बाहेर आलेले नवीन परिवर्तन प्राणी तयार करा.

मी दैवी फियाट त्याच्या ऐक्याशी एकरूप होण्याचा विचार करत होतो जेणेकरून निर्माणकर्ता आणि सृष्टी यांच्यातील या इच्छाशक्तीची एकता भरून काढता येईल. आणि मी स्वतःशी विचार केला:

"माझ्या निर्मात्याच्या एकात्मतेपर्यंत जाणे मला शक्य आहे का?"

येशू माझ्यामध्ये स्वतःला प्रकट झाला. त्याने मला सांगितले:

माझी मुलगी

जेव्हा आत्मा स्वतःला माझ्या इच्छेच्या एकात्मतेमध्ये ठेवतो, तेव्हा तो सूर्याच्या गोलामध्ये ठेवल्याप्रमाणे असतो.

सूर्याकडे पहा, तो एक आहे.

त्याच्या गोलाच्या उंचीवरून, तो एकच अभिनय करतो. पण खाली उतरणारा प्रकाश संपूर्ण पृथ्वीला सामावून घेतो.

त्याच्या प्रकाशाच्या प्रभावाने ते असंख्य आणि अनेक कृती निर्माण करते. तो व्यावहारिकदृष्ट्या सर्वकाही, प्रत्येक वनस्पती घालतो.

तो तिला प्रकाशाची मिठी देतो

आणि तो तिला म्हणाला:

"तुला काय हवंय? हनी? मी तुला देईन. आणि तू? उबदारपणा? इथे आहे.
आणि तू परफ्यूम? मी तुला पण देतो.

त्याचा प्रकाश जवळजवळ प्रत्येक गोष्टीवर उत्कटतेने पडतो. हे त्याला त्याच्या स्वभावाला अनुकूल ते देते

- त्याचे जीवन तयार करण्यासाठी आणि
- देवाने तयार केलेल्या आदेशानुसार वाढवा.

आणि हे सर्व का?

कारण त्याच्या गोलाकारात समाविष्ट आहे

- तसेच भरपूर प्रकाश
- पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर विखुरलेल्या सर्व बिया आणि सर्व गोष्टी आणि वनस्पतींचे सर्व परिणाम.

परंतु हे त्या आत्म्याचे प्रतीक आहे ज्याला आपल्या इच्छेच्या एकतेत जगायचे आहे . ते नंतर शाश्वत फियाटच्या क्षेत्रात उद्भवते

- ज्यात इतका प्रकाश असतो की त्यातून काहीही सुटू शकत नाही, ई
- ज्यात प्राण्यांच्या जीवनाची सर्व बीजे आहेत.

त्याचा प्रकाश

- कोट आणि आकार त्यांना प्रत्येक, e
- सर्वांना त्यांच्या निर्मात्याकडून इच्छित जीवन, सौंदर्य आणि पवित्रता प्राप्त व्हावी अशी प्रार्थना करा.

आणि या क्षेत्राचा आत्मा सर्व प्राण्यांचा भाग आहे आणि स्वतः सर्वांना देतो.

आमच्या कृतीची पुनरावृत्ती करा जी एक आहे.

पण या अनोख्या कृतीत सर्व काही करण्याचा आणि प्रत्येकाला स्वतःला देण्याचा

गुण आहे,

जणू ते प्रत्येकाकडे आहे आणि ते स्वतःच्या अधिकारात आहे.

खरंच, एकता आहे

-आपल्यामध्ये एक निसर्ग, ई

- आत्म्यात ती कृपा असू शकते.

आपल्या एकात्मतेत राहणाऱ्या आत्म्यामध्ये आपल्याला गुणाकार वाटतो. अरेरे!
आपल्याला प्राण्याचे लहानपण कसे पाहायला आवडते

-वर जा,

-मग उतरा आणि

- फरक

त्याच्या निर्मात्याचे पुनरावर्तक होण्यासाठी आपल्या ऐक्यात!

त्यानंतर, मी स्वतःला विचारले

माझा आशीर्वादित येशू त्याच्या इच्छेचे राज्य कसे आणेल: प्राणी सर्वकाही एकत्र
कसे स्वीकारू शकेल

आणि जवळजवळ सर्व एकाच वेळी

- त्याच्या इच्छेचे इतके ज्ञान,

- इतका मोठा माल,

- अशा दैवी शिष्टाचार,

- सौंदर्य आणि पवित्रता

ज्यामध्ये त्याच्या निर्मात्याच्या समानतेचे प्रतिबिंब आहे?

मी या सगळ्याचा विचार करत होतो

मग माझा प्रिय येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला :

माझी मुलगी, तिच्या स्वभावानुसार,
सृष्टीला इतके चांगले, अमर्याद प्रकाश मिळू शकत नाही.

त्याला ते लहान चुलीत घ्यावे लागेल आणि दुसरे घेण्यापूर्वी त्याने पहिले गिळले जाईपर्यंत प्रतीक्षा करावी लागेल.

आणि जर त्याने हे सर्व एकाच वेळी घेतले तर ती गरीब स्त्री बुडेल. त्याच्याकडे जे असू शकत नाही ते त्याला परत करण्यास भाग पाडले जाईल.

त्याने घेतलेले थोडेसे पचवेपर्यंत त्याला थांबावे लागले,

- जेणेकरून ते रक्ताप्रमाणे रक्ताभिसरण करू शकेल e
- जेणेकरून तिची महत्वाची मनःस्थिती तिच्या व्यक्तीमध्ये पसरते आणि तिला दुसऱ्या सिपसाठी तयार करते

हाच आदेश मी तुमच्याबरोबर पाळला नाही का?

हळूहळू तुमच्यासमोर प्रकट होत आहे, माझ्या शाश्वत फियाटची चिंता काय आहे? मी पहिला धडा सुरू केला, नंतर दुसरा, तिसरा वगैरे.

आणि चांगले चावून पहिले गिळल्यानंतर,

- ते तुमच्या आत्म्यात रक्तासारखे वाहू द्या,
- मी दुसरा धडा तयार करत होतो आणि माझ्या इच्छेने तुमच्यामध्ये जीवनाची पहिली कृती तयार केली.

आणि मी सृष्टीचा उद्देश पूर्ण करून त्याचा गौरव साजरा केला,

- तुम्हाला इतर उदात्त धडे देण्यास सक्षम होण्याची अपेक्षा आहे e
- स्वतःला इतकं भरून टाका की ते पुन्हा करण्यासाठी कुठे घ्यावं हेच कळत नव्हतं.

माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य निर्माण करण्यासाठी मी तेच करीन.

मी तुम्हाला दिलेल्या पहिल्या धड्यांपासून सुरुवात करेन. त्यांनी स्वतःला ओळखायला सुरुवात करावी अशी माझी इच्छा आहे.

अशाप्रकारे ते त्यांचा मार्ग तयार करू शकतील, आत्म्यांची तयारी करू शकतील आणि त्यांची व्यवस्था करू शकतील, जेणेकरून हळूहळू त्यांना पहिल्यापासून मिळालेल्या मोठ्या चांगल्यासाठी इतर धडे ऐकण्याची उत्कट इच्छा होईल.

म्हणूनच मी माझ्या मृत्युपत्रावर इतके मोठे धडे तयार केले आहेत.

कारण त्यात असतात

- आदिम उद्देश ज्यासाठी मनुष्य आणि सर्व गोष्टी निर्माण केल्या गेल्या, आणि
- माणसाने माझ्या इच्छेनुसार तेच जीवन जगले पाहिजे.

माझ्या इच्छेशिवाय मनुष्याला खरे जीवन प्राप्त होत नाही.

त्याचे असे जीवन आहे जे त्याच्यासाठी जवळजवळ परके आहे आणि म्हणून धोके, दुर्दैव आणि दुःखांनी भरलेले आहे.

गरीब, माझ्या इच्छेचे जीवन न घेता, जर तो जन्माला आला नसता तर त्याच्यासाठी चांगले झाले असते.

पण तिचे मोठे दुर्दैव म्हणजे तिला तिचे खरे आयुष्यही माहीत नाही. कारण आजपर्यंत माझ्या इच्छेच्या ज्ञानाची खरी भाकर मोडणारा कोणीही नाही

- शुद्ध रक्त तयार करणे आणि त्याचे खरे जीवन प्राण्यामध्ये वाढवणे.

त्यांनी एक शिळी आणि औषधी भाकरी फोडली. ही भाकरी,

- जर त्याने त्याला मारले नाही,
 - त्याला दैवी सामर्थ्याने निरोगी, जोमदार आणि मजबूत वाढ दिले नाही,
- माझ्या दैवी इच्छेची भाकरी.

माझी इच्छा

- हे जीवन आहे, आणि त्याचे जीवन देण्याचे सद्गुण आहे.
- तो प्रकाश आहे आणि अंधार दूर करतो

ते अफाट आहे आणि माणसाला शक्ती, आनंद, पावित्र्य देण्यासाठी सर्व बाजूंनी लागते.

जेणेकरून त्याच्या सभोवतालचे सर्व काही सुरक्षित असेल.

आह! तुला माहित नाही

- या ज्ञानात कृपेचा कोणता खजिना दडलेला आहे
- सर्व चांगले ते प्राण्यांसाठी आणतील.

म्हणून, माझ्या इच्छेच्या राज्याची निर्मिती सुरू करण्यासाठी ते मार्ग काढू लागल्यामुळे तुम्ही त्यांच्यात रस दाखवत नाही.

दैवी इच्छेला माझी शरणागती निरंतर आहे

पण मी तिथे असताना पूर्णपणे सोडून दिले होते, मी स्वतःशी विचार केला:

« येशू विचारेल याचा पुरावा काय असेल
दैवी इच्छेच्या राज्यात राहणारे कोण?

जर येशूला प्रत्येकाकडून निष्ठेचा पुरावा हवा असेल

- ज्या राज्याला ते म्हणतात त्या राज्याची पुष्टी करण्यासाठी e

-प्राण्याला जे सामान द्यायचे आहे ते त्याला सोपवता येईल याची खात्री करण्यासाठी, तो त्याच्या राज्याच्या मुलांकडून या पुराव्याची आणखी मागणी करेल, जी अस्तित्वात असलेली सर्वात उदात्त राज्य असेल. "

जेव्हा माझा नेहमीच चांगला येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला तेव्हा मी याबद्दल विचार करत होतो.

त्याने मला सांगितले :

माझ्या मुली, चाचण्यांशिवाय खात्री असू शकत नाही.

आणि जेव्हा आत्मा या परीक्षेत उत्तीर्ण होतो तेव्हा त्याला माझ्या हेतूंची पुष्टी मिळते.

सर्वकाही सह

- त्याच्यासाठी काय आवश्यक आहे आणि

-मी तिला ज्या राज्यात बोलावले त्या राज्यात राहणे तिच्यासाठी सोयीचे आहे.

म्हणूनच मला अॅडमची परीक्षा घ्यायची होती.

त्याच्या आनंदी राज्याची आणि सर्व सृष्टीवरील त्याच्या अधिकाराची पुष्टी करण्यासाठी.

परीक्षेत विश्वासू न राहिल्याने, निर्मात्याने त्याला देऊ इच्छित असलेल्या वस्तूंची पुष्टी त्याला मिळू शकली नाही हे योग्य आहे.

खरंच, पुराव्याद्वारेच मनुष्य निष्ठेचा शिक्का प्राप्त करतो.

जे त्याला त्या वस्तू प्राप्त करण्याचा अधिकार देते जे देवाने त्याला त्या अवस्थेत देण्यासाठी स्थापित केले आहे ज्यामध्ये आत्म्याने त्याला बोलावले होते.

असे म्हणता येईल की ज्याची चाचणी झाली नाही त्याला किंमत नाही

- देवासमोर नाही

- पुरुषांसमोर नाही

- स्वतःसमोर नाही.

देव माणसाला अनुभवल्याशिवाय त्याच्यावर विश्वास ठेवू शकत नाही. आणि ती स्वतःची ताकद आहे हे माणसालाच कळत नाही.

जर आदाम या परीक्षेत यशस्वी झाला असता, तर सर्व मानवी पिढ्यांना त्यांच्या सुखाची आणि राजवटीची खात्री झाली असती.

माझ्या दैवी इच्छेतील या मुलांवर मी विशेष प्रेम केले.

मला स्वतःला माझ्या मानवतेमध्ये, प्रत्येकासाठी ही परीक्षा उत्तीर्ण करायची होती

मी त्यांच्यासाठी एकमेव पुरावा म्हणून बुक केले

- त्यांना त्यांची इच्छा पूर्ण करू देऊ नका,
- पण फक्त आणि नेहमी माझी इच्छा.

अशा प्रकारे मी त्यांना माझ्या दैवी फियाटच्या राज्यात राहण्यासाठी आवश्यक असलेल्या सर्व वस्तूंची पुष्टी करू शकेन.

म्हणून मी त्यांच्यासाठी बाहेर पडण्याचे सर्व दरवाजे बंद केले.

मी त्यांना अजिंक्य सामर्थ्याने अभिषेक केला आहे, जेणेकरून माझ्या राज्याच्या उदात्त अडथळ्यांना दुसरे काहीही ओलांडू शकत नाही.

खरंच

जेव्हा मी आदेश देतो की काहीतरी करू नका, तेव्हा तो एक दरवाजा आहे जो मी सोडतो

ज्याद्वारे मानवी इच्छेने मार्ग काढू शकतो.

ही एक संधी आहे जी सदैव प्राण्यासोबत राहते आणि ती तिला माझ्या इच्छेबाहेर जाऊ देते.

पण जेव्हा मी म्हणतो

"इथून बाहेर पडणे नाही", सर्व दरवाजे बंद राहतात, त्याच्या कमकुवतपणाचे सांत्वन केले जाते, आणि फक्त निर्णय घेणे जीवावर उरते.

- कधीही बाहेर न जाण्यासाठी प्रवेश करा
- किंवा अजिबात प्रवेश करू नका.

परिणामी

माझ्या इच्छेच्या राज्यात राहण्यासाठी, फक्त निर्णय घेतला जाईल.
हा निर्णय आहे जो साधलेला कायदा तयार करेल . मी तुझ्याशी तेच करतो ना?

तुझ्या हृदयाच्या तळापासून मी सतत रडत नाही का?

"माझ्या एकमेव इच्छेशिवाय येथे काहीही प्रवेश करत नाही!"?

जीवनाचे केंद्र, त्याच्या सर्वशक्तिमान सामर्थ्याने आणि चमकदार प्रकाशासह,
माझी इच्छा सर्व गोष्टी तुमच्या बाहेर ठेवते.

ते तुमच्या सर्व कृतींमध्ये जीवनाची आदिम हालचाल प्रवाहित करते. ती राणी
म्हणून राज्य करते आणि राज्य करते.

त्यानंतर मी माझ्या निर्मात्याला श्रद्धांजली म्हणून आणण्यासाठी सर्व सृष्टीसाठी दैवी
इच्छेचे पालन केले.

सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये जीवनाची हालचाल वाहत होती

ज्याने त्या सर्वांना एकत्र आणले आणि सर्वकाही गतिमान केले. मला आश्चर्य वाटले
आणि माझा गोड **येशू जोडला** :

माझी मुलगी

सर्व सृष्टीतील जीवनाची ही हालचाल माझी इच्छा आहे

जे सर्व गोष्टी हलवते आणि त्या सर्वांना जीवनाच्या हातात धरून ठेवते. किती दिवस
हे आंदोलन! - आणि जरी अनेक असले तरी ते एक आहे.

त्यामुळे माझ्या इच्छापत्राचा इतिहास मोठा आहे.

आणि त्याची कथा रचण्याचे तुमचे काम खूप मोठे आहे.

आणि तुम्हाला तुमचे भाषण जितके लहान करायचे आहे, ते करणे तुमच्यासाठी
कठीण आहे. त्याच्या हालचालीसाठी ज्यामुळे सर्व गोष्टी सतत हलतात,

त्याच्या प्रदीर्घ इतिहासात त्याने केलेल्या प्रत्येक गोष्टीबद्दल सांगण्यासारखे बरेच
काही आहे. त्याने आधीच सांगितलेले सर्वकाही असूनही, असे दिसते की ते अद्याप

काहीही नाही.

सर्व हालचाली, सर्व जीवन आणि सर्व क्षेत्रे त्याच्या मालकीची आहेत. माझ्या विलमध्ये त्याची दीर्घ कथा सांगण्याचे अनेक मार्ग आहेत.

तुम्ही शाश्वत इच्छेच्या कथेचे निवेदक आणि वाहक व्हाल.

तुम्हाला तिची कथा सांगून, ती तुम्हाला तिच्या कृतीचे जीवन देण्यासाठी तिच्याशी मिसळेल आणि शक्य तितक्या तिची हालचाल आणि त्यात असलेला माल तुमच्याशी संवाद साधेल.

म्हणून तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की जो माझ्या विलमध्ये राहतो तो ऑफर करतो

- राजेशाही कृत्यांपासून शाश्वत महिमापर्यंत.

- कृत्ये जी केवळ माझ्या इच्छेच्या दैवी आणि राजवाड्यात आढळतात.

जेव्हा सर्व सृष्टीमध्ये आपल्या इच्छेने केलेल्या शाही कृत्यांसह प्राणी आपल्याला प्रकट होतो,

तेव्हाच आपल्याला त्याचा सन्मान वाटतो. ही कृत्ये दैवी आहेत, आपल्या महाराजांना पात्र आहेत.

दुसरीकडे, जो आपल्या इच्छेनुसार जगत नाही, तो जे काही चांगले करतो, तो नेहमीच आपल्याला केवळ मानवी कृत्ये देतो आणि दैवी कृत्ये देत नाही.

ही कृत्ये आपल्यापेक्षा हीन आहेत

कारण आमच्या दैवी फियाटची शाही कृती त्यांच्यात वाहत नाही.

तो राजासारखा आहे की त्याच्या एका पानाने त्याला त्याच्या राजवाड्यातून वस्तू आणून दिल्या आहेत.

या गोष्टी त्याच्याकडून आल्या तरी राजाला सन्मान वाटतो.

कारण तो घ्यायला तर त्याच्या शुद्ध सोन्याच्या भांड्यातून शुद्ध आणि स्वच्छ पाणी पितो.

जर त्याने खाल्ले तर हे योग्य पदार्थ आहेत, चांदीच्या प्लेटवर दिले जातात. जर त्याने कपडे घातले तर त्याला राजाला शोभेल असे राजेशाही कपडे आणले जातात.

राजा आनंदी आणि समाधानी आहे, कारण त्याला त्याच्या मालकीच्या शाही वस्तू दिल्या गेल्या आहेत.

दुसरीकडे, राजाची सेवा करणारे दुसरे पान आहे. जेव्हा राजाला प्यावेसे वाटते, हे पान गढूळ पाणी शोधण्यासाठी त्याच्या दयनीय निवासस्थानी जाते जे तो अशुद्ध मातीच्या भांड्यात परत आणतो.

जर राजाला खायचे असेल तर तो त्याच्यासाठी घृणास्पद पदार्थांमध्ये भरड अन्न आणतो

जर राजाला पोशाख घालायचा असेल तर तो त्याला मूलभूत कपडे देतो, जो राजाला योग्य नाही.

या पृष्ठाद्वारे सेवा केल्याबद्दल राजाला आनंद किंवा सन्मान नाही. त्याऐवजी, त्याला त्याच्या हृदयात वेदना जाणवते आणि म्हणतो:

"हे कसे होऊ शकते? माझ्याकडे माझी राजेशाही संपत्ती आहे आणि तो स्वतःच्या घरातून या दुःखी गोष्टींची सेवा करण्याचे धाडस करतो?"

पहिले पान ते माझ्या विलमध्ये राहते. दुसरा मानवी इच्छेमध्ये जगतो.
दोघांमध्ये किती मोठा फरक आहे!

मी दैवी फियाटमध्ये माझी वळण घेत होतो.

सुप्रीम विल बदलच्या अनेक गोष्टी माझ्या मनाला भिडल्या आहेत. अरे, मी स्वतःशी विचार केला:

"ईश्वरी इच्छेचे ज्ञान झाले तर राज्य कसे येईल?"

त्याने मुक्ती राज्याच्या आगमनासाठी खूप काही केले

विमोचनाचे केवळ ज्ञान पुरेसे नव्हते, ई

-त्याला काम करावे लागले, त्रास सहन करावा लागला, मरावे लागले, चमत्कार

करावे लागले ...

* फक्त ज्ञान पुरेसे आहे

दैवी फियाटच्या राज्यासाठी जे विमोचनापेक्षा मोठे आहे? "

मी याबद्दल विचार करत होतो जेव्हा माझा चांगला येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझ्या मुली, सर्वात लहान वस्तू तयार करण्यासाठी, प्राण्यांना कच्चा माल, काम आवश्यक आहे आणि त्यांनी टप्प्याटप्प्याने पुढे जाणे आवश्यक आहे.

परंतु देव, तुमचा येशू, महान कार्ये आणि संपूर्ण विश्व निर्माण करण्यासाठी आणि प्रशिक्षित करण्यासाठी कशाचीही गरज नाही. आमच्यासाठी, शब्द सर्वकाही आहे.

संपूर्ण विश्वाची निर्मिती एका शब्दापासून झाली नाही का?

आणि मनुष्याला संपूर्ण विश्वाचा आनंद घेण्यासाठी ते जाणून घेणे पुरेसे होते.

हे आपल्या शहाणपणाचे मार्ग आहेत:

- देण्यासाठी, आम्ही शब्द वापरतो,
- आणि मनुष्याला, प्राप्त करण्यासाठी, आपण आपल्या शब्दाने काय बोललो आणि काय केले हे माहित असले पाहिजे.

खरंच, जर लोक

- पृथ्वीवर विखुरलेल्या वनस्पतींचे सर्व प्रकार माहित नाहीत,
- या वनस्पतींच्या फळांचा उपभोग घेऊ शकत नाही किंवा त्यांच्या मालकीचे नाही.

कारण आपल्या वचनात,

- केवळ सर्जनशील शक्ती नाही, तर त्याच्याशी एकत्रितपणे,

- ही संप्रेषण शक्ती आहे - आपण जे काही सांगितले आणि केले ते सर्व प्राण्यांशी संवाद साधण्याची शक्ती.

पण जर त्यांना माहिती नसेल तर त्यांना काहीही दिले जात नाही. माणसाने कशासाठी जोडले

- सूर्यप्रकाशाचा आनंद घेण्यासाठी आणि

- प्रभाव प्राप्त करण्यासाठी? काहीही.

आणि त्याने काहीही जोडले नाही.

- तो जे पाणी पितो,

-ती आग जो तापवतो e

- मी तयार केलेल्या इतर सर्व गोष्टींसाठी .

तथापि, त्याला त्यांना माहित असणे आवश्यक आहे,

अन्यथा ते अस्तित्वात नसल्यासारखे त्याच्यासाठी झाले असते. ज्ञान आश्वासक आहे

- आमच्या कृतीचे जीवन e

- प्राण्यांसाठी आमच्या वस्तूंचा ताबा.

यामुळे माझ्या इच्छेचे ज्ञान

- प्राण्यांमध्ये त्याचे राज्य निर्माण करण्याचा सद्गुण आहे,

-कारण त्यांना प्रकट करण्याचा आमचा हेतू होता.

आणि जर विमोचन मध्ये

मला मानवी देह घेण्यासाठी स्वर्गातून खाली यायचे होते,

-कारण मला सर्व मानवी कृतींमध्ये उतरून त्यांची पुनर्रचना करायची होती.

शिवाय

-जसे अँडमने आपल्या माणुसकीचे समाधान करण्यासाठी आपल्या इच्छेपासून माघार घेतली होती,

- आणि असे केल्याने ते पूर्णपणे विस्कळीत झाले होते, त्याची मूळ स्थिती गमावली होती.

मला त्याच मार्गाचा अवलंब करावा लागला:

- मानवतेमध्ये उतरा
- ते पुनर्क्रमित करण्यासाठी.

आणि या मानवतेमध्ये मी जे काही केले आहे त्या सर्वांची सेवा करावी लागली

- उपाय,
- औषध,
- उदाहरण,
- आरसा,
- प्रकाश

उध्वस्त झालेल्या मानवतेला व्यवस्थित ठेवण्यास सक्षम होण्यासाठी.

सोने

- आवश्यक सर्वकाही केले आहे, आणि बरेच काही,
- म्हणून मला दुसरे काही करायचे नव्हते-
- मी सर्वकाही केले होते, आणि
- मी देवासारखे केले होते, आश्चर्याची गोष्ट आणि
- या उध्वस्त झालेल्या मानवतेची पुनर्रचना करण्यासाठी अजिंक्य प्रेमाने.

आणि माणूस म्हणू शकत नाही:

"येशूने हे केले नाही

- बरे करणे,
- आम्हाला क्रमाने परत ठेवा e
- आम्हाला सुरक्षित करा "

मी माझ्या मानवतेत जे काही केले ते एकट्याने केले आहे
तयारी ई
मी सांगितलेले उपाय

जेणेकरून मानवी कुटुंब करू शकेल
- पुनर्प्राप्त आणि
- माझ्या दैवी इच्छेच्या क्रमाने परत या.

अशा प्रकारे, दोन हजार वर्षांच्या उपायानंतर,
ते आपल्यासाठी आणि माणसासाठी योग्य आणि योग्य आहे
- जो यापुढे आजारी नाही,
- पण पुन्हा निरोगी
आमच्या इच्छेच्या राज्यात प्रवेश करण्यासाठी.

म्हणूनच आपल्या सर्जनशील शक्तीसाठी आपल्या इच्छाशक्तीचे ज्ञान आवश्यक होते

- बोला आणि तयार करा,
- बोलणे आणि संवाद साधणे,
- बोला आणि परिवर्तन करा,
- बोला आणि जिंका,

करू शकतो

- बोला आणि नवीन क्षितिजे तयार करा,
- त्याने प्रकट केलेल्या प्रत्येक ज्ञानासाठी नवीन सूर्य उगवतो,

इतके गोड मंत्र तयार केले की प्राणी स्तब्ध झाला,

- जिंकले जाईल आणि
- मी माझ्या शाश्वत इच्छेच्या प्रकाशाने परिधान करीन.

खरंच

दोन इच्छांमधील चुंबनाची देवाणघेवाण करण्याशिवाय त्याच्या राज्याच्या येण्यामध्ये त्याला इतर कशाचीही कमतरता नाही:

- एक दुसऱ्यामध्ये विरघळत आहे,
- माझी इच्छा जी देते,
- आणि प्राप्त होणारी मानवी इच्छा.

म्हणून, माझे शब्द

- एक विश्व निर्माण करण्यासाठी पुरेसे होते,
- माझ्या फियाटचे साम्राज्य तयार करण्यासाठी ते पुरेसे असेल.

पण ते आवश्यक आहे

- मी सांगितलेले शब्द आणि
- मी जे ज्ञान प्रकट केले आहे ते ज्ञात आहे

माझ्या सर्जनशील शब्दात असलेले चांगले संवाद साधण्यास सक्षम होण्यासाठी.

म्हणूनच मी इतका आग्रह धरतो

- माझ्या इच्छेचे ज्ञान e
 - मी त्यांना कोणत्या उद्देशाने प्रकट केले हे तुम्हाला माहीत आहे,
- जेणेकरून मला ते राज्य कळू शकेल जे मला प्राण्यांना द्यायचे आहे. आणि हे ध्येय साध्य करण्यासाठी मी स्वर्ग आणि पृथ्वी हलवीन.

येशू, माझे जीवन आणि माझे हृदय, आणखी एक खंड लिहिण्यास सुरुवात करण्यासाठी मी पुन्हा या महान त्यागासाठी आलो आहे .

माझ्या हृदयाच्या प्रयत्नातून रक्तस्त्राव होतो, विशेषतः माझा गरीब आत्मा ज्या स्थितीत आहे.

माझ्या प्रिये, जर तू मला मदत केली नाहीस, तुझी शक्ती आणि माझ्यावरील प्रेमाचा वापर करून तू मला तुझ्यामध्ये गिळले नाहीस, तर मी पुढे चालू ठेवू शकणार नाही आणि मी असेन.

एक शब्द लिहिता येत नाही.

यासाठी मी प्रार्थना करतो की फक्त तुमचा फियाट माझ्यामध्ये विजयी होईल!

आणि जर तुम्हाला मी लेखन चालू ठेवायचे असेल तर मला माझ्यावर सोडू नका, एक शिक्षक म्हणून तुमचे कार्य चालू ठेवा जे तुम्ही माझ्या लहान आत्म्याला सांगता.

पण जर तुम्हाला मी लेखन थांबवायचे असेल तर मी तुमच्या दैवी इच्छेला आलिंगन देतो आणि त्याची पूजा करतो. धन्यवाद.

मी प्रार्थना करतो की तुम्ही मला दिलेल्या अनेक धड्यांचा मी लाभ घेऊ शकेन, जेणेकरून मी सतत त्यांचे मनन करू शकेन आणि तुमच्या शिकवणीनुसार माझे जीवन घडवू शकेन.

स्वर्गीय आई, सार्वभौम राणी, माझे रक्षण करण्यासाठी तुझा निळा झगा माझ्यावर पसरवा.

मी लिहित असताना माझे हात मार्गदर्शन करा जेणेकरून मी ईश्वरी इच्छा पूर्ण करू शकेन.

मी तेविसावा खंड लिहिला होता.

फक्त येशूलाच माहीत आहे की कोणत्या अडचणीत आणि कोणत्या बलिदानाची किंमत मोजावी लागते

मी माझ्या धन्य येशूला रडलो

- त्याच्या शिकवणीची दुर्मिळता, ई

- ज्याच्यामुळे मला फक्त काही शब्द लिहिण्यास त्रास झाला. मला वाटतः

“माझ्याकडे लिहिण्यासारखे दुसरे काही नाही. कारण जर येशू बोलला नाही तर

मला काय बोलावे हे कळत नाही आणि मला असे वाटते की येशूने माझ्याशी आणखी काही बोलायचे नाही.

ते खरे आहे

- त्याच्या फियाटचा इतिहास अमर्याद आहे,

-जे कधीही संपत नाही, ई

- तेही अनंतकाळ, स्वर्गात,

शाश्वत इच्छेबद्दल त्याला नेहमी काहीतरी सांगायचे असेल

शाश्वत असल्याने, तो अनंताला समजतो आणि अनंताकडे सांगण्यासाठी असीम गोष्टी आणि ज्ञान आहे, जेणेकरून ते कधीही थांबत नाही.

हे सूर्यासारखे आहे की, आपला प्रकाश देत असताना, अधिकाधिक प्रकाश द्यावा लागतो, त्याचा प्रकाश कधीही संपत नाही ...

पण ते शक्य आहे

-जे माझ्यासाठी त्याच्या शब्दावर मर्यादा घालते, ई

तुम्ही त्याच्या चिरंतन इच्छेच्या दीर्घ इतिहासाच्या कथेवर लक्ष केंद्रित करता? "

मी याबद्दल विचार करत होतो जेव्हा माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि **मला** म्हणाला : माझ्या मुली, तू किती लहान आहेस!

आणि आम्ही पाहतो की तुम्ही जसजसे पुढे जात आहात, तसतसे तुम्ही आणखी लहान होत जाल.

इतकी लहान तुम्ही तुलना करायची आहे

- तुमच्या लहानपणात आमची महानता,

-तुमच्या शब्दाच्या मर्यादेपर्यंत आमचे शाश्वत शब्द.

आणि तुम्ही आहात त्या लहान मुलाला समाधान आहे की तुमच्या येशूकडे तुम्हाला सांगण्यासारखे काही नाही.

तुम्हाला आराम करायला आवडेल आणि तुमच्या पूर्वीच्या विचलितांकडे परत जायला आवडेल, कारण तुम्हाला दुसरे काही करायचे नाही. गरीब मुलगी!

तुला माहित नाही

जे फक्त लहान ब्रेक्स आहेत तुमचा स्वर्गीय येशू कारणांसाठी घेतो

- जे त्याच्या मालकीचे आहे,

-कोणत्या गोष्टी तुमच्यासाठी स्पष्ट नाहीत?

की जेव्हा तुम्ही त्याची किमान अपेक्षा करता तेव्हा, त्याच्या चिरंतन इच्छेच्या दीर्घ इतिहासावरील त्याचे सर्वात महत्त्वाचे प्रवचन पुन्हा करा?

अनेक अडचणीनंतर, ईश्वरी इच्छेवरील लिखाण अखेर मेसिना येथून येथे पोहोचले. मला एक निश्चित समाधान वाटले कारण मी शेवटी त्यांना माझ्या जवळ करू शकलो. मी माझ्या अंतःकरणापासून येशूचे आभार मानले.

पण येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला. तो उदास दिसत होता आणि मला म्हणाला: माझ्या मुली, **तू आनंदी आहेस आणि मी दुःखी आहे.**

जर तुम्हाला फक्त मेसिनाच्या वजनावर किती प्रचंड वजन आहे हे माहित असेल. त्यांनी या लेखनात रस दाखवून त्यांना झोपू दिले होते. त्यांच्याकडे दैवी इच्छेची जबाबदारी होती.

त्यांची निष्क्रियता पाहून मी हे लेखन तुम्हाला परत करण्याची परवानगी दिली.

हे सर्व वजन आता त्यांच्याकडे आहे ज्यांनी त्यांना परत आणण्यासाठी खूप आग्रह केला आहे:

- जर त्यांनी स्वतः याची काळजी घेतली नाही,

- ते देखील दैवी इच्छेसाठी जबाबदार असतील.

अशा पवित्र इच्छेसाठी जबाबदार असणे म्हणजे काय हे आपल्याला माहित असल्यास ...

याचा अर्थ तिला साखळदंडात जखडून ठेवणे, तिला तिच्या बंधनातून मुक्त होण्याची इच्छा आहे.

हे दुवे तुम्ही काढून टाकू शकता हे तुम्हाला कळवून आहे.

हे जीवन सर्वत्र ओथंबलेले, सर्व काही व्यापून टाकणारे आहे. पण हे जीवन जीव गुदमरल्यासारखे आहे,

कारण माहीत नाही. आणि ती ओरडली. कारण तिला हवे आहे

- त्याच्या जीवनाचे स्वातंत्र्य, ई

- त्याला त्याच्या चिरंतन प्रकाशाची किरणे स्वतःमध्ये ठेवण्यास भाग पाडले जाते, जेणेकरून ते ओळखले जाऊ नये.

पण माझ्या ईश्वरी इच्छेसाठी एवढ्या दुःखाला जबाबदार कोण?

ते प्रसिद्ध करण्याची काळजी कोणी घ्यावी आणि कोणी करू नये.

माझ्या फियाटच्या फळाची इच्छा न करता इतकी प्रसिद्धी देण्याचा माझा हेतू होता का? नववा.

-मी जे बोललो त्याचे आयुष्य मला हवे आहे ,

मला सूर्य प्रकाशमान करायचा आहे,

मी प्रकट केलेल्या सर्व ज्ञानाचे फळ मला हवे आहे,

मला माझ्या कामाचा अपेक्षित परिणाम हवा आहे.

खरं तर, माझ्या इच्छेचे इतके महत्त्वाचे ज्ञान मिळवण्यासाठी मी तुम्हाला विल्हेवाट लावण्याचे किती काम केले नाही?

आणि तू

- तुम्ही किती त्याग केले नाहीत, ई

मी तुझे किती आभार मानले नाहीत की तू तिला करू शकशील?

माझे काम खूप झाले आहे.

तुला त्याग करताना मी पाहिले

- माझ्या फियाटच्या ज्ञानामुळे प्राण्यांमध्ये खूप चांगले उत्पन्न होईल,

- नवीन युग जे या ज्ञानामुळे उद्भवणार होते

तो तुझा त्याग करताना,

माझ्या कोमल हृदयाला पाहून खूप आनंद झाला

-मालमत्ता,

- ऑर्डर आणि

- आनंद

जे माझ्या इतर मुलांना या बलिदानामुळे प्राप्त होईल.

कधी

- मी आत्म्याने महान गोष्टी करतो,

- मला मानवी कुटुंबात आणू इच्छित असलेले महत्त्वाचे सत्य आणि नूतनीकरण प्रकट करणे,

- मी फक्त या प्राण्यासाठीच काम करत नाही.

कारण मला या चांगल्यात सर्वांचा समावेश करायचा आहे .

सूर्याप्रमाणे, माझी सत्ये सर्वांवर चमकू इच्छितो जेणेकरून ज्यांना ते हवे आहे त्यांना त्यांचा प्रकाश मिळू शकेल.

मी **माझ्या स्वर्गीय आईबरोबर हेच केले नाही का?**

जर त्याला शब्दाचा अवतार लपवून ठेवायचा होता, तर माझ्या जगात येण्याने काय फायदा झाला असता? कोणीही नाही

कोणासाठीही जीव न देता मी स्वर्गात गेलो असतो. आणि सार्वभौम राणी, जर तिने मला लपवले असते तर

-जबाबदार ई

- चोर

सर्व चांगले आणि अनेक दिव्य जीवन जे प्राण्यांना प्राप्त होतील.

त्याचप्रमाणे, हे घोषित केले जातील

- जबाबदार आणि - चोर

माझ्या दैवी फियाटचे ज्ञान आणेल त्या सर्व चांगल्यापैकी. कारण ते चांगले आणेल

-प्रकाश आणि कृपेचे जीवन, ई

- दैवी इच्छा मध्ये समाविष्ट असलेल्या अफाट वस्तू. परिणामी

त्याची काळजी कोणी घ्यायची यावर मोठी जबाबदारी येते -

जर ते सूर्याला निष्क्रिय सोडत राहिले, तर माझ्या चिरंतन इच्छेबद्दलच्या अनेक सत्यांचा इतका लाभदायक.

आणि जर तुम्ही, सर्व प्रथम, माझी इच्छा काय आहे हे सांगण्यास विरोध करू इच्छित असाल, तर तुम्ही या अनेक सूर्यांचे आणि या ज्ञानासाठी प्राण्यांना मिळणाऱ्या सर्व वस्तूंचे पहिले चोर व्हाल.

मग, अधिक कोमल स्वरात, तो जोडला:

माझी मुलगी

जणू जग जळत आहे

आणि त्यांच्यावर शुद्ध पाणी ओतणारा कोणीही नाही जो त्यांची तहान शमवू शकेल.

ते जे थोडेसे पितात ते त्यांच्या इच्छेचे गढूळ पाणी त्यांना आणखी जाळते.

भल्याभल्यांना सुद्धा, माझ्या चर्चची मुलं जे चांगलं करायचा प्रयत्न करतात, ते केल्यावर

- त्यांना या चांगल्याचा आनंद वाटत नाही,

- त्याऐवजी त्यांना दुःख आणि थकवा आणणारे वजन जाणवते.

तुम्हाला माहीत आहे का?

कारण माझ्या फियाटचे आयुष्य याच मालमत्तेत नाही. या जीवनात सर्व थकवा दूर करणारी दैवी शक्ती आहे.

माझ्या इच्छेचा प्रकाश आणि उष्णता अनुपस्थित आहे. हे, ज्यात गुण आहेत

- कोणतेही वजन काढून टाका e

- कोणताही कटुता मऊ करण्यासाठी.

माझ्या फियाटचे फायदेशीर दव अनुपस्थित आहे. या

-प्राण्यांच्या कृतींना शोभते आणि

-त्यांच्यासोबत आनंदाचे जीवन घेऊन जाण्यासाठी त्यांना सुंदर बनवते

माझ्या इच्छेचे चिरंतन वाहणारे पाणी हे अनुपस्थित आहे

- दैवी मार्गाने फळे जीवन देतात

- त्यांची तहान दूर करते.

म्हणूनच ते पितात, परंतु ते अधिक जळतात.

बघा मग त्याचे ज्ञान किती आवश्यक आहे

- ओळखले जातात आणि

- प्राण्यांमधून मार्ग काढा

प्रत्येकाला माझ्या इच्छेनुसार जीवन देण्यासाठी, त्यात असलेल्या वस्तूंच्या स्तोतासह.

ज्यांना श्रेष्ठ म्हटले जाते त्यांनाही काहीतरी चुकले आहे असे वाटते.

त्यांची कामे पूर्ण होत नाहीत असे त्यांना वाटते. आणि प्रत्येक विहिरीमागे निस्तेज होते.

पण ते काय आहे हे त्यांनाच माहीत नाही.

ही माझ्या दैवी फियाटची पूर्णता आणि संपूर्णता आहे जी त्यांच्या कृतीमध्ये उणीव आहे.

त्यामुळे त्यांची कामे अर्धवट राहिली आहेत.

कारण केवळ माझ्या इच्छेने आणि माझ्या इच्छेने कामे पूर्ण होऊ शकतात.

यासाठी माझ्या इच्छेला त्याचे जीवन आणि त्याच्या प्राण्यांच्या कार्यात पूर्णता आणण्यासाठी स्वतःची ओळख करून देण्याची इच्छा आहे .

विशेषतः मी मोठ्या कार्यक्रमांची तयारी करत असल्याने

- दुःखी आणि आनंदी - शिक्षा आणि धन्यवाद

- अनपेक्षित आणि अनपेक्षित युद्धे

हे सर्व माझ्या फियाटच्या ज्ञानाचा फायदा घेण्यासाठी त्यांना विल्हेवाट लावण्यासाठी.

जर त्यांनी त्यांना प्राण्यांमध्ये विखुरल्याशिवाय झोपू दिले तर ते मी तयार करत असलेल्या घटना निरुपयोगी ठरतील. त्यांना मला काय सांगावे लागणार नाही!

या ज्ञानाद्वारे,

मी मानवी कुटुंबाचे नूतनीकरण आणि पुनर्संचयित करण्याची तयारी करत आहे.

म्हणून, आपल्या बाजूने, ते कोणतेही अडथळे सादर करत नाहीत. माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य लवकर यावे यासाठी प्रार्थना करा .

मी दैवी फियाटमध्ये माझी वळण घेत होतो. मी माझ्या गोड येशूला त्याच्या उत्कटतेच्या वेदनांमध्ये साथ दिली आणि मी त्याला कॅल्व्हरीपर्यंत पाठवले. वधस्तंभावरील येशूच्या क्रूर दुःखांचा विचार करणे माझे गरीब मन थांबले.

येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझी मुलगी

कलव्हरी हे नवे पार्थिव नंदनवन आहे जिथे मानवतेने माझ्या इच्छेतून माघार घेऊन जे गमावले होते ते परत मिळवते:

- स्वर्गात मनुष्याने कृपा गमावली आहे,

- कलवरीवर, त्याने ते मिळवले.

स्वर्गात,

त्याच्यासाठी स्वर्ग बंद झाला आहे,

- त्याने त्याचा आनंद गमावला आणि

- स्वतःला राक्षसी शत्रूचा गुलाम बनवले आहे. येथे, नवीन नंदनवनात,

स्वर्ग त्याच्यासाठी पुन्हा खुला आहे,

हरवलेली शांती आणि आनंद शोधा,

राक्षसाला बेड्या ठोकल्या जातात

मनुष्य त्याच्या बंधनातून मुक्त होतो.

स्वर्गात,

- दैवी फियाटचा सूर्य अंधकारमय झाला आहे आणि तो मनुष्यासाठी नेहमीच अंधारमय आहे. हे सूर्याचे प्रतीक आहे

-ज्याने पृथ्वीच्या चेहऱ्यावरून माघार घेतली आहे

क्रॉसवरील माझ्या भयंकर यातनाच्या तीन तासांच्या दरम्यान. तो त्याच्या निर्मात्याचा यातना सहन करू शकत नव्हता.

हा यातना मानवी इच्छेमुळे झाला होता ज्याने, मोठ्या कपटीपणाने, माझ्या मानवतेला या स्थितीत आणले होते.

घाबरून, सूर्य मावळला

जेव्हा मी शेवटचा श्वास घेतला,

तो पुन्हा दिसला आणि त्याचा प्रकाश चालू राहिला.

अशा प्रकारे माझ्या फियाटचा सूर्य, माझे दुःख, माझ्या मृत्यूने, जीवांवर राज्य करण्यासाठी माझ्या इच्छेचा सूर्य म्हटले.

यासाठी, कॅल्व्हरीने पहाट तयार केली ज्याने माझ्या शाश्वत इच्छेचा सूर्य जीवांच्या मध्यभागी पुन्हा प्रकाश टाकला.

सूर्योदय म्हणजे सूर्योदय होणार याची खात्री.

त्याचप्रमाणे, मी कलव्हरी वर तयार केलेली पहाट खात्री देते,

- जरी दोन हजार वर्षे उलटली तरी,
जो माझ्या इच्छेच्या सूर्याला प्राण्यांमध्ये पुन्हा राज्य करण्यासाठी कॉल करेल.

स्वर्गात, प्राण्यांनी माझ्या प्रेमावर विजय मिळवला आहे. पाहा, तोच जीवावर विजय मिळवतो आणि जिंकतो.

पहिल्या नंदनवनात,
माणसाला त्याच्या आत्म्याची आणि शरीराची फाशीची शिक्षा मिळते. दुसऱ्या
नंदनवनात,

- त्याच्या खात्रीपासून मुक्त झाला आहे, आणि
- माझ्या मानवतेच्या पुनरुत्थानाने मृतदेहांच्या पुनरुत्थानाची पुष्टी केली जाते.

पृथ्वीवरील नंदनवन आणि कलवरी यांच्यात अनेक संबंध आहेत. माणसाने तिथे जे
गमावले ते इथे परत मिळाले.

माझ्या दुःखाच्या राज्यात, सर्वकाही पुनर्संचयित झाले आहे.

गरीब प्राण्याचा सन्मान आणि वैभव पुन्हा पुष्टी केली जाते

- माझ्या त्रासातून आणि
- माझ्या मृत्यूपासून.

माझ्या इच्छेतून माघार घेऊन, यार

त्याने त्याच्या वाईट गोष्टींचे, त्याच्या कमकुवतपणाचे, त्याच्या आकांक्षा आणि
त्याच्या दुःखांचे साम्राज्य निर्माण केले.

मला पृथ्वीवर यायचे होते, मला खूप कष्ट करायचे होते,

मी माझ्या माणुसकीला फाडून टाकले, त्याचे मांस फाटले, ती फक्त एक
जखम होती.

आणि मलाही माझ्या अनेक दुःखांसह आणि माझ्या मृत्यूसह तयार होण्यासाठी

मरायचे होते,

प्राण्याने निर्माण केलेल्या अनेक वाईट गोष्टींना राज्याचा विरोध होता.

एक राज्य

- हे एका कृतीने तयार होत नाही,

-परंतु ते एकमेकांचे अनुसरण करणाऱ्या अनेक कृतींनी बनलेले आहे.

जेवढ्या जास्त कृती होतील तेवढे राज्य मोठे आणि वैभवशाली होते. म्हणूनच माझ्या प्रेमासाठी माझा मृत्यू आवश्यक होता.

माझ्या मरणाने मला प्राणिमात्रांना जीवनाचे चुंबन द्यावे लागले.

माझ्या अनेक जखमांमधून, मला सर्व वस्तू बाहेर आणून प्राण्यांसाठी वस्तूंचे साम्राज्य निर्माण करावे लागले.

अशा प्रकारे, **माझ्या जखमा हे स्त्रोत** आहेत ज्यातून वस्तू उगवतात .

माझा मृत्यू हा सर्व प्राण्यांच्या जीवनाचा **झरा आहे** .

आणि माझ्या मृत्यूप्रमाणेच, माझ्या प्रेमासाठी माझे पुनरुत्थान आवश्यक होते. कारण मनुष्याने, त्याच्या इच्छेनुसार, माझ्या इच्छेचा जीव गमावला होता.

मला प्रशिक्षणासाठी पुनरुत्थान करायचे होते

- केवळ शरीराचे पुनरुत्थानच नाही तर

- त्यात माझ्या इच्छेच्या जीवनाचे पुनरुत्थान.

जर मी उठलो नसतो, तर माझ्या फियाटमध्ये प्राणी उठू शकला नसता.

तो चुकला असता

-सद्गुण,

- माझ्यात त्याच्या पुनरुत्थानाचे बंधन, आणि माझे प्रेम अपूर्ण वाटले असते.

मी जे काही करत आहे त्यापेक्षा मी काहीतरी करू शकतो असे मला वाटले असते .

आणि मला एका अपूर्ण प्रेमाच्या कठोर हौतात्म्याने सोडले असते.

म्हणून, जर कृतघ्न मनुष्य मी केलेल्या सर्व गोष्टींचा फायदा घेत नाही, तर सर्व वाईट त्याचे स्वतःचे आहे, परंतु माझ्या प्रेमाला त्याचा विजय माहित आहे आणि त्याचा पूर्ण आनंद घेतो.

मी दैवी इच्छेबद्दल विचार करत होतो आणि माझ्या डोक्यात हजारो विचार फिरत होते:

- त्याचे राज्य कसे येईल?

- ज्यापासून सृष्टी बाहेर आली त्या फियाटमध्ये प्रवेश करण्यासाठी प्राणी इतके चांगले कसे प्राप्त करू शकतील आणि इतके उंच कसे जातील?

मी या सर्व गोष्टींचा विचार करत होतो जेव्हा माझा प्रिय येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला **म्हणाला** :

माझी मुलगी ,

माझ्या इच्छेमध्ये सदगुण आहे

शुद्ध करणे, शुद्ध करणे, सुशोभित करणे आणि निसर्ग स्वतः बदलणे.

माणसाची इच्छा बीजासारखी असते

- आत खराब झालेले, a

- ते बाहेरून चांगले दिसत असताना.

ते झाकणारे कपडे चांगल्या स्थितीत असल्याचे दिसते.

पण जर आपण ते काढले तर लक्षात येते की हे बी अर्धे सडलेले आहे आणि दुसरे रिकामे आहे. तरीही इतर ज्यांच्याकडे जीवन आहे ते ते सूर्य आणि वाऱ्याच्या समोर येत नाहीत.

आणि ते सडून संपते.

दुसरीकडे, जर ते सूर्य आणि वारा, प्रकाश, उष्णता आणि वारा यांच्या संपर्कात असेल

- खराब झालेले भाग काढून टाका,
- बीज शुद्ध करणे e
- त्याला नवीन जीवन देईल.

ही मानवी इच्छा आहे:

एक बिघडलेले बियाणे, धूर आणि सडलेले, अर्धे कुजलेले. तथापि, सर्व बिया पूर्णपणे मृत नाहीत.

काहीना अजूनही जीवनाचे जाळे आहे.

जर हे माझ्या दैवी इच्छेच्या सूर्यासमोर आले तर,

त्याचा प्रकाश, त्याची उष्णता आणि त्याचा भेदक वारा मानवी इच्छाशक्तीचे बीज गुंतवेल.

आणि प्रकाश आणि उष्णता जे खराब झाले आहे ते काढून टाकून बी शुद्ध करेल. ते ते जीवनाने भरतील.

आणि माझ्या फियाटचा प्रचलित वारा

- तिच्याबरोबर खेळेल,
- तो या फियाटमधील कुंपणापर्यंत वाढवेल जिथून तो बाहेर आला.

त्याच्या सद्गुणाने ते बीजाचे स्वरूप बदलेल आणि त्याचे मूळ जीवन पुनर्संचयित करेल.

त्याला हे करणे पुरेसे आहे

- माझ्या इच्छेच्या सूर्यासमोर आणि त्याच्या ज्ञानाच्या ज्वलंत आणि चमकदार किरणांसमोर स्वतः ला उघड करण्यासाठी,

- स्वतःला गुंतवू द्या, त्याच्या प्रकाशाने काळजी घेऊ द्या, त्याच्या उष्णतेने उबदार व्हा, वाऱ्याच्या जोराने वाहून जाऊ द्या

जेणेकरून माझ्या इच्छेचे राज्य पृथ्वीवर येईल. हे विशेषाधिकार देखील नैसर्गिक

क्रमाचे आहेत.

जर आपण श्वास घेत असलेली हवा जड आणि जाचक असेल तर या वजनाची हवा रिकामी करण्यासाठी आणि आपल्याला स्वच्छ हवेचा श्वास घेण्यास वाऱ्याचा श्वास पुरेसा आहे.

जर तुम्हाला जास्त उष्णता किंवा गोठवणारी थंडी जाणवत असेल तर, ही उष्णता कमी करण्यासाठी किंवा ही थंडी कमी करण्यासाठी वाऱ्याचा एक श्वास पुरेसा आहे.

जर दाट ढगांनी क्षितीज झाकले असेल, तर वारा आणि सूर्य त्यांना विसर्जित करण्यासाठी आणि आकाशातील निळे पुन्हा दिसण्यासाठी पुरेसे आहेत, पूर्वीपेक्षा अधिक सुंदर.

पाणी साचल्यामुळे शेत कुजण्याचा धोका असल्यास, ते सुकविण्यासाठी जोरदार वारा पुरेसा आहे आणि सूर्याचा प्रकाश आणि उष्णता ते पुन्हा जिवंत करू शकते.

जर हे माझ्या इच्छेच्या सामर्थ्याने, निसर्गाद्वारे केले जाऊ शकते,
माझी इच्छा त्या आत्म्यांवर अधिक करू शकते जे स्वतःला त्यात गुंतवण्याची परवानगी देतात.

माझी इच्छा त्यांच्या उष्णतेने त्यांना पुन्हा तयार करेल. त्यांच्यामध्ये जे काही नाश पावले आहे ते ते नष्ट करेल.

तो त्याच्या प्रकाशाने त्यांच्यावर फुंकर घालेल, तो त्यांच्यापासून मानवी इच्छेचे वजन काढून घेईल आणि त्यांना त्यांच्या मूळ स्वभावाकडे परत आणेल.

जेव्हा आदामाने पाप केले तेव्हा त्याने त्याच्या इच्छेचे बीज भ्रष्ट केले.

जर माझी इच्छा त्यांच्यापासून दूर गेली नसती, तर त्याचा प्रकाश आणि उष्णता त्याला त्वरित पुनर्संचयित करू शकली असती.

पण न्यायासाठी त्याला त्याच्या भ्रष्ट बीजाचे परिणाम जाणवणे आवश्यक होते.
आणि जेव्हा माझी इच्छापत्र मागे घेण्यात आली,

त्याला आता त्याच्या आत्म्यात प्रकाश आणि उष्णता जाणवली नाही

- पुनर्संचयित करणे इ

- भ्रष्टाचारापासून बीजाचे रक्षण करण्यासाठी त्याची इच्छा.

तसे तर नाही ना?

माझ्या इच्छेचे राज्य, त्याची उत्कट इच्छा

- प्राण्यांमध्ये परत येणे आणि सूर्यपेक्षा चांगले,

- त्यांच्या बीजातून भ्रष्टाचार बाहेर काढण्यासाठी

मानवी कुटुंबात राज्य करण्यास आणि वर्चस्व गाजवण्यास सक्षम होण्यासाठी?

त्यानंतर, मी सर्वोच्च फियाटबद्दल विचार करत राहिलो. माझ्या दयाळू येशूने जोडले:

माझ्या मुलीने, फियाट ऑफ क्रिएशनचा उच्चार करताना, माझी दैवी इच्छा प्रतिध्वनी तयार केली.

संपूर्ण विश्वाच्या रिकाम्या जागेतून हे दिव्य प्रतिध्वनी गुंजत आहे

- त्यासोबत आमचे सर्व गुण आणले, आणि

- आमच्या प्रेमाने स्वर्ग आणि पृथ्वी भरा.

आमच्या फियाटमधून बाहेर पडताना, या प्रतिध्वनीने सर्वात सुंदर गोष्टी तयार केल्या:

आकाश, सूर्य, वारे, समुद्र आणि इतर अनेक गोष्टी. हा प्रतिध्वनी निर्माण झालेल्या सर्वामध्ये कायम राहिला.

सर्व ताऱ्यांसह निळ्या आकाशाचे जीवन ठेवते.

ते सूर्याचे जीवन टिकवून ठेवते आणि, प्रकाश आणि उबदारपणाचे प्रतिध्वनी चालू ठेवते, ते प्रकाशाने परिपूर्ण, संपूर्ण आणि सुंदर ठेवते, जसे की त्याने ते तयार केले आहे.

अशा प्रकारे प्रत्येक निर्मित वस्तू आपल्या फियाटचा प्रतिध्वनी जतन करते जी त्याची सुरुवात आणि त्याचे संवर्धन आहे.

म्हणूनच ती जपली जाते

-क्रम, -शक्ती,

आमच्या कामांची सुसंवाद आणि भव्यता.

प्रत्येक वेळी जेव्हा देवत्वाला स्वतःला चालवायचे असते आणि स्वतःचे पुनरुत्पादन करायचे असते, जरी ते आपले जीवन असले तरीही, आपली फियाट त्याचे प्रतिध्वनी करते.

हा प्रतिध्वनी आपल्याला पाहिजे असलेली प्रत्येक गोष्ट तयार करतो आणि तयार करतो.

युकेरिस्टच्या संस्काराच्या संस्थेतही तुम्ही ते पाहता

जिथे आमच्या फियाटने इको तयार केला.

इको तयार करण्यासाठी ब्रेड आणि वाईनची गुंतवणूक करते

-माझे शरीर,

-माझे रक्त,

- माझा आत्मा आणि

- माझे देवत्व.

हा प्रतिध्वनी आजही प्रत्येक पाहुण्यामध्ये गुंजतो.

आणि माझे संस्कार जीवन अखंड चालू आहे.

पण हा प्रतिध्वनी माणसाच्या निर्मितीत घुमला.

आपल्या इच्छेपासून माघार घेतल्याने , मनुष्याने आपला प्रतिध्वनी गमावला आहे. त्याला आता स्वतःमध्ये आणि बाहेरचे वाटत नव्हते

- मऊ, शक्तिशाली आणि कर्णमधुर आवाज

-ज्याला आपल्या सर्जनशील हातातून बाहेर पडताना ते जपण्याचा सद्गुण होता; मग तो अशक्त आणि बेफिकीर झाला.

गरीब माणूस, आमच्या फियाटच्या प्रतिध्वनीशिवाय ज्याने त्याला जीवन दिले,

- तो स्वतःची पुनर्रचना करण्यात अक्षम होता. त्याला आता स्वतःमध्ये जाणवत नव्हते

- त्याच्या निर्मात्याच्या प्रकाशाचा प्रतिध्वनी,
- प्रेम, सुव्यवस्था, शक्ती, शहाणपण, गोडपणा आणि दैवी चांगुलपणाचा प्रतिध्वनी.
आमच्या फियाटच्या प्रतिध्वनीशिवाय, माणूस त्या मुलासारखा झाला आहे जो
आईशिवाय मोठा होतो, ज्याला बोलणे आणि चालणे शिकवणारे कोणीही नाही,
किंवा एक विद्यार्थी म्हणून ज्याला वाचायला आणि लिहायला शिकवण्यासाठी
शिक्षक नाही.

जर त्याने स्वतः काही केले तर ते गडबड होईल.

आमच्या फियाटच्या प्रतिध्वनीशिवाय असा माणूस आहे: आईशिवाय मूल, शिक्षक
नसलेला विद्यार्थी.

पण जर आत्मा माझ्या इच्छेला तिच्या संपूर्ण अस्तित्वाचे तत्व मानत राहिली तर
तिला त्याचा दैवी प्रतिध्वनी ऐकू येईल.

हा प्रतिध्वनी तिला तिच्या सुरुवातीची आठवण करून देईल. तिच्यामध्ये प्रतिध्वनी,
ती पुन्हा व्यवस्थित करेल.

आपला प्रतिध्वनी मनुष्यापासून दूर झाला आहे कारण तो आपल्या इच्छेपासून
सुटला आहे, परंतु जेव्हा आत्म्याला ओळखतात, त्याच्यावर प्रेम करतात आणि
आपल्या दैवी फियाटशिवाय काहीही नको असतात, तेव्हा आपल्या इच्छेचा
प्रतिध्वनी प्राण्यांमध्ये परत येईल.

**आमच्या दैवी फियाटचे राज्य तंतोतंत असे आहे: आमच्या दैवी प्रतिध्वनीचे
पुनरागमन.**

- आपल्या इच्छेतून निघून गेल्यावर मनुष्याच्या कानात वाजणारा दूरचा
प्रतिध्वनी नाही ,

- पण प्रतिध्वनी सुरूच आहे

जे आत्म्याच्या खोलात प्रतिध्वनित होईल आणि

जे, त्यांचे परिवर्तन करून, मनुष्याला ज्या क्रमाने निर्माण केले होते त्या क्रमाने
परत आणण्यासाठी त्यांच्यामध्ये दैवी जीवन तयार करेल.

मी दैवी इच्छेनुसार माझा त्याग चालू ठेवतो, माझ्या गोड येशूच्या खाजगीपणाचा

जवळजवळ सतत त्रास सहन करतो.

मला माझ्या गरीब मनात फियाटच्या प्रकाशाचा समुद्र वाहताना जाणवला, ज्याचा अर्थ सत्य आहे असे वाटले.

पण येशूच्या एकांतासाठी मला जाणवलेली वेदना इतकी मोठी होती की मला माझ्याशी बोलू इच्छित असलेल्या प्रकाशाकडे लक्ष द्यायचे नव्हते.

माझा प्रिय येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला मिठी मारून तो मला म्हणाला:
माझी मुलगी

जेव्हा माझ्या फियाटचा प्रकाश स्वतः प्रकट होऊ इच्छितो आणि आत्मा ते विचारात घेत नाही,

- ज्या प्रकाशाला तिला जन्म द्यायचा आहे तो जीवांना सांगण्यासाठी तो रद्द केला गेला आहे,

-आणि त्यांना या जन्माच्या प्रकाशाचा प्रकाश मिळत नाही.

आमच्या प्रकाशाचा गर्भपात करणे म्हणजे काय हे तुम्हाला माहीत असते तर! ...

तुम्हाला हे माहित असलेच पाहिजे की जेव्हा आमच्या फियाटला सत्य प्रकट करायचे असते,

- आपले संपूर्ण अस्तित्व सक्रिय करते आणि,

- प्रेम, प्रकाश, सामर्थ्य, शहाणपण, चांगुलपणा आणि सौंदर्याने भरलेले,

-सत्याचा जन्म घडवतो जे त्याला वितरित करायचे आहे.

आपले सर्व गुण कृतीत येतात आणि आपण हे सत्य ठेवू शकत नाही

आपण ते प्राण्याला देण्यासाठी जन्म देतो. आणि जर प्राणी हे सत्य विचारात घेत नाही,

- आपल्या प्रेमाचा आणि आपल्या प्रकाशाचा गर्भपात होतो.

हे आपल्या सामर्थ्याचा, सौंदर्याचा, बुद्धीचा आणि चांगुलपणाचा गर्भपात करून जन्माला येण्यास कारणीभूत ठरतो.

-तिने हा प्रिय जन्म गमावला आणि

- या सत्याद्वारे आम्ही तिला देऊ इच्छित असलेले जीवन तिला आमच्याकडून मिळत नाही.

गर्भपात झाल्याचं दुःख आणि जीवांना जे चांगलं द्यायचं होतं ते आपल्याकडे परत आल्याची भावना आपल्याला अजूनही आहे.

किंबहुना, जर जीवाचा गर्भपात झाला तर तो तो जन्म गमावतो. आपण ते गमावत नाही, कारण ते आपल्यात प्रवेश करते.

तो त्या जीवासाठी आहे ज्याला निरस्त केले जाते.

म्हणून जेव्हा तुम्हाला असे वाटते की माझ्या फियाटच्या प्रकाशाचा समुद्र त्याच्या लाटा तयार करतो आणि त्याच्या सत्यांना जन्म देतो.

त्यानंतर, मला यापुढे काहीही चांगले वाटले नाही आणि मी सार्वभौम राणीला विनंती केली की माझ्या मदतीला यावे, मला तिचे प्रेम द्यावे जेणेकरून मी माझ्या गोड येशूवर तिच्या आईच्या प्रेमाने प्रेम करू शकेन. आणि **येशूने जोडले :**

माझ्या मुली, **स्वर्गीय सार्वभौम प्रेम** सर्व सृष्टीत ओतते.

कारण हा फियाट, नुकताच उच्चारला,

- ज्याने संपूर्ण विश्वात आपल्या विविध प्रकारच्या कामांना मुक्त केले होते आणि

- ज्याने त्यांना जीवन दिले, ती तिच्यामध्ये राहिली.

त्याने या दिव्य फियाटमध्ये आपले प्रेम आणि त्याची सर्व कामे सोडली

या फियाटला लहान गोष्टी कशा करायच्या हे माहित नाही, परंतु केवळ मोठ्या आणि मर्यादा नसलेल्या.

तो त्याच्या अनंत चळवळीत पसरला

प्रेम आणि स्वर्गीय आईची सर्व कृती

- आकाशात, ताऱ्यांमध्ये, सूर्यामध्ये, वाऱ्यात आणि समुद्रात सर्वत्र आणि प्रत्येक गोष्टीत.

त्याचे प्रेम सर्वत्र पसरलेले आहे, त्याची कामे सर्वत्र आढळतात.

कारण माझ्या फियाटने ते सर्वत्र पसरवले आणि प्रत्येक गोष्ट त्याच्या प्रेमाने आणि

कृतींनी अॅनिमेटेड केली.

मी समाधानी होणार नाही आणि मला प्रत्येक गोष्टीत आणि पृथ्वीच्या खाली, माझ्या आईने मला दिलेले प्रेम आणि वैभव मिळाले नाही तर मला प्रेम किंवा सन्मान वाटणार नाही.

जर मला ते संपूर्ण सृष्टीमध्ये सापडले नाही तर ते तुटलेले प्रेम आणि विभाजित वैभव असेल. प्रत्येक गोष्टीत मी तिच्यावर प्रेम केले होते.

त्यामुळे त्याचे प्रेम सर्वत्र आणि अभिनयात पसरलेले मला दिसले हे योग्यच होते.

- माझ्यावर प्रेम करा आणि

- स्वतःचे गौरव करण्यासाठी.

एक तुटलेले प्रेम जे मला कुठेही पछाडले नसते ते माझ्यामध्ये प्रवेश करू शकले नसते.

तो मला त्याच्या गर्भाच्या अरुंद तुरुंगात स्वर्गातून पृथ्वीवर उतरवू शकला नसता .

त्याच्या प्रेमाच्या साखळ्या मी निर्माण केलेल्या गोष्टींसारख्या असंख्य होत्या.

म्हणून मी राजासारखा स्वर्गातून खाली आलो,

- सर्व सुशोभित आणि स्वर्गाच्या राणीच्या प्रेमाच्या साखळ्यांनी वेढलेले.

आणि जर त्याचे प्रेम या टप्प्यावर पोहोचले असेल तर ते माझ्या दैवी फियाटचे ऋणी आहे. या फियाटने तिच्यावर सार्वभौम म्हणून राज्य केले.

त्याचे प्रेम सर्वत्र पसरवण्यासाठी त्याने माझ्या विलमध्ये पकडले. त्याच्या सर्व कृतींना दैवी क्रियांची छाया प्राप्त झाली.

म्हणून जर तुम्हाला राणी आईचे प्रेम हवे असेल ,

- माझ्या फियाटला तुझ्यावर राज्य करू द्या,

- तुमचे प्रेम आणि तुमचे संपूर्ण अस्तित्व त्याच्यामध्ये पसरवा जेणेकरून माझे फियाट,

- आपले थोडेसे प्रेम आणि आपण जे काही करता ते कॅप्चर करा,
 - ते वाढवू शकता. असे आहे
 - ते जेथे आहे तेथे आणणे - ते सर्वत्र आहे -
- माझ्या फियाटला तुमचे प्रेम माझ्या आईच्या प्रेमाशी एकरूप होऊ दे.

- अशा प्रकारे तू मला समाधान देईल की माझ्या इच्छेचे मूल आहे
- मला तुटलेले आणि विभाजित प्रेम देत नाही, परंतु
 - मला सर्व गोष्टींमध्ये आणि सर्व ठिकाणी प्रेम देते.

त्यानंतर, मी स्वतःला म्हणालो:

"पण जेव्हा ती तिची इच्छा पूर्ण करते तेव्हा प्राण्याचे काय नुकसान होऊ शकते?"

येशूने जोडले:

माझ्या मुली, हे वाईट आहे.

माझी इच्छा प्रकाश आहे, तर मानवी इच्छा अंधार आहे. माझी इच्छा ही पवित्रता आहे, तर मानवी इच्छा पाप आहे.

माझी इच्छा सौंदर्य आहे आणि त्यात सर्व वस्तू आहेत,
जेव्हा मानवी इच्छा कुरूप आहे आणि त्यात सर्व वाईट गोष्टी आहेत.

यास्तव, माझी इच्छा न केल्याने, आत्मा

- प्रकाश मरू द्या e
- पवित्रता, सौंदर्य आणि सर्व चांगल्यासाठी मृत्यू देते. त्याची इच्छा पूर्ण करून,
— अंधार बाहेर आणतो e
- पाप, कुरूपता आणि सर्व वाईटांना जीवन देते.

तरीही एखाद्याच्या इच्छेप्रमाणे करणे प्राण्यांना काहीच वाटत नाही.

पण ते दुष्कर्मचे अथांग खोदकाम करतात जे त्यांना कुंभाराकडे घेऊन जातात.

आता माझी इच्छा असताना तुम्हाला ते फारसे महत्त्व नाही असे वाटते

तो त्यांच्यासाठी त्याचा प्रकाश, त्याची पवित्रता, त्याचे सौंदर्य आणि त्याच्या सर्व वस्तू आणतो आणि केवळ त्याच्या प्राण्यांवर प्रेम करतो म्हणून

त्याचा प्रकाश, त्याचे पावित्र्य, त्याचे सौंदर्य आणि त्याची सर्व संपत्ती मरताना पाहून त्याचा अपमान होतो का?

माझी माणुसकी

- त्याला हा मृत्यू इतका वाटला की मानवी इच्छेने प्राण्यांमध्ये त्याच्या इच्छेचा प्रकाश आणि पवित्रता दिली

-असे म्हणता येईल की तो खरा मृत्यू त्याला वाटला.

कारण त्याला अनंत प्रकाश आणि पावित्र्याचा यातना आणि मृत्यूचा भार जाणवला होता जो जीवांनी स्वतःमध्ये नष्ट करण्याचे धाडस केले होते.

आणि माझ्या दैवी इच्छेच्या प्रकाश आणि पावित्र्याला मृत्यू देण्याचे धाडस केलेल्या प्राण्यांनी जितक्या मृतांनी केले तितक्या मृतांनी माझी मानवता हाहाकार माजली आणि चिरडली.

त्यांचा मृत्यू झाला तर निसर्गाची काय हानी होणार नाही

- सूर्यप्रकाश,

- शुद्ध करणारा वारा e

- ते श्वास घेतात?

हा विकार इतका मोठा असेल की त्यातून सर्व प्राणी मरतील. तथापि

तो माझ्या इच्छेचा प्रकाश आहे

- आत्म्यांसाठी सूर्यपेक्षा जास्त

- शुद्ध करणाऱ्या वाऱ्यापेक्षा जास्त e

- त्यांचा श्वास बनवणाऱ्या हवेपेक्षा जास्त.

सूर्यप्रकाश, वारा आणि हवा यांच्यामुळे मृत्यू होऊ शकतो तर उद्भवलेल्या विकारापासून ,

माझी आराध्य इच्छा पूर्ण न करण्याचे वाईट तुम्ही समजू शकता.

आहे _

-जीवनाची आदिम कृती e

- सर्व प्राण्यांचे केंद्र.

मी दिव्य फियाटमध्ये माझी वळण घेत होतो

माझ्या सवयीनुसार, मी माझ्या गायनाच्या संपूर्ण निर्मितीची गुंतवणूक केली:

" मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुला आशीर्वाद देतो ..."

जसे मी केले, मी स्वतःला विचार केला:

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो या सर्वासह मी माझ्या देवाला काय देऊ?" मग माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला :

माझी मुलगी

शुद्ध, पवित्र आणि सरळ प्रेम हा दैवी जन्म आहे. तो देवाकडून येतो आणि त्यात सद्गुण आहे

- उठा आणि देवामध्ये प्रवेश करा

- त्याच्या जन्माचा गुणाकार करा e

- त्याच्यावर प्रेम करण्याची आकांक्षा बाळगणाऱ्या सर्व प्राण्यांपर्यंत स्वतः देवाला आणण्यासाठी.

म्हणून, जेव्हा आत्मा

- या प्रेमाने गुंतवणूक केली आहे आणि

-हा जन्म मिळतो,

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो" असे म्हणतो तितक्या वेळा इतर जन्म तयार करू शकतो

त्याचे "आय लव्ह यू " देवाकडे उडते.

आणि परमात्मा, सृष्टीच्या या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" मध्ये पहा. या छोट्याशा "आय लव्ह यू" मध्ये तुम्हाला ते संपूर्ण दिसते .

देवाला असे वाटते की तोच तो आहे जो त्याला सृष्टीने दिलेला आहे.

या छोट्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" मध्ये एक विलक्षण रहस्य आहे:

त्याच्या लहानपणात ते समाविष्ट आहे

-अनंत,

- विशालता,

-शक्ती.

तो म्हणू शकतो: "मी देवाला देव देतो ".

सृष्टीच्या या छोट्याशा " मी तुझ्यावर प्रेम करतो " मध्ये, अनंत जीवाला असे वाटते की त्याचे सर्व दैवी गुण हळूवारपणे प्रेम करतात.

हा जन्म त्याच्यापासून आहे.

अशा प्रकारे ते संपूर्णपणे आढळते.

हेच तू मला तुझ्या "आय लव्ह यू " सोबत देतोस.

प्रत्येक वेळी तू मला स्वतःला देतोस.

मला सर्वस्व स्वतःला देण्यापेक्षा तुम्ही मोठे, सुंदर किंवा आनंददायक काहीही करू शकत नाही .

माय फियाट, जे तुमच्यामध्ये तुमच्या "आय लव्ह यू" चे जीवन बनवते, आपल्या या अनेक जन्मांना तयार करून आनंद देते.

ते तुझ्यात " मी तुझ्यावर प्रेम करते" ची लय ठेवते ,

हे दैवी नाणे तुमच्या "आय लव्ह यू" सोबत जे काही निर्माण झाले आहे त्या सर्वांसाठी कायम ठेवण्याची उत्कट इच्छा.

मग सर्व तयार केलेल्या गोष्टी तुमच्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" या विलक्षण रहस्याच्या मोत्याने सुशोभित आहेत का ते पहा.

माझी मुलगी

प्राणी जे करत आहे ते मोठे आहे की लहान आहे हे आपण पाहत नाही.

आपल्या रहस्याचा विलक्षणपणा उपस्थित आहे का ते पाहू या :

- जर त्याची सर्वात लहान कृती, विचार आणि उसासे आपल्या इच्छेच्या सामर्थ्याने गुंतवले जातात.

हे सर्व तिथे आहे आणि हे सर्व आपल्यासाठी आहे.

ज्यानंतर मी फियाटमध्ये माझा दौरा चालू ठेवला , येशूने रिडेम्पशनमध्ये केलेल्या सर्व गोष्टींसोबत जाण्यासाठी.

मला वाटत:

"सर्वभौम आईने जे काही केले ते मी येशूसोबत असताना केले असते असे मला वाटते. नक्कीच तिने तिच्या सर्व कृतींचे पालन केले आणि कोणीही त्याच्यापासून सुटले नाही."

जेव्हा माझा नेहमी दयाळू येशूने जोडला तेव्हा मी या आणि इतर गोष्टींबद्दल विचार करत होतो:

माझ्या मुली, हे खरे आहे की माझ्या आईपासून काहीही सुटले नाही, कारण मी जे काही केले आणि जे काही सहन केले ते तिच्या आत्म्याच्या खोलीत प्रतिध्वनीसारखे होते.

माझ्या कृतीच्या प्रतिध्वनीची वाट पाहण्यात ती इतकी सावध होती की हा प्रतिध्वनी,
मी जे काही केले आणि सहन केले ते सर्व तिच्यात कोरले गेले आहे. आणि
सार्वभौम राणी माझा प्रतिध्वनी.

ते माझ्या आत खोलवर गुंजले,
त्यामुळे

- तिच्या आणि माझ्यामध्ये नाले वाहत होते
- प्रकाश आणि प्रेमाचे घोडे आपल्यामध्ये ओतत आहेत

मी माझी सर्व कामे तिच्या मातृहृदयात जमा केली आहेत. माझे समाधान झाले
नसते

जर ती नेहमी माझ्यासोबत नसती तर

जर मी तिचा सतत प्रतिध्वनी ऐकला नसता, माझ्यात वाजतो ,

ज्याने माझे श्वास आणि हृदयाचे ठोके तिच्यात जमा केले.

त्याचप्रमाणे, मी समाधानी होणार नाही, जर वेळोवेळी,

दैवी इच्छेनुसार तुम्ही माझ्या सर्व कृतींचे पालन करावे असे मला नव्हते.

खरं तर मी तुझ्यात माझी ठेव ठेवली आहे, तुझ्या आत्म्याच्या खोलात मी माझ्या
आईची प्रतिध्वनी हलवली आहे. आणि शतकानुशतके मी माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य
जाणण्यासाठी तुझ्यामध्ये माझ्या आईच्या प्रतिध्वनीकडे पाहिले आहे.

म्हणूनच तुम्हाला माझ्या सर्व कृतींचे पालन करणे भाग वाटते. तिच्या मातृत्वाचा
प्रतिध्वनी तुमच्यात गुंजतो

मी ही संधी तुमच्या अस्तित्वाच्या खोलात ठेवण्याची, माझ्या शाश्वत फियाटला
तुमच्यामध्ये राज्य करू देण्याची कृपा देण्यासाठी मी घेत आहे.

मग मला माझे गरीब मन दिव्य फियाटच्या समुद्रात बुडल्यासारखे वाटले. त्याचा
प्रकाश माझ्यावर पूर्णपणे आदळला आणि मला त्याची उंची किंवा खोली
ओळखता आली नाही .

मला वाटले की ते माझ्या आत जीवनापेक्षा जास्त प्रवाहित आहे
माझा प्रिय येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि **मला म्हणाला** :
माझी मुलगी
माझी इच्छा म्हणजे जीव, हवा आणि जीवांचा श्वास.

ते इतर गुणांसारखे नाही

- जे जीव नाहीत किंवा प्राण्यांचे सतत श्वास नाहीत, आणि
- ज्याचा वापर केवळ वेळ आणि परिस्थितीनुसार केला जातो.
संयम नेहमी वापरला जात नाही,
- कारण तुम्हाला व्यायाम करण्याची परवानगी देणारे कोणीही नसते,
आणि म्हणून संयमाचा गुण जीवाला त्याचे अखंड आयुष्य न देता निष्क्रिय राहतो.
आज्ञापालन आणि परोपकार त्यांचे जीवन बनवत नाहीत,
- कारण ज्याच्याकडे आज्ञा देण्याची अखंड क्रिया आहे, किंवा
- कारण ज्याच्यावर दानधर्म केला जाऊ शकतो तो कदाचित उपस्थित नसेल.

म्हणून, सद्गुण आत्म्याचे शोभा असू शकतात, परंतु जीवन नाही.

त्याऐवजी माझी इच्छा ही सृष्टीच्या सर्व कृतींची आदिम क्रिया आहे. म्हणून, तुम्ही विचार करा, बोला किंवा श्वास घ्या, ही माझी इच्छा आहे जी विचार आणि शब्द बनवते. आणि तो श्वास देऊन रक्ताभिसरण, हृदयाचे ठोके आणि उबदारपणा राखतो.

श्वास घेतल्याशिवाय कोणीही जगू शकत नाही.

आणि **माझ्या दैवी इच्छेशिवाय कोणीही जगू शकत नाही.**

अजूनही जगणे आवश्यक आहे.

तरीही, प्रत्येकजण तिचा अखंड श्वास घेत असताना, ती ओळखली जात नाही.

माझी इच्छा इतकी आवश्यक आहे की त्याशिवाय कोणीही करू शकत नाही,

अगदी क्षणभरही नाही.

कारण तो सदिश आहे

- केवळ सर्व मानवी कृत्यांमध्येच नाही,
- पण सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींपैकी.

माझी फियाट ही सूर्याची आदिम क्रिया आहे. हलक्या प्राण्यांना श्वास घेण्यास प्रवृत्त करते.

ही वायू, पाणी, अग्नी आणि वारा यांची आदिम क्रिया आहे. प्राणी माझ्या दैवी इच्छेचा श्वास घेतात

- हवेत ते श्वास घेतात,
- ते पाणी पितात,
- त्यांना उबदार करणाऱ्या अग्नीत,
- त्यांना शुद्ध करणाऱ्या वाऱ्यात.

असे काहीही नाही ज्यामध्ये ते माझ्या इच्छेचा श्वास घेत नाहीत. येथे कारण

- सर्व गोष्टींमध्ये, मोठ्या किंवा लहान, ई
- अगदी श्वास घेणे

प्राणी माझी इच्छा पूर्ण करू शकतो.

ते करत नाही,

- दैवी इच्छेची कृती गमावते.
- त्याचा श्वास सतत गुदमरतो.

तिला तिचे जीवन, तिचा श्वास प्राप्त होतो,

- परंतु त्यांचे मानवी जीवनात आणि श्वासात रूपांतर करण्यासाठी स्वतःला माझ्या दैवी इच्छेत बदलण्याऐवजी.

माझे गरीब मन अजूनही सर्वोच्च फियाटचे शिकार आहे.

मला असे वाटते की दुसरे काहीही मनात येत नाही आणि इतर कशातही मला स्वारस्य नाही.

मला माझ्यात एक प्रवाह जाणवतो जो मला थांबवतो

- कधीकधी एका विशिष्ट बिंदूपर्यंत,

- कधी कधी दुसऱ्याला

दैवी इच्छा.

पण मी नेहमीच संपतो - त्याच्या अमर्याद प्रकाशातून सर्वकाही घेण्यास सक्षम नसतो. कारण मी करू शकत नाही.

माझा चांगला येशू मला आश्चर्यचकित करण्यासाठी माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि **मला म्हणाला** :

माझ्या मुली, आत्मा जेव्हा सद्गुण आचरणात आणतो, तेव्हा ती जी पहिली कृती करतो ती बीज बनवते, आणि दुसरी, तिसरी वगैरे सराव करून ती बीज जोपासते, पाणी पाजते.

आणि बीज एक वनस्पती बनते जी त्याची फळे देते.

जर आत्म्याने हे सद्गुण फक्त एकदाच किंवा काही वेळा आचरणात आणले, तर बीजाला पाणी दिले जात नाही किंवा जोपासले जात नाही, ते मरते.

आणि आत्मा वनस्पतीरहित आणि निष्फळ राहतो.

कारण सद्गुण कधीच एका कृतीने तयार होत नाही तर वारंवार केलेल्या कृतीतून घडत नाही.

पृथ्वीवर असे घडते:

जमिनीत बी पेरणे पुरेसे नाही.

जर तुम्हाला या बियांची रोपे आणि फळे हवी असतील तर ते वारंवार उगवले पाहिजे आणि पाणी दिले पाहिजे . नाहीतर पृथ्वी कठोर होऊन तिला जीवन न देता झाकून टाकते.

ज्यांना संयम, आज्ञापालन किंवा इतर सद्गुण प्राप्त करायचे आहेत,

त्याने पहिले बी पेरले पाहिजे, नंतर त्याला पाणी द्यावे आणि लागवड करावी

इतर कृती.

अशा प्रकारे, आत्मा मोठ्या संख्येने सुंदर आणि वैविध्यपूर्ण वनस्पती तयार करेल.

त्याऐवजी माझी इच्छा हे गुणांसारखे बीज नाही. जीवन असेच आहे.

आत्मा कसा सुरू होतो

- डिस्चार्ज करणे,
- सर्व गोष्टींमध्ये माझी इच्छा पहा e
- तिथे राहण्यासाठी,

त्यात लहान दिव्य जीवन तयार होते.

माझ्या इच्छेनुसार जीवनाच्या अभ्यासात जसजशी मी प्रगती करतो, तसतसे हे दिव्य जीवन वाढतच जाते आणि विस्तारत राहते, जोपर्यंत ते संपूर्ण आत्म्याला या जीवनाने भरत नाही. अशा रीतीने की तिच्यामध्ये जे काही उरले आहे तो एक पडदा आहे जो तिला झाकतो आणि तिला स्वतःमध्ये लपवतो. आणि हे माझ्या इच्छेप्रमाणेच या सदगुणांसह आहे:

जर प्राणी तिच्या कृतींचे नैसर्गिक पोषण तिच्यामध्ये असलेल्या दिव्य जीवनाला देत नाही, तर हे जीवन विकसित होत नाही आणि तिला पूर्ण भरून टाकते.

नवजात बाळाच्या बाबतीत असेच होते

ज्याला जन्मानंतर आहार दिला जात नाही आणि कोण मरतो. खरं तर, ते जीवन असल्याने, माझ्या इच्छेची गरज आहे,

- वनस्पतींच्या प्रतिमा असलेल्या सदगुणांपेक्षा अधिक, सतत पोषण करणे
- वाढतात आणि
- एक संपूर्ण जीवन बनण्यासाठी, जोपर्यंत प्राणी सक्षम आहे.

यामुळे हे आवश्यक आहे

- तुम्ही तिथे नेहमी रहाता,
- तुम्ही त्याच्या दैवी जीवनाचे पोषण करण्यासाठी माझ्या त्याच इच्छेतून त्याचे स्वादिष्ट पदार्थ घ्या.

अशा प्रकारे तुम्हाला सद्गुण आणि माझी इच्छा यात मोठा फरक दिसतो :_

- सद्गुण वनस्पती, फुले आणि फळे आहेत जी पृथ्वीला शोभतात आणि प्राण्यांना आनंद देतात.

-माझे फियाट म्हणजे आकाश, सूर्य, हवा, उष्णता आणि हृदयाचे ठोके, जीवसृष्टी निर्माण करणाऱ्या सर्व गोष्टी आणि प्राण्यांमध्ये दैवी जीवन.

म्हणून या जीवनावर प्रेम करा आणि सतत त्याचे पोषण करा.

जेणेकरून ते तुम्हाला पूर्णपणे भरून टाकू शकेल आणि तुमच्यापैकी काहीही शिल्लक नाही.

त्यानंतर मी दैवी इच्छेनुसार माझा दौरा चालू ठेवला आणि, च्या कोरसची पुनरावृत्ती केली

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो."

मी म्हणालो: "येशू, माझ्या प्रिय, मला तुझ्या फियाटमध्ये स्वतःला सर्व सोडायचे आहे

जेणेकरून मी सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये तुमच्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" म्हणून त्यांना सुशोभित करू शकेन. "

तसेच, मला माझे हृदय पृथ्वीच्या मध्यभागी ठेवायचे आहे. त्याच्या ठोक्यांनी, मला तिथल्या सर्व रहिवाशांना मिठी मारायची आहे.

माझ्या "आय लव्ह यू" च्या त्यांच्या संपूर्ण हृदयाच्या ठोक्याला अनुसरून, मी तुम्हाला त्यांच्या प्रत्येकाचे प्रेम देऊ इच्छितो.

आणि पृथ्वीच्या मध्यभागी माझ्या वारंवार मारण्याने, मला माझे "मी तुझ्यावर प्रेम करते" पृथ्वीमध्ये असलेल्या सर्व बियांमध्ये ठेवू इच्छितो. जेव्हा बिया फुटतात आणि वनस्पती, औषधी वनस्पती आणि फुले तयार होतात तेव्हा मला माझे "आय लव्ह यू" ठेवायचे आहे.

जेणेकरून मी त्यांना माझ्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" मध्ये येशूसाठी बंद पाहू

शकेन ..."

मी हे म्हटल्याप्रमाणे, माझ्या विचारात व्यत्यय आला माझ्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" या शब्दापासून मी स्वतःला विचार केला:

"काय मूर्खपणा बोलतोयस.

तुमचे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" हे गाणे ऐकून येशू स्वतः कंटाळला असावा.

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो"... "

येशूने स्वतःला माझ्यामध्ये खूप लवकर प्रकट केले आणि सृष्टीमध्ये सर्वत्र पाहिले की लहान आणि मोठ्या सर्व गोष्टींमध्ये माझ्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" चे जीवन आहे का.

त्याने मला सांगितले :

माझी मुलगी

किती विलक्षण, काय मंत्रमुग्ध आहे तुझ्या सर्व वस्तूंनी सजलेल्या

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो."

जर प्राणी पाहू शकत होते

- पृथ्वीचे सर्व अणू

- सर्व झाडे, दगड, पाण्याचे थेंब तुझ्या "आय लव्ह यू" ने सजलेले आणि

- सूर्यप्रकाश,

- ते श्वास घेत असलेली हवा,

- ते स्वर्ग पाहतात, तुमच्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो"

- आणि तुमच्या "आय लव्ह यू" ने चमकणारे तारे त्यांच्यात जन्माला येणार नाहीत हे काय आश्चर्य!

तुझे " आय लव्ह यू!" गाताना पाहण्यासाठी त्यांच्या डोळ्यांची बाहुली किती गोड मंत्रमुग्ध करते .

आणि ते म्हणतील:

"त्याच्यापासून काहीही सुटले नाही हे कसे शक्य आहे?

त्याच्या "आय लव्ह यू" ने आपल्याला शोभून वाटतं! आणि ते तपासण्यासाठी सर्वत्र जात असत

- खरं तर, तुमच्यापासून काहीही सुटले नाही हे पाहण्यासाठी आणि

- तुमच्या "आय लव्ह यू" च्या मंत्रमुग्धतेचा आनंद घेण्यासाठी.

परंतु जर हे अद्भुत जादू प्राण्यांपासून लपलेले असेल तर ते स्वर्गापासून लपलेले नाही.

तुमच्या "आय लव्ह यू" ने भरलेली आणि सुशोभित केलेली संपूर्ण सृष्टी पाहण्याचा मंत्रमुग्ध आणि चमत्कार तेथे स्थानिक लोक अनुभवू शकतात.

त्यांना वाटते की त्यांचे "आय लव्ह यू" तुमच्याशी सुसंगत आहे

त्यांना पृथ्वीपासून वेगळे वाटत नाही कारण प्रेम त्यांना एकत्र करते, समान नोट्स आणि सुसंवाद तयार करते.

तसेच, आपल्याला माहित असले पाहिजे

जेव्हा सर्व गोष्टी निर्माण केल्या गेल्या, मोठ्या आणि लहान,

तुझ्यासाठी माझ्या सततच्या आणि पुनरावृत्तीने त्यांना सजवताना मी थकलो नाही

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो."

मी माझे "आय लव्ह यू" टाकून थकलो नाही.

शिवाय ते तुमच्याकडून पुन्हा ऐकून मला कंटाळा येत नाही.

उलट, मला आनंद आहे की माझे "आय लव्ह यू" अलिप्त न राहता तुमच्या सहवासाचा आनंद घ्या.

तुझे प्रतिध्वनी माझे ।

ते विलीन होतात आणि एक सामान्य जीवन जगतात.

प्रेम कधीच थकत नाही. तो माझ्यासाठी आनंद आणि आनंदाचा वाहक आहे.

तर, मला कसे माहित नाही, परंतु मला एक कल्पना आली:

"जर मी मरण पावलो आणि पर्गेटरीमध्ये गेलो तर मी तिथे काय करू?

आधीच इथे,

- शरीरात कैद,

- एका अरुंद तुरुंगात जास्त बंदिस्त, माझ्या गरीब आत्म्याला खूप त्रास होतो

-जेव्हा येशू तिला त्याच्या आराध्य उपस्थितीपासून वंचित ठेवतो

-जेव्हा मला माहित नसते की मी काय करू शकतो आणि ते शोधण्यासाठी मला त्रास होतो.

तर काय होईल, माझा आत्मा

- माझ्या शरीराच्या तुरुंगातून सुटका,

- लवकरच तो उड्डाण करेल आणि येशूला सापडणार नाही,

ज्या केंद्रात मी आश्रय घेतो ते पुन्हा कधीही न सोडण्यासाठी?

माझे जीवन, माझ्या विश्रांतीचे केंद्र शोधण्याऐवजी, मी स्वतः ला शुद्धीकरणात टाकले तर काय होईल?

मग माझ्या यातना आणि दुःख काय असेल? "

या विचारांनी मी भारावून गेलो.

माझ्या प्रिय येशूने मला त्याच्या जवळ धरले आणि जोडले:

माझ्या मुली, तुला स्वतःवर अत्याचार का करायचा आहे?

माझ्या इच्छेनुसार राहणाऱ्या प्राण्याचे आकाश, सूर्य, समुद्र, वारा आणि सर्व सृष्टी यांच्याशी एक संबंध आहे हे तुम्हाला माहित नाही का?

त्याची कृत्ये सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींशी जुळलेली आहेत.

माझी इच्छा तिच्याशी सर्व काही सामाईक ठेवते जणू सर्व काही तिच्या मालकीचे आहे. अशा प्रकारे सर्व सृष्टीला या प्राण्याचे जीवन वाटते.

आणि जर ती पुर्गेटरीला जाऊ शकली तर प्रत्येकजण नाराज होईल. संपूर्ण ब्रह्मांड बंड करेल आणि ते त्याला एकटे परगेटरीला जाऊ देणार नाहीत.

आकाश, सूर्य, वारा, समुद्र ... - प्रत्येकाला त्याचे अनुसरण करायला आवडेल. त्यांनी त्यांची जागा सोडली आणि नाराज होऊन त्यांच्या निर्मात्याला म्हणाले:

"तो तुमचा आणि आमचा आहे: आपल्या सर्वांना मार्गदर्शन करणारे जीवन देखील त्याला मार्गदर्शन करते!"

का, पुर्गेटरीमध्ये?

स्वर्ग त्यांच्या प्रेमाने दावा करेल.

सूर्य त्याच्या प्रकाशाने, वारा रडणाऱ्या आवाजाने बोलेल. समुद्र त्याच्या लाटांच्या कुरबुराने बोलायचा.

त्यांच्यासोबत सामान्य जीवन जगणाऱ्यांसाठी प्रत्येकाला एक शब्द असेल.

परंतु **माझ्या इच्छेमध्ये राहणारा प्राणी शुद्धीकरणात जाऊ शकत नाही.** ब्रह्मांड जागेवर राहील

माझ्या इच्छेचा विजय कळेल

या वनवासाच्या भूमीवर स्वर्गात राहणाऱ्याला स्वर्गात आणण्यासाठी.

म्हणून माझ्या इच्छेनुसार जगा आणि शोधू नका

-आपले मन अंधकारमय करणे इ

- तुमच्या मालकीच्या नसलेल्या गोष्टींनी तुम्हाला भारावून टाकणे.

मी ईश्वरी इच्छेचा विचार करत होतो.

अरेरे! किती विचार आले माझ्या मनात!

मला स्वतःपासून दूर करून, माझ्या सदैव दयाळू येशूने मला मानवी पिढ्यांवर अनेक शिक्षा द्यायला दाखवल्या.

आणि मी, सर्व हादरलो, मी स्वतःला म्हणालो:

"दैवी फियाटचे राज्य कसे येऊ शकते

- जर पृथ्वी वाईटांनी भरलेली असेल आणि

- जर दैवी न्यायाने मानवाचा नाश करण्यासाठी सर्व घटकांना शस्त्रे दिली तर माणसाचा उपयोग काय?

तसेच, हे राज्य

जेव्हा येशू त्याच्या दृश्यमान उपस्थितीसह पृथ्वीवर आला तेव्हा तो आला नव्हता का?

?

आता तो कसा येईल?

सध्याची परिस्थिती पाहता मला ते अवघड वाटते. माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि **मला** म्हणाला :

माझ्या मुली, तू पाहिलेली प्रत्येक गोष्ट मानवी कुटुंबाला शुद्ध आणि तयार करण्यासाठी काम करेल. दंगली अधिक सुंदर गोष्टी तयार करण्यासाठी पुनर्रचना आणि नाश करण्यासाठी सेवा देतील.

ढासळणारी इमारत जर नष्ट झाली नाही, तर स्वतःच्या अवशेषांवर नवीन आणि सुंदर इमारत तयार होऊ शकत नाही.

माझ्या ईश्वरी इच्छेच्या पूर्ततेसाठी मी सर्व काही करेन.

तसेच, जेव्हा मी पृथ्वीवर आलो तेव्हा आपल्या देवत्वाने येण्याचे ठरवले नव्हते.

- माझ्या इच्छेच्या राज्याचे,

- पण विमोचन.

मानवी कृतघ्नता असूनही ते साध्य झाले आहे. मात्र, त्याने अद्याप शेवटपर्यंत प्रवास केलेला नाही.

मी आलोच नाही असे अनेक प्रदेश आणि लोक राहतात.

म्हणून त्याने मार्ग काढला पाहिजे आणि सर्वत्र जावे.

कारण विमोचन हा माझ्या इच्छेच्या राज्यासाठी तयारीचा मार्ग आहे.

हे सैन्य आहे जे लोकांना शासन, जीवन, माझ्या दैवी इच्छेचा राजा प्राप्त करण्यासाठी तयार करण्यासाठी पुढे कूच करते.

अशाप्रकारे, जे तेव्हा ठरवले गेले नव्हते, ते आज आम्ही आमच्या फियाटच्या शासनाच्या पूर्ततेसाठी फर्मान काढतो.

आणि जेव्हा आपण काहीतरी ठरवतो तेव्हा सर्वकाही केले जाते.

आपल्यामध्ये आपल्याला जे साध्य करायचे आहे ते ठरवणे पुरेसे आहे. म्हणूनच तुम्हाला जे कठीण वाटते ते आमच्या सामर्थ्याने सोपे केले जाईल.

अनेक दिवसांच्या घनदाट पावसाच्या ढगानंतर वाहणाऱ्या वाऱ्यांप्रमाणे ते वागेल वाऱ्याची ताकद

- विखुरलेले ढग,
- पावसाचा पाठलाग करा,
- चांगले हवामान परत आणेल आणि सूर्य पृथ्वीला आलिंगन देईल.

त्याचप्रमाणे, आणि प्रचलित वाऱ्यापेक्षा चांगले, आपली शक्ती

तो मानवी इच्छेचा अंधार दूर करेल

तो जीवांना आलिंगन देण्यासाठी माझ्या शाश्वत इच्छेचा सूर्य पुन्हा प्रकट करेल.

तिच्याबद्दल मी तुम्हाला प्रकट केलेली सर्व सत्ये

आम्ही जे ठरवले आहे त्याची ते फक्त पुष्टी आहेत.

जर माझ्या दैवी फियाटचे राज्य त्याच्या पुढील पूर्णतेची वेळ असेल

- देवत्वाने ठरवले नव्हते,
- कोणतीही गरज, कारण किंवा गरज नसते

तुला निवडण्यासाठी, अनेक वर्षे या बलिदानाची काळजी घेण्यासाठी आणि स्वतःला तिच्या मुलाप्रमाणे सोपवण्यासाठी,

- आत्म-ज्ञान,
- त्याची प्रशंसनीय सत्ये,
- त्याची गुपिते ई
- त्याचे छुपे दुःख.

शिवाय, देवत्वाने तुमच्यामध्ये दैवी पुत्रत्वाचे बीज पेरण्यासाठी पितृत्व आणि मातृत्वाने तुमच्यासोबत कार्य केले आहे.

जेणेकरून तुम्ही त्याची आवड तुमच्या स्वतःच्या असण्यापेक्षा जास्त मनावर घ्या.

हे आम्ही जे काही ठरवले आहे त्याची वास्तविकता दर्शवते

- विषय निवडण्यासाठी,
- साधनांचा वापर करा आणि
- दृष्टीने धडे देणे
- मानवी कुटुंबात उतरणे e
- स्वर्गात काय ठरवले होते ते स्थापित करणे.

जर माझ्या इच्छेचे राज्य ठरवले गेले नसते,

- मी तुला याबद्दल इतके सांगितले नसते ई
- किंवा या उद्देशासाठी मी तुम्हाला विशेष प्रकारे निवडले नसते.

नाही तर माझा शब्द झाला असता

निर्जीव आणि निष्फळ, ई

सद्गुण निर्माण केल्याशिवाय आणि उत्पन्न केल्याशिवाय हे अशक्य आहे.

माझ्या शब्दात सद्गुण आहे

निर्माण करा आणि तयार करा, त्याच्या समृद्धतेसह, त्याचे अनंत जीवनांचे वंशज.
रिडेम्पशनमध्ये हेच घडले

कारण ते स्वर्गात आमच्याद्वारे ठरवले गेले होते.

एक व्हर्जिन तयार केली गेली जी शाश्वत शब्दाची आई होती. जर विमोचन ठरवले गेले नसते,

कोणतेही कारण किंवा गरज नसते

ही अतिशय अनोखी आणि खास व्हर्जिन तयार करण्यासाठी

संदेष्ट्यांना अनेक प्रकटीकरण द्या ,

ज्याने त्याच्या मानवतेतील शब्दाच्या जीवनाबद्दल तपशीलवार सांगितले,

ज्याने तिच्या दुःखांचे इतके स्पष्टपणे वर्णन केले - जणू ती त्यांच्यासमोर होती.

म्हणून, जेव्हा आपला दैवी चांगुलपणा निवडण्यासाठी आणि स्वतःला प्रकट करण्यासाठी ठरवतो, तेव्हा ते होते

- खात्रीचे चिन्ह e

- हुकूम केल्याप्रमाणे त्याच्या कामांच्या अंमलबजावणीची सुरुवात.

लक्ष द्या आणि प्रत्येक गोष्टीत तुमचा येशू करू द्या. कारण माझ्याकडे साधन किंवा शक्तीची कमतरता नाही

- मला पाहिजे ते करा आणि

- मी काय ठरवले आहे हे लक्षात घेण्यासाठी.

नेहमीप्रमाणे मी या दिव्य फियाटमध्ये मग्न आहे. सूर्यापेक्षा जास्त, तो माझ्या गरीब आत्म्यात चमकतो.

माझा नेहमीच चांगला येशू माझ्यामध्ये स्वतःला प्रकट करतो. त्याने मला सांगितले:

माझ्या मुली, माझ्या इच्छेतील मुलांवर माझे प्रेम इतके महान असेल की मी त्यांना पृथ्वीला स्पर्श करू देणार नाही.

* मी माझी पावले त्यांच्या **पायाखाली ठेवीन**

जर ते चालले तर ते माझ्या पावलांना स्पर्श करू शकतील आणि पृथ्वीला

- की त्यांना त्यांच्यात माझ्या पावलांचे जीवन जाणवते

- जो दैवी इच्छेच्या चरणांचे जीवन माझ्या इच्छेच्या मुलांपर्यंत पोहोचवेल.

* **जर ते काम करतात** ,

त्यांना माझ्या कामाचा स्पर्श जाणवेल.

हे, एकामागून एक, माझ्या इच्छेचे सद्गुण त्यांच्या कृतीपर्यंत पोहोचवतील. * **ते बोलले तर,**

त्यांना वाटत असेल तर

त्यांना माझ्या शब्दांचे आणि विचारांचे जीवन जाणवेल जे त्यांना गुंतवून संवाद साधतील

- त्यांच्या मनात आणि

- त्यांच्या शब्दात

माझ्या फियाटचे गुण.

मी स्वतः माझ्या इच्छेच्या मुलांचा वाहक असेन.

* मी ईर्ष्याने पाहीन

- जे कशालाही स्पर्श करत नाहीत, जे कशातही भाग घेत नाहीत, आणि

- जेणेकरून त्यांना माझे जीवन त्यांच्यामध्ये सतत वाहत असल्याचे जाणवेल, त्यांच्या जीवनात शाश्वत इच्छा निर्माण होईल.

* त्यामुळे ती माझ्या सर्जनशील हातांची सर्वात सुंदर कामे असतील. अरेरे! सृष्टीचे कार्य त्यांच्यामध्ये कसे प्रतिबिंबित होईल! आय

ते माझ्या विमोचनाचा विजय असेल, त्यांच्यामध्ये सर्वकाही विजयी होईल.

तेव्हाच मी म्हणू शकतो:

"माझी कामे पूर्ण झाली आहेत

मी माझ्या सर्वोच्च फियाटच्या मुलांमध्ये विश्रांती घेईन. "

या दिवसांत जे काही लिहिण्यात आले त्यानंतर, माझे मन अजूनही भीती आणि संशयाने छळत होते: ... या सर्व गोष्टी मला सांगणारा माझा धन्य येशू नव्हता, तर ते माझ्या कल्पनेचे फळ होते.

आणि मी स्वतःशी विचार केला:

"जर येशू माझ्याशी बोलला नसता तर हे लेखन निर्जीव असते.

कारण जेव्हा येशू बोलतो तेव्हाच त्याच्या शब्दात जीवन वाहते.

आणि जेव्हा मी लिहितो, तेव्हा येशूने मला सांगितलेल्या सत्यांचे जीवन त्यांच्यामध्ये राहते

- जो कोणी ते वाचतो त्याला जीवनाचा संवादात्मक गुण त्यांच्यात ओतलेला जाणवेल , ई

- ते जे सत्य वाचतील त्याच जीवनात त्यांना बदल जाणवेल.

परंतु जर तो येशू नसेल तर, हे लेखन निर्जीव, प्रकाश आणि वस्तू विरहित असेल - मग त्यांना लिहिण्याचा त्याग का करावा? "

जेव्हा माझा गोड येशू माझ्यातून बाहेर आला तेव्हा मी याबद्दल विचार करत होतो.

दुःखाच्या हवेने डोके माझ्या जवळ ठेवून तो मला म्हणाला :

माझ्या मुली, तू माझ्या पक्षात कटुता आणली आहेस.

खरं तर, जेव्हा मी सत्य प्रकट करतो, तेव्हा मी ते करतो कारण मला त्या प्राण्याबरोबर आनंद साजरा करायचा आहे.

पण जर त्याने माझ्यावर पूर्ण विश्वास ठेवला नाही आणि शंका घेण्यास सुरुवात केली तर पक्ष थांबतो आणि कटुतेत बदलतो.

मी एखाद्या प्रिय मित्राप्रमाणे वागतो: त्या मित्रावर खूप प्रेम करतो,

त्याला त्याच्या मित्राच्या हृदयात त्याच्या स्वतःमध्ये असलेले सर्व काही ओतायचे आहे.

त्याला त्याचे रहस्य आणि छुपे आनंद सोपवून, तो तिच्याकडे असलेल्या सर्व गोष्टी तिला प्रकट करतो.

पण जो मित्र त्याचे ऐकतो

- तुमचा विश्वास बसत नाही हे दाखवते, ई

- त्याचा मित्र त्याला काय सांगतो याबद्दल शंका आहे.

तो त्याच्या मित्राला कटुतेने भरतो आणि त्याचे ओतणे दुःखात बदलतो. म्हणून, त्याच्या वेदनांमध्ये,

त्याला त्याच्या आत्मविश्वासाबद्दल जवळजवळ पश्चात्ताप होतो आणि दुःखाने माघार घेतो. त्याऐवजी तुमचा विश्वास असेल तर,

-हा मित्रच त्याच्यात कटुता भरत नाही,

-पण त्याच्या मालमत्तेत भाग घेतो.

त्यांच्या मित्राकडे असलेले आनंद ते एकत्र साजरे करतात आणि त्यांची मैत्री प्रेमाच्या दुहेरी बंधनाने जोडलेली असते. जे

मी तसा आहे - आणि मित्रापेक्षाही अधिक.

मी माझ्या लहान सेक्रेटरी म्हणून निवडलेल्या व्यक्तीवर मला खूप प्रेम आहे

- empty my Heart e

- माझी रहस्ये, माझे आनंद, माझे लपलेले वेदना, माझे आश्चर्यकारक सत्य त्याच्याकडे सोपवा, कारण

- तिच्याबरोबर साजरा करा आणि

- मी त्याला जितके दिव्य जीवन प्रकट करतो तितके त्याच्याशी संवाद साधण्यासाठी.

ती माझ्यावर विश्वास ठेवते असे मी पाहिले तर,

मला आनंद होतो आणि

सर्व वस्तूंची अमर्यादता असलेल्या दैवी जीवनातील आनंद आणि आनंद साजरा करण्यासाठी मी बाहेर पडतो

आणि आत्मा भरतो आणि माझ्याबरोबर साजरा करतो.

पण मी तिला संकोच करताना पाहिले तर,

-मी चिडलो आहे, ई

- मला तिच्यावर सोपवायचे होते त्या जीवनापासून ती वंचित आहे.

माझ्याबद्दलच्या अविश्वासाची ही दृश्ये तू वारंवार पुनरावृत्ती करतोस.

तसेच, सावध राहा आणि माझ्या आनंदाचे दुःखात रूपांतर करू नका. "

मी अजूनही गोंधळलो होतो आणि मला काय उत्तर द्यावे हे कळत नव्हते.
त्यानंतर दैवी इच्छेनुसार मी माझ्या आवर्तना सुरू ठेवल्या. माझा गोड येशू जोडला:

"माझी मुलगी,
जेव्हा आत्मा माझ्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो
- ती तिची इलेक्ट्रिक वायर जोडते
तुम्हाला प्रकाश तयार करायचा आहे तेथे ते जाऊ शकते.
खरं तर, प्रकाश तयार होत नाही
- जिथे धागा होतो
- पण शेवटी
लाइट बल्बमध्ये प्रकाशाची वीज केंद्रित करणे.

जेव्हा मनुष्य माझ्यामध्ये प्रवेश करेल,
माझ्या फियाटच्या सूर्याचे प्रतिबिंब प्रकाशात रूपांतरित करतात e
त्याचा थोडासा प्रकाश तयार करतो

आणि माझ्या इच्छेची वीज
- मानवी इच्छेचा धागा ताणतो आणि,
- दिव्यापेक्षा जास्त, तो आपला थोडासा प्रकाश त्या बिंदूवर तयार करतो जिथं
आत्मा देवासमोर पोहोचू इच्छितो.
आणि देव, मानवी इच्छेचा थोडासा प्रकाश पाहून,
- गुंतवतो, ई
- त्याच्या दिव्य प्रकाशाच्या विजेने, त्याला
- त्याचे सूर्यामध्ये रूपांतर करते आणि
- त्याच्या दैवी सिंहासनाचा सर्वात सुंदर अलंकार बनवतो.

हे पाहणे इतके सुंदर आणि प्रशंसनीय आहे की पृथ्वीचा आत्मा,

- माझ्या दैवी इच्छेमध्ये प्रवेश करणे,

- स्वर्गासाठी इलेक्ट्रिक वायर ठेवते.

आणि हा धागा माझ्या इच्छेच्या मध्यभागी, जो देव आहे, त्याच्या प्रकाशाचा अलंकार बनवण्यापर्यंत पोहोचतो.

आणि हे दिवे सूर्यामध्ये बदलतात.

मला असीम वजनाच्या भयानक स्वप्नात असल्याची भावना होती. माझ्या गोड येशूच्या एकांतासाठी आराम न मिळाल्याने मी आक्रोश करत असताना माझे गरीब मन गुदमरले.

आणि माझ्या आयुष्यापासून आणि माझ्या सर्वांपासून वंचित राहण्याच्या भयंकर दुःखाने मला ग्रासले होते, त्याच दुःखाने, मला निर्भय बनवून, माझ्यातील वेदनांचे जीवन नष्ट केले.

आणि जर मी स्वतः ला दुःखात बुडलेले आढळले, स्वतः ला व्यक्त करू शकत नाही, तरीही ते दुःखाशिवाय दुःख होते, वेदना नसलेले वेदना माझ्या कडूपणात, मी स्वतः ला म्हणालो:

"मला वेदना का होत नाहीत?

मला माझ्या आत एक असीम दुःख जाणवते, त्याने मला सोडल्यासारखे अनंत. तरीही जेव्हा मी अशा न्याय्य आणि पवित्र दुःखात प्रवेश करण्याचा प्रयत्न करतो - माझ्या येशूचा एकांत - मी दुःखाच्या जीवनाशिवाय राहतो.

माझ्या येशू, माझ्यावर दया कर, मला इतके दुःखी सोडू नकोस. "

जेव्हा माझा चांगला येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला तेव्हा मी याबद्दल विचार केला. त्याने मला सांगितले :

माझी मुलगी, माझ्या इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा दैवी आदेशात प्रवेश करतो.

आमचे देवत्व दुःख सहन करण्यास असमर्थ आहे. कोणतीही गोष्ट, अगदी लहान गोष्ट देखील नाही, कमीतकमी आपल्या शाश्वत आणि असीम आनंदाला अस्पष्ट करू शकत नाही.

प्राणी आपल्याला पाहिजे तितके नाराज करू शकतात.

दुःख, अपराध आपल्या बाहेर राहतात, आपल्या आत कधीच नसतात.

आणि जर दुःख आपल्यामध्ये प्रवेश करू शकले तर ते त्वरित त्याचे दुःखाचे स्वरूप गमावेल आणि आनंदात बदलेल.

अशाप्रकारे, माझ्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या आत्म्यामध्ये दुःख प्रवेश करू शकत नाही, त्याहूनही अधिक म्हणजे त्यात प्रकाश, सामर्थ्य, माझ्या दैवी इच्छेचा आनंद जाणवत असल्याने, तिला या येशूचा ताबा आधीच जाणवत आहे.

खाजगी रहा.

जर त्याच्याकडे आधीच असेल तर त्याला कसे त्रास होईल?

त्यामुळे दुःख हे आत्म्याच्या बाहेर म्हणजेच मानवी स्वभावात राहते. जर आत्म्याला माझ्या एकांतातील सर्व वेदना आणि अनंत दुःखाचा भार, जो माझा एकांत आहे, जाणवत असेल तर तो दुःख सहन करण्यास असमर्थ आहे.

कारण तो दैवी फियाटने गुंतवला आहे.

म्हणून ती प्रयोग करते

- दुःखाशिवाय दुःख,

- वेदना नसलेली वेदना.

कारण दुःख आणि वेदना माझ्या इच्छेच्या मंदिरात प्रवेश करू शकत नाहीत

त्यांना बाहेर राहण्यास भाग पाडले जाते.

आत्मा त्यांना ऐकू शकतो, त्यांना पाहू शकतो आणि त्यांना स्पर्श करू शकतो, परंतु ते त्याच्या मध्यभागी प्रवेश करत नाहीत.

आणि जर त्यांनी तसे केले, तर माझी इच्छा तुमच्यातील आनंदी स्वभाव गमावेल, जे करणे शक्य नाही.

हे सूर्यासारखे आहे जो अंधारात असमर्थ आहे.

सर्व मानवी शक्ती एकत्रितपणे अंधाराचा अणू प्रकाशात आणू शकल्या नाहीत.

अंधार मात्र प्रकाशाच्या पलीकडे वाढू शकतो. पण सूर्य काहीही गमावत नाही, ना त्याची उष्णता किंवा त्याचे अद्भुत परिणाम. तो त्याच्या प्रकाशाच्या अवस्थेत नेहमी विजयी असतो

अंधार त्याला कमकुवत करू शकत नाही किंवा त्याच्या प्रकाशापासून काहीही दूर नेऊ शकत नाही.

तथापि, जर सूर्याला त्रास होऊ शकतो, तर अंधाराने वेढलेले असणे लाजिरवाणे आहे.

जरी ते त्याच्या केंद्राला किंवा त्याच्या आनंदाला हानी पोहोचवू शकत नाही. पण ही अशी वेदना आहे जी इतर सर्व वेदनांना मागे टाकते.

कारण ते ईश्वरी आदेशाचे दुखणे आहे.

माझी मानवता किती वेळा जगली आहे! मला पिसाळल्यासारखे वाटले

सर्व वेदना माझ्यावर भारल्या गेल्या.

पण माझ्यात माझी दैवी इच्छा माझ्या सर्व दुःखांसह अस्पृश्य होती.

त्याच्याकडे अपार आनंद आणि असीम आनंद होता.

असे म्हणता येईल की माझ्यामध्ये दोन स्वभाव होते: एकाने दुसऱ्याला विरोध केला:

- एक आनंद,

- वेदना इतर.

अरेरे! माझ्या मानवी स्वभावाने माझ्या दैवी स्वभावाच्या अफाट आनंदापेक्षा वेदना अधिक स्पष्टपणे अनुभवल्या आहेत!

यामुळे तुम्ही स्वतःला व्यक्त करू शकत नाही कारण ते दैवी आदेशाच्या वेदना आहेत

जर पूर्वी, जेव्हा मी तुला लपवून ठेवले होते, तेव्हा तुझ्यामध्ये असे समजले होते की सर्व काही तुझ्यामध्ये दुःखी झाले आहे, कारण माझ्या इच्छेचे जीवन संपूर्णपणे तुझ्यामध्ये नव्हते.

त्यामुळे या रिक्त जागा दुःखाने भरल्या होत्या.

तुम्ही अशा वेदनांबद्दल संवेदनशील होता ज्यामुळे तुम्हाला आजच्यासारखे अभेद्य आणि शांतता लाभली नाही, परंतु क्षुब्ध आणि दैवी देते त्या दृढतेशिवाय.

आणि मी ताबडतोब तुमच्या समर्थनासाठी आलो.

कारण माझ्या इच्छापत्रातील अमिट पात्रे मला दिसली नाहीत.

किंबहुना, माझे विल कधीच रद्द होत नाही.

आणि मी, त्याच्यावर विश्वास ठेवून, हे काम माझ्या दैवी फियाटवर सोडतो.

मी प्रार्थना केली

मला असे वाटले की मला प्रार्थना, प्रेम आणि येशूचे आभार कसे मानायचे हे माहित नाही.

म्हणून, मी स्वतःशी विचार केला:

“येशूवर प्रेम करण्यास आणि प्रार्थना करण्यास सक्षम होण्यासाठी मला माझ्या सामर्थ्यामध्ये सार्वभौम महिला आणि सर्व संतांचे प्रेम आणि प्रार्थना कशी हवी आहे.

-त्याच्या प्रेमाने आणि त्याच्या प्रार्थनेने, आणि

- सर्व स्वर्गातील लोकांसह. ”

आणि माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला. त्याने मला सांगितले:

माझ्या मुली, जेव्हा आत्मा माझ्या इच्छेमध्ये राहतो तेव्हा सर्व काही तिच्या सामर्थ्यात असते.

कारण माझी इच्छा संरक्षक आणि संरक्षक आहे

माझ्या आईने आणि सर्व संतांनी जे काही केले आहे.

त्याला फक्त ते हवे आहे, आणि त्यांनी जे केले ते घ्यायचे आहे,

जेणेकरून प्रेम तिच्याकडे धावेल,

प्रार्थना त्याला गुंतवण्यासाठी,

जेणेकरून सद्गुण आचरणात आणले जातील,

ज्यांना बोलावण्याचा मान मिळेल त्यांची वाट पाहत आहे

-एखाद्याच्या कृतीला जीवदान देणे इ

- त्यांचा भव्य आणि चमकदार मुकुट तयार करण्यासाठी.

स्वर्गाच्या राणीला असे वाटते की तिचे प्रेम आणि तिच्या प्रार्थनांची पुनरावृत्ती होते आणि **संत** त्यांचे गुण, पृथ्वीवरील प्राणी पासून.

अरेरे! त्यांना त्यांच्या कृती वारंवार पाहण्यास किती आवडते!

स्वर्गातील रहिवाशांना बहाल केले जाऊ शकते यापेक्षा मोठा गौरव नाही त्यांच्या प्रेमाची, त्यांच्या प्रार्थनांची, त्यांच्या सद्गुणांची पुनरावृत्ती करण्यापेक्षा.

आणि मला माझ्या आईचे प्रेम आणि प्रार्थना पुन्हा जाणवते.

त्यांचा प्रतिध्वनी तुमच्यात गुंजतो.

त्याची पुनरावृत्ती करून, तुम्ही ते स्वर्गात प्रतिबिंबित करता. प्रत्येकजण आपल्या कृतीतून आपल्या कृती ओळखतो.

जर कोणी तुमच्या कृतीची पुनरावृत्ती केली आणि त्यांच्या कृतीचा नमुना तुमच्यावर ठेवला तर तुम्हाला सन्मान वाटणार नाही का? कुठल्या प्रेमाने बघणार नाहीस?

तुम्ही म्हणता हे ऐकून मला किती आनंद झाला हे तुम्हाला माहीत असेल तर:

"मला येशूचे विचार, त्याचे शब्द, त्याचे कार्य आणि त्याची पावले यात सामील व्हायचे आहे,

स्वतः ला ठेवले

- त्याच्या विचारांत, शब्दांत, इ.

- प्रत्येक विचार, शब्द, कार्य आणि त्याच्याबरोबर पुनरावृत्ती करण्यासाठी गैर-प्राणी, प्रत्येकासाठी,

येशूने त्याच्या विचारांनी, त्याच्या शब्दांनी काय केले ... आणि त्याने जे काही केले.

येशूने केलेल्या प्रेमाची आणि सर्व चांगल्या गोष्टींची पुनरावृत्ती करण्यासाठी तुम्ही असे काहीही केले नाही जे मलाही करायचे नाही."

मग मला पृथ्वीवर जाणवते. मला माझ्या कृतीची पुनरावृत्ती वाटते

मी माझ्या कृतीच्या पुनरावृत्तीची इतक्या प्रेमाने वाट पाहत आहे की मी स्वतः तुमच्यामध्ये एक अभिनेता आणि प्रेक्षक बनेन, माझ्या स्वतःच्या जीवनाचा गौरव

आणि आनंद मिळवण्यासाठी.

म्हणून जो प्राणी माझ्या इच्छेनुसार जगतो आणि कार्य करतो तो सर्व स्वर्गातील सर्वांसाठी दैवी आनंदाचा वाहक म्हणून ओळखला जातो.

आणि स्वर्ग उघडे ठेवून, ते कृपा, प्रकाश आणि प्रेमाचे आकाशीय द्रव पृथ्वीवर आणि सर्व प्राण्यांवर उतरण्यास प्रवृत्त करते.

हाऊस ऑफ द डिव्हाईन इच्छेकडून मला मिळालेल्या परिपत्रकाबद्दल, आदरणीय फादर डी फ्रान्सिया यांना हवे असलेले घर, ज्याची ते वाट पाहत होते आणि त्यांच्या इच्छेनुसार पूर्ण आणि उघडलेले पाहण्याचे सांत्वन त्यांना मिळाले नाही याबद्दल मला काळजी होती. .

अखेर या परिपत्रकानुसार हा दिवस येत होता. आणि मी विचार करत होतो, "मी तिथे जावे ही खरोखर देवाची इच्छा आहे का?

आणि या सभागृहातील सदस्य ही ईश्वराची खरी मुले असतील का?

पाहिजे? जेव्हा माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला तेव्हा मी याबद्दल विचार करत होतो आणि

त्याने मला सांगितले :

माझी मुलगी, प्रत्येक शब्द, प्रत्येक काम आणि प्रत्येक त्याग माझ्या इच्छेमध्ये केले आहे

हे त्याचे दैवी राज्य प्राप्त करण्यासाठी केले जाते.

दैवी परिपत्रक आणण्यासाठी आणि संत, देवदूत, सार्वभौम राणी आणि स्वतः निर्माता यांच्यामध्ये प्रसारित करण्यासाठी अनेक संदेशवाहक स्वर्गीय मातृभूमीवर पाठवले जातात,

अशा पवित्र राज्यासाठी आवश्यक असलेल्या विविध गोष्टी तयार करण्याचे काम प्रत्येकावर सोपवा ,

सर्व काही सजावटीसह, जसे असावे आणि दैवी कुलीनतेने केले जाऊ शकते.

अशाप्रकारे, स्वर्गीय मातृभूमीतील सर्व रहिवासी, हे परिपत्रक हातात घेऊन, त्यांचे

कार्य पूर्ण करण्यासाठी आणि त्यांच्याकडे सोपवलेले सर्वकाही तयार करण्यासाठी कामाला लागले.

पृथ्वीवरील हे परिपत्रक खगोलीय वर्तुळाकार प्रतिध्वनी आहे

आणि स्वर्ग आणि पृथ्वी माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्यासह एकमात्र वस्तू म्हणून गतिमान झाले:

- पृथ्वी, नैसर्गिक व्यवस्थेशी संबंधित प्रत्येक गोष्टीसाठी,
- अलौकिक आदेशाचा भाग असलेल्या प्रत्येक गोष्टीसाठी सेलेस्टियल कोर्ट.

असे दिसते की स्वर्ग आणि पृथ्वी हातात हात घालून चालतात आणि असे पवित्र राज्य तयार करण्यास कोण अधिक जलद होईल हे पाहण्यासाठी एकमेकांशी स्पर्धा करतात.

माझ्या इच्छेनुसार केलेल्या कृतीचे मूल्य तुम्हाला कळले असते तर! जर तुला माहीत असेल

- स्वर्ग आणि पृथ्वी कशी हलू शकतात,
- तो कुठेही कसा मार्ग काढू शकतो ...

तो स्वतः ला सर्वांशी संवाद साधतो आणि सर्व काही मिळवतो जे इतर सर्व कृतींनी मिळू शकले नाही आणि हे शतकानुशतके.

ही कृत्ये एक सूर्य नसून अनेक सूर्य आहेत.

आणि ते पृथ्वीवरील माझ्या इच्छेच्या राज्याचा तेजस्वी आणि तेजस्वी दिवस तयार करतात.

माझ्या इच्छेनुसार केलेली कृत्ये परमात्म्याला प्रेरणा देतात. हे चुंबक आहेत जे त्याला आकर्षित करतात.

या मऊ साखळ्या आहेत ज्या त्यास बांधतात.

हे आनंद आहेत

ज्यामध्ये प्राण्याला त्याच्या निर्मात्याचा परमानंद तयार करण्याची शक्ती आहे.

निर्माता, त्याच्या प्रिय प्राण्याने तयार केलेल्या परमानंदाने गोड झोपेत असल्याप्रमाणे आनंदित होऊन, शतकानुशतके त्याला जे काही द्यायचे होते ते देतो. परंतु ज्याने त्याला त्याच्या दैवी सामर्थ्याने परमानंदात पाडले तो त्याला सापडला नाही आणि तो त्याच्या दैवी इच्छेच्या राज्याचा विजेता होऊ शकतो.

जेव्हा प्राणी माझ्या फियाटमध्ये कार्य करतो आणि त्याचे कार्य तयार करतो, तेव्हा देव आनंदित होतो. त्याच्या गोड झोपेत त्याला असहाय्य आणि पराभूत वाटते आणि प्राणी त्याच्या निर्मात्याचा विजेता बनतो.

ही तयारी घराची, वधू आणि वरची खोली आणि सर्व आवश्यक वस्तू तयार करणाऱ्या वराच्या सारख्याच आहेत जेणेकरून काहीही गहाळ होणार नाही.

मग लग्नाच्या औपचारिक पोशाखाकडे जा आणि आमंत्रणे पाठवली जातात.

हे सर्व वराला स्वतःला हवे ते करायचे ठरवते.

पण काहीही तयार नसेल तर वर कधीच ठरवत नाही. त्याला लाज वाटते आणि तो विचार करतो:

“ मला लग्न करायचे आहे आणि माझ्याकडे घर नाही, माझ्याकडे झोपायला पलंग नाही, माझ्याकडे वधू आणि वर म्हणून स्वतःला सादर करण्यासाठी माझ्याकडे पोशाख नाही - मी काय छाप पाडू?

आणि अपरिहार्यपणे, तिने पती बनण्याची कोणतीही कल्पना सोडली.

त्याचप्रमाणे, ही तयारी, माझ्या इच्छेनुसार केलेली कृती, परिपत्रके, माझ्या इच्छेला पुढे येण्यासाठी आणि प्राण्यांमध्ये राज्य करण्यास प्रवृत्त करणारे प्रेरणा आहेत.

माझ्या ओळखीचे लोक आपल्या सर्जनशील हातातून जसे बाहेर पडले तसे नवीन बंध असलेल्या प्राण्यांशी लग्न करण्यासाठी आलेल्या वर-वधूसारखे आहेत . "

यानंतर मी माझ्या गोड येशूच्या प्रिव्हेशन्सने थकलो, थकलो असे वाटले.

मला असे वाटले की ज्यामध्ये मी माझ्या सर्व आशा आणि माझे संपूर्ण आयुष्य केंद्रित केले होते त्याशिवाय माझा गरीब लहान आत्मा यापुढे टिकू शकत नाही.

त्याच्याशिवाय, मी जे काही केले ते येशूने मला शिकवले ते खेळासारखे वाटले, माझ्या कल्पनेतून प्रार्थना केली आणि देवाच्या गौरवासाठी नाही.

आणि मला माझ्या राईडमध्ये इतका कमी उत्साह वाटला की मी क्वचितच पुढे जाऊ शकलो.

पण मी थकून माझा दौरा चालू ठेवत असताना, मला वाटले की येशू मला आधार देत आहे आणि मला माझ्या पाठीमागे ढकलत आहे, म्हणाला:

माझ्या मुली, हे चालू ठेव, तुला थांबायचे नाही.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की सर्व काही त्या परमात्म्याने निश्चित केले आहे: प्रार्थना, हावभाव, दुःख, उसासे जे सृष्टीचे असले पाहिजेत जेणेकरून आपण स्वतः त्याला जे देऊ इच्छितो आणि जे त्याला हवे आहे ते त्याला मिळू शकेल. प्राप्त

आणि जर हे सर्व पूर्ण झाले नाही तर, मानवी इच्छेच्या दीर्घ रात्रीच्या मध्यभागी चमकण्यासाठी आणि दैवी फियाटच्या राज्याचा दिवस तयार करण्यासाठी आपल्यामध्ये खूप इच्छित सूर्य उगवत नाही. त्यामुळेच अनेकदा असे घडते की अनेक कृत्ये आणि प्रार्थना केल्याशिवाय काहीही साध्य होत नाही. पण नंतर, आणखी एक छोटासा उसासा आणि प्रार्थनेमुळे धन्यवाद, आम्ही जे बर्याच काळापासून वाट पाहत होतो ते आम्हाला मिळते.

हे शेवटचे कृत्य होते ज्याने क्षमा मिळवली? अरे नाही! हे प्रार्थनेच्या सर्व कृत्यांचे सातत्य होते.

आणि जर आपण पाहिले की या शेवटच्या कृतीतून आपल्याला ते मिळाले आहे, तर हे असे आहे कारण ही कृती आपण स्थापित केलेली संख्या पूर्ण करण्यासाठी आवश्यक होती.

म्हणून, जर तुम्हाला ईश्वरी इच्छेचे राज्य प्राप्त करायचे असेल तर थांबू नका.

अन्यथा, देवाच्या सिंहासनापर्यंत जाणाऱ्या या लांबलचक कामांच्या साखळीशिवाय, तुम्हाला जे हवे आहे आणि जे आम्हाला द्यायचे आहे ते तुम्हाला मिळणार नाही.

कृत्ये दिवस आणि रात्र बनविणाऱ्या तासांप्रमाणे असतात: काही तास संध्याकाळ बनवतात, काही खोल रात्र, काही पहाट,

इतर पहाटे आणि इतर दिवसाच्या प्रकाशात.

आणि जर मध्यरात्र झाली तर दिवस उगवण्याची व्यर्थ वाट पहा. सूर्याच्या प्रतापाची प्रशंसा करण्यासाठी, जवळ येत असलेल्या दिवसाची हाक देण्यासाठी किमान पहाट आली पाहिजे

जो त्याच्या प्रकाशाच्या साम्राज्यातून अंधार दूर करतो.

रात्रीच्या समाप्तीनंतर, ते सर्व निसर्गाला सुशोभित करते आणि त्याच्या प्रकाशात आणि उष्णतेमध्ये पुनरुत्थान करते, प्रत्येक गोष्टीला त्याच्या फायदेशीर प्रभावांसह आकार देते.

सूर्य उगवण्याचा सर्व मान मिळावा अशी ती पहाट असू शकते का? अरे नाही! पहाट हा शेवटचा तास होता, परंतु तो इतर तासांच्या आधी आला नसता, तर पहाट कधीही म्हणू शकली नसती:

"दिवसासाठी मी एक आहे."

माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्याची पहाट प्राप्त करण्यासाठी ही कृती आणि प्रार्थना आहेत.

ही सर्व कृती अनेक तासांची आहे. आणि प्रत्येक कृतीला सन्मानाचे स्थान असते माझ्या दैवी इच्छेच्या तेजस्वी सूर्याला ते म्हणतात.

अंतिम कृती सूर्योदयासारखी असू शकते.

जर ते केले नाही तर पहाट अनुपस्थित आहे

आणि त्याचा प्रकाश दिवस लवकरच पृथ्वीवर येईल अशी आशा करणे व्यर्थ आहे, एक दिवस जो सर्व गोष्टींना आकार देईल आणि उष्णता देईल.

आणि सूर्यापेक्षा अधिक ते त्याचे फायदेशीर प्रभाव आणि दैवी शासन, प्रकाश, प्रेम आणि पवित्रतेची व्यवस्था करेल.

रिडेम्पशनमध्येही असेच घडले.

पुष्कळ शतकांपासून मुक्ती झाली नाही कारण कुलपिता आणि संदेष्टे त्यांच्या कृतींसह रात्रीच्या वेळी होते.

ते दुरूनच दिवसाची वाट पाहत होते.

जेव्हा व्हर्जिन राणी आली तेव्हा पहाट झाली

रात्रीचे तास एकत्र करून, त्याने शब्दाचा दिवस पृथ्वीवर प्रकट केला. आणि विमोचन पूर्ण झाले.

म्हणून, थांबू नका.

कृतीची मालिका खूप आवश्यक आहे!

जर सर्व काही पूर्ण झाले नाही तर, इच्छित चांगले प्राप्त होणार नाही असा धोका आहे!

मी वर लिहिले आहे ते सुरू ठेवतो.

मला देवाच्या इच्छेच्या राज्याशी संबंधित प्रत्येक गोष्टीची काळजी होती

माझा नेहमी दयाळू येशू जोडला:

माझी मुलगी, देव ऑर्डर आहे.

जेव्हा तो प्राण्यांना चांगले देऊ इच्छितो, तेव्हा तो नेहमी त्याच्या दैवी आदेशाची स्थापना करतो. एवढं मोठं चांगलं मिळवण्यासाठी प्रत्येक गोष्टीची सुरुवात देवापासून होते

वचनबद्धता त्याच्या डोक्यात येत असल्याने. आणि मग तो त्याच उद्देशाने प्राण्यांना आदेश देतो.

जीवांना ते मिळावे म्हणून मी स्वतः मुक्ती देण्यासाठी हेच केले.

आमच्या पित्याची निर्मिती करताना, मी स्वतःला त्याच्या प्रमुखस्थानी ठेवले आणि या राज्याची निर्मिती करण्यासाठी मी स्वतःला वचनबद्ध केले.

माझ्या प्रेषितांना शिकवताना, मी प्राण्यांमध्ये क्रमाने व्यवस्था केली जेणेकरून ते खूप चांगले मिळवू शकतील. अशा प्रकारे संपूर्ण चर्च प्रार्थना करते.

तो आत्मा त्याच्या मालकीचा नाही आणि आपला पिता म्हणत नाही.

इतकं पवित्र राज्य "जे स्वर्गाप्रमाणे पृथ्वीवरही होईल" अशी इच्छा न बाळगता अनेकांनी त्याचे पठण केले तरी ;

ज्याने ते शिकवले त्यात रस आहे.

ते वाचताना माझी आवड निर्माण होते. मी माझी स्वतःची प्रार्थना ऐकतो:

"तुमचे राज्य येवो, तुमची इच्छा जसे स्वर्गात आहे तशी पृथ्वीवरही पूर्ण होवो".

जर त्या प्राण्याला, आमच्या पित्याचे स्मरण करताना, माझ्या राज्याची इच्छा आणि उत्कटतेने इच्छा करण्यात रस असेल तर तिची इच्छा त्याच हेतूसाठी माझ्यामध्ये विलीन होईल.

तथापि, माझी इच्छा आणि माझी आवड नेहमी प्रत्येक आमच्या पित्यामध्ये असते. दैवी आदेश काय आहे ते पहा: प्रत्येकजण एकच गोष्ट मागतो.

जे विचारतात त्यांच्यामध्ये माझी इच्छा पूर्ण करू इच्छिणारे आणि ज्यांना माझी इच्छा पूर्ण करायची आहे ते आहेत.

ते कोण करतात. हे सर्व गुंफलेले आहे आणि जीव माझ्या इच्छेचे दार ठोठावतात.

ते मारत राहतात, काही कठोर, तर काही मऊ. पण माझ्या इच्छेने खाली उतरून पृथ्वीवर राज्य करता यावे म्हणून दरवाजे उघडण्याची विनंती करणारा कोणीतरी नेहमीच असतो .

आणि सर्व काही देवत्वाने स्थापित केले आहे आणि आदेश दिलेले असल्याने, अजिंक्य शक्तीचे दरवाजे तोडून टाकणारा सर्वात मोठा धक्का देणाऱ्याची वाट पाहत आहे.

माझ्या दैवी इच्छाशक्तीने सर्व दरवाजे उघडले जातील. तिच्या प्रेमाच्या गोड साखळ्यांनी ती शाश्वत इच्छाशक्तीला बांधून ठेवेल आणि प्राण्यांमध्ये राज्य करेल.

ती अशा वधूसारखी असेल जी वराला तिच्या प्रेमाच्या साखळ्यांनी सजवून, त्याला प्राण्यांमध्ये विजयीपणे घेऊन जाते.

आणि धन्य व्हर्जिन प्रमाणे

- कुलपिता आणि संदेष्ट्यांच्या रात्रीचे तास संपले, आणि

- शाश्वत शब्दाच्या सूर्याच्या उदयासाठी पहाट तयार केली,

हे पहाट देखील तयार करेल ज्यामुळे फियाट Voluntas Tua स्वर्गात पृथ्वीवर उदयास येईल.

तुमचा विश्वास आहे का की माझी इच्छा, ज्याने स्वतःला इतक्या प्रेमाने ओळखले आणि पृथ्वीवर येण्याची आणि राज्य करण्याची इच्छा दाखवण्यात, तिची वेदना

तुमच्याबरोबर वाटून घेतली, कोणीही प्रार्थना न करता हे केले?

अहो, नाही, नाही! ते सतत माझ्या चर्चचे दार ठोठावत होते आणि मीच हे ठोठावले.

पण मी त्याचा उपयोग दैवी फियाटचा दरवाजा ठोठावण्यासाठी केला.

दैवी फियाट आपल्या दैवी दरवाजांवर ठोठावताना ऐकून थकले होते. त्याने तुमचा वापर अधिक कठोरपणे करण्यासाठी केला.

तुमच्यासाठी दरवाजे उघडून, त्याने तुमचे ज्ञान तुमच्यासोबत शेअर केले.

कारण त्याने तुम्हाला सांगितलेली सत्ये म्हणजे त्याने तुम्हाला प्रेमाच्या साखळ्या तयार करण्यासाठी दिले ज्याद्वारे तुम्ही त्याला पृथ्वीवर येण्यासाठी आणि राज्य करण्यास बांधू शकता.

आणि प्रत्येक वेळी जेव्हा तो तुम्हाला त्याच्या दैवी इच्छेनुसार जगण्यासाठी बोलावतो तेव्हा तो तुम्हाला त्याचे गुण, त्याचे सामर्थ्य, त्याचे आनंद, त्याच्या अफाट संपत्तीची जाणीव करून देतो. ही सर्व वचने तो तुम्हाला देतो

याद्वारे तो तुम्हाला पृथ्वीवर येण्याची खात्री देतो.

किंबहुना, आपल्यामध्ये हा विशेषाधिकार आहे: जर आपण एखादे चांगले, सत्य, ज्ञान आपले आहे ते ओळखले तर ते आपल्याला सृष्टीला द्यायचे आहे.

म्हणून बघा, माझी इच्छा तुम्हाला किती भेटवस्तू देऊ शकली आहे, माझ्या इच्छाशक्तीने तुम्हाला किती आत्मज्ञान दिले आहे!

असे बरेच आहेत की आपण स्वतः त्यांची गणना करू शकत नाही! आणि मी: "माझ्या प्रिय येशू, हे राज्य कधी येईल कोणास ठाऊक!"

आणि तो: माझ्या मुली, घोषित केलेल्या मुक्तीच्या क्रमाने, यास चार हजार वर्षे लागली, कारण प्रार्थना करणारे आणि भावी रिडीमरची वाट पाहणारे लोक लहान, मर्यादित संख्येने होते.

पण जे माझ्या चर्चचे आहेत ते अधिक लोक बनवतात, अरे यापेक्षा किती जास्त लोक आहेत!

त्यामुळे, धर्म सर्वत्र मार्ग काढत असल्याने ही संख्या वेळ कमी करेल

हे माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्याच्या तयारीशिवाय दुसरे काही नाही.

मी दैवी फियाटमध्ये माझी वळण घेत होतो.

मी सर्व सृष्टीला परात्पर महाराजांसमोर आणण्यासाठी एकत्र केले आहे

- सर्वात सुंदर श्रद्धांजली,

-- सर्वात खोल आराधना e

- ज्याने ते तयार केले त्याच्यासाठी सर्वात तीव्र आणि विस्तारित प्रेम.

मला असे वाटले की मी माझ्या निर्मात्यासाठी यापेक्षा सुंदर काहीही आणू शकत नाही

- भव्यता ई

- सतत विलक्षण

त्यांच्या कामांची.

जेव्हा माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला तेव्हा मी हे केले. त्याने मला सांगितले :

माझ्या मुली, आमच्या आराध्य महाराजांपेक्षा सुंदर किंवा अधिक योग्य श्रद्धांजली नाही

आम्हाला आमची कामे ऑफर करण्यापेक्षा.

तुम्ही सृष्टीतून चालत असता, तुम्ही जमता

- आमचे दैवी सैन्य आम्हाला आमचे गौरव म्हणून, एक भयंकर सैन्य म्हणून पाठवण्यासाठी,

जो आपल्या दैवी इच्छेच्या राज्यासाठी आग्रहाने आणि जबरदस्तीने विचारतो.

तुमची वळण घेऊन, तुम्ही दैवी फियाट प्रत्येक निर्माण केलेल्या वस्तूसमोर ठेवता, एखाद्या उदात्त आणि दैवी बॅनरप्रमाणे

त्यांच्या स्पष्ट भाषेत ते पृथ्वीवरील दैवी इच्छेच्या राज्यासाठी दैवी शक्तीने

विचारतात.

अरे, दैवी फियाटचा बॅनर घेऊन सर्व सृष्टी पाहणे किती सुंदर आहे!
लहानापासून मोठ्यापर्यंत,
माझ्या लहान मुलीने सर्व गोष्टींवर फियाट ध्वज लावला आहे!

ते खरोखर एक शक्तिशाली सैन्यासारखे दिसतात.

अधिकाराने त्यांचा ध्वज फडकावत, ते सतत विचारतात की त्यांच्याकडे जे आहे ते त्यांना द्यावे: पृथ्वीवरील माझ्या इच्छेचे राज्य.

मग मी माझा दौरा चालू ठेवला,
केवळ संपूर्ण निर्मितीमध्येच नाही.

अॅडमने त्याच्या निर्दोष अवस्थेत केलेल्या सर्व कृत्यांमध्येही ,
नंतर व्हर्जिन राणी आणि आमच्या प्रभूच्या मध्ये.
त्यांच्यात मी माझा दिव्य फियाट ठेवला आहे
देवत्वाला घेरण्यासाठी त्याचे राज्य मागण्यासाठी मी त्यांना सैन्य म्हणून पाठवले आहे.

येशूने जोडले :

माझी मुलगी, स्वर्ग आणि पृथ्वी प्रार्थना.

माझी सर्व कामे, सार्वभौम राणीची ती सर्व अॅडमसारखी जी माझ्या दैवी फियाटमध्ये गुंतवली गेली होती, सर्वांचा आवाज आहे.

ते त्यांच्यामध्ये खूप गोड आणि अतिशय शक्तिशाली प्रतिध्वनीसारखे वाजते आणि विचारते:

"तुझे राज्य येवो! "

माझी मुलगी, माणूस घडवताना, मी खूप श्रीमंत वडिलांप्रमाणे वागलो. मुलाला जन्म दिल्यानंतर,

तिला तिची सर्व संपत्ती देऊन तिच्या लहान मुलासोबत मजा करायची होती.
तो तिला सतत म्हणतो: "बेटा, तुला काय हवे आहे आणि तुला किती हवे आहे ते घे".

त्याचा छोटासा खिसा भरतो, त्याचे छोटे हात.

तो सर्वकाही ठेवू शकत नाही आणि त्यातील काही जमिनीवर टाकतो.

वडील अजूनही त्याला विनंती करतात: "तू फक्त हेच घेतलेस का? या, आणखी घ्या. सर्व घे!".

मुलाला असहाय्य वाटते.

त्याला परत मिळवण्याचा प्रयत्न करण्यासाठी तो धैर्याने परत येतो, पण त्याच्याकडे जागा उरली नाही. बाप आपल्या मुलासोबत मजा करतो.

मी त्या माणसाबरोबर तेच केले.

मी माझी सर्व संपत्ती त्याला दिली.

तो, लहान मुलासारखा, सर्वकाही सहन करू शकत नव्हता

एक गंमत म्हणून मी त्याला म्हणालो: "घे, माझ्या मुलाला घे. खूप काही घे. जमलं तर सगळं घे. तू जितका जास्त घेशील तितका मला आनंद होईल आणि मला जास्त आनंद होईल."

माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य तुला द्यायचे आहे इतकेच मी तुझ्याबरोबर करत नाही का?

म्हणूनच मी तुम्हाला आजूबाजूला दाखवतो

- सर्व सृष्टीमध्ये,

- माझ्या विमोचनाच्या कामात.

तसेच तुम्ही स्वर्गाच्या सार्वभौम राणीच्या संपत्तीपासून स्वतःला वंचित ठेवू नका.

तुम्ही आमची कामे आणि आमच्या वस्तूंभोवती फिरत असताना, मी तुमच्या कानात सतत कुजबुजत असतो: "माझ्या मुला, तुला जे पाहिजे ते घे".

तुम्हाला अधिकार देण्यासाठी, मी तुम्हाला आमची सर्व कामे आणि आमची सर्व वस्तू चिन्हांकित करतो

तुझ्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" बदल.

या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो", जे "मला तुझा दैवी फियाट द्या" या शब्दाची पुनरावृत्ती करते, फियाट आणि "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" एकमेकांशी जोडलेले दिसतात.

मला माहित आहे की तुम्हाला सर्वात मोठी गोष्ट हवी आहे आणि विचारा:

एक दैवी राज्य, ज्यामध्ये

- फक्त तूच नाही तर

या राज्यात असणारे प्रत्येकजण राजे आणि राणी होऊ शकतात.

तू मला काय विचारत होतास ते कळलं असतं तर!... आकाश आणि पृथ्वी आश्चर्यचकित झाली. प्रत्येकजण दिसतो

- तुमच्या विनंतीचे धैर्य तसेच

- माझे पितृ चांगुलपणा.

तो तुमची इच्छा करतो आणि तुमच्याकडे अत्याधिक प्रेमाने हसतो, तुम्हाला माझा दैवी फियाट आणखी धैर्याने मागण्यासाठी आणखी आत्मविश्वास देण्यासाठी.

खरंच, माझी मुलगी,

मला जे राज्य द्यावे लागेल ते खूप मोठे आहे!

संपूर्ण लोकांनी मला विचारावे अशी माझी इच्छा आहे.

पहिले लोक म्हणजे संपूर्ण सृष्टी. ते ब्राउझ करणे,

पृथ्वीवर माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य येण्यासाठी सर्वांना विनंती करा.

दुसरे लोक ,

ही सर्व माझी आणि माझ्या स्वर्गीय आईने पृथ्वीवर केलेली सर्व कामे आहेत.

हे दोन लोक दैवी आणि अनंत लोक आहेत. मग **खाली पृथ्वीचे लोक आहेत** .

जो प्रशिक्षित आहे

- जे आमच्या पित्याचे पठण करतात त्यांच्यापैकी, ई

- काही लोकांपैकी ज्यांना माझी दैवी इच्छा माहित आहे

आणि त्याला पृथ्वीवर राज्य करण्यास सांगा.

जेव्हा संपूर्ण लोक मला प्रार्थना करतात,

त्याच्या डोक्यात ज्याच्यावर इतके मोठे कार्य सोपविण्यात आले आहे,

- आम्हाला काय द्यायचे आहे आणि

-आमच्याकडून आग्रहाने जे विचारले जाते ते अधिक सहजपणे दिले जाते.

खालच्या जगात हेच होत नाही का?

जर तुम्हाला राजा किंवा देशाचा प्रमुख निवडायचा असेल तर असे लोक आहेत जे ओरडण्यासाठी लोकांना भडकावतात:

"आम्हाला हे किंवा ते राजा व्हायचे आहे, किंवा हे किंवा ते आमच्या देशाचे प्रमुख असावे."

जर काहीना युद्ध हवे असेल तर ते लोकांना ओरडतात:

"आम्हाला युद्ध हवे आहे!"

ही एक महत्त्वाची गोष्ट नाही जी राज्यात केली जाते

- लोकांचा सहारा न घेता

-त्याला ओरडायला लावणे आणि मोठ्याने प्रात्यक्षिक देखील करणे

स्वतःला कारणे देणे आणि असे म्हणण्यास सक्षम असणे: "ज्यांना ते हवे आहे".

अनेकदा, जेव्हा लोक म्हणतात की त्यांना काहीतरी हवे आहे,

त्याला काय हवे आहे किंवा त्याचे चांगले किंवा वाईट परिणाम काय होऊ शकतात हे त्याला माहित नाही.

खालच्या जगात ते हेच करतात. एक fortiori मी पण करू शकतो.

जेव्हा मला महत्त्वाच्या गोष्टी, सार्वत्रिक वस्तू द्यायच्या आहेत, तेव्हा मला सर्व

लोकांनी माझ्याकडे त्या मागवल्या पाहिजेत .

- प्रथम, माझ्या इच्छेचे सर्व ज्ञान संप्रेषण करून.

- दुसरे, माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य मागण्यासाठी सर्वत्र जाणे आणि स्वर्ग आणि पृथ्वी हलवणे.

मी दैवी इच्छेनुसार माझे समर्पण चालू ठेवतो.

मी माझ्या फेऱ्या मारत असताना, माझ्या गरीब आत्म्याला स्वर्गात नेण्यात आले कारण देव त्याला आत्म्याने अंतर्भूत करण्यापूर्वी मनुष्याचा स्वभाव बनवण्याच्या कार्यात होता.

मला वाटत

- ज्या महान प्रेमाने सर्वोच्च निर्मात्याने मानवी शरीराची निर्मिती केली.

- आदामाच्या अस्तित्वाआधीच, त्याचे शरीर बनवण्याआधीच, त्याने त्याच्यावर आपल्या ज्येष्ठ मुलावर प्रेम करणाऱ्या वडिलांच्या प्रेमाने त्याच्यावर प्रेम केले, जरी आदामाचा आत्मा अद्याप अस्तित्वात नसला तरीही.

अॅडमने तिचे प्रेम तिला परत केले नाही. दैवी प्रेम त्याच्या प्राण्याच्या प्रेमाच्या सहवासाशिवाय, एकटे राहिले. ज्याच्यावर देवाने खूप प्रेम केले त्याचे थोडेसे प्रेम परत केल्याशिवाय त्याचे प्रेम राहावे हे योग्य नव्हते.

मग मी स्वतःला म्हणतो: "दैवी इच्छा शाश्वत आहे आणि त्यात जे काही केले जाते ते नेहमीच कृतीत असते.

म्हणून, फियाटमध्ये,

मला अॅडमच्या प्रेमाची अपेक्षा करायची आहे आणि माझ्या प्रेमाने माझ्या निर्मात्याला संतुष्ट करायचे आहे.

ज्या कृतीने त्याने मानवी शरीराची निर्मिती केली, मला त्याचे प्रेम प्रतिध्वनीत करायचे आहे आणि त्याला सांगायचे आहे: ' तुझ्या इच्छेनुसार मी नेहमीच तुझ्यावर प्रेम केले आहे, अगदी सर्व गोष्टींच्या अस्तित्वापूर्वीही'. "

मी या आणि इतर अनेक गोष्टींचा विचार करत होतो.

मग माझ्या नेहमी दयाळू येशूने मला घट्ट मिठी मारली

त्याने मला सांगितले:

माझ्या मुली, माझ्या दैवी इच्छेबद्दल इतकी सत्ये तुझ्यासमोर प्रकट केल्याबद्दल मला किती आनंद झाला आहे.

माझ्या इच्छापत्राबद्दल मी तुम्हाला सांगितलेली सर्व सत्ये तराजू आहेत.

तुमच्यासाठी

च्या साठी

- माझ्या चिरंतन इच्छेच्या कृत्यांकडे जाणे ई
- कृतीत आमची पहिली कृती शोधण्यासाठी,
- ज्याच्याकडे नेहमी उपस्थित राहण्याचा गुण आहे, ई
- आम्हाला तुमच्या प्रेमाच्या परतीचा आनंद आणि आनंद देण्यासाठी;

आमच्यासाठी ,

एखाद्याचा सहवास मिळविण्यासाठी तुमच्याकडे येण्यासाठी

- ज्यांच्यासाठी आम्ही अभिनय केला, ई
- की आम्ही खूप प्रेम करतो.

प्रेयसीचा सहवास किती गोड असतो. तो अविस्मरणीय आनंदांनी भरलेला आहे. आणि अलगाव किती कडू आहे

च्या उपस्थितीपासून वंचित

की आम्हाला खूप प्रेम आणि इच्छा आहे ,

की आम्ही प्रेम करतो आणि

ज्यांच्यासाठी आपण कार्य करतो.

माणसाचा स्वभाव घडवताना, त्याला जीवदान देण्यापूर्वी, आपण त्यांच्या झोपलेल्या मुलासमोर वडिलांसारखे किंवा आईसारखे होतो.

कोमलतेने घेतलेले, अप्रतिम प्रेमाने,

ते त्यांच्या झोपलेल्या बाळाचे स्वप्न पाहतात,

- ते त्याचे चुंबन घेतात आणि त्यांना त्यांच्या स्तनांवर दाबतात.

मुल, जसे तो झोपतो, त्याला याबद्दल काहीही माहिती नसते.

जर तुला माहित असेल, माझ्या मुली, जीवन देण्यापूर्वी आपण मानवी स्वभावाला किती चुंबने, किती प्रेमळ मिठी दिली आहेत ...

आणि हे आपल्या प्रेमाच्या मोहात आहे की,

- तिच्यावर उडवून आम्ही तिला जीव दिला

-त्याला त्याचा आत्मा, त्याचा श्वास, हृदयाचे ठोके आणि त्याच्या शरीराची उबदारता देणे.

येथे कारण

- तुम्हाला वाटत असलेला श्वास आमचा आहे,

- तुमच्या हृदयात जो ठोका आहे तो आमचा आहे,

-तुम्हाला जाणवणारा उबदारपणा हा आमच्या सर्जनशील हातांचा स्पर्श आहे ज्याने तुम्हाला स्पर्श करून, तुमच्यात उबदारपणा दिला आहे.

कधी

-तुम्ही श्वास घ्या, आम्हाला तुमचा श्वास वाटतो,

- तुमचे हृदय धडधडते, आम्हाला आमच्या चिरंतन जीवनाचा ठोका तुमच्यामध्ये जाणवतो आणि

-जेव्हा तुम्हाला उष्णता जाणवते, तेव्हा आमचे प्रेम तुमच्यामध्ये संचारते आणि त्याचे सर्जनशील आणि पुराणमतवादी कार्य चालू ठेवते, तुम्हाला उबदार करते ...

माझ्या मुली, तुला माहित असणे आवश्यक आहे

की आपली इच्छा सृष्टीच्या कार्याचा प्रकटकर्ता आहे.

निर्मितीच्या कार्यात लपलेली प्रेमाची सर्व रहस्ये केवळ तीच प्रकट करू शकते.

अँडमला सर्व काही माहित नव्हते ... प्रेमाच्या किती बारकावे आणि डावपेच
आपण ते तयार करण्यासाठी वापरले, शरीर आणि आत्मा ...

आम्ही वडिलांसारखे वागलो

- जो आपल्या पुतण्याला लगेच सर्व काही सांगत नाही,
- पण हळूहळू,
- जसजसे मूल मोठे होते, त्याला त्याला आश्चर्यचकित करायचे आहे,
- त्याला सांगायचे आहे
- तो तिच्यावर किती प्रेम करतो,
- त्याने त्याच्यासाठी किती गोष्टी केल्या आहेत,
- प्रेमाचे किती बारकावे,
- किती चुंबने...

मूल, अगदी लहान असताना, त्याचे वडील त्याला काय देत आहेत हे समजू शकत
नव्हते आणि ते त्याला देऊ शकतात.

त्यामुळे वडील त्याला कधी एक सरप्राईज देतात, कधी दुसरे. हे परवानगी देते

- वडील आणि मुलामधील प्रेम जीवन टिकवून ठेवण्यासाठी, ई
- प्रत्येक आश्चर्याने त्यांचा आनंद आणि आनंद वाढवण्यासाठी.

या बापाचे दुःख काय नसेल

- ज्याने, त्याचा मुलगा झोपला असताना, त्याला चुंबनांनी झाकले, त्याचे हृदय
पिळले आणि

- जिची प्रेमळ कोमलता इतकी तीव्र आणि महान होती की तिच्या झोपलेल्या
मुलाचा चेहरा अश्रूंनी भरला होता,

जर बाळाला जागे केले

- त्याच्या वडिलांकडे हसत नाही,
- त्याचे चुंबन घेण्यासाठी त्याच्या गळ्याभोवती उडी मारू नका; आणि जर तुम्ही ते
पहाल तर ते थंड आहे का?

या गरीब बापाला किती वेदना होतात !

सर्व आश्चर्य तो आपल्या मुलाला प्रकट करण्याच्या तयारीत होता,

- तो त्यांना हृदयात ठेवतो,

- त्याचा आनंद, त्याचे शुद्ध आनंद सामायिक करू शकत नसल्याच्या दुःखासह.
तो तिच्यावर किती प्रेम करतो आणि अजूनही तिच्यावर किती प्रेम करतो हे त्याला सांगता येत नाही.

माझ्या मुली, आमच्या बाबतीत असे झाले आहे.

आमच्या पितृत्वापेक्षाही आमच्या कृपेने आमच्या लाडक्या मुलासाठी अनेक नवीन आश्चर्ये तयार केली आहेत. आपल्या दैवी इच्छेने स्वतःला त्याच्यासाठी प्रकट करणारा होण्यासाठी वचनबद्ध केले आहे.

आमच्या इच्छेतून माघार घेतल्याने, अॅडमने प्रकटकर्ता गमावला. म्हणूनच आम्हाला माहित नाही

- आम्हाला ते किती आवडले आणि

- आम्ही तयार करून त्याच्यासाठी सर्वकाही केले .

त्यामुळे आपल्याला अदम्य इच्छा जाणवते

आमची फियाट स्वर्गाप्रमाणेच पृथ्वीवर राज्य करेल

त्यामुळे इतक्या वर्षांच्या शांततेनंतर आणि गुपितांनंतर आमची फियाट

-त्याच्या ज्वालांना मुक्त लगाम देण्यास सक्षम असेल e

- निर्मितीचा प्रकटकर्ता म्हणून कार्य करण्यासाठी परत येऊ शकते.

कारण माणूस निर्माण करण्यासाठी आपण जे काही केले त्याबद्दल फार कमी माहिती आहे.

किती आश्चर्य प्रकट करावे लागेल,

संवाद साधण्यासाठी किती आनंद आणि आनंद!

ते तुम्हाला किती गोष्टी सांगते हे तुम्हाला जाणवत नाही

- माझ्या दैवी इच्छेच्या संदर्भात, तसेच
- सर्व सृष्टीच्या प्रेमाच्या आश्चर्यावर आणि,
- विशेषतः मनुष्याच्या निर्मितीबद्दल?

माझी इच्छा हे निर्मितीचे पुस्तक आहे .

त्यामुळे प्राण्यांमध्ये त्याचे राज्य आवश्यक आहे

- ते कसे वाचायचे ते जाणून घ्या
- ते वाचण्यास सक्षम होण्यासाठी.

माणसाची इच्छा गरीब माणसाला झोपल्याप्रमाणे धरून ठेवते.

तो झोपला आहे.

ही झोप त्याला ऐकण्यापासून आणि पाहण्यापासून रोखते

- सर्व काळजी इ
- त्याच्या स्वर्गीय पित्याने दिलेल्या प्रेमळ सूक्ष्मता, तसेच
- तो तुम्हाला जाणून घ्यायचे आहे असे आश्चर्य.

त्याची झोप त्याला अडवते

- त्याचा निर्माता त्याला देऊ इच्छित असलेले आनंद आणि आनंद प्राप्त करण्यासाठी, आणि

- त्याच्या निर्मितीची उदात्त स्थिती समजून घेणे.

गरीब,

- वास्तविक चांगल्यासाठी झोपणे,
 - बहिरा माझी इच्छा ऐकत आहे जी तिचा प्रकटकर्ता आहे,
- त्याचा उदात्त इतिहास, त्याचे मूळ, त्याची महानता आणि त्याचे अद्भुत सौंदर्य.

आणि जर तो उठला तर ऐका

- किंवा पाप,

-किंवा त्याची आवड,
-किंवा ज्या गोष्टींना शाश्वत उत्पत्ती नाही.

तो त्या झोपलेल्या मुलाप्रमाणे वागतो, जर तो उठला,
- ओरडणे,
- एक गडबड केली आणि
- गरीब वडिलांना त्रास देतो ज्यांना असा चिंताग्रस्त मुलगा असल्याबद्दल
जवळजवळ पश्चात्ताप होतो.

म्हणूनच माझी दैवी इच्छा त्याचे बरेच ज्ञान प्रकट करते.
माणसाला त्याच्या दीर्घ झोपेतून बाहेर काढण्यासाठी.

त्यामुळे

- माझ्या फियाटमध्ये जागृत होऊन, तो मानवी इच्छेची झोप गमावतो,
-त्याने जे गमावले आहे ते तो परत विकत घेऊ शकतो, ई
- तो त्याच्या निर्मात्यामध्ये चुंबने, प्रेम, प्रेमळ मिठी अनुभवू शकतो.

तसेच माझ्या इच्छेबद्दलचे सर्व ज्ञान आहे

एक कॉल,

मी उच्चारतो तो आवाज आहे

माणसाला माणसाच्या इच्छेतून झोपेतून बाहेर काढण्यासाठी मी पाठवलेला
आक्रोश .

दैवी इच्छेच्या कृतीमध्ये माझा दौरा नेहमीच चालू असतो.

मी स्वर्गात आल्यावर मला असे वाटते की येशू मला काहीतरी सांगू इच्छितो.
आठवणी, माणसाने निर्माण केलेली जागा,

- त्याची सर्जनशील इच्छा,

- त्याचे प्रेमाचे प्रकटीकरण,
- विशेषाधिकार,
- ज्या सौंदर्याने त्याने मनुष्य निर्माण केला,
- वस्तू, कृपेने त्याने त्याला समृद्ध केले ...

त्या त्याच्या पितृ हृदयाच्या सर्वात गोड आणि प्रिय आठवणी आहेत. तो प्रेमाने भारावून गेला आहे.

त्याच्या ज्वालांना मुक्त लगाम देण्यासाठी, तो तयार करण्यात त्याने काय केले याबद्दल त्याला बोलायचे आहे.

इतकं की मी लिहित असताना, मला त्याच्या हृदयाचे ठोके जोरदारपणे जाणवतात. आनंदापासून सुरुवात करून, ते माझ्या गळ्यात झेप घेते.

मोठ्या प्रेमाने माझे चुंबन घेतले,
सृष्टीतील तिच्या प्रेमाच्या आवेशाने घायाळ झाल्यासारखे ते माझ्या हृदयात बंद होते
दुःखात मिसळून उत्सवाची वृत्ती अंगीकारणे,
मी जे लिहिणार आहे त्याचे प्रेक्षक व्हायचे आहे.

येशूने मला सांगितले:

माझ्या मुली, आपल्या किती विलक्षण व्यक्तींनी माणूस निर्माण करण्यात हातभार लावला आहे!

आपल्या श्वासातून त्याच्यात आत्मा स्फुरला.

आपल्या आत्म्यात आपल्या पितृत्वाने तीन सूर्य ओतले

- ज्यापासून ते आत्म्यात तयार झाले

शाश्वत आणि उज्ज्वल दिवस ज्याला रात्र कधीच कळत नाही.

या तीन सूर्यांची निर्मिती झाली

- पित्याची शक्ती,
- पुत्राची बुद्धी e
- पवित्र आत्म्याचे प्रेम .

आत्म्यात निर्माण होऊन हे तीन सूर्य

तो तीन दिव्य व्यक्तींशी संवाद साधत राहिला

अशा रीतीने मनुष्याला आपल्यापर्यंत चढण्याचा मार्ग मिळाला. आणि आम्हाला त्याच्या आत जाण्याचा मार्ग होता.

बुद्धिमत्ता, स्मरणशक्ती आणि इच्छाशक्ती या तीन शक्ती आहेत.

एकमेकांपासून वेगळे असताना,

- हात धरा आणि
- एक अद्वितीय शक्ती तयार करण्यासाठी व्यवस्थापित करा, आमच्या आराध्य ट्रिनिटीचे प्रतीक.

आम्ही तीन भिन्न व्यक्ती असूनही, आम्ही तयार होतो

- एकच शक्ती,
- एक समज इ
- एक इच्छा.

माणूस निर्माण करण्याबद्दलचे आमचे प्रेम खूप मोठे होते

की त्याला आमची उपमा सांगूनच मला समाधान मिळाले.

हे तीन सूर्य मानवी आत्म्याच्या खोलात बसवले आहेत. जसा सूर्य आकाशाच्या तिजोरीच्या खोलात असतो.

तिथुन

- पृथ्वी आपल्या प्रकाशाने साजरी करते,
- हे सर्व वनस्पतींना त्याच्या अद्भुत प्रभावांसह जीवन देते, प्रत्येकाला चव, गोडवा, रंग आणि पदार्थ देते.

त्याच्या नीरव शांततेत, सूर्य पृथ्वीला मार्गदर्शन करतो, सर्वांना सूचना देतो,

- शब्दांनी नव्हे तर कृती आणि वक्तृत्वाने ज्यापर्यंत कोणीही पोहोचू शकत नाही. त्याचा भेदक प्रकाश पृथ्वीवर निर्माण होणाऱ्या सर्व गोष्टींचे जीवन बनतो.

पहा: संपूर्ण पृथ्वीसाठी फक्त एकच सूर्य आहे.

पण आत्म्यासाठी, आमच्या प्रेमाला फक्त एका सूर्यावर समाधानी व्हायचे नव्हते.

द्यायचे आणि देण्याच्या आमच्या प्रेमाच्या आवेशात... आम्ही तीन सूर्य निर्माण केले

ज्यातून सर्व मानवी कृती निर्देशित, सजीव आणि जीवन प्राप्त होणार होते. या प्रिय आणि लाडक्या मुलामध्ये आम्ही काय सुसंगतता ठेवली आहे!

आता, माझ्या मुली, हे तीन सूर्य माणसात आहेत.

पण ते आकाशात चमकणाऱ्या सूर्याप्रमाणेच आहेत.

जेव्हा ते दाट ढगांनी वेढलेले असते आणि पृथ्वीला तिच्या प्रकाशाच्या तेजाने भरू शकत नाही.

ढगांमुळे संप्रेषणात व्यत्यय किंवा व्यत्यय येत नसला तरी,

पृथ्वीला त्याचे परिणाम कठीणपणे प्राप्त होतात आणि सूर्य देऊ शकत असलेल्या सर्व वस्तूंचे शोषण करत नाही.

तसेच, सर्व सूर्यप्रकाश मिळत नाही,

-आजारी आहे,

- त्याची फळे हिरवी आणि चव नसलेली असतात

- अनेक झाडांना फळे येत नाहीत.

म्हणून पृथ्वी उदास आहे, उत्सवाच्या हवेशिवाय, कारण ढगांनी तिला गौरव आणि सन्मानाने मुकुट घालण्यासाठी सूर्याची पूर्णता प्राप्त करण्यापासून रोखले आहे.

ही माणसाची स्थिती आहे : सर्व काही ठीक आहे. आपल्या आणि त्याच्यामध्ये काहीही खंडित किंवा व्यत्यय नाही.

परंतु मानवी इच्छेने दाट ढग तयार केले आहेत.

म्हणूनच आपण मनुष्याला त्याच्या निर्मितीचा वैभव, सुव्यवस्था आणि सुसंवाद नसलेला पाहतो.

त्याची कामे निष्फळ, सदोष आणि सौंदर्य नसलेली आहेत. त्याची पावले अनिश्चित आहेत.

तो एक गरीब आजारी माणूस आहे असे म्हणता येईल.

याचे कारण असे की तो स्वतःला त्याच्या आत्म्यात असलेल्या तीन सूर्यांद्वारे मार्गदर्शन करू देत नाही.

म्हणूनच, राज्य करण्यासाठी येत आहे,

पहिली गोष्ट जी माझी इच्छा कमी होईल ती म्हणजे मानवी इच्छा.

फुंकर मारून ते ढग विखुरतील

मग मनुष्य स्वतःला तीन सूर्यांद्वारे मार्गदर्शन करू देईल

- जे त्याच्या आत्म्याच्या खोलीत आहे, आणि

- आमच्या संवादाचे मालक कोण आहेत

मग आपली इच्छा ताबडतोब आपल्या उत्पत्तीकडे येईल. आपल्यासाठी आणि त्याच्यासाठी सर्व काही एक उत्सव आणि गौरव असेल.

दैवी फियाट इन क्रिएशनने केलेल्या कृतींमध्ये मी माझा दौरा सुरू ठेवतो

तो आतापर्यंत आपल्या हातात धरतो,

- भरपूर शक्ती आणि शहाणपणाने

- जर त्याने आधीच केलेल्या कृतीची पुनरावृत्ती केली असेल तर,

हे एकाच कृतीच्या निरंतरतेपेक्षा अधिक काही नाही.

माझा आत्मा स्वर्गात गेला माझा गोड **येशू मला म्हणाला** :

माझी मुलगी

माझ्या इच्छापत्रात तुमची पाळी आणा

- त्याच्या सर्व क्रियांचा मागोवा घेण्यासाठी,
- त्यांना आकर्षित करण्यासाठी, त्यांच्यावर प्रेम करा आणि त्यांना तुमच्याशी एक बनवा.

तुम्ही स्वर्गात गेल्यावर,

- सृष्टीतील आपल्या देवत्वाने अनुभवलेले आनंद, मेजवानी आणि आनंद नूतनीकरण केले जातात.

अरेरे! आवडणे

- आपणास सूर्य, वारा, समुद्र आणि आकाशात बुडताना पाहिल्यावर आपल्या सर्जनशील हातातून बाहेर पडलेल्या पहिल्या प्राण्याच्या वेगवान उड्डाणांची जोरदार आठवण होते!

खरंच, आदाम जसा आपल्या इच्छेच्या एकतेत होता,

त्याच्या भल्यासाठी सृष्टीमध्ये केलेल्या आपल्या सर्व कृतींपैकी त्याची कृती अद्वितीय होती.

या एका कृतीने त्याने आम्हा सर्वांना जणू विजय मिळवून दिला.

म्हणून त्याने आम्हाला सर्व आनंद आणि सर्व गोष्टी आणल्या.

जे आपण संपूर्ण विश्वात पसरवले, ऑर्डर केले आणि सामंजस्य केले.

अरेरे! आम्हाला पाहून आनंद झाला,

- इतके श्रीमंत, इतके बलवान, इतके पराक्रमी आणि रमणीय सौंदर्य, आमच्याकडे या,

- आमच्या सर्व कामांसह सुसज्ज, ई

- त्यांना आमच्याकडे घेऊन जा

आम्हाला आनंदी करण्यासाठी आणि स्वतःचा गौरव करण्यासाठी आणि आमच्याबरोबर आनंदाने जगण्यासाठी!

तसेच, तुम्ही तिची उड्डाणे सुरू ठेवता आणि तुमच्या फेऱ्या करण्यासाठी सर्वत्र जाता, हे पाहून,

आपल्या इच्छेमध्ये प्राण्याचे जीवन किती सुंदर असू शकते हे आपण पाहतो.

त्याला आपल्या सर्व कृतींमध्ये सामील व्हायचे आहे असे दिसते. त्याला सर्वकाही घ्यायचे आहे - पण काय करावे?

आम्हाला सर्वकाही देण्यासाठी आणि आम्हाला आनंदी करण्यासाठी.

आणि आम्ही त्याला त्या बदल्यात सर्वकाही देतो आणि म्हणतो: "या सर्व गोष्टी तुमच्या आहेत. हे तुमच्यासाठी आहे की आम्ही ते तयार केले आणि आम्ही स्वतःहून बाहेर आलो ».

आणि हे पाहून आपल्याला इच्छा जाणवते

- मनुष्याची निर्मिती पुनर्संचयित करण्यासाठी e

त्याला आमच्या इच्छेचे राज्य देण्यासाठी.

मग, अधिक कोमल स्वरात, तो **जोडला** :

माझ्या मुली, माझ्याकडे शक्ती किंवा इच्छाशक्तीची कमतरता नाही.

त्यामुळे क्षीण झालेल्या माणसाला उठवणे आणि त्याला पुनर्संचयित करणे हे माझ्यावर अवलंबून आहे.

कारण मानवी इच्छेने आपल्या सर्जनशील हातांचे कार्य उद्ध्वस्त होण्यास कमी केले आहे.

त्या दुर्दैवी माणसासाठी अश्रू ढाळले आणि दुःखाने भरले, तो शांत राहिला आणि मी स्वतःशी विचार केला: "आपण सृष्टीच्या मूळ स्थितीकडे कसे परत येऊ शकतो, कारण माणूस दुःखाच्या अथांग डोहात पडला आहे, जवळजवळ त्याचे मार्ग विकृत केले आहे. तयार केले?"

आणि माझा गोड **येशू जोडला** :

माझी मुलगी, माझी इच्छा सर्वकाही करू शकते.

ज्याप्रमाणे मी मनुष्याला शून्यातून निर्माण केले, त्याचप्रमाणे तो मनुष्याला त्याच्या

दुःखापासून दूर करू शकतो आणि आपण ज्या पद्धतीने त्याला निर्माण केले त्या पद्धतीत बदल न करता.

ते मोकळे सोडून, आम्ही दुसरे प्रेम संयोजन वापरू.

आपल्या इच्छेचा प्रकाश त्याच्या सर्वात तेजस्वी किरणांना अधिक सामर्थ्याने सोडेल. ती त्याच्या मानवी इच्छेला तोंड देण्यासाठी त्याच्याकडे जाईल.

तिला एका भेदक प्रकाशाचा मोह प्राप्त होईल जो तिला चकचकीत करून हळूवारपणे आपल्याकडे आकर्षित करेल.

आणि मानवी इच्छा, इतक्या तेजस्वी आणि दुर्मिळ सौंदर्याने आकर्षित झालेल्या प्रकाशाने,

या प्रकाशात काय सुंदर आहे ते पाहण्याची इच्छा असेल.

पाहिल्यावर त्याच्यावर जादू होईल, त्याला आनंद वाटेल

आणि ती प्रेम करेल - जबरदस्ती न करता, परंतु उत्स्फूर्तपणे - आमच्या इच्छेनुसार जगण्यासाठी.

सूर्यामध्ये हा गुण नाही का: की त्याच्याकडे पहायचे असेल तर त्याच्या प्रकाशाने माणसाची बाहुली चकचकीत होते?

डोळ्याला पहायचे असेल तर त्याला प्रकाशाशिवाय काहीच दिसत नाही.

कारण प्रकाशाची शक्ती बाहुलीला त्यांच्या सभोवतालच्या सर्व गोष्टी पाहण्यापासून रोखते.

जर मनुष्याला प्रकाशापासून मुक्त होण्यासाठी डोळे कमी करण्यास भाग पाडले जाते, तर त्याचे कारण असे आहे की प्रकाशाचा अतिरेक त्याला त्रास देतो आणि त्याला बरे वाटत नाही.

पण जर त्याला बरे वाटले तर तो सहजासहजी आपल्या शिष्यांना सूर्यप्रकाशापासून दूर करणार नाही.

त्याऐवजी माझ्या इच्छेचा प्रकाश आत्म्याच्या विद्यार्थ्यांना त्रास देणार नाही. याउलट, मनुष्याच्या कृतीचे प्रकाशात रूपांतर झालेले पाहून आत्म्याला आनंद मिळेल.

या दिव्य प्रकाशाच्या मोहात आणि सौंदर्यात त्याच्या कृती पाहण्यासाठी या प्रकाशाची किरण अधिक सामर्थ्यवानपणे सोडण्याची त्याची इच्छा आहे.

माणसाच्या समस्या सोडवण्याची ताकद माझ्या इच्छेमध्ये आहे. पण तिला वापरावे लागेल

आमच्या सर्वोच्च फियाटच्या अधिक मोठेपणाचे, अधिक अतिरेक

म्हणून तुम्ही,

गरीब प्राण्यांच्या नावाने या पवित्र कारणासाठी प्रार्थना करा आणि याचना करा.

ते कॉर्पस डोमिनी होते .

मी स्वतःशी विचार केला की हा दिवस धन्य येशूने प्रेमाच्या परम पवित्र संस्कारात आत्म्यांसह केलेला विवाह मेजवानी आहे.

माझा प्रिय येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला. त्याने मला सांगितले :

माझ्या मुली, माणुसकीचा खरा विवाह सृष्टीत झाला होता .

काहीही गहाळ नव्हते, आत्मा किंवा शरीरही नव्हते. सर्व काही राजेशाही थाटात केले गेले.

मानवी स्वभावासाठी एक मोठा राजवाडा तयार करण्यात आला होता, असा राजवाडा असा होता की कोणताही राजा किंवा सम्राट त्याच्यासारखा असू शकत नाही.

हा महाल संपूर्ण विश्व आहे:

तारांकित आकाश आणि तिजोरी,

असा सूर्य ज्याचा प्रकाश कधीच निघणार नाही,

- एक हिरवीगार बाग ज्यामध्ये आनंदी जोडपे, देव आणि माणूस, चालत राहायचे, मजा करायची आणि आमच्या लग्नाचा उत्सव अखंड आणि अखंड ठेवायचा,

वस्त्रे पदार्थाने विणलेली नसून, आपल्या सामर्थ्याच्या शुद्ध प्रकाशाने तयार केलेली, राजेशाही लोकांना शोभणारी...

सर्व काही मनुष्य, शरीर आणि आत्मा मध्ये सौंदर्य होते.

कारण ज्याने लग्नाची तयारी केली आणि ती घडवली तो अप्राप्य सौंदर्याचा होता.

त्यामुळे, बाह्य च्या sumptuousness दिले
सृष्टीमध्ये उपस्थित असलेल्या अनेक रमणीय सौंदर्यापैकी,
आपण पवित्रता, सौंदर्य, प्रकाश, विज्ञान इत्यादींच्या अंतर्गत समुद्रांची कल्पना
करू शकता, जे मनुष्याच्या आत आहे.

सर्व मानवी कृत्ये, बाह्य आणि अंतर्गत, अशा अनेक संगीताच्या किल्ल्यांप्रमाणे
होत्या ज्यांनी सर्वात आश्चर्यकारक, मधुर, मधुर आणि कर्णमधुर संगीत तयार केले,
ज्याने लग्नाचा आनंद जपला.

आणि कोणतीही अतिरिक्त कृती करण्यास तो तयार होता.
आपल्या बायकोला त्याच्याबरोबर फुशारकी मारण्यासाठी आमंत्रित करण्याच्या
तयारीत असलेल्या एका लहान सोनाटासारखे होते.

माझ्या दैवी इच्छेने मानवतेवर राज्य केले आहे आणि ते चालवले आहे

- नवीन आणि सतत कायदा, ई
 - ज्याने तिला तयार केले आणि लग्न केले त्याच्याशी साम्य.
- पण या महान उत्सवात माणसाने सर्वात मजबूत बंधन तोडले.
- ज्यावर आमच्या लग्नाची संपूर्ण वैधता आधारित होती, आणि
 - ज्यासाठी ते वैध होते. तिने आमच्या इच्छेतून माघार घेतली .

यामुळे लग्न मोडले. सर्व अधिकार गमावले आहेत.

राहिली ती आठवण.

पण पदार्थ, जीवन आणि परिणाम नाहीसे झाले.

आता युकेरिस्टचा संस्कार

- ज्यामध्ये माझे प्रेम प्रत्येक कल्पनीय मार्गाने विपुल झाले आहे त्याला सृष्टीचा पहिला किंवा खरा विवाह म्हणता येणार नाही .

कारण मी पृथ्वीवर असताना जे करत होतो तेच मी करत होतो.

आत्म्यांच्या गरजेनुसार मी स्वतःला बनवतो,

- त्यांना बरे करण्यासाठी काही दयाळू डॉक्टरांसह,

- इतरांसह, त्यांना शिकवण्यासाठी शिक्षक,

- इतरांसह, वडील त्यांना क्षमा करण्यासाठी, इ

- इतरांसह, त्यांना दृष्टी देण्यासाठी प्रकाश.

मी देतो

- शक्ती पासून कमजोरी पर्यंत,

- भित्र्याला धैर्य,

- चिंतितांना शांती.

थोडक्यात, मी माझे विमोचन आणि पुण्य जीवन चालू ठेवतो. तथापि, या सर्व दुःखांमध्ये विवाह वगळला जातो.

तरुण लग्न करत नाही

- एक आजारी तरुण स्त्री नाही - जास्तीत जास्त ती तिच्या बरे होण्याची प्रतीक्षा करेल.

- एक कमकुवत तरुण स्त्री नाही जी अनेकदा त्याला नाराज करते.

आणि जर वधू राजा असेल आणि तो तिच्यावर प्रेम करत असेल तर तो जास्तीत जास्त वाट पाहील

- वधू बरी आहे,

- ती त्याच्यावर प्रेम करते,

- की त्याची स्थिती थोडी अधिक समाधानकारक बनते आणि आता त्याच्यापेक्षा कमी दर्जाची नाही.

पण ही गरीब माणुसकी ज्या अवस्थेत सापडते ती आजही एका गरीब आजारी माणसाची आहे.

मी माझी इच्छा ओळखण्याची आणि प्राण्यांमध्ये राज्य करण्याची वाट पाहत आहे. कारण तीच ती परत करणार आहे

खरे आरोग्य,
शाही कपडे आणि
माझ्यासाठी पात्र सौंदर्य .
तेव्हाच मी पुन्हा खरा आणि मूळ विवाह करीन.

मी वरील गोष्टींचा विचार करत होतो
माझा धन्य येशू मला सांगत राहिला:

माझ्या मुली, हे खरोखर सत्य आहे की सृष्टीच्या प्रारंभी परमात्मा मानवतेशी
आपला विवाह स्थापित करतो.

जे घडले त्याची तुलना नवविवाहितेला त्याच्या दुष्ट पत्नीपासून विभक्त होण्यासाठी
न्यायालयासमोर आणण्याशी करता येते.

पण वधू आजही आपल्या हृदयात स्नेह ठेवतो.

तो विचार करतो आणि आशा करतो की जर त्याने निवडलेला बदलला तर कोणास
ठाऊक ...

तो पुन्हा तिच्याशी सामील होऊ शकतो आणि लग्नाच्या बंधनात अडकू शकतो.

म्हणूनच तो तिला अनेकदा मेसेंजर पाठवून तिला कळवतो की तो तिच्यावर प्रेम
करतो.

देवाने हे केले:

मानवजातीशी तिचा विवाह स्वर्गीय दरबारात पराभूत झाला असला तरी, देवाने
तिची आपुलकी कायम ठेवली.

त्याच्यापासून दूर असूनही, तिने मानवतेसह नवीन वैवाहिक बंधनाचे स्वप्न पाहिले.

पासून इतके

- ज्याने त्याने एवढ्या भव्यतेने आणि भव्यतेने बनवलेल्या राजवाड्याचा नाश केला
नाही आणि ज्याने दिवसाचा सूर्यप्रकाश देखील त्याच्यापासून दूर केला नाही.

त्याने सर्व काही तिच्यावर सोडले, जेणेकरून ज्यांनी त्याला नाराज केले त्यांना त्याचा उपयोग करता येईल.

त्याने जगाच्या सुरुवातीपासूनच निवडून पत्रव्यवहार केला.

-कधीकधी ही मालमत्ता ई

- कधी कधी दुसरा,

जे दूतांसारखे होते.

आणि अनेक पोस्ट ऑफिस कामगारांप्रमाणे,

काही लोअरकेस अक्षरे बाळगतात,

इतर तार,

अजूनही स्वर्गातून इतरांचे फोन कॉल्स आहेत की तिचा दूरचा पती तिला विसरला नाही, तो तिच्यावर प्रेम करतो आणि तो त्याच्या कृतघ्न पत्नीच्या परत येण्याची वाट पाहत आहे.

अशा प्रकारे, **जुन्या करारात**,

- मी जितके चांगले गुणाकार केले, कुलपिता आणि संदेष्टे,

- स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यात पत्रे आणि आमंत्रणांची देवाणघेवाण करणे अधिक महत्त्वाचे होते, देवाने घोषित केलेल्या बातमीसह की त्याला हे नवीन मिलन हवे आहे.

हे इतके खरे आहे की,

- त्याच्या प्रेमाची अधिक उत्कटता ठेवण्यास असमर्थ, ई

- भ्रष्ट माणुसकी अद्याप इच्छुक नसल्याचे पाहून, देवाने अपवाद केला

- **व्हर्जिन राणी आणि शब्दाची मानवता एकत्र करणे**

-खऱ्या विवाहाच्या बंधनांसह, जेणेकरून त्यांच्या मिलनातून,

- गळून पडलेली मानवता मुक्त होऊ शकते आणि

- जेणेकरून तो सर्व मानवतेसह त्याचे लग्न करू शकेल.

माझ्या मानवतेने मग क्रॉसवर तिच्याबरोबर माझी नवीन वचनबद्धता तयार केली.
वधस्तंभावर मरण येईपर्यंत मी जे काही केले आणि दुःख सहन केले,
- माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्यात इच्छित विवाहाची तयारी होती.

तथापि, प्रतिबद्धता नंतर, वचने आणि भेटवस्तू आहेत ज्यांची देवाणघेवाण करणे आवश्यक आहे.

हे माझ्या दैवी फियाटचे ज्ञान आहे .

त्यांच्याद्वारेच मानवतेला पुन्हा एकदा महान देणगी मिळते जी माणसाने नंदनवनात नाकारली होती, माझ्या इच्छेची अनंत, शाश्वत आणि अखंड देणगी .

ही भेट भ्रष्ट मानवतेला खूप आकर्षित करेल

- जो बदल्यात आपल्याला त्याच्या गरीब इच्छाशक्तीची भेट देईल,

एवढ्या लांबलचक पत्रव्यवहारानंतर पती-पत्नीच्या मिलनाची पुष्टी आणि शिक्कामोर्तब होईल,

- देवाकडून निष्ठा, ई

- प्राण्यांच्या बाजूने विसंगती, कृतघ्नता आणि शीतलता.

माझी मुलगी

माणसाने स्वतःला अधःपतन केले आहे आणि त्याचे सर्व माल गमावले आहे कारण तो माझ्या दैवी इच्छेच्या बाहेर गेला आहे. त्याची खानदानी आणि त्याने गमावलेली सर्व परत मिळवण्यासाठी, ई

त्याच्या निर्मात्याशी विवाहाचे पुनर्वसन प्राप्त करा,

तो ज्या दिव्य फियाटमधून आला होता त्यात त्याने पुन्हा प्रवेश केला पाहिजे.

कोणतेही मध्यम मैदान नाही.

मनुष्याला त्याच्या निर्मितीच्या आनंदी काळाच्या सुरुवातीस परत आणण्यासाठी

माझी मुक्ती देखील पुरेशी असू शकत नाही.

विमोचन हे साधन, मार्ग, प्रकाश, मदत आहे, परंतु शेवट नाही. शेवटी माझी इच्छा आहे .

कारण माझी इच्छा ही सुरुवात होती.

ज्याची सुरुवात होती त्याचा शेवटही आहे हे बरोबर आहे.

म्हणून मानवता माझ्या दैवी इच्छेमध्ये बंद केली पाहिजे.

-त्याचे उदात्त मूळ आणि आनंद पुन्हा प्राप्त करण्यासाठी, ई

- जेणेकरून त्याच्या निर्मात्याशी विवाह पुन्हा वैधता प्राप्त करेल.

येथे कारण

माझ्या विमोचनाने माणसाला जे मोठे चांगले आणले आहे ते आपल्या प्रेमासाठी पुरेसे नाही .

मला अधिक अपेक्षा आहे. खरे प्रेम कधीच समाधानी नसते.

"माझ्याकडे देण्यासारखे दुसरे काही नाही" एवढेच म्हणता येईल.

जाणून घ्या

देवाने ज्या उदात्त स्थितीत त्याला निर्माण केले आहे त्या स्थितीत मनुष्य पुन्हा आनंदी, विजयी आणि गौरवशाली होऊ शकेल

आणि हे त्यांच्यामध्ये माझ्या इच्छेच्या राज्याद्वारे

सर्व दैवी इच्छा, प्रकटीकरण आणि उसासे का हेतू आहेत ते पाहू या

आमची इच्छा ओळखण्यासाठी

जेणेकरून तो राज्य करू शकेल आणि आपल्या प्रेमाला सांगू शकेल:

"शांत व्हा, कारण आपला प्रिय मुलगा त्याच्या नशिबी आला आहे.

तो आता आमच्या वतनाच्या ताब्यात आहे

जे त्याला सृष्टीत देण्यात आले होते आणि जे आमचे फियाट आहे!

आणि जेव्हा ते आपले आहे ते आपल्या ताब्यात असते. त्यामुळे पुन्हा लग्न लावून दिले जाते.

वधू-वर त्यांच्या सन्मानाच्या ठिकाणी परतले आहेत. आणखी काही नाही एवढ्या मोठ्या दुःखाच्या काळानंतर, एवढ्या मोठ्या चांगल्या गोष्टीचा आनंद साजरा करण्यापेक्षा. "

सर्वोच्च फियाटमधील माझा त्याग आणि सर्व कृतींमध्ये माझी उड्डाणे सतत चालू आहेत.

सृष्टीतून जाताना मी विचार केला

-सर्व तयार केलेल्या गोष्टींच्या क्रम आणि सुसंवादासाठी, ई

- संपूर्ण विश्वातील शाश्वत इच्छेच्या कृतींच्या बहुविधतेसाठी. मी हा विचार करत असताना, माझा नेहमी दयाळू **येशू मला म्हणाला** :

माझी मुलगी, **देव एक कृती आहे** .

जर सृष्टीमध्ये अनेक कृत्ये पाहिली जाऊ शकतात, तर ती केवळ ईश्वराच्या या अद्वितीय कृतीचे परिणाम आहेत.

हे सूर्यासारखे आहे: सूर्य एक आहे, त्याचा प्रकाश एक आहे, परंतु जेव्हा तो पृथ्वीला स्पर्श करतो आणि सर्वत्र वेगाने पसरतो तेव्हा त्याचे परिणाम असंख्य असतात.

आपण असे म्हणू शकतो की सूर्य स्पर्श केलेल्या प्रत्येक गोष्टीवर वेगळा प्रभाव निर्माण करतो:

- रंगात, कोमलता आणि

- तो त्याच्या प्रकाशाच्या बोटानी स्पर्श करतो त्या प्रत्येक गोष्टीमध्ये तो पदार्थ टाकतो.

असे दिसते की सूर्य निर्माण करतो

- त्यानंतरच्या अनेक कृती, इतरांपेक्षा सर्व सुंदर. पण हे खरे नाही

कारण ते केवळ त्याच्या प्रकाशाच्या एका कृतीचे परिणाम आहेत.

खरंच, एकाच कृतीच्या सामर्थ्यामध्ये अनेक प्रभाव निर्माण करण्याचा गुण असतो. जणू त्या अनेक सलग आणि वेगळ्या कृती होत्या.

मी आहे.

तर, ब्रह्मांडात तुम्ही जे काही पाहता

देवाच्या या एका कृतीचा प्रभाव काही नाही कारण ते एकच कृती आहे ,
ते निर्माण करणाऱ्या सर्व परिणामांमध्ये सुव्यवस्था आणि सुसंवादाचे गुण धारण करते.

तर ते माझ्या दैवी इच्छेमध्ये राहणाऱ्या आत्म्यासाठी आहे.

देवाच्या एका कृतीत जगणे,

या एकाच कृतीचा परिणाम त्याला त्याच्या सर्व कृतीमध्ये जाणवतो.

या अद्वितीय दैवी कृतीचे सामर्थ्य, सुसंवाद, सौंदर्य, सामर्थ्य तिला तिच्यात जाणवते,

-कि प्रकाशापेक्षा जास्त प्रभाव निर्माण करतो जे एखाद्याला जाणवते

- की आकाश, सूर्य, समुद्र, फुलांची शेतं आणि स्वर्गात आणि पृथ्वीवर जे काही चांगले आहे ते त्याच्या कृतीतून निर्माण झाले आहे.

माझ्या इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा असू शकत नाही असे काहीही महान आणि चांगले नाही.

ती खरी सूर्य आहे.

हे, तो जे काही करतो किंवा स्पर्श करतो,

- सौंदर्य, कोमलता, चांगुलपणा आणि अनेक प्रभावांच्या विविध छटा निर्माण करते,

कारण त्याची सर्व क्रिया ज्याने ती निर्माण केली त्याच्या एका कृतीवर अवलंबून असते.

मग दैवी इच्छेनुसार जे काही केले जाते त्यामध्ये किती चांगले आहे याचा मी विचार केला.

माझा गोड येशू जोडला:

माझ्या मुली, माझ्या दैवी इच्छेमध्ये जे घडते ते अमूल्य आहे.

जणू काही आत्म्याने एका स्केलच्या दोन ट्रे हातात धरल्या आणि प्रत्येक ट्रेमध्ये समान वजनाची आणि समान किंमतीची वस्तू ठेवली.

या वस्तूंचे वजन समान आहे, समान मूल्य आहे आणि तुम्हाला त्यांच्याकडून मिळू शकणारी किंमत समान आहे.

आता टाकूया

- एका ट्रेमध्ये देव आणि त्याची इच्छा,

- दुसऱ्यामध्ये, आत्मा त्याच्या कृतीसह देवाच्या इच्छेनुसार करतो. दोन ट्रे पूर्णपणे संतुलित आणि समान पातळीवर राहतात.

कारण, भगवंताची आणि आत्म्याची इच्छा एकच असल्याने,

- तो जे काही करतो, देवात आणि सृष्टीमध्ये, त्याचे मूल्य समान आहे.

केवळ माझी इच्छाच आत्म्याला त्याच्या निर्मात्याच्या प्रतिरूपात वाढवते.

माझ्या इच्छेनुसार केलेली तिची कामे तिला दैवी कार्याच्या क्रमाने ठेवतात.

त्यानंतर मी भारावून गेलो आणि विचार केला:

"काय बदल!

माझा गोड येशू नेहमी प्रथम आला;

तो माझ्याशिवाय करू शकत नाही असे वाटत होते. सध्या... दिवस आणि दिवस जातात.

त्याला अजिबात घाई नाही. किंवा मी आता घेऊ शकत नाही हे पाहून तो माझ्याकडे धावत नाही.

असे दिसते की जेव्हा तो येतो तेव्हा तो मला त्याच्या फियाटबद्दल गोष्टी सांगायचा असतो. असे दिसते की केवळ त्यालाच स्वारस्य आहे.

मला त्याच्यासाठी असलेली मोठी गरज आता त्याला स्पर्श करत नाही. "

मी या आणि इतर अनेक गोष्टींचा विचार करत होतो. ते माझ्यामध्ये प्रकट झाले आणि मला सांगितले:

माझ्या मुली, मी तुझ्याबरोबर माझ्या आईप्रमाणे वागतो.

त्यांनी मला गमावले ते तीन दिवस वगळता आम्ही नेहमीच एकत्र राहत होतो. तसेच, जिथे आई होती तिथे पुत्रही होता आणि जिथे पुत्र होता तिथे आईही होती. आम्ही अविभाज्य होतो.

त्यामुळे

- जेव्हा विमोचन पूर्ण होण्याची वेळ आली आहे e

-जेव्हा मला माझे सार्वजनिक जीवन जगायचे होते, तेव्हा आम्ही वेगळे झालो.

जरी एक इच्छा ज्याने आम्हाला अॅनिमेटेड केले त्याने नेहमीच आमची एकमेकांशी ओळख ठेवली आहे.

आपली माणसे एकमेकांपासून दूर होती हे मात्र निश्चित.

एकाच ठिकाणी एक,

दुसरे इतरत्र.

पण खरे प्रेम तुमच्या प्रिय व्यक्तीपासून फार काळ वेगळे राहू शकत नाही. कारण त्यांना एकमेकांवर विश्रांती घेण्याची आणि एकमेकांवर त्यांचे रहस्य, त्यांच्या प्रकरणांचे परिणाम आणि त्यांच्या वेदना सांगण्याची अतुलनीय गरज वाटते.

त्यामुळे कधी कधी मी तिला पुन्हा भेटण्यासाठी थोडेसे वळण घेतले.

आणि असे घडले की राणी आईने दुरूनच तिला दुखावलेल्या आपल्या मुलाला

पाहण्यासाठी घरटे सोडले.

आणि आम्ही पुन्हा वेगळे करतो जेणेकरून विमोचन त्याचा मार्ग घेऊ शकेल.

मी तुझ्याशी तेच करतो.

मी पूर्वी नेहमी तुझ्याबरोबर होतो, आता आहे. पण मला माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्यासाठी काम करायचे आहे.

आणि तुम्हाला स्वतःला त्याच्या कृतीमध्ये टाकावे लागेल.

अशा प्रकारे करावयाचे काम आपल्याला एकमेकांपासून वेगळे करत असल्याचे दिसते.

तुम्ही काम करत असताना, मी तुमच्यासाठी इतर कार्ये तयार करतो, तुम्हाला माझ्या फियाटच्या इतर गोष्टी आणि तुम्ही त्याच्यामध्ये कोणत्या गोष्टींचे पालन केले पाहिजे हे जाणून घेतो. परंतु मी तुम्हाला घेऊन जाण्यासाठी आणि तुम्हाला विश्रांती देण्यासाठी वारंवार येतो.

म्हणून, आश्चर्यचकित होऊ नका.

फियाट Voluntas Tua च्या महान कार्यासाठी स्वर्गाप्रमाणेच पृथ्वीवरही हे आवश्यक आहे. म्हणून, माझ्यावर विश्वास ठेवा आणि घाबरू नका.

मी प्रार्थना केली आणि, माझ्या अत्यंत दुःखाची जाणीव करून, मी माझ्या स्वर्गीय आईला माझ्या दुःखी प्रेमाची पूर्तता करण्यासाठी तिचे प्रेम देण्याची प्रार्थना केली.

मी हे करत होतो जेव्हा माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझी मुलगी, माझ्या आईचे पहिले प्रेम दैवी इच्छेने पूर्ण झाले.

परिणामी, त्यात सातत्य आहे जणू ते नेहमी प्रेमळ आणि अभिनयाच्या कृतीत असते. त्याचे प्रेम कधीच संपत नाही.

त्याची कामे सतत चाचण्या आहेत.

जेणेकरून ज्याला त्याचे प्रेम घ्यायचे असेल तो त्याला नेहमी कृतीत सापडेल.

कारण तो पहिल्या प्रेमाचा प्रभाव असतो जो स्वतःची पुनरावृत्ती करतो आणि नेहमी स्वतःची पुनरावृत्ती करतो.

तर तो आत्मा माझ्या इच्छेनुसार कार्य करतो. त्याच्या कृतींना सातत्य प्राप्त होते.
ते कधीही न थांबता स्वतःची पुनरावृत्ती करतात.

ते खऱ्या सूर्यासारखे आहेत की, ज्या क्षणापासून तो देवाने निर्माण केला होता, त्याने प्रकाशाची पहिली कृती दिली, परंतु इतकी महान की ती स्वर्ग आणि पृथ्वी एकाच कृतीने भरते.

आणि तो ही कृती पुन्हा पुन्हा करतो.

जेणेकरून प्रत्येकजण त्याच्या प्रकाशाची कृती घेऊ शकेल,

- जरी हा कायदा, ज्याने सर्वांसाठी बारमाही प्रकाशाची कृती बनवली, ती अद्वितीय होती.

जर सूर्य त्याच्या कृतीची पुनरावृत्ती करू शकला, तर आपण जितके सूर्य पुनरावृत्ती करतो तितके सूर्य पाहू शकू. पण त्याने साकारलेली प्रकाशाची कृती अद्वितीय आहे. त्यामुळे आपण फक्त एकच सूर्य पाहू शकतो आणि आणखी नाही.

पण सूर्याने जे केले नाही ते सार्वभौम राणीने केले .

माझ्या इच्छेनुसार कार्य करणारा आत्मा देखील असेच करतो: अनेक कृतींसाठी इतके सूर्य.

हे सूर्य एकत्र आले आहेत,

- जरी ते त्यांच्या निर्मात्याला दिलेल्या सौंदर्य, प्रकाश आणि वैभवात एकमेकांपासून वेगळे असले तरी - आणि सार्वभौमिक चांगल्यात ते सर्व प्राण्यांना खाली आणतात.

या कृतींमध्ये दैवी शक्ती असते.

- हे या कृत्यांमुळे आहे

की धन्य व्हर्जिन पृथ्वीवर वचनाचे आगमन प्राप्त करण्यास सक्षम होती.

या कृत्यांमुळेच माझे राज्य पृथ्वीवर येईल.

माझ्या फियाटमध्ये सतत पुनरावृत्ती होणाऱ्या कृतीमध्ये विजयी गुण आहे

- डेलिझिया इ

- आपल्या देवत्वासमोर मंत्रमुग्ध करणे.

ईश्वरी इच्छेतील ही निरंतर पुनरावृत्ती आहे

- आत्म्याचे सामर्थ्य, अजिंक्य शस्त्र

- जो त्याच्या निर्मात्याला निःशस्त्र करतो ई

- प्रेमाच्या शस्त्रांनी जिंकतो.

प्राण्याने जिंकल्याचा त्याला सन्मान वाटतो.

मग मी दिव्य फियाटमध्ये माझा दौरा चालू ठेवला

मी वाळवंटाच्या वाटेवर माझ्या येशूच्या मागे जात होतो.

मी विचार केला, "येशू वाळवंटात का गेला?

तेथे धर्मांतर करण्यासाठी कोणतेही आत्मे नव्हते, परंतु खोल एकाकीपणाशिवाय काहीही नव्हते, कारण त्याने आत्म्यांचा शोध घेतला. "

मी याबद्दल विचार करत होतो जेव्हा माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझी मुलगी

- कंपनी वेदना तोडते आणि कमकुवत करते,

- एकटेपणा त्याला बळकट करते, दुष्पट करते आणि ते अधिक कठीण करते.

दैवी इच्छेने शतकानुशतके प्राण्यांपासून सहन केलेल्या एकाकीपणाची सर्व कठोरता माझ्या मानवतेमध्ये अनुभवण्यासाठी मला वाळवंटात जायचे होते.

माझ्या माणुसकीला ते करावे लागले

— दैवी आदेशाचा उदय e

- मानवी क्रम मध्ये उतरणे

दोघांच्या दुःखाची मांडणी करण्यासाठी

माझ्यावर वेदनादायक भाग घेऊन ज्याने मनुष्य आणि देव वेगळे केले,
माझ्या मानवतेला करावे लागले
की पुरुष पुन्हा त्यांच्या निर्मात्याच्या मिठी आणि चुंबनाची आवड निर्माण करतात.
पण मी वाळवंटात जाण्याचे हे एकमेव कारण नव्हते.

सृष्टी घडवताना आपला आराध्य महाराज प्रस्थापित करतात हे तुम्हाला माहीत
असेलच

- की प्रत्येक ठिकाणी वस्ती आणि लोकसंख्या असणे आवश्यक होते, ई
- पृथ्वी अत्यंत सुपीक आणि अनेक वनस्पतींनी समृद्ध असावी, जेणेकरून प्रत्येकजण विपुल प्रमाणात जगू शकेल.

मनुष्याने, पाप करून, दैवी न्यायाचा राग आकर्षित केला.

अनेक ठिकाणी जमीन ओसाड, निर्जंतुक आणि निर्जन राहिली आहे:

त्या निर्जंतुक कुटुंबांची प्रतिमा जेथे हशा नाही, पक्ष नाहीत, सुसंवाद नाही,
कारण त्यांना मुले नाहीत.

दोन्ही जोडीदारांची एकसंधता तोडण्यासाठी कोणीही नाही आणि वेगळेपणाचे
दुःस्वप्न त्यांच्या हृदयावर भार टाकते आणि दुःखाकडे नेत असते.

असे मानवी कुटुंब होते.

दुसरीकडे, जिथे मुले आहेत, तिथे नेहमीच काहीतरी करायचे, काहीतरी सांगायचे,
उत्सव साजरा करण्याचे प्रसंग असतात.

आकाशाकडे पहा: ते ताऱ्यांनी कसे भरले आहे ते पहा

पृथ्वी ही आकाशाची प्रतिध्वनी, रहिवाशांनी भरलेली आणि त्यांना समृद्ध आणि
आनंदी बनवण्यासाठी भरपूर प्रमाणात उत्पादन करणे आवश्यक होते.

जेव्हा मनुष्य माझ्या इच्छेपासून दूर गेला तेव्हा त्याचे नशीब बदलले. मला वाळवंटात जायचे होते

- माझ्या स्वर्गीय पित्याचे आशीर्वाद लक्षात ठेवण्यासाठी
- माझ्या इच्छेचे राज्य म्हणणे, पृथ्वी पुनर्संचयित करणे, ती लोकसंख्या वाढवणे आणि सर्वत्र सुपिक करणे,
- जेणेकरून पृथ्वी अधिक बियाणे आणि अधिक सुंदर उत्पन्न करेल,
- ते शंभरपट वाढवण्यासाठी,
- ते अधिक सुपीक आणि अधिक तेजस्वीपणे सुंदर बनवण्यासाठी.

माझ्या दैवी फियाटचे राज्य किती महान गोष्टी पूर्ण करेल!

इतके की घटक प्रत्येकाची वाट पाहत आहेत: सूर्य, वारा, समुद्र, पृथ्वी आणि सर्व सृष्टी - त्यांच्या छातीतून सर्व वस्तू आणि सर्व प्रभाव बाहेर काढण्यासाठी.

किंबहुना, त्यांच्यावर वर्चस्व गाजवणारी दैवी इच्छा प्राण्यांमध्ये राज्य करत नसल्यामुळे, ते त्यांच्यातील सर्व वस्तू काढून घेत नाहीत आणि

- त्यांच्याकडे जे आहे ते ते फक्त सेवकांना भिक्षा म्हणून देतात.

म्हणून पृथ्वी सर्व बिया उत्पन्न करत नाही,

सूर्य, सर्व बिया शोधत नाही, सर्व परिणाम आणि त्यात असलेल्या सर्व वस्तू निर्माण करत नाही.

वगैरे.

म्हणूनच प्रत्येकजण फियाट किंगडमच्या जीवांना दाखवण्याची वाट पाहत आहे

- ते किती श्रीमंत आहेत आणि
- जे त्यांच्या इच्छेची मुले होतील त्यांच्या प्रेमासाठी निर्मात्याने त्यांच्यामध्ये किती आश्चर्यकारक गोष्टी ठेवल्या.

मी माझ्या नेहमीच्या कृती दिव्य फियाटमध्ये केल्या आहेत.

मी प्रत्येक तयार केलेल्या गोष्टीसाठी "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" या माझ्या दीर्घ लिटनीची पुनरावृत्ती केली आहे.

मी ते करत असताना, मी स्वतःशी विचार केला: "मला याची इतकी सवय झाली

आहे की मला असे वाटते की मी मदत करू शकत नाही परंतु मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो ..."

त्या क्षणी माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि **मला म्हणाला :**

माझी मुलगी

"आय लव्ह यू " हा सततचा स्वर दुसरं काही नाही

माझ्या दैवी इच्छेतील पहिल्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो " ची सातत्य

जे, एकदाच उच्चारले गेले, त्यात तथ्यांसह, जे एकदाच सांगितले गेले ते पुनरावृत्ती करण्याचा सद्गुण आहे.

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो" ही उष्णता निर्माण करते.

माझी दैवी इच्छा प्रकाश बनवते जो "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" वर आक्रमण करून सूर्य बनवतो.

ते सर्व इतरांपेक्षा अधिक तेजस्वी आहेत.

माझ्या दैवी इच्छेतील आत्म्याचे जीवन किती सुंदर आहे!

एक लांब, जवळजवळ अमर्याद वंश तयार करा. खरंच

जर तिला वाटत असेल तर ते आहे

दैवी आत्म्याने त्याचे विचार वितरीत करण्यासाठी ई

स्वर्गीय पित्याच्या आत्म्याने त्याच्या मुलांची दीर्घ पिढी तयार करण्यासाठी.

- जर तो बोलतो, तर त्याचे शब्द देवाच्या शब्दात वितरित करणे, त्याच्या शब्दाच्या मुलांची दीर्घ पिढी तयार करणे;

- जर तो वागला, जर तो चालला तर,

- जर तो धडधडत असेल तर ती त्याची कामे त्याच्या निर्मात्याच्या हाती सोपवते, त्याची पावले त्याच्या दैवी चरणांकडे जाते, त्याच्या पितृ हृदयातील हृदयाचे ठोके, त्याच्या कृतीच्या, त्याच्या पावलांच्या आणि त्याच्या हृदयाचे ठोके यांच्या मुलांची दीर्घ पिढी तयार करते.

माझ्या इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा त्याच्या निर्मात्यासाठी किती अनंत पिढी तयार करतो!

ती लोकसंख्या आणि सुपीक आई आहे जी तिला निर्माण करणाऱ्याच्या आनंदात रक्षण करते.

कारण देवाला तिच्या पोटात मिळणारे प्रत्येक मूल हे त्याच्या इच्छेनुसार जगणाऱ्या आत्म्याने त्याच्यासाठी आणलेली मेजवानी असते.

आणि सर्व हलले, त्याने पुनरावृत्ती केली:

"ती किती सुंदर आहे! माझ्या इच्छेची नवजात मुलगी किती सुंदर आहे! तिच्या लहानपणात तिला तिच्या निर्मात्याशी स्पर्धा करायची आहे, तिला नेहमी हसण्याची संधी द्यायची आहे.

तिला तिच्या बालिश आश्चर्यासह, तिची नजर पकडायची आहे आणि ती तिच्यावर स्थिर ठेवायची आहे

त्याला त्याच्या मुलांची दीर्घ पिढी दाखवण्यासाठी.

आणि, जणू प्रेमाच्या नशेत तो गप्प बसला. थोड्या वेळाने त्याने **जोडले** :

माझ्या मुली, प्राण्याच्या आत्म्यात तीन राज्ये आहेत. त्या त्याच्या तीन शक्ती आहेत. त्यांना या तिन्ही राज्यांच्या राजधान्या म्हणता येईल.

बाकीचे प्राणी - शब्द, डोळे, कामे, पावले... शहरे, गावे, समुद्र आणि प्रदेश हे राज्य बनवतात.

हृदयाला स्वतःला राजधानी म्हणता येणार नाही, परंतु इतरांसाठी सर्वात महत्वाचे संप्रेषण केंद्र आहे.

तथापि, युद्धात, राजधानी जिंकली तर युद्ध संपते. कारण राजधानीसह इतर सर्व शहरांचा पराभव झाला आहे.

जर माझी इच्छा या राज्यांच्या तीन राजधान्या घेण्यास आणि तेथे त्यांचे सिंहासन वाढवण्यास व्यवस्थापित करते, तर इतर सर्व शहरे जिंकली जातील आणि सर्वोच्च फियाटचे वर्चस्व असेल.

ही राज्ये किती वैभव प्राप्त करतील! ते सर्वात श्रीमंत आणि सर्वाधिक लोकसंख्या असलेले असतील.

कारण जे अजिंक्य, बलवान, सामर्थ्यवान आहे त्याच्याद्वारे त्यांच्यावर राज्य आणि वर्चस्व असेल.

कोणीही त्यांच्या आदेशात अडथळा आणण्याचे धाडस करणार नाही आणि सर्व काही शांतता, आनंद आणि शाश्वत उत्सव असेल.

जे माझ्या दैवी इच्छेमध्ये राहतात त्यांच्याकडे हे तीन सूर्य असतील.

- सर्व इतरांपेक्षा अधिक सुंदर

- शांतीची तीन राज्ये

सर्व आनंद, सुसंवाद आणि आनंदाने समृद्ध त्यांना तीन मुकुटांनी मुकुट घातले जाईल.

पण माझ्या मर्जीतील मुलांच्या कपाळावर मुकुट घालून कोण घेरणार हे तुम्हाला माहीत आहे का?

पवित्र ट्रिनिटी .

आम्ही ते तयार करताना आमच्याशी असलेले साम्य आनंदी आहे,

- आमच्या फियाटने त्यांना आमच्या इच्छेनुसार वाढवले आहे आणि प्रशिक्षित केले आहे हे पाहून, ई

-त्यांच्यात आपली स्वतःची वैशिष्ट्ये पाहून घायाळ झालेले, आपल्या प्रेमाचा आवेश खूप मोठा असेल

- की तीन दैवी व्यक्तींपैकी प्रत्येकाने स्वतःचा मुकुट ठेवला आहे

ते आपल्या दैवी इच्छेची मुले आहेत हे विशेष आणि विशिष्ट चिन्ह म्हणून.

ज्यानंतर मला सुप्रीम फियाटमध्ये मग्न झाल्यासारखे वाटले

की मला स्पंजच्या प्रकाशाने भरलेल्या स्पंजसारखे वाटले.

मला असे वाटले की सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींनी मला दैवी इच्छेचे चुंबन दिले.

या चुंबनात मला माझ्या निर्मात्याचे ओठ माझ्यावर विसावलेले जाणवले.

मला असे वाटले की फियाटने तीन लोकांना स्वतःमध्ये नेले आहे. फियाटच्या प्रकाशात माझे मन विरघळल्याचे मला जाणवले. मग माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि **मला म्हणाला** :

माझ्या मुली, जेव्हा माझ्या इच्छेचे पृथ्वीवर राज्य होते आणि आत्मा त्यात राहतात,
- विश्वासात यापुढे सावल्या किंवा रहस्ये राहणार नाहीत,
- सर्वकाही स्पष्टता आणि निश्चितता असेल.

माझ्या इच्छेचा प्रकाश अगदी निर्माण केलेल्या गोष्टीमध्ये त्यांच्या निर्मात्याची स्पष्ट दृष्टी आणेल.

त्याच्यावर असलेल्या प्रेमापोटी त्याने केलेल्या प्रत्येक गोष्टीत प्राणी त्याला स्वतःच्या हातांनी स्पर्श करतील.

मानवी इच्छा ही आता श्रद्धेची सावली आहे.

उत्कटता हे ढग आहेत जे त्यांची स्पष्ट दृष्टी अस्पष्ट करतात.

जेव्हा खालच्या वातावरणात दाट ढग तयार होतात तेव्हा सूर्यासाठी असेच होते.

सूर्यप्रकाश असला तरी ढग सूर्याविरुद्ध पुढे सरसावतात आणि जणू रात्रच अंधारलेली दिसते.

ज्यांनी कधीही सूर्य पाहिला नाही त्यांना तो अस्तित्वात आहे यावर विश्वास ठेवणे कठीण जाईल. पण जर वाहत्या वाऱ्याने ढग उडवले,

- सूर्य अस्तित्वात नाही असे म्हणण्याचे धाडस कोण करेल,

जेव्हा ते त्याच्या तेजस्वी प्रकाशाला त्यांच्या हातांनी स्पर्श करतील?

ही अशी स्थिती आहे ज्यामध्ये **विश्वास** आढळतो . कारण माझी इच्छा राज्य करत नाही.

प्राणी जवळजवळ आंधळ्यासारखे आहेत

देव अस्तित्वात आहे यावर विश्वास ठेवण्यासाठी ज्यांना इतरांवर अवलंबून राहावे

लागेल.

पण जेव्हा माझा दिव्य फियाट राज्य करेल, तेव्हा त्याचा प्रकाश त्यांना त्यांच्या निर्मात्याच्या अस्तित्वाचा त्यांच्या हातांनी स्पर्श करेल.

इतरांना आता ते सांगावे लागणार नाही. सावल्या आणि शंका नाहीशा होतील.

असे बोलून, येशूने त्याच्या हृदयातून आनंदाची आणि प्रकाशाची लहर निर्माण केली जी प्राण्यांना अधिक जीवन देईल.

प्रेमळ आग्रहाने **मी जोडले :**

मी किती अधीरतेने माझ्या इच्छेच्या राज्याची वाट पाहत आहे! मी जीवांचे संकट आणि आमचे दुःख नाहीसे करीन. स्वर्ग आणि पृथ्वी हसतील

आमच्या मेजवानी आणि त्यांच्या मेजवानी सृष्टीच्या प्रारंभाचा क्रम शोधतील. सुट्ट्यांमध्ये यापुढे व्यत्यय येऊ नये म्हणून आम्ही सर्व गोष्टींवर पडदा टाकू.

दैवी फियाटमध्ये माझा दौरा सुरू ठेवत, मी स्वतःला म्हणालो:

"ईश्वरी इच्छाच्या राज्याच्या या विनंत्या सतत पुनरावृत्ती करून काय उपयोग?... आणि या फेऱ्यांची सतत पुनरावृत्ती का?

- त्याचे राज्य देण्यासाठी त्याची इच्छा पूर्ण करणे

- जेणेकरून तो त्याच्या प्राण्यांमध्ये राज्य करू शकेल? "

मग माझा प्रिय येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि **मला म्हणाला :**

माझी मुलगी, जेव्हा कोणाला काही विकत घ्यायचे असते तेव्हा आगाऊ पैसे देते. ते जितके मोठे असेल तितकी खरेदी सुरक्षित असेल आणि बिले सेटल करण्याची वेळ आल्यावर तुम्हाला कमी पैसे द्यावे लागतील.

आता तुम्हाला माझ्या इच्छेचे राज्य हवे असल्याने तुम्हाला आगाऊ रक्कम द्यावी लागेल.

आणि प्रत्येक वेळी तुम्ही सर्वांच्या नावाने तुमच्या कृतींसह सतत ते मागण्यासाठी

फिरता तेव्हा, किंगडम ऑफ माय डिव्हाईन फियाटची खरेदी सुनिश्चित करण्यासाठी अतिरिक्त अॅडव्हान्स जोडा.

आणि तोच तुम्हाला मिळवायचा असल्याने तुमच्या कृती आवश्यक आहेत

- त्याच्यामध्ये पूर्ण व्हा आणि

- माझ्या दैवी इच्छेने तयार केलेल्या नाण्याचे मूल्य प्राप्त करणे.

अन्यथा, ते वैध चलन नसेल जे खरेदीसाठी चलनात आणले जाईल. हे राज्यासाठी परकीय चलन असेल.

किंबहुना , ज्याला माझी दैवी इच्छा प्राप्त करायची आहे तिने माझ्या इच्छेमध्ये प्रगत कृती करणे आवश्यक आहे.

मग माझी इच्छा, त्याच्या चांगुलपणाने, त्यांना त्याच्या फियाटच्या मूल्यासह प्रहार करेल, जेणेकरून आत्मा ते मिळवण्यासाठी आवश्यक ठेवी देऊ शकेल.

माझ्या फियाटमधील तुमच्या टॅडपोल्सची उपयुक्तता अशी आहे.

- तुम्ही त्याच्यामध्ये जी कृती जारी करता,

- माझ्या राज्यासाठी तुमची वारंवार विनंती,

ही उत्तम खरेदी करण्यासाठी आवश्यक गोष्टी आहेत.

मी रिडेम्पशनमध्ये तेच केले नाही का?

मला स्वर्गीय पित्यासमोर माझ्या कृतीची आगाऊ रक्कम द्यावी लागली

रिडेम्पशनचे राज्य मिळविण्यासाठी मला ते सर्व पैसे द्यावे लागले. एकदा पूर्ण भरणा केल्यावर,

तेव्हाच देवतेने स्वाक्षरी केली की राज्य माझे आहे.

त्यामुळे तुमच्या ठेवी भरत राहा

जर तुम्हाला माझ्या फियाटचे राज्य तुमची स्वाक्षरी हवी असेल.

त्यानंतर मी माझ्या येशूला म्हणतो:

"तुझ्या इच्छेनुसार मी सर्व सृष्टी, आकाश, सूर्य, तारे आणि इतर सर्व काही माझ्या हातात घेतो, त्यांना सर्वोच्च महाराजांसमोर आणण्यासाठी.

फियाटचे राज्य मागण्यासाठी सर्वात सुंदर प्रार्थना आणि आराधना म्हणून. "

पण मी केले तसे, मी स्वतःला विचार केला:

"माझ्या लहानपणामुळे मी एका ताऱ्याचे चुंबन घेऊ शकत नाही, सर्वकाही सोडा तर मी सर्वकाही कसे स्वीकारू शकतो? हे सर्व व्यवहार्य नाही."

माझा चांगला येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझी मुलगी, **माझी इच्छा बाळगणारा आत्मा सर्वकाही घेऊ शकतो.**

माझ्या इच्छेमध्ये सर्वकाही हलके करण्याचा गुण आहे

हे आकाश, तारे, सूर्य, संपूर्ण सृष्टी, देवदूत, संत, व्हर्जिन क्वीन आणि देव स्वतःला पंखासारखे प्रकाश बनवते.

किंबहुना, माझा फियाट असलेला आत्माच सर्व काही घेऊ शकतो आणि मला सर्व काही देऊ शकतो कारण, आकाश पसरवण्याचा आणि तारे तयार करण्याचा सद्गुण असलेला, सर्व काही घेण्याचा आणि सर्व काही मिठीत घेण्याचा गुण त्याच्यात आहे.

माझ्या दैवी इच्छेतील हे खरोखरच जीवनाचे मोठे आश्चर्य आहे. लहानपणा अफाटपणा घेऊन जाऊ शकतो आणि स्वीकारू शकतो,

अशक्तपणा शक्ती आणू शकतो, काहीही संपूर्ण ताब्यात घेऊ शकत नाही, प्राण्यामध्ये निर्माणकर्ता असू शकतो.

जिथे माझ्या दैवी इच्छेचे जीवन आहे, तिथे सर्व चमत्कार एकत्र आहेत.

अनंत, शाश्वत स्वतःला माझ्या इच्छेनुसार जगणाऱ्याच्या छोट्या हातांमध्ये विजयाप्रमाणे वाहून नेऊ देतो

कारण या आत्म्याकडे पाहिल्यावर ते दिसत नाही

तिला नाही,

पण दैवी इच्छा

ज्याला प्रत्येक गोष्टीवर अधिकार आहे, तो सर्वकाही करू शकतो आणि सर्वकाही स्वीकारू शकतो.

म्हणून आत्मा त्याच्या निर्मात्याला सर्वकाही देऊ शकतो जणू सर्व काही त्याच्या मालकीचे आहे.

खरोखरच माझी फियाट नव्हती का ज्याने आकाश आणि काही तारे मोठे केले? त्यांना बनवण्याची योग्यता त्याच्याकडे होती.

त्यांना मिठी मारणे आणि त्यांना विजयात घेऊन जाणे हा देखील त्यात गुण आहे,

- हलक्या पंखासारखे,

त्याच्या दैवी इच्छेमध्ये जगणाऱ्या प्राण्यापासून.

म्हणून माझ्या फियाटसह उड्डाण करणे सुरू ठेवा. तू सर्व काही करशील,

- मला सर्वकाही द्या, आणि

- मला सर्वकाही विचारण्यासाठी.

त्यांच्या सार्वजनिक जीवनात मी माझ्या गोड येशूचे अनुसरण केले.

मी येशूने बरे केलेल्या सर्व मानवी रोगांचा विचार केला. मला वाटत:

"कारण मानवी स्वभाव खूप बदलला आहे

- काही मुके, बहिरे, आंधळे झाले आहेत,

- इतर जखमांनी झाकलेले आणि इतर अनेक आजारांचे बळी ?

जर माणसाच्या इच्छेनेच वाईट केले तर शरीरालाही इतका त्रास का झाला? "

माझा गोड येशू स्वतः प्रकट झाला आहे. माझ्यात. त्याने मला सांगितले :

माझी मुलगी

शरीराने काहीही चुकीचे केले नाही हे तुम्हाला कळले पाहिजे.

पण हे सर्व नुकसान मानवी इच्छेने झाले आहे.

पाप करण्यापूर्वी, अँडमने त्याच्या आत्म्यात माझ्या दैवी इच्छेचे पूर्ण जीवन घेतले होते.

तो काठोकाठ भरला होता, त्याच्यापासून ओसंडून वाहत होता असे म्हणता येईल.

माझ्या इच्छेनुसार, मानवाने प्रकाश टाकला आणि त्याच्या क्रिएट्यूचे सुगंध बाहेर टाकले :

- सौंदर्य, पवित्रता आणि संपूर्ण आरोग्याचे परफ्यूम.

- शुद्धता आणि शक्तीचे सुगंध

त्याच्या इच्छेतून निघालेले अनेक तेजस्वी ढग आवडतात.

आणि या श्वासोच्छवासांनी शरीर इतके सुशोभित केले होते की ते पाहणे आश्चर्यकारक होते.

- सुंदर,

- जोमदार,

- तेजस्वी,

- चांगल्या आरोग्यामध्ये ई

- अशा रमणीय कृपेचा.

आदामने पाप केल्यानंतर, त्याची इच्छा एकटीच राहिली आणि यापुढे कोणीही तुमच्याकडे गेले नाही.

प्रकाश,

- विविध प्रकारचे सुगंध, जे बाहेरून संक्रमित केले जातात, ते देवाने निर्माण केल्याप्रमाणे आत्मा आणि शरीराचे रक्षण करतात.

उलट ते होते

- दाट ढग,

पाण्याची राजकुमारी,

- अशक्तपणा आणि दुःखाचा वास

जे त्याच्या मानवी इच्छेतून बाहेर पडू लागले,

अशा रीतीने की शरीराने ताजेपणा आणि सौंदर्य देखील गमावले.

त्याने कमकुवत केले आणि स्वतः ला सर्व वाईटांच्या अधीन केले, मानवी इच्छेच्या सर्व वाईट गोष्टी सामायिक केल्याप्रमाणे त्याने त्याच्या सर्व वस्तू सामायिक केल्या होत्या.

आणि जर मानवाने माझ्या दैवी इच्छेचे जीवन पुन्हा प्राप्त करून स्वतःला बरे केले तर ,

मानवी स्वभावातील सर्व दुष्कृत्यांचे जीवन संपुष्टात येईल , जणू जादूने.

हेही घडत नाही का?

जेव्हा दुर्गंधी, वाईट आणि दुर्गंधीयुक्त हवा प्राण्यांना घेरते?

त्यात किती वाईट गोष्टींचा समावेश नाही!

दुर्गंधी इतकी तीव्र होते की ती तुमचा श्वास घेते आणि तुमच्या आतड्यात जाते सांसर्गिक रोग निर्माण करण्याच्या बिंदूपर्यंत जे गंभीरतेकडे नेत आहेत.

आणि जर बाहेरून थोडीशी हवा खूप त्रास देऊ शकते,

माणसाच्या इच्छेच्या धुके आणि सडलेल्या हवेमुळे होणारे नुकसान किती मोठे असू शकते,

ते कोणत्या पासून येते

- प्राण्याच्या आतून ,

- त्याच्या संपूर्ण अस्तित्वाची खोली.

वनस्पतींचे सुस्पष्ट उदाहरण देखील आहे.

किती वेळा, बागेत किंवा शेतात बहरलेले

जिथे एक शेतकरी आनंदाने भरपूर पीक घेण्याची आणि सुंदर फळे
घेण्याची आशा करतो,

ते पुरेसे होते

-फळे सोडण्यासाठी धुके किंवा

-काळी झालेली फुले मारून आपल्या शेतात शोक करणारा वारा खूप थंड आहे
आणि गरीब शेतकऱ्याला दुःखात टाकतो.

जर हवा चांगली असेल तर ती चांगल्याच्या जीवनाचा संवाद साधते.

**जर ते वाईट असेल, तर ते वाईटाचे जीवन आणि कधीकधी मृत्यूशी संवाद
साधते .**

हवेचा श्वासोच्छवास, जर ती चांगली असेल तर त्याला जीवन म्हणता येईल.

जर तो दुष्ट असेल तर त्याला गरीब प्राण्यांसाठी मृत म्हटले जाऊ शकते.

माझ्या सार्वजनिक जीवनात मी किती त्रास सहन केला आहे हे जर तुम्हाला माहीत
असेल

जेव्हा आंधळे, मुके, कुष्ठरोगी इत्यादी ... माझ्यासमोर प्रकट झाले

मी त्यांना ओळखले

- मानवी इच्छेचा उच्छवास e

- मनुष्य, माझ्या इच्छेशिवाय, आत्म्यामध्ये आणि शरीरात स्वतःला कसे विकृत
करतो.

खरं तर, केवळ माझ्या फियाटमध्ये आमचे कार्य जतन करण्याचा सद्गुण आहे.

- संपूर्ण, ताजे आणि सुंदर
ते आपल्या सर्जनशील हातातून कसे बाहेर आले.

त्यानंतर मी माझ्या गोड येशूसोबत नाझरेथच्या छोट्या खोलीत गेलो.
त्याच्या कृतीचे अनुसरण करणे.

मला वाटत:

"माझ्या प्रिय येशूला त्याच्या छुप्या जीवनात त्याच्या इच्छेचे राज्य नक्कीच होते.
सार्वभौम लेडीकडे तिची फियाट होती. ती स्वतः ईश्वरी इच्छा होती
संत जोसेफ, या प्रकाशाच्या समुद्रांच्या मधोमध, आपण स्वतःला या परमपवित्र
इच्छाशक्तीवर प्रभुत्व कसे मिळवू देऊ शकत नाही? "

मी त्याचा विचार करत होतो

माय परम गुड, येशूने दुःखाने उसासा टाकला. त्याने मला आंतरिकपणे सांगितले:

माझी मुलगी

हे खरे आहे की दैवी इच्छेने स्वर्गात जसे राज्य केले तसे पृथ्वीवरील नाझरेथच्या
घरात राज्य केले.

माझी स्वर्गीय आई आणि मला इतर कोणतेही विल माहित नव्हते. सेंट जोसेफ
आमच्या इच्छेच्या प्रतिबिंबांमध्ये राहत होते.

पण मी लोक नसलेल्या, अलिप्त, मिरवणुकीशिवाय, सैन्याशिवाय राजासारखा
होतो.

माझी आई निपुत्रिक राणीसारखी होती.

कारण तिच्या सभोवताली तिच्या योग्य मुलांनी वेढलेले नव्हते आणि ज्यांच्याकडे ती
तिचा राणीचा मुकुट सोपवू शकते जेणेकरून तिच्या थोर मुलांचे वंशज राजे आणि
राणी होतील.

प्रजा नसलेला राजा असण्याचे दुःख मला होते.

जर माझ्या सभोवतालच्या लोकांना लोक म्हणता येईल ,

- एक आजारी लोक होते : d आंधळे, मुके, बहिरे, अशक्त, इतर जखमांनी झाकलेले

- या लोकांनी मला सन्मान नाही तर अपमान आणला

शिवाय, तो मला ओळखतही नव्हता आणि मला ओळखण्याची त्याची इच्छाही नव्हती.

त्यामुळे मी फक्त माझ्यासाठीच राजा होतो

माझी आई तिच्या शाही मुलाच्या वंशजांच्या दीर्घ पिढीशिवाय राणी होती.

पण माझ्याकडे माझे राज्य आहे आणि राज्य करण्यासाठी मला मंत्री हवे होते.

माझे पंतप्रधान म्हणून सेंट जोसेफ होते.

पण एकटा मंत्री म्हणजे मंत्रालय नाही.

मला मोठ्या सैन्याची गरज होती , लढण्यासाठी सज्ज

- माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्याच्या अधिकारांचे रक्षण करण्यासाठी;

आणि विश्वासू लोक ज्यांच्याकडे कायदा म्हणून फक्त माझ्या इच्छेचा कायदा असेल.

तसे नव्हते, माझ्या मुली

म्हणून मी असे म्हणू शकत नाही की जेव्हा मी पृथ्वीवर आलो तेव्हा माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य माझ्याकडे होते.

आमचे राज्य फक्त आमच्यासाठी होते

कारण सृष्टीचा क्रम आणि मनुष्याचे राज्य पुनर्संचयित झाले नाही.

तथापि, माझे स्वर्गीय मामा आणि मी सर्व दैवी इच्छेनुसार जगलो असल्याने,

- बियाणे पेरले गेले आहे,

- यीस्ट तयार झाले आहे,
जेणेकरून आपले राज्य उदयास येईल आणि पृथ्वीवर वाढेल.

परिणामी

- सर्व तयारी पूर्ण झाली आहे,
- सर्व कृपेची विनंती,
- सर्व दुःख सहन केले
जेणेकरून माझ्या फियाटचे राज्य पृथ्वीवर राज्य करू शकेल.

म्हणूनच त्याला नाझरेथ म्हणता येईल
आमच्या इच्छेच्या राज्याच्या स्मरणाचा मुद्दा.

मी लिहीत होतो

मी लिहित असताना मला झोपेची इच्छा झाली आणि मी लिहिण्यास मोकळा नव्हतो.

मला वाटले : " ही झोप का ?

आत्तापर्यंत, मला इतके जागृत वाटत होते की मला थोडी झोप घ्यायची असेल तर, मी करू शकत नाही. आता अगदी उलट आहे.

किती बदलांना सामोरे जावे लागेल, एकदा असेच, एकदा वेगळे.

येशूसोबतही किती धीर धरावा लागतो ते दाखवा.

जेव्हा मी जागे होतो तेव्हा मी आणखी काही करू शकलो असतो, परंतु शेवटी झोपेने देखील मला फियाट म्हणायचे आहे! "

तेव्हाच माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला **म्हणाला** :

माझ्या मुली, आश्चर्यचकित होऊ नका

माझ्या दैवी फियाटला सर्व मानवी कृतींवर त्याचे राज्य वाढवायचे आहे. त्याला सर्व काही त्याची मालमत्ता आणि प्रदेश हवे आहे.

तो ईष्पनि बचाव करतो की थोडासा स्वल्पविराम अनुपस्थित आहे.

आणि यासाठी,

-त्याने आपले राज्य तुझ्या जागेवर स्थापित केले, तुझ्याबरोबर काम केले त्याच्या फियाटचा शिक्का लावण्यासाठी जे त्याचे वर्चस्व आणि त्याच्या मालमत्तेला चिन्हांकित करते,

- त्याला त्याच्या शाश्वत विश्रांतीची मालमत्ता म्हणून त्याच्या फियाटचा शिक्का तुमच्या झोपेवर लावायचा आहे

त्याला त्याची सर्व समानता पुन्हा शोधायची आहे: त्याची सततची क्रिया, आणि तो तुम्हाला आदल्या दिवशी देतो

हे तुम्हाला सर्व काही स्वीकारायला लावते, आणि ते तुम्हाला त्याची विशालता देते, ते तुम्हाला झोपायला लावते आणि ते तुम्हाला शाश्वत विश्रांती देते.

थोडक्यात, त्याला कसे बोलावे आणि कसे करावे हे माहित असले पाहिजे:

“मी माझ्या इच्छेनुसार जे काही करू शकतो, ते मला माझ्या मुलासोबत करता आले पाहिजे. कारण ती मला प्रत्येक गोष्टीवर राज्य करू देते, सर्वकाही माझी इच्छा बनते.

म्हणून मी म्हणू शकतो:

"त्यात असलेली प्रत्येक गोष्ट माझ्या फियाटची मालमत्ता आहे

तिच्याकडे यापुढे तिच्या मालकीचे काहीही नाही: सर्व काही माझे आहे.

त्या बदल्यात मी त्याला माझ्या दैवी इच्छेनुसार देतो».

त्यानंतर मी माझ्या कृतीने ईश्वरी इच्छेचे पालन केले.

आकाश, तारे, सूर्य मला इतके सुंदर वाटले की, माझ्या हृदयाच्या तळापासून, मी पुनरावृत्ती करत राहिलो:

"माझ्या निर्मात्याची सुंदर कामे कोणती आहेत आणि सर्व सृष्टीमध्ये सर्वशक्तिमान फियाटने लावलेला क्रम आणि सुसंवाद किती प्रशंसनीय आहे!

अरेरे! जर हा क्रम आणि हा सुसंवाद प्राण्यांमध्ये असेल तर पृथ्वीचा चेहरा बदलला

असता! "

माझा प्रिय येशू जोडला:

माझी मुलगी

जेव्हा माझी इच्छा पृथ्वीवर प्रबल होईल,
मग स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यात एक परिपूर्ण मिलन होईल.
एक असेल सुव्यवस्था, सुसंवाद, प्रतिध्वनी, जीवन. कारण इच्छापत्र एक असेल.

खरंच, आपण स्वर्गात अनेक आरसे पाहू. प्राणी, स्वतःला स्वतःमध्ये ठेवून, धन्य
स्वर्गात काय करत आहेत ते पाहतील.

ते त्यांची गाणी, त्यांचे आकाशीय सुर ऐकतील.

धन्य जे काही करत आहेत - त्यांची गाणी, त्यांच्या सुरांचे - अनुकरण करून
प्राण्यांमध्ये स्वर्गाचे जीवन असेल.

माझे फियाट सर्वकाही समान ठेवेल.

स्वर्गाप्रमाणे पृथ्वीवर फियाट वॉलंटायस तुआचे खरे जीवन असेल. तेव्हाच माझ्या
इच्छेचा विजय होईल.

प्राणी त्याच्या विजयाचे स्तोत्र गातील.

मग तो गप्प बसला. थोड्या वेळाने , तो जोडला :

माझी मुलगी

मनुष्याने सर्व वाईट गोष्टी निर्माण केल्या ज्यामुळे गरीब प्राण्याची दुःखी अवस्था
निर्माण झाली. त्याने आपले नशीब बदलले.

कारण मी नैसर्गिकरित्या आनंदी आहे, सृष्टीत आपल्या सर्जनशील हातातून जे
काही बाहेर आले ते आनंदाच्या परिपूर्णतेसह आले.

त्यामुळे माणसाच्या आत आणि बाहेर जो शाश्वत आनंद आणि आनंद होता, तो सर्व उडून गेला.

मानव स्वतःपासून तो शाश्वत आणि खरा शांतीचा समुद्र बाहेर फेकून देईल ज्याला नंतर त्याच्या निर्मात्याच्या कुशीत आश्रय मिळाला.

त्याची सर्व कामे आनंदी व्हावीत म्हणून त्याने ते दिले होते. आपण स्वभावाने आनंदी आहोत

कोणतीही गोष्ट आपल्या आनंदाला कमी करू शकत नाही.

पण ज्याला आपण सृष्टीत प्रधानता दिली आहे तो माणूस दुःखी आहे हे पाहणे आपल्याला भाग पडते.

आपल्या दुःखी मुलांना पाहून, आपल्या आनंदाचा सागर ज्यांना मिळाला त्यांचा आनंद होत नाही, हे पाहून आपल्याला त्रास होत नसला तरी नेहमीच वेदना होतात.

आता आपल्या दैवी इच्छेमध्ये राहणारा प्राणी हा आनंदाचा सागर तिच्यात घेतो. हे आपल्याला गरीब प्राण्यांमध्ये दुर्दैवीपणाचे दृश्य वाचवते आणि आपल्याला दुष्पट आनंद देते. कारण आपण पाहतो की आपल्या आनंदाचा आपल्या मुलांकडे प्रवास चालू असतो.

माझी इच्छा सर्व काही पुन्हा ठिकाणी ठेवेल आणि मानवी इच्छेने निर्माण केलेले दुर्दैव रद्द करेल.

हे, त्याच्या विषयुक्त लार सह, सक्षम आहे

— विष सर्व काही e

- सर्वत्र त्रास देणे.

प्रत्येकाला आनंदी पाहणे किती चांगले आहे!

आपल्या मुलांना मुकुट घातलेले पाहून वडिलांसाठी किती सांत्वन होते - सर्व आनंदी, श्रीमंत, निरोगी, सुंदर, नेहमी हसतमुख आणि कधीही रडत नाहीत!

अरेरे! तो किती आनंदी आहे आणि त्याला त्याच्या स्वतःच्या आणि त्याच्या मुलांच्या

आनंदात कसे मग्न वाटते!

मी वडिलांपेक्षा जास्त आहे.

मी माझ्यात माझ्या मुलांचा आनंद अनुभवतो कारण मी स्वतः आहे आणि मी स्वतःमध्ये प्रवेश करू शकतो.

दुःख माझ्यासाठी बाह्य आहे.

ते माझ्या मालकीचे नाही आणि माझ्यात प्रवेश करण्याचा कोणताही मार्ग नाही. मला ते पाहणे कठीण आहे, परंतु ते ऐकत नाही.

एक पिता या नात्याने मी सर्वांनी आनंदी राहावे अशी माझी इच्छा आहे.

मी दैवी फियाटमध्ये पूर्णपणे मग्न होतो

माझ्या आराध्य येशूने माझ्या मनासमोर प्रकाशाचा असीम सागर ठेवला आहे. प्रकाशाच्या या समुद्रात याच समुद्रात इतर अनेक समुद्र आणि नद्या निर्माण झालेल्या दिसतात.

दैवी समुद्रात हे छोटे समुद्र, काही लहान, काही थोडे मोठे बनताना पाहणे हे आश्चर्यकारक, आनंददायक आणि आनंददायक होते.

जेव्हा तुम्ही समुद्रात असता तेव्हा मला असे वाटले:

समुद्रात डुबकी मारताना, पाणी वेगळे होते आणि आपल्याभोवती एक वर्तुळ बनवते, ज्यामुळे आपल्याला समुद्रात राहण्यासाठी जागा मिळते.

त्यामुळे तुम्ही समुद्रात खूप लोक पाहू शकता. पण हे लोक सागर नाहीत.

कारण समुद्रात आपल्याला पाण्यात रूपांतरित करण्याची योग्यता नाही.

आपला देव आपल्याला त्याच्या प्रकाशात रूपांतरित करण्याचा सद्गुण आहे.

तथापि, आपण पाहू शकतो की मानवी इच्छा दैवी समुद्रात डुबकी मारण्यासाठी गेली आहे.

त्याची जागा घ्या.

ते थोडे किंवा खूप कार्य करते यावर अवलंबून, ते माझ्या दैवी इच्छेच्या समुद्रात

एक लहान किंवा मोठा समुद्र बनवते.

इतक्या सुंदर आणि मनमोहक दृश्याचे मी कौतुक करत होतो. माझा गोड येशू मला म्हणाला:

माझ्या मुली, ते समुद्र आणि त्या नद्या ज्या तुम्हाला दिव्य महामानवांच्या शाश्वत समुद्रात दिसतात त्या त्या आत्म्यांच्या आहेत जे ईश्वरी इच्छेनुसार कार्य करतात. ज्यांना त्याच्या फियाटमध्ये राहायचे आहे त्यांना निर्माता त्याच्या स्वतःच्या समुद्रात बनवतो आणि जागा देतो. तो त्यांना त्याच्या घरात प्रवेश देतो आणि त्यांना त्यांची स्वतःची मालमत्ता बनवू देतो.

त्यांना प्रशिक्षण देऊन ते परमात्म्याच्या अनंत सागरातील सर्व वस्तूंचा लाभ घेतात. जो आपल्या मुलांना सर्व स्वातंत्र्य देतो

- त्यांच्या स्वतः च्या समुद्रात त्यांचे समुद्र तयार करण्यासाठी, आणि
- ते शक्य तितके.

या समुद्रात आहे

- माझ्या मानवतेचे समुद्र e
- स्वर्गातील सार्वभौम राणी, ई
- माझ्या इच्छेमध्ये राहणारे आत्मे देखील.

त्यांची कोणतीही कृती या ईश्वरी इच्छासागराच्या बाहेर होणार नाही.

हे देवाच्या महान गौरवासाठी आणि माझ्या दैवी फियाटच्या मुलांच्या मोठ्या सन्मानासाठी असेल.

त्यानंतर, दैवी इच्छेमध्ये मग्न होऊन, मी तिला माझे सर्व अस्तित्व आणि माझी सर्व कामे अर्पण केली.

अरेरे! मला किती हवे होते की या फियाटच्या प्रकाशातून एकही विचार नाही, एक शब्दही नाही, हृदयाचा ठोका नाही!

त्याहूनही अधिक, मला हवे होते

- ते मुकुट म्हणून प्राण्यांच्या सर्व कृतींना वेढतात आणि

- आपण सर्व काही आणि प्रत्येक मानवी कृती त्याच्या प्रकाशाने झाकली आहे,
जेणेकरून शब्द एक असेल, हृदयाचे ठोके एक: **दैवी इच्छा.**

पण माझे मन त्याच्या फियाटमध्ये फिरत असताना माझा गोड येशू दिसला.

त्याने मला खूप घट्ट मिठी मारली.

मग त्याने त्याचा सर्वात पवित्र चेहरा माझ्या हृदयावर ठेवला आणि शक्तीने उडवले.
मला कसे वाटले माहित नाही ...

मग त्याने मला सांगितले :

माझ्या दैवी इच्छेची मुलगी , माझी फियाट प्रकाश आहे .

प्रकाश नसलेल्या अणूची सावली देखील त्यात प्रवेश करू शकत नाही.

अंधाराला त्याचा मार्ग सापडत नाही आणि तो त्याच्या अनंत प्रकाशासमोर हरवून जातो. आत्म्याने, माझ्या दैवी इच्छेमध्ये प्रवेश करण्यासाठी, स्वतःला त्याच्या प्रकाशाच्या प्रतिबिंबांमध्ये ठेवले पाहिजे.

म्हणजेच, जेव्हा त्याला त्याची कार्ये माझ्या इच्छेनुसार पार पाडायची आहेत, तेव्हा त्याने स्वतःला त्याच्या प्रतिबिंबांमध्ये ठेवले पाहिजे ज्यामध्ये आत्म्याच्या कृतींना प्रकाशात बदलण्याचा सद्गुण आहे.

माय विल एक विलक्षण कामगिरी करते कारण ती त्याच्या प्रत्येक किरणांची गुंतवणूक करते

कधी कधी त्याच्या हृदयाचे ठोके,

कधी कधी त्याचे विचार,

कधी त्याचे शब्द...

त्याच्या प्रत्येक किरणांमध्ये, माझ्या इच्छेमध्ये प्राण्यांच्या सर्व कृतींचा मुकुट आहे.

माझा फियाट स्वर्गात आणि पृथ्वीवरील सर्व गोष्टी आणि सर्व प्राणी स्वीकारतो.
त्यामुळे त्याचे किरण त्या सर्वांना स्पर्श करतात

माझे फियाट प्राणी त्याच्यामध्ये केलेल्या सर्व कृतींना देते.

जर सर्व प्राणी माझ्या इच्छेतील जीवन आणि कृतीचे चमत्कार पाहू शकतील, तर ते सर्वात आश्चर्यकारक, आनंददायक आणि मोहक तमाशा पाहतील जे सर्वात मोठे चांगले करते आणि जीवनाचे चुंबन, प्रकाश आणि वैभव आणते.

मग, कोमल आणि हलक्या आवाजात, आणि मोठ्या प्रेमाने, **मी जोडले** :

अरेरे! **दैवी इच्छा**, तू किती शक्तिशाली आहेस!

जीवाचे देवात रूपांतर करणारे तूच आहेस! अरे माझी इच्छा,

तूच सर्व दुष्कृत्यांचा उपभोक्ता आणि सर्व वस्तूंचा उत्पादक आहेस!

अरे माझी इच्छा,

तुमच्याकडेच मोहक सामर्थ्य आहे आणि जो आत्मा तुमच्यामुळे आनंदित होऊ देतो तो हलका होतो

जो आत्मा तुझ्यावर प्रभुत्व मिळवू देतो तो स्वर्ग आणि पृथ्वीवर सर्वात श्रीमंत बनतो.

ती देवाला सर्वात प्रिय आहे.

ती सर्व काही प्राप्त करणारी आणि सर्व काही देणारी आहे.

मी माझा नेहमीचा दूर ईश्वरी इच्छेने करत होतो मी स्वर्गाची राणी जिथे पोहोचलो होतो

- डिझाइन केले आहे,

- कारणाचा वापर होता आणि

- वीर बलिदान दिले

कधीही जाणून घेण्याची इच्छा न ठेवता देवाला आपली इच्छा अर्पण करणे आणि केवळ देवाच्या इच्छेनुसार जगणे.

मी स्वतःशी विचार केला:

"मला माझी स्वर्गीय आई कशी आवडेल

- माझी इच्छा घ्या,

- त्याला स्वतःच्या ईशी जोडते

-महाराजांना द्या

जेणेकरून मला फक्त देवाच्या इच्छेनुसार जगण्याची माझी इच्छा देखील माहित नव्हती."

जेव्हा माझा प्रिय येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला तेव्हा मी याबद्दल विचार करत होतो. फ्लॅशपेक्षा उजळ प्रकाशात, तो मला म्हणाला:

माझ्या मुली, ट्रिनिटीच्या तीन कृत्यांनी निर्मितीमध्ये सहकार्य केले:

शक्ती, शहाणपण आणि प्रेम .

आपली सर्व कामे नेहमी या तीन कृतींसह असतात.कारण आपले कार्य नेहमी परिपूर्ण असते, आपली कामे केली जातात.

- सर्वात मोठ्या शक्तीसह,

-अनंत बुद्धीने आणि

- परिपूर्ण प्रेमासह.

आम्ही करत असलेल्या कामाशी त्यांनी या तीन अफाट वस्तूंचा संवाद साधला आहे. आम्ही माणसाला " बुद्धी, स्मरणशक्ती आणि इच्छाशक्ती" हे महान चांगले दिले आहे.

माझ्या देवाचे राज्य येवो,

देवत्वाला होलोकॉस्टमध्ये देऊ केलेल्या तीन इच्छा आवश्यक आहेत. हे, स्वतःचे जीवन नसल्यामुळे, ते राज्य करण्यासाठी आणि मुक्तपणे वर्चस्व गाजवण्याचा माझा मार्ग देईल. अशा प्रकारे तो सर्व मानवी कृत्यांमध्ये त्याचे शाही स्थान घेण्यास सक्षम असेल ,

त्यामुळे जागा.

कारण हेच आपण मानवाच्या निर्मितीच्या वेळी प्रस्थापित केले होते. त्याने कृतघ्नतेने, त्याच्या मानवी इच्छेनुसार हे स्थान दिले आणि मला माझे स्थान गमावले.

आपल्या नजरेत मानवी इच्छेपेक्षा मोठा त्याग असू शकत नाही, जी आपल्या फियाटला मुक्त जीवन देण्यासाठी त्याचा उपयोग करत नाही.

आणि याचा आत्म्याला खूप फायदा होतो.

कारण तो मानवी इच्छा देतो आणि दैवी इच्छा प्राप्त करतो

हे मर्यादित आणि मर्यादित इच्छाशक्ती देते

त्याला एक प्राप्त होते जे असीम आणि अमर्याद आहे.

येशू हे म्हणत असताना मी विचार करत होतो:

"पहिली नक्कीच स्वर्गाची राणी होती जिने तिच्या इच्छेला जीवन न देण्याचा वीर त्याग केला.

पण बाकीचे दोन विल्स, ते कोण आहेत? येशूने जोडले:

माझ्या मुली, तू माझ्यासोबत काय करत आहेस, तुला मला बाजूला ठेवायचे आहे का?

तुम्हाला माहीत नाही का माझ्याकडे अशी मानवी इच्छा होती ज्यात जीवनाचा थोडासा श्वासही नव्हता, प्रत्येक गोष्टीत माझ्या दैवी इच्छेला बळी पडण्याची माझी इच्छा होती? जेणेकरून मला तिचा त्याग करावा लागला जेणेकरून दैवी इच्छा माझ्या मानवी इच्छेनुसार तिचे संपूर्ण राज्य वाढवू शकेल.

आणि तुमच्या मानवी इच्छेचा सतत बळी दिला जात आहे हे तुम्ही विसरलात का?

-जेणेकरून त्यात कधीच जीवन नसावे

- की माझा दैवी त्याचा वापर त्याच्या पायाशी शिडी म्हणून करेल, जेणेकरून मी माझे राज्य त्यांच्यावर पसरवू शकेन?

आता तुम्हाला हे माहित असणे आवश्यक आहे की स्वर्गीय मातेच्या आणि तुमच्या इच्छेमध्ये **माझी मानवी इच्छा आहे जी प्रथम आहे आणि दोघांनाही समर्थन देते** जेणेकरून ते सतत त्यागात राहतील.

मानवी इच्छेला कधीही जीवन देऊ नका आणि अशा प्रकारे माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य

- या तीन विल्सपर्यंत वाढवू शकतात आणि

- आपल्या सामर्थ्याचे, आपल्या बुद्धीचे आणि आपल्या प्रेमाचे तिहेरी वैभव प्राप्त करा,

- माणसाच्या तीन शक्तींची तिहेरी भरपाई आहे,

आपल्या दैवी इच्छेचे महान चांगले काढून टाकण्यासाठी योगदान दिलेल्या सर्व गोष्टी.

स्वर्गाच्या सार्वभौम राणीने भावी रिडीमरच्या गुणवत्तेमुळे कृपा प्राप्त केली.

तुम्हाला रिडीमरच्या सद्गुणाने कृपा मिळाली आहे जो आधीच आला आहे सहस्राब्द आमच्यासाठी एकच मुद्दा आहे.

म्हणून मी तेव्हापासून सर्व गोष्टींचा विचार केला आहे.

माझ्या चिरंतन इच्छा ज्या तीन इच्छांवर विजय मिळवायचा होता ते मी टिकवून ठेवले.

म्हणूनच मी तुम्हाला नेहमी सांगतो:

सावध रहा आणि जाणून घ्या की तुमच्याकडे दोन इच्छा आहेत ज्या तुम्हाला समर्थन देतात:

की स्वर्गीय आई ई

- तुमच्या येशूचा.

ते तुमच्या इच्छेच्या कमकुवतपणाला बळकट करतात

जेणेकरून ती बलिदान सहन करू शकेल

या पवित्र कारणासाठी, ई
माझ्या फियाटच्या राज्याच्या विजयासाठी .

मग माझा आत्मा सार्वभौम स्त्रीच्या गर्भधारणेच्या वेळी उपस्थित झाला . मी
स्वतःला सांगतो:

"निदोष राणी, दैवी इच्छेची मुलगी तुझी संकल्पना साजरी करण्यासाठी आणि
राणीमुळे तुला सन्मान देण्यासाठी तुझ्या चरणी लोटांगण घालण्यासाठी येते.

आणि माझ्याबरोबर मी कॉल करतो

- संपूर्ण सृष्टी तुमच्याभोवती मुकुटासारखी आहे

- देवदूत, संत, आकाश, तारे, सूर्य आणि संपूर्ण जग

स्वतःला राणी म्हणून ओळखा, आदर करा आणि तुमच्या महानतेवर प्रेम करा
आणि तुमची प्रजा घोषित करा.

हे स्वर्गीय आई आणि राणी , तुला दिसत नाही का?

तुमच्या सभोवताली निर्माण झालेल्या सर्व गोष्टी तुम्हाला सांगण्यासाठी:

आम्ही तुला सलाम करतो, आमच्या राणी!

अखेर इतक्या शतकांनंतर आम्हाला आमची सम्राज्ञी मिळाली आहे.

- सूर्य तुम्हाला प्रकाशाची राणी म्हणून अभिवादन करतो,

- विशालता आणि ताऱ्यांची राणी म्हणून स्वर्ग,

- साम्राज्याची राणी म्हणून वारा,

- शुद्धता, सामर्थ्य आणि न्यायाची राणी म्हणून समुद्र,

- पृथ्वी तुम्हाला फुलांची राणी म्हणून अभिवादन करते.

प्रत्येकजण सुरात तुम्हाला अभिवादन करतो: स्वागत आहे, आमची राणी. तुम्ही
आमचे स्मित, आमचे वैभव, आमचे आनंद व्हाल!

आतापासून आम्ही तुमच्या इच्छेला झुलवत राहू. "

पण हे सांगताना मी स्वतःचा विचार करत होतो (साहजिकच माझा नेहमीचा

मूर्खपणा):

"मी माझ्या स्वर्गीय मामाचा उत्सव साजरा करत आहे, आणि तुम्हाला दैवी इच्छेच्या मुलाचा उत्सव साजरा करण्याचा विचार नाही का?

मला लहान मुलाप्रमाणे तुझ्या उदरात घेण्याच्या, दैवी इच्छेच्या हवा, श्वास, अन्न आणि जीवनाचे स्वतःचे पोषण करण्याच्या मेजवानीशिवाय मला दुसरे काहीही नको आहे. "

मी या आणि इतर अनेक गोष्टींचा विचार करत होतो.

माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझ्या इच्छेची लहान मुलगी,

माझ्या दैवी इच्छेमध्ये राहणारी ती सर्वांनी साजरी केली आणि प्रत्येकाची मेजवानी आहे.

तुला माहित करून घ्यायचंय

माझ्या आईच्या राणीचा दर्जा तू तुझ्या संकल्पनेपासूनच का साजरा करतोस?

कारण त्याने आपल्या जीवनाची सुरुवात ईश्वरी इच्छेने केली.

आणि दैवी इच्छा तुम्हाला राणीची तिची वैभवशाली स्थिती सादर करते जी ती तुम्हाला बनवते

सर्व तयार केलेल्या गोष्टींसह साजरे करते, जसे ती तिच्या गर्भधारणेच्या वेळी साजरी केली गेली होती.

फियाटमध्ये सुरू झालेले उत्सव चिरंतन आहेत. त्यांना अंत नाही.

माझ्या फियाटमध्ये जो कोणी राहतो तो त्याला उपस्थित आढळतो आणि मेजवानीत भाग घेतो.

जरी स्वर्गातील लहान राणीने तिच्या गर्भधारणेच्या क्षणापासून हे लक्षात घेतले

- प्रत्येकाने तिची पूजा केली, तिच्याकडे हसले, तिची वाट पाहिली आणि

- ज्यांचे सर्वांनी स्वागत केले,

तथापि, तिला सुरुवातीपासूनच हे रहस्य माहित नव्हते की ती माझी आई होईल,

ज्याची ती स्वतः वाट पाहत होती.

कारण एंजलने तिला हे जाहीर केल्यावरच तिला कळले.

परंतु तिला माहित होते की तिची राजेशाही, तिचे साम्राज्य आणि आदराचे अनेक प्रकटीकरण माझ्या दैवी इच्छेने तिच्यामध्ये राज्य केले आहे.

परंतु तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की जेव्हा तुम्ही आई आणि तिचे सार्वभौमत्व साजरे करता,

आई या फियाटचा पहिला जन्म साजरा करते जिच्यावर तिने प्रेम केले ते तिचे आयुष्य बनवण्यापर्यंत.

जे तुम्हाला अजून माहित नाही ते स्वतःमध्ये साजरे करा, पण जे तुम्ही नंतर शिकाल.

माझ्या इच्छेच्या मुली असलेल्या राण्यांकडे तिला मिळालेला मेजवानी साजरी करण्यासाठी ती उसासे टाकते हे तुला माहित नाही का?

मी सर्वोच्च फियाटमध्ये माझा नेहमीचा त्याग चालू ठेवला. मला संपूर्ण जग आणि सर्व काही स्वीकारायचे होते जेणेकरून सर्व काही ईश्वरी इच्छा बनू शकेल.

माझा गोड येशू माझ्या आतील भागातून बाहेर आला आणि मला म्हणाला:

माझी मुलगी, माझ्या इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा हा जगातील प्रकाशमय बिंदू आहे. आकाशाच्या तिजोरीखाली एक सूर्य दिसतो

- पृथ्वीला तिच्या किरणांनी लेप देणे आणि

- प्रत्येक गोष्टीत प्रवेश करणे, सुशोभित करणे, रंग देणे, त्याच्या प्रकाशाच्या जीवनाची पृथ्वी सुपीक करणे,

आणखी एक सूर्य, अधिक सुंदर आणि चमकणारा, जगाच्या या बिंदूमध्ये, म्हणजे, जिथे माझी दैवी इच्छा राज्य करते त्या आत्म्यात दिसू शकते.

त्याची किरणे प्रत्येकाला आणि प्रत्येक गोष्टीला आलिंगन देतात. स्वर्गाच्या शिखरावरून, पृथ्वीच्या खोलीत हे प्रकाशमय बिंदू आहेत

बघायला खूप मस्त! ते आता पृथ्वीसारखे नाही तर स्वर्गासारखे दिसते.

कारण तिथे माझ्या फियाटचा सूर्य आहे.

त्याची किरणे रंगांची अशी विविधता सुशोभित करतात, सजवतात आणि पसरवतात जेणेकरून निर्मात्याच्या विविध प्रकारच्या सौंदर्याचा त्याच्या प्रकाशाच्या जीवनाशी संवाद साधता येईल.

जिथे हे तेजस्वी ठिपके असतात तिथे वाईट थांबते.

माझा स्वतःचा न्याय

- या प्रकाशाच्या शक्तीने निःशस्त्र वाटते, ई

- फोडांचे रूपांतर कृपेत करा.

हे बिंदू पृथ्वीचे स्मित आहेत: त्यांचा प्रकाश हेराल्ड आणि वाहक आहे शांततेचे, - सौंदर्याचे, - पवित्रतेचे, - जीवनाचे जे कधीही मरत नाही.

त्यांना पृथ्वीचे आनंदी ठिकाण म्हणता येईल.

कारण त्यांच्यामध्ये असा प्रकाश आहे जो कधीही विझत नाही, जो जीवन नेहमी पुन्हा उगवतो.

जिथे हे तेजस्वी ठिपके नसतात तिथे पृथ्वी अंधारलेली असते.

आणि जर काही चांगले असेल तर ते त्या परी दिव्यांसारखे आहेत

त्यांना किरण नाहीत कारण या गुणधर्मातून प्रकाश स्रोत अनुपस्थित आहे.

त्यामुळे त्याचा विस्तार किंवा प्रसार करण्याची ताकद किंवा गुण नाही.

आणि स्त्रोत अनुपस्थित असल्याने, हे दिवे बाहेर जातात. पृथ्वी अस्पष्ट राहते, जणू दाट अंधारात पुरली आहे. कारण मानवी इच्छा ही वाईट, त्रास, विकार आणि इतर तत्सम गोष्टींचा आश्रयदाता आणि वाहक आहे.

अशाप्रकारे जिथे माझी इच्छा राज्य करत नाही तो आत्मा अंधार, सावली आणि काळजीने फुगतो आणि जर ते चांगले केले तर ते धुक्याने झाकलेले चांगले आहे. त्याची हवा नेहमीच अस्वास्थ्यकर असते, त्याची फळे हिरवी असतात आणि त्याचे

सौंदर्य कोमेजलेले असते.

ज्या आत्म्यामध्ये माझी इच्छा राज्य करते त्याच्या अगदी उलट आहे: ती खरी राणी आहे.

- जो सर्वांवर वर्चस्व गाजवतो, - सर्वांना शांती देतो,

- सर्वांचे चांगले करते आणि - सर्वत्र स्वागत आहे.

सर्वांचे भले करण्यासाठी, तिला कोणाचीही गरज नाही, कारण तिच्याकडे असलेल्या माझ्या इच्छेचा स्त्रोत तिच्यामध्ये सर्व वस्तू उगवतो.

मग मी सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टी माझ्या निर्मात्याकडे आणण्यासाठी दैवी इच्छेनुसार माझा दौरा चालू ठेवला: स्वर्ग, सूर्य आणि सर्व गोष्टी.

माझ्या देवाच्या मनापासून आराधना आणि

जेणेकरून तो त्याला म्हणू शकेल: "तू मला आकाश, तारे, सूर्य, समुद्र दिले आहेत.

माझे प्रेम तुम्हाला बदल्यात सर्वकाही आणते. "

जेव्हा माझा गोड येशू मला म्हणाला तेव्हा मी याबद्दल विचार करत होतो :

माझी मुलगी

अरे हो! मी तुझ्यासाठी सर्व काही निर्माण केले आणि तुला सर्व काही दिले

प्रत्येक निर्माण केलेल्या वस्तूसाठी, मी प्रथम तुम्हाला ते देण्याचा विचार केला, आणि नंतर मी ती काढली.

मी तुला इतक्या भेटवस्तू दिल्या आहेत की त्या ठेवण्यासाठी तुझ्याकडे आणखी जागा नव्हती आणि माझे प्रेम, जेणेकरून तुला लाज वाटू नये,

त्यांना ठेवण्यासाठी जागा दिली.

जेणेकरून, एका गोष्टीचा फायदा घेऊन आणि कधीकधी दुसऱ्या गोष्टीचा, तुम्हाला लाज वाटत नाही कारण प्रत्येक गोष्ट तुमच्या ताब्यात राहण्याची जागा आहे.

आमच्या लहान मुलीला आमच्या इच्छेनुसार उड्डाण करताना पाहून आम्हाला किती

आनंद झाला हे तुम्हाला माहीत असेल तर

- आम्हाला आकाश, तारे, सूर्य आणि इतर सर्व काही आणण्यासाठी, आणि
- आम्ही त्याला दिलेल्या देणग्यांसह आम्हाला परतफेड करण्यासाठी ...

आपल्याला आपले वैभव, आपले प्रेम आणि आपल्या कामांची पुनरावृत्ती जाणवते
जर त्याच्यात शक्ती असेल तर तो आपल्यासाठी करेल हे जाणून.

जे आमच्या फियाटमध्ये राहतात त्यांच्या प्रेमात नेहमी स्वतःला मागे टाकण्यासाठी,
आपण त्याला असे श्रेय देतो की जणू त्या प्राण्याने आपल्यासाठी केले आहे,
आकाश, सूर्य, समुद्र आणि वारा, थोडक्यात, सर्वकाही.

गौरव देण्यासाठी आणि ती आपल्यावर प्रेम करते हे सांगण्यासाठी तिने संपूर्ण सृष्टी
हातात धरून ठेवल्याप्रमाणे आम्ही तिला बक्षीस देतो.

माझे विल तिच्यात राहणाऱ्यांवर इतके प्रेम करते की काहीही नाही

- कोणी केले किंवा
- तुम्ही काय करू शकता

ज्याबद्दल तो आत्म्याला म्हणत नाही: "चला एकत्र करू". म्हणण्यास सक्षम
होण्यासाठी:

"मी तिच्या प्रेमापोटी जे केले ते तिने माझ्यावरच्या प्रेमापोटी केले."

माझ्या गोड येशूच्या एकांतामुळे माझे दिवस मोठे आणि कडू होत आहेत. तास
शतके आहेत, दिवस कधीच संपत नाहीत.

जेव्हा मी क्रिएशनमध्ये माझी फेरी करतो, तेव्हा मला ते करण्यासाठी सर्वांना
आमंत्रित करायचे आहे

माझ्यापासून पळून जाणाऱ्याला रडण्यासाठी,

- मला एकटे सोडले आणि माझ्या कठोर हौतात्म्यासाठी सोडून दिले, जणू
माझ्याकडे जीवन नाही. कारण ज्याने माझे खरे जीवन घडवले तो आता
माझ्यासोबत नाही.

तर, माझ्या कडूपणात,

मी सूर्याला त्याच्या छोट्या वनवासात परत येण्यासाठी येशूची करुणा जागृत करण्यासाठी प्रकाशाचे अश्रू ढाळण्यास सांगतो.

येशूला येण्यास भाग पाडण्यासाठी मी वान्याला त्याच्या बलाढ्य साम्राज्यातून बहिरे करण्यासाठी आक्रोश आणि रडत अश्रू करण्यास सांगतो.

मी समुद्राला त्याचे सर्व पाणी अश्रूंमध्ये बदलून मला मदत करण्यास सांगतो, जेणेकरून

- तिच्या अश्रूंच्या कुरबुरातून ई

- त्याच्या गोंधळलेल्या लाटांसह,

तो त्याच्या दैवी हृदयात अशांतता निर्माण करू शकतो

आणि ज्याने पटकन मला त्याचे आयुष्य, माझे संपूर्ण आयुष्य परत देण्याचा निर्णय घेतला.

पण माझे सर्व मूर्खपणा कोण सांगू शकेल?

मी माझ्या येशूला परत आणण्यासाठी सर्वांची मदत शोधत होतो. पण त्याला ते नको होते.

मी माझा दौरा त्याच्या मनमोहक विलमध्ये चालू ठेवला मी त्याच्या सर्व कार्यांचे अनुसरण केले **जेव्हा तो पृथ्वीवर होता तेव्हा मी** थांबलो येशू त्याच्या मार्गावर होता

- मुलांना आशीर्वाद देण्यासाठी,

- त्याच्या स्वर्गीय आईला आशीर्वाद देण्यासाठी,

- गर्दीला आशीर्वाद देण्यासाठी, इ.

मी येशूला त्याच्या लहान मुलीला आशीर्वाद देण्याची विनंती केली जिला त्याची खूप गरज आहे.

आणि तो, माझ्यामध्ये प्रकट होऊन, मला आशीर्वाद देण्यासाठी हात वर करून **मला म्हणाला:**

माझी मुलगी

मी तुमच्या आत्म्यात आणि तुमच्या शरीरात माझ्या संपूर्ण हृदयाने तुम्हाला आशीर्वाद देतो.

माझा आशीर्वाद तुमच्यातील आमच्या समानतेची पुष्टी होवो.

देवत्वाने मनुष्याच्या निर्मितीमध्ये काय केले आहे हे माझे आशीर्वाद तुमच्यामध्ये पुष्टी करतात,

म्हणजे, आपली समानता.

तुम्हाला माहित असेल की माझ्या नश्वर जीवनात, मी केलेल्या प्रत्येक गोष्टीत मी नेहमीच आशीर्वाद दिला आहे.

सृष्टीची ही पहिलीच कृती आहे जी मला प्राण्यांबद्दल आठवली. याची पुष्टी करण्यासाठी, मी पिता, शब्द आणि पवित्र आत्म्याला आवाहन केले.

या आशीर्वादांनी आणि आवाहनांनी सजीव झालेले संस्कारच आहेत .

अशाप्रकारे, आत्म्यांना निर्मात्याची उपमा म्हणून बोलावणे, माझे आशीर्वाद दैवी इच्छेचे जीवन देखील म्हणतात.

- जेणेकरून तुम्ही निर्मितीच्या सुरुवातीस परत या

- आत्म्यात भिजणे. कारण केवळ माझ्या इच्छेमध्ये पुण्य आहे

- ज्याने त्यांना निर्माण केले त्या व्यक्तीचे स्वरूप स्पष्टपणे रंगविण्यासाठी,

-त्याची ओळख करून द्या आणि त्याच्या ज्वलंत दैवी रंगांनी त्याचे जतन करा. तर आशीर्वादाचा अर्थ काय ते पहा:

हे आमच्या सर्जनशील कार्याची पुष्टी आहे.

कारण आपण जे काम एकदा करतो ते शहाणपण, उदात्तता आणि सौंदर्याने भरलेले असते की आपल्याला ते पुन्हा पुन्हा करायला आवडते.

आमचे आशीर्वाद दुसरे काही नाही

आपल्या हृदयाचा उसासा जो त्याची प्रतिमा प्राण्यांमध्ये पुनर्संचयित होताना पाहतो,

तसेच आपल्याला काय करायचे आहे याची पुष्टी करण्याची पुनरावृत्ती होते,

क्रॉसचे चिन्ह जे चर्च विश्वासू लोकांना शिकवते

हे दुसरे तिसरे काही नसून प्राण्यांच्या बाजूने आपल्या समानतेची आवश्यकता आहे.

अशाप्रकारे, आमच्या आशीर्वादाचे प्रतिध्वनीत, ते पुनरावृत्ती करतात:

"पित्याच्या, पुत्राच्या आणि पवित्र आत्म्याच्या नावाने".

म्हणून, हे जाणून घेतल्याशिवाय, चर्च आणि सर्व विश्वासू शाश्वत निर्मात्याशी सुसंवाद साधतात.

त्या सर्वांना समान गोष्ट हवी आहे:

देव, आशीर्वाद आणि शब्द उच्चारणे, पिता, पुत्र आणि पवित्र आत्मा, त्याची उपमा देऊ इच्छित आहे.

प्राणी क्रॉसच्या चिन्हासह ते विचारते जे ती समान शब्द उच्चारून बनवते.

त्याला माहित आहे:

मला या पवित्र लिखाणाची काळजी वाटत होती.

त्यांच्या प्रकाशनाचा विचार माझ्यासाठी नेहमीच त्रासदायक असतो. आणि हे सगळे अपघात घडतात, कधी हे, कधी ते...

हे मला अनेकदा असे वाटते की ते प्रकाशित करणे ही देवाची इच्छा असू शकत नाही, अन्यथा हे सर्व घडणार नाही.

परमेश्वराला माझा त्याग लिखित स्वरूपात हवा आहे का कोणास ठाऊक आणि या तथ्यांसह तो मला इतका त्रास देऊ इच्छितो की मी दैवी इच्छेला विरोध करू शकतो या विचारानेच मला म्हणायचे आहे: फियाट! फियाट!

पण मी विचार करत असतानाच,

माझा नेहमीच चांगला **येशू** माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि **मला** म्हणाला :

"माझी मुलगी,

ईश्वराचे लेखन प्रकाशात आणले जाईल ही ईश्वराची इच्छा निरपेक्ष आहे

तो कोणत्याही अपघातावर विजय मिळवेल, मग तो काहीही असो. आणि जरी ते वर्षानुवर्षे टिकले असले तरी, त्याला सर्व गोष्टींची विल्हेवाट कशी लावायची हे कळेल जेणेकरून त्याची पूर्ण इच्छा पूर्ण होईल.

लेखन कोणत्या काळात प्रकाशात आणले जाईल यावर अवलंबून आहे

- ज्या क्षणापासून तेच प्राणी इतके मोठे चांगले प्राप्त करण्यास इच्छुक असतील,

-आणि ज्यांनी त्याचे लिलाव करण्याची जबाबदारी घेतली पाहिजे आणि तसे करण्यासाठी त्याग केला पाहिजे

- शांततेच्या नवीन युगाची जाणीव करण्यासाठी,

- नवीन सूर्य जो सर्व कुरूप ढगांना विखुरून टाकेल.

ज्यांच्यासाठी मी त्यांची जबाबदारी घेण्यास तयार आहे त्यांच्यासाठी मी किती कृपा आणि किती दिवे तयार केले आहेत हे तुम्हाला ठाऊक असेल तर!

माझ्या फियाटचे बाम, प्रकाश, जीवन अनुभवणारे ते पहिले असतील.

मी माझ्या हातात सर्वकाही कसे तयार ठेवतो ते पहा,

- तू राहतोस का,

- अन्न,

- दागिने,

- देणग्या

ज्यांना याचा सामना करावा लागतो त्यांच्यासाठी.

पण मी बघतो

जे खरोखर इच्छुक आहेत त्यांना पाहण्यासाठी

या पवित्र कार्यासाठी आवश्यक असलेल्या विशेषाधिकारांसह त्यांची गुंतवणूक करण्यास सक्षम होण्यासाठी,

- जे मला खूप आवडते आणि
- जे मला त्यांनी करावे असे वाटते.

पण मला तुम्हाला सांगायचे आहे:

"जे विरोध करतात किंवा जे अडथळा आणतात त्यांचा धिक्कार असो!"

तुझ्यासाठी,

- काहीही बदलत नाही,
- स्वल्पविराम देखील नाही

माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य तयार करण्यासाठी काय आवश्यक आहे जेणेकरून,

-प्राण्यांना हे महान चांगले देण्यासाठी काय आवश्यक आहे ते तयार करणे,

माझे किंवा तुझे काहीही चुकलेले नाही आणि ते,

- प्राणी त्यांच्यापासून मुक्त होताच,
- ते सर्वकाही योग्य आणि त्यांना आवश्यक असलेले सर्वकाही शोधू शकतात.

तेच मी मुक्तीच्या कार्यात केले नाही का? मी सर्वकाही तयार केले, मी सर्वकाही सहन केले.

अनेक प्रतिकूल परिस्थिती असूनही मला सामोरे जावे लागले:

माझे स्वतःचे संकोच, निर्विवाद आणि भिन्ना प्रेषित

जेव्हा त्यांनी मला शत्रूंच्या हाती पाहिले तेव्हा ते पळून जातील.

एकटे सोडले .

मी पृथ्वीवर असताना कोणतेही फळ पाहिल्याशिवाय ...

हे सर्व असूनही, रिडेम्पशनचे कार्य पूर्ण होण्यासाठी आवश्यक असलेल्या कोणत्याही गोष्टीकडे मी दुर्लक्ष केले नाही.

त्यामुळे

मी काय केले ते पाहण्यासाठी त्यांनी डोळे उघडले तेव्हा
त्यांना रिडीम करण्यासाठी सर्व मालमत्ता सापडेल
आणि माझ्या पृथ्वीवर येण्याचे फळ प्राप्त करण्यासाठी त्यांना कशाचीही कमतरता
नाही.

माझी मुलगी, माझ्या विमोचनाचे राज्य आणि माझ्या इच्छेचे राज्य अशा प्रकारे
एकमेकांशी जोडलेले आहेत

हात धरून

मानवी कृतघ्नतेमुळे जवळजवळ समान नशिबाचा सामना करावा लागतो.

पण ज्याने घडवायचे आहे आणि इतके मोठे चांगले द्यायचे आहे

याकडे लक्ष देऊ नये ,

किंवा तिथे थांबू नका.

आम्ही पूर्ण कामे करणे आवश्यक आहे.

त्यामुळे

आम्हाला कशाचीही कमतरता नाही. आणि ते,

- जेव्हा ते त्याची विल्हेवाट लावतात,

- माझ्या इच्छेचे राज्य प्राप्त करण्यासाठी जे आवश्यक आहे ते प्राणी शोधू
शकतात.

त्यानंतर मी ईश्वरी इच्छेनुसार माझ्या कृती चालू ठेवल्या, परंतु तरीही मला
अत्याचार वाटत होते.

माझ्या प्रिय येशू,

- पुन्हा पाहिले आहे,

-त्याने तीन-चार पुजाऱ्यांना आपल्या हातात घट्ट पकडले होते.

-त्याने त्यांना छातीशी धरले,

जणू काही तो त्यांना त्याच्या दैवी हृदयाच्या जीवनात बिंबवू इच्छित होता.

त्याने मला सांगितले:

माझ्या मुली, माझ्या मनमोहक इच्छाशक्तीच्या लिखाणाची काळजी घेणाऱ्यांना मी माझ्या हातात किती धरले आहे ते पहा.

लेखनाची काळजी घेण्याचा त्यांच्यात काही लहानसा स्वभाव दिसला की मी ते मनात ठेवीन.

अशा पवित्र कार्यासाठी जे आवश्यक आहे ते त्यांना देण्यासाठी माझ्या हातात धरा. म्हणून, धैर्य बाळगा आणि कशाचीही भीती बाळगू नका.

त्यानंतर त्याने स्वतःला माझ्यात दाखवले.

आणि मी माझ्या असण्याच्या खोलात राहतो एक अतिशय विस्तीर्ण क्षेत्र - पृथ्वीच्या नव्हे तर अत्यंत शुद्ध स्फटिकाच्या.

या मैदानात प्रत्येक दोन किंवा तीन पावलांवर प्रकाशाने वेढलेला एक बाळ येशू दिसत होता.

अरेरे! या सर्व मुलांसह हे शिबिर किती सुंदर होते! प्रत्येकाचा स्वतःचा सूर्य होता - तेजस्वी आणि सुंदर - सर्व त्यांचे स्वतःचे. माझ्या आत्म्यात खोलवर असलेल्या येशूला पाहून मला आश्चर्य वाटले, त्यांच्यापैकी प्रत्येकजण स्वतःच्या सूर्यप्रकाशाचा आनंद घेत आहे.

आणि माझा गोड येशू, माझे आश्चर्य पाहून मला म्हणाला:

माझ्या मुली, आश्चर्यचकित होऊ नका.

हे क्षेत्र तुम्ही पाहत आहात, ही माझी ईश्वरी इच्छा आहे.

तुम्हाला दिसणारे अनेक येशू माझ्या फियाटबद्दलचे माझे सत्य आहेत. त्या प्रत्येकात माझ्या आयुष्यात एक आहे की,

तेजस्वी सूर्य तयार करणे,

स्वतःला प्रकाशाने वेढून घेते

ओळखण्यासाठी त्याचे अनंत किरण पसरवण्यासाठी
की मी माझ्या सत्याचा स्रोत आहे.

पाहा मी किती जीव प्रकट करतो. मी तुम्हाला कळवलेली सत्ये
सर्व जीवन या सूर्याच्या उगमाद्वारे प्रकट होते -
आणि मी फक्त एक साधा प्रकाश नाही.

आणि मी त्यांच्यामध्ये राहिलो जेणेकरून सर्वांना ऐकू येईल
-बळ,

- या सत्यांचा सर्जनशील गुण.

मी प्रत्येकावर जितके प्रेम करतो तितकेच मी स्वतःवर प्रेम करतो. आणि कोणाला
ओळखायचे नाही

-माझे आयुष्य,

-माझा सूर्य,

- माझे सर्जनशील गुण

माझ्या फियाटबद्दलच्या या सत्यांमध्ये

-अंध असेल किंवा

- तो समजूतदारपणा गमावेल.

तसेच, हे आपल्यासाठी एक मोठे सांत्वन असावे

मी तुम्हाला जे सत्य प्रकट केले आहे तितके जीवन तुमच्यामध्ये आहे.

म्हणून हे महान चांगले ओळखा.

मी तुला याहून मोठा खजिना सोपवू शकत नाही.

आणि काळजी करू नका.

सूर्य आपला मार्ग शोधेल.

हलके असल्याने त्याला धावण्यापासून कोणीही रोखू शकणार नाही. मग त्याने

हळूवार उच्चारात जोडले:

माझी मुलगी

आपल्या आराध्य महाराजांचे प्राण्यावर खूप प्रेम आहे

तिला आपल्यासारखं बनवण्यासाठी आम्ही आमचा जीव पणाला लावतो .

आपण जीव त्या प्राण्यापुढे ठेवतो

- एक मॉडेल म्हणून घेणे

- प्राणी आपल्या जीवनाचे अनुकरण करू शकतो आणि त्याच्या निर्मात्याच्या प्रती तयार करू शकतो.

म्हणूनच आपण खूप युक्त्या वापरतो, प्रेमाची सूक्ष्मता

- स्वतःला प्राण्यामध्ये कॉपी केलेले पाहण्यासाठी.

आणि तेव्हाच आपण समाधानी होऊ, केव्हा

आपल्या दैवी इच्छेशी जोडलेले आपले प्रेम सृष्टीवर विजय मिळवत असताना,
आपण आपली प्रतिमा आणि तिच्यातील आपली समानता ओळखण्यास सक्षम होऊ,

जसे ते आपल्या सर्जनशील हातातून बाहेर आले.

मी दैवी फियाटमध्ये माझ्या कृती सुरू ठेवल्या. असे करताना, मी स्वतःला विचार केला:

"काय फरक आहे?

- दैवी इच्छेनुसार चांगले करणे आणि दरम्यान

- मानवी इच्छेनुसार चांगले करा? "

माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझ्या मुली, फरक काय आहे? !...

हे अंतर इतके मोठे आहे की माझ्या दैवी इच्छेनुसार केलेल्या कृतीमध्ये असलेले सर्व मूल्य तुम्हाला स्वतःच समजू शकते.

माझ्या इच्छेनुसार कार्य करणे म्हणजे आत्म्याने ते आत्मसात करणे होय

- जीवन,
- दिव्य जीवन
- जीवन त्याच्या परिपूर्णतेसह आणि सर्व वस्तूंचे स्त्रोत.

माझ्या इच्छेनुसार केलेल्या प्रत्येक कृतीसाठी,

- आत्मा स्वतःमध्ये असे जीवन घेतो ज्याची सुरुवात किंवा अंत नाही,
- ते स्वतःमध्ये एक कृती घेते ज्यातून सर्व गोष्टी उगवतात, एक स्रोत जो कधीही संपत नाही.

पण या स्रोतातून काय येते?

त्यातून अखंड पावित्र्य वाहते,

त्यातून आनंद, सौंदर्य, प्रेम प्रवाह,

सर्व दैवी गुण सतत उगवण्याच्या आणि वाढण्याच्या क्रियेत आहेत.

जर एखाद्या आत्म्याकडे माझ्या इच्छेनुसार केवळ एकच कृती पूर्ण झाली असेल,

- सर्व शतकांमधील सर्व प्राण्यांची सर्व चांगली कामे एकत्र आणली जाऊ शकतात,
- माझ्या इच्छेमध्ये पूर्ण केलेल्या एका कृतीची ते कधीही बरोबरी करणार नाहीत. कारण या कृतीत जीवनच राज्य करते.

माझ्या इच्छेबाहेर केलेली इतर कामे करताना,

- जीवन नाही,
- पण फक्त एक निर्जीव काम आहे.

एखादी नोकरी करण्याची कल्पना करा. हे तुमचे काम आहे जे तुम्ही त्यात घालता, तुमचे जीवन नाही.

परिणामी

- ज्याची मालकी असेल किंवा हे काम पाहू शकेल
- मी तुमची नोकरी पाहीन किंवा बघेन, पण तुमचे आयुष्य नाही.

अशी मानवी कामे आहेत. हे आहेत

- प्राणी जे काम करतात
 - आणि त्यांनी त्यांच्या कामात घातलेले जीवन नाही
- त्यामुळे ते गलिच्छ, नष्ट किंवा अगदी हरवण्याची शक्यता असते. दुसरीकडे तिच्यात केलेल्या कामाबद्दल माझ्या इच्छेचे प्रेम आणि मत्सर खूप आहे -जे दैवी जीवनालाच या कार्याच्या मध्यभागी ठेवते, त्याच्या केंद्रस्थानी.

म्हणून जी आत्मा तिची सर्व कामे माझ्या इच्छेनुसार पार पाडते तिच्याकडे तितकेच दिव्य जीवन असते जितके ती सर्वोच्च फियाटमध्ये पूर्ण केलेली कृती करते.

याला माझ्या शाश्वत इच्छेच्या अमर्याद समुद्रात दैवी जीवनाची दुप्पट आणि स्थापना म्हणता येईल.

म्हणून, इतर प्राण्यांच्या कृती किंवा त्यागाची पर्वा न करता,

- ते मला कधीही संतुष्ट करू शकत नाहीत
- जर मला त्यांच्यात माझ्या इच्छेचे जीवन वाहताना दिसले नाही.

खरंच, त्यांची कामे निर्जीव असल्याने,

- नेहमी प्रेम करणारे प्रेम,
- पवित्रता जी नेहमी वाढते,
- सदैव सुशोभित केलेले सौंदर्य आणि

- नेहमी हसणारा आनंद त्यांच्यात नाही.

जास्तीत जास्त ते त्यांच्या कामाच्या कृतीत उपस्थित राहू शकतात

पण जेव्हा त्यांचे काम संपते तेव्हा त्यांच्या जीवनाचा पाठपुरावा त्यांच्या कामाने संपतो.

त्यांच्या कामात त्यांच्या आयुष्याची सातत्य न सापडणे,

-मला चव किंवा आनंद मिळत नाही, ई

- माझ्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या आत्म्याची मी उत्कटतेने वाट पाहत आहे

दैवी जीवनांनी भरलेली त्याची कामे शोधण्यासाठी जी त्यांना नेहमीच आवडते.

ही कामे गप्प नसून ते बोलतात.त्यांना दिव्य जीवन लाभले आहे.

त्यामुळे त्यांच्या निर्मात्याशी इतकं चांगलं कसं बोलावं हे त्यांना माहीत आहे की मला त्यांचं ऐकण्यात आनंद होतो.

मी त्यांच्यासोबत इतक्या प्रेमाने आहे की त्यांच्यापासून वेगळे होणे माझ्यासाठी अशक्य आहे. विशेषतः माझे स्वतःचे जीवनच मला त्यांच्याशी अविघटनशील बंधनांनी बांधते.

अरेरे! जर तुला माहीत असेल

- तुम्हाला माझ्या इच्छेनुसार जगण्यासाठी बोलावल्याच्या चांगल्या गोष्टीची महानता,

- चमत्कार, अनंत संपत्ती तुम्ही घेऊ शकता,

- ज्या प्रेमाने तुमचा येशू तुमच्यावर प्रेम करण्यास आकर्षित झाला आहे, तुम्ही अधिक लक्षपूर्वक आणि अधिक कृतज्ञ व्हाल.

तुम्हाला माझी फियाट आवडेल

- हे ज्ञात आहे आणि

-प्राण्यांमध्ये त्याचे राज्य निर्माण करतो.

कारण तोच सृष्टीतील दैवी मार्गाचा पेरणी करणारा असू शकतो.

त्यानंतर मी फियाटमध्ये माझा त्याग सुरू ठेवला. माझे मन नजरेत भरकटले

- त्याची विशालता,
- त्याचा प्रकाश जो सर्वकाही घेतो,
- त्याच्या सामर्थ्याचा जो सर्व काही साध्य करतो,
- त्याच्या शहाणपणाचे जे सर्व गोष्टींचे आदेश आणि विल्हेवाट लावते.

माझ्या बिचाऱ्या मनाला खूप काही घ्यायचं होतं

-या प्रकाशाचा आणि

- या अनंत समुद्राचा

पण मी फक्त काही थेंब गोळा करू शकलो. शिवाय, दृष्टीने

- जे मानव नव्हते तर दैवी होते आणि
- की माझी छोटी क्षमता शब्दात व्यक्त करता येत नव्हती.

मी या प्रकाशाच्या सागरात बुडून गेलो होतो.

माझ्या प्रिय येशूने स्वतःला या प्रकाशात दिसले आणि **मला सांगितले** :

माझी मुलगी, माझी इच्छा हलकी आहे.

या प्रकाशाचे पुण्य आणि विशेषाधिकार आहे

आत्मा रिक्त करा जो स्वतःला सर्व उत्कटतेवर प्रभुत्व मिळवू देतो. खरं तर, त्याचा प्रकाश त्याच्या केंद्रस्थानी ठेवला जातो

त्याच्या उत्साहवर्धक उबदारपणा आणि प्रकाशासह,

- सर्व मानवी ओझ्यांपासून मुक्त करते ,
- जगा आणि सर्वकाही प्रकाशाच्या बियामध्ये रूपांतरित करा.

आत्म्यात नवीन जीवन तयार करा,

- कोणत्याही वाईटाच्या बीजाशिवाय,
- सर्व शुद्ध आणि पवित्र,

ते आपल्या सर्जनशील हातातून कसे बाहेर आले.

अशा रीतीने हा आनंदी प्राणी कोणाचेही नुकसान करण्यास घाबरू शकत नाही.

खरं तर, खरा प्रकाश कोणालाही दुखावत नाही.

याउलट, माझ्या जीवनदायी प्रकाशात समाविष्ट असलेल्या सर्व मालाला ते आणते.

या प्राण्याला कोणतेही नुकसान होण्यास घाबरण्याची गरज नाही. कारण खरा प्रकाश अस्पृश्य असतो, अगदी वाईटाच्या सावलीतूनही.

त्यामुळे त्याला याशिवाय दुसरे काही करायचे नाही

- त्याच्या आनंदाचा आनंद घेण्यासाठी आणि

- त्याच्याकडे असलेल्या सर्व प्रकाशावर पसरणे.

मी क्रिएशन मध्ये माझा दूर चालू ठेवला मी थांबवला

- कधी कधी इथे,

- कधी कधी तिथे

देवाने सृष्टीमध्ये काय केले त्याचे अनुसरण करा आणि पहा. अॅडमने त्याच्या निर्दोष अवस्थेत जे केले होते ते पोहोचले,

मला वाटत:

"आमच्या वडिलांनी त्यांच्या निर्दोष अवस्थेत जे केले ते मी कसे करू शकेन,

जेणेकरून मी देखील माझ्या निर्मात्यावर प्रेम आणि गौरव करू शकेन जसे त्याने निर्मितीच्या मूळ स्थितीत केले. "

माझा प्रिय येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला :

माझी मुलगी, तिच्या निरागस अवस्थेत,

अॅडमकडे माझ्या दैवी इच्छेचे जीवन होते, त्याच्याकडे वैश्विक जीवन आणि

सद्गुण होते.

परिणामी

मला त्याच्या प्रेमात, त्याच्या कृतींमध्ये प्रत्येक गोष्टीचे आणि सर्व गोष्टींचे जीवन केंद्रीकृत आढळले.

सर्व कृती एकरूप झाल्या

माझी कामेही त्याच्या अभिनयातून वगळली गेली नाहीत. मला हे सर्व अॅडमच्या कृतीत सापडले.

मला सापडले

- सौंदर्याच्या सर्व छटा,
- प्रेमाची परिपूर्णता,
- एक प्रशंसनीय आणि अप्राप्य वर्चस्व, म्हणून, सर्व गोष्टी आणि सर्व प्राणी.

आता जो कोणी माझ्या इच्छेनुसार जगतो तो निर्दोष अॅडमच्या कृतीकडे जातो. आपले वैश्विक जीवन आणि सद्गुण स्वतःचे बनवून तो आपल्या कृतीला स्वतःचा बनवतो.

याहूनही अधिक, पर्यंत जातो

- स्वर्गाच्या राणीच्या कृतींमध्ये,
- त्याच्या निर्मात्याच्या कृतींमध्ये.

सर्व कृतींमध्ये प्रवाहित होऊन, ते त्यांच्यावर लक्ष केंद्रित करते आणि म्हणते:

"सर्व काही माझे आहे आणि मी सर्व काही माझ्या देवाला देतो.

जशी त्याची दैवी इच्छा माझी आहे,

- सर्व काही माझे देखील आहे
- त्यातून बाहेर आलेली प्रत्येक गोष्ट.

स्वतःचे काहीही नसणे,
त्याच्या फियाटने माझ्याकडे सर्व काही आहे आणि मी देवाला देव देऊ शकतो.
अरेरे! मला किती आनंदी, गौरवशाली, शाश्वत विजयी वाटेल!
माझ्या अमाप संपत्तीचा काहीही उपयोग न करता मी सर्वस्वाचा मालक आहे
आणि सर्व काही देऊ शकतो. "

म्हणून पृथ्वीवर जसे स्वर्गात कोणतेही कार्य नाही,
ज्यामध्ये मला माझ्या विलमध्ये जिवंत आत्मा सापडत नाही.

मग मी दैवी फियाटच्या कार्याचे अनुसरण करत राहिलो. माझा नेहमी दयाळू
येशू जोडला :

माझी मुलगी, माझी इच्छा ऑर्डर आहे.

तो आत्मा जिथे राज्य करतो तिथे त्याचा दैवी आदेश ठेवतो. या क्रमाने जीवाला
क्रम जाणवतो

- त्याच्या विचारात,
- त्याच्या शब्दात,
- त्याच्या कामात ई
- त्याच्या पावलांवर. सर्व काही सुसंवाद आहे.

ही दैवी इच्छा परमात्म्यापासून निर्माण होणाऱ्या सर्व कामांमध्ये सुव्यवस्था राखते.
अविभाज्य असण्याच्या बिंदूपर्यंत एकमेकांशी जोडले जावे अशा प्रकारे. प्रत्येक
कामाचे स्वतःचे वेगळे कार्यालय असले तरी,

- या आदेशामुळे,

त्यांच्यातील एकता अशी आहे की एकजण दुसऱ्याशिवाय वागू शकत नाही किंवा
जगू शकत नाही.

विशेषतः एक इच्छा आहे जी त्यांना प्रवृत्त करते आणि त्यांना जीवन देते.
त्याचप्रमाणे, फियाटच्या सदगुणाने, आत्म्याला तिच्या निर्मात्याचा क्रम जाणवतो.
ती स्वतःला त्याच्याशी इतकी बांधलेली आणि एकरूप झालेली पाहते की तिला
स्वतःलाच वाटतं
-त्याच्या निर्मात्यापासून अविभाज्य e
-त्याच्यामध्ये रक्तसंक्रमण.

स्वर्गासारखं वाटतं.

त्याच्या अद्भुत आकाश प्रवाहाला सुशोभित करणारे तारे त्याला क्रमाने जाणवतात
- त्याची कृती,
- त्याचे शब्द,
- त्याचे विचार e
-त्याच्या पावलांचा.
तिला एकटेपणाची भावना आहे आणि तिला सर्वांना प्रकाश देण्यासाठी धावायचे
आहे
.

तिला पार्थिव वाटते आणि तिच्या आत्म्यामधून वाहणाऱ्या तिच्या कृपेच्या समुद्राच्या
भव्य फुलांचा आणि अद्भुत चष्यांचा आनंद घेते.

त्याला या मंत्रमुग्ध आणि भव्य शोचे बाह्यरूप दाखवायचे आहे
फुलांचे शेते जेणेकरून प्रत्येकजण आनंद घेऊ शकेल आणि माझ्या दैवी इच्छेच्या
राज्याचा आनंद घेऊ शकेल.

त्यामुळे माझी फियाट सृष्टीमध्ये राज्य करते याचे खरे लक्षण म्हणजे ते तेथे दिसत
नाही.

संघर्ष किंवा अव्यवस्था,
परंतु सर्वोच्च सुसंवाद आणि परिपूर्ण क्रम,

कारण तो जे काही करतो त्याचे मूळ ज्याने ते निर्माण केले आहे. हे फक्त त्याच्या निर्मात्याच्या आदेशाचे आणि कार्याचे पालन करते.

तो पुढे म्हणाला:

म्हणून, माझी मुलगी,

माझ्या आराध्य इच्छा तिच्यात जगणाऱ्याचे आयुष्य माझ्यासाठी आहे

- खूप मौल्यवान आणि

- खूप आश्चर्यकारक, आणि

- अशा दुर्मिळ सौंदर्याचा,

की एक समान शोधणे अशक्य आहे. आमच्या कामांशिवाय मला तिच्यातून काहीही बाहेर पडताना दिसत नाही.

जर हे आपल्या गौरवासाठी आणि आपल्या अमिट प्रेमासाठी आवश्यक असेल तर ते आपल्यासाठी एक नवीन स्वर्ग आणि सर्व सृष्टी तयार करेल.

तिच्यामध्ये मुक्ती आणि पवित्रीकरणाची कामे प्रवाहित करून, तिने आम्हाला दिले असते

-नवीन विमोचन ई

- नवीन पवित्रीकरण.

या दैवी इच्छेसाठी ज्याने हे सर्व आपल्यामध्ये केले आहे

ज्या प्राण्यामध्ये ते वर्चस्व गाजवते आणि राज्य करते त्यामध्येही ते असेच करू शकते.

जसे आपल्या इच्छेने आपल्या सर्व कार्यांना शून्यातून बोलावले आहे, ते त्यांना या सृष्टीच्या शून्यातून कॉल करू शकते.

- फक्त आपल्या सर्व कामांची पुनरावृत्ती करत नाही,

-पण इतर आणखी आश्चर्यकारक गोष्टी जोडणे.

आणि आम्ही - आमचे परम प्राणी -

- हे जाणून घेणे की हा प्राणी आपल्या फियाटच्या गुणवत्तेने आपल्याला सर्व काही देऊ शकतो,

- आम्हाला गौरव आणि प्रेम वाटते जणू काही तो आमच्यासाठी करत आहे कारण त्यात आपल्याला फक्त दिसत नाही

- ते आमच्यासाठी काय करते,
पण ते आमच्यासाठी काय करू शकते.

त्यामुळे त्यात किती मौल्यवान वस्तू आहेत ते तुम्ही पहा

तिच्या प्रत्येक कृतीत ती किती विलक्षण आहे. त्याच्या सौंदर्याचे बारकावे

- आम्हाला आनंदित करा आणि

- ते आपल्या दैवी नजरेसाठी सर्वात आनंददायक चष्मा बनवतात.

इतकं की, आपल्या अतिप्रीतीमुळे, आपल्याला उद्गार काढायला भाग पाडलं जातं:

"अरे! आमची इच्छा,

तुम्ही ज्या प्राण्यामध्ये राज्य करता त्यामध्ये तुम्ही किती विलक्षण, प्रशंसनीय, दयाळू आणि रमणीय आहात!

हा तो बुरखा आहे ज्याखाली तुला लपवतो,

तुम्ही आमच्या आनंदासाठी सर्वात अप्रतिम आणि स्वादिष्ट शो तयार करता. "

म्हणूनच ते म्हणता येईल

- सर्वात श्रीमंत प्राणी,

- जो त्याच्या देवाचे लक्ष वेधून घेण्यास व्यवस्थापित करतो तो त्याला उत्सव साजरा करण्यास आणि त्याच्या कामांचा आनंद घेण्यास अनुमती देतो.

कोण म्हणे इतके पुढे जाऊ शकते:

"तुझ्या इच्छेनुसार,
_जे सर्व काही आपल्या मालकीचे आहे,
मी तुला सर्व काही आणतो, आणि
_जे मला काही नको आहे, कारण जे तुझे आहे ते माझे आहे. "

फियाटमधील माझा त्याग सतत चालू आहे.
मला त्याच्या सर्व कृतींमध्ये असायचे आहे असे दिसते,
- एक सहभागी म्हणून o
- किमान तो जे करतो त्याचा प्रेक्षक म्हणून.

खरंच, शाश्वत इच्छेकडे अविरत कृती असल्याने,
- त्याचा स्वभाव नेहमी वागण्याचा असतो,
- कधीही काम करणे थांबवू नका

मी लहान असल्याने मी तिच्यासोबत आहे याचा तिला आनंद आहे
- एक मार्ग किंवा दुसरा, जोपर्यंत मी तिथे असतो.

आणि मी संपूर्ण निर्मितीमध्ये माझा दौरा चालू ठेवत असताना, मी स्वतःला म्हणालो:
"ते आवश्यक आहे -

मी माझ्या फेऱ्या मारण्यासाठी सर्वत्र जावे अशी येशूची खरोखर इच्छा आहे का? "
माझा प्रिय येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला :

माझी मुलगी, माझ्या दैवी इच्छेमध्ये जगणारी,
- प्रत्येक सृष्टीत ईश्वराने स्वतःला शोधून काढणे
जेणेकरून परमात्मा त्याला त्याच्या सर्व कार्यात शोधू शकेल

- कोण प्रेम करतो,
 - ज्याने कोठेही प्रेमासाठी बोलावले, आणि
 - ज्यासाठी त्याने विविध प्रकारचे भव्य आणि आश्चर्यकारक काम तयार केले.
- जर तो तुम्हाला त्याच्या प्रत्येक कामात सापडला नाही तर तो प्रतिध्वनी चुकवेल
- तुझ्या प्रेमाचा,
 - तुमच्या कृतज्ञतेचे.
- ज्या कामात तुम्ही तुमची फेरी केली नसती,
- असे होईल की त्याने ते तुमच्यासाठी बनवले नाही;

आमचा उद्देश, तुम्हाला आमच्या दैवी इच्छेनुसार जगण्यासाठी बोलावणे हा आहे:

- आमच्यासाठी, तुम्हाला आमच्या कामात शोधण्यासाठी, आणि
 - तुझ्यासाठी, आम्हाला प्रत्येक तयार केलेल्या वस्तूमध्ये शोधण्यासाठी,
-
- तू, जो आम्हाला तुझे थोडेसे प्रेम देतो,
 - आम्ही, जे तुम्हाला खूप प्रेम देतो

तुमचे प्रेम आमच्याशी जोडून एक बनवा, जेणेकरून तुम्ही म्हणू शकाल: "आमच्या दैवी इच्छेतील लहानाचे आपल्यावर कसे प्रेम आहे!"

अन्यथा, आपले प्रेम आणि कार्य ज्याच्यासाठी आपण तयार केले त्याच्या सहवासाशिवाय राहतील.

दैवी इच्छेनुसार जगणे हा निर्माता आणि प्राणी यांच्यातील साम्यवाद आहे.

अविभाज्य बनणे, जिथे एक आहे, तिथे दुसरा देखील आहे. आणि देव जे काही करतो त्यामध्ये प्राण्याचे स्थान कमी आहे.

आपण आपले कोनाडा शोधू इच्छित नाही

- निर्मिती आणि विमोचनाच्या सर्व कामांमध्ये?

म्हणून, तुमची फ्लाइट सुरू ठेवा.

स्वतःला माझ्या फियाटच्या बाहूंमध्ये वाहून जाऊ द्या.

तो लहान बाळाला त्याच्या प्रत्येक कामात ठेवण्याची काळजी घेईल.

त्यानंतर मी सार्वभौम राणीला स्वर्गात नेले तेव्हा सोबत जाण्याचा विचार केला. माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला जणू तो त्याच्या स्वर्गीय आईची स्तुती करीत आहे. त्याने मला सांगितले:

माझ्या मुली, स्वर्गातील आईचा महिमा अतुलनीय आहे . खगोलीय प्रदेशात कोणाकडेही नाही

- हे कृपेचे आणि प्रकाशाचे समुद्र,
- हे सौंदर्य आणि पवित्रतेचे समुद्र,
- शक्ती, विज्ञान आणि प्रेमाचे हे समुद्र.

त्याच्या निर्मात्याच्या अमर्याद समुद्रात या समुद्रांचाही मालक आहे.

धन्य मातृभूमीचे इतर रहिवासी जास्तीत जास्त मालक आहेत

- काही लहान नद्या,
- काही लहान थेंब,
- काही पिण्याचे कारंजे.

ती एकटी आहे, कारण ती दैवी फियाटमध्ये एकटीच राहिली आहे.

मानवी इच्छाशक्तीला त्यात स्थान मिळाले नाही. त्यांचे जीवन सर्व दैवी इच्छा होती.

या इच्छाशक्तीच्या बळावर तिने सर्व प्राण्यांना स्वतःमध्ये केंद्रित केले, तिने त्यांना तिच्या मातृहृदयात गर्भधारणा केली, तिचा पुत्र येशूला तिच्या व्हर्जिनल हृदयात गर्भधारणा झालेल्या प्रत्येक प्राण्याला देण्यासाठी तिला अनेक पटीने वाढवले.

म्हणूनच तिचे मातृत्व सर्व प्राण्यांपर्यंत पसरलेले आहे आणि ते सर्व म्हणू शकतात:
"येशूची आई माझी आई आहे. ही माता, इतकी गोड, दयाळू आणि प्रेमळ,
आपल्यापैकी प्रत्येकाला तिच्या प्रिय पुत्राला तिच्या मातृप्रेमाची प्रतिज्ञा म्हणून देते.
"

फक्त माझी इच्छा त्याला हे पुण्य देऊ शकते

- सर्व प्राण्यांना त्याची मुले म्हणून गर्भधारणा करणे, ई
- प्रत्येक वेळी जेव्हा त्याला मुले झाली तेव्हा त्याचा येशू गुणाकार करा.

आता, स्वर्गात, **सार्वभौम माता** , तिचे समुद्र ताब्यात घेते, दुसरे काहीही करत नाही

- जे प्रकाश, पवित्रता, प्रेम इत्यादींच्या उच्च लाटा वाढवतात,
- त्यांना परमात्म्याच्या सिंहासनावर बसवून

परमात्मा,

त्याच्या प्रेमावर मात होऊ नये म्हणून, त्याचा स्वतःचा विस्तीर्ण आणि खोल समुद्र आहे,

- व्हर्जिन राणीच्या समुद्राखाली, स्वतःच्या लाटा तयार करतात,
- आणि तिच्यावर ओततो.

आणि ते नवीन लाटा तयार करत आहे. आणि देव आणखी तयारी करत आहे.

अशा प्रकारे की सर्व स्वर्ग प्रकाश, सौंदर्य, प्रेम इत्यादींच्या लहरींनी भारावून गेला आहे. - जेणेकरून प्रत्येकजण सहभागी होऊ शकेल आणि त्याचा आनंद घेऊ शकेल.

धन्य,

- तुम्ही पाहता की त्या लाटा तयार करू शकत नाहीत कारण त्यांना समुद्र नाही.
- आणि हे समजून घ्या की जर त्यांच्या आई आणि राणीकडे हे सर्व आहे, तर तिचे

जीवन आणि पवित्रता दैवी इच्छेनुसार निर्माण झाली आहे.

अशा प्रकारे, व्हर्जिनचे आभार, संतांना हे माहित आहे
प्राण्यांमध्ये दैवी इच्छेच्या पावित्र्याचा अर्थ काय आहे.

मग ते या समुद्रांना स्वर्गीय मातृभूमीवर आणण्यासाठी आणखी प्राण्यांची वाट
पाहत आहेत - आणखी लाटा तयार होत असल्याचे पाहण्यासाठी,
जे त्यांच्यासाठी एक मंत्रमुग्ध आणि मोठा आनंद आहे.

पृथ्वीला अद्याप माझ्या इच्छेचे पावित्र्य माहित नाही. म्हणूनच मला ते इतके
वाईटरित्या ओळखायचे आहे.

पण ती स्वर्गात सुप्रसिद्ध आहे कारण सार्वभौम राणी तिथे आहे.
त्याच्या एकट्याच्या उपस्थितीने, तो माझ्या फियाटच्या पवित्रतेचा खुलासा करणारा
बनतो.

माझ्या फियाटमुळे ती पृथ्वीवरील कृपेची आश्रयदाता होती.
- स्वतःसाठी आणि संपूर्ण मानवी कुटुंबासाठी

हे स्वर्गीय मातृभूमीतील वैभवाचे लक्षण देखील आहे. त्याच्याशी इतर कोणत्याही
प्राण्याची तुलना होऊ शकत नाही.

रिडेम्प्शनच्या कामात मी माझा नेहमीचा दौरा करत होतो
कधी मी एकात थांबलो, तर कधी दुसऱ्यामध्ये येशू आणि स्वर्गाच्या राणीने
सहन केलेल्या दुःखात.

मला वाटतः

"त्यांची अंतःकरणे दुःखात कशी बुडाली असतील कोणास ठाऊक आणि ते दुःख
काही लहान नव्हते!

व्हर्जिन, तिच्या स्वतःच्या पुत्राचा, आणि पुत्राचा, तिच्या स्वतःच्या जीवनाचा

त्याग करण्यापर्यंत.

"

माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला :

माझी मुलगी

दैवी फियाटने माझ्यामध्ये आणि माझ्या आईमध्ये राज्य केले. त्यामुळे आम्हाला ते मिळाले

त्याच्यामध्ये कृती करणे आणि भोगणे म्हणजे काय ,
आणि आम्ही मिळवलेले महान चांगले.

म्हणूनच, हा मोठा फायदा पाहता, दुःख आम्हाला लहान वाटले,
- अथांग समुद्रातील पाण्याच्या थेंबाप्रमाणे.

अधिक उत्पन्न मिळविण्यासाठी,
आम्ही काम आणि दुःखासाठी अधिक संधीची आकांक्षा बाळगली.

वेदना नसताना,
- एखाद्याच्या जीवाचे बलिदान देखील नाही,
दैवी इच्छेनुसार केलेल्या कृत्याइतका तो मोठा फायदा होऊ शकत नाही.

आम्ही अशा व्यक्तीच्या परिस्थितीत होतो ज्याला नोकरीची ऑफर दिली जाते
जरी ते थकवणारे असले तरी, नफा खूप मोठा आहे
-ज्याने सारखे काम करण्याची संधी मिळण्यासाठी आपले जीवन दिले असते.

खरं तर, कमाईचा आकार पाहता,
- दुःख अपेक्षित आणि अपेक्षित आहे.

- ते समजून घेण्याच्या इच्छेपर्यंत.

फक्त एका दिवसाच्या कामाने हे शक्य होते

- राज्य मिळवण्यासाठी,

- त्याचा आणि त्याच्या संपूर्ण देशाचा आनंद करा, हे एक दिवसाचे काम करण्यास कोण नकार देईल?

माझ्यासाठी आणि स्वर्गीय स्त्रीसाठी, जन्मभूमी आधीच आमची होती. आम्ही अनंत आनंदी होतो.

कारण ज्याच्याकडे दैवी फियाट आहे तो कोणत्याही दुःखाच्या अधीन नाही. सर्व काही आमचेच होते.

तथापि, का

- आपल्या दैवी इच्छेतील आपली कार्ये आणि दुःख मानवी कुटुंबासाठी राज्य प्राप्त करण्यासाठी कार्य करते,

- यापुढील कोणत्याही दुःखाने त्यांचा इतका मोठा फायदा मिळवण्याचा अधिकार दुष्पट होतो,

त्यांच्यावरील प्रेमामुळे आणि त्यांना आनंदी पाहण्यासाठी, आम्ही गौरवशाली आणि विजयी झालो आहोत की पृथ्वीवरील आमच्या जीवनाचा दिवस त्यांच्यासाठी दुःख आणि कार्याने भरलेला होता.

एवढंच नव्हे तर जीवांच्या भल्यासाठी

पण कारण फियाटमध्ये काम केल्याने दैवी इच्छेला कृतीचे क्षेत्र मिळते.

फियाटमध्ये अभिनय,

या कृतीत स्वर्ग चालतो,

ते एकटे बंद आहेत,

ते निर्माण होणारी अफाट वस्तू आहेत.

थोडक्यात, हे दैवी फियाट आहे जे सर्व काही करते आणि सर्व काही आहे.

त्यानंतर मी सर्वोच्च इच्छाशक्तीला शरण जाणे चालू ठेवले.

मी अनेक सत्यांचा विचार करत होतो

माझा महान चांगला, माझा प्रिय **येशू**, माझ्याशी फियाटबद्दल बोलला होता.
तो, उसासा टाकत **कबूल करतो** :

माझी मुलगी

माझ्या इच्छेबद्दल मी तुम्हाला प्रकट केलेली सर्व सत्ये

ते माझ्या इच्छेचे इतके **दैवी जीवन आहेत** जे मी प्राण्यांच्या भल्यासाठी
उत्सर्जित केले आहेत.

परंतु हे जीव अस्तित्वात आहेत आणि ते शक्य तितक्या मोठ्या संख्येने आहेत

- दैवी इच्छेच्या जीवनाने संपूर्ण जग भरून टाका
- प्राण्यांमध्ये असलेल्या चांगल्या गोष्टी आणण्यासाठी.

पण ओळख नसल्यामुळे ते राहतात

- लपलेले,
- निष्क्रिय,
- प्रत्येक सत्य असलेल्या चांगल्या गोष्टी आणल्याशिवाय.

ते सर्व वाट पाहत आहेत,

- त्यांच्यासाठी दैवी संयमाने वाट पाहत आहे

त्यांना बाहेर पडण्यासाठी कोणाला दरवाजे उघडायचे आहेत.

हे जीव अस्तित्वात असल्याची जाणीव जगाला करून देण्याशी संबंधित असलेले
लोक तसे करतील. त्यांच्यासाठी दरवाजे उघडून, ते त्यांना प्राण्यांमध्ये त्यांच्या
मार्गावर ठेवतील जेणेकरून यापैकी प्रत्येक जीव हे करू शकेल.

- त्याचे कार्य करा e
- ते प्रकाश आणते आणि त्याच्याकडे असलेले चांगले.

खरंच, ही सत्ये आहेत

- पाय, पण चालू शकत नाही,
- हात, परंतु कार्य करू शकत नाही
- तोंड आहे, पण बोलता येत नाही.

इतके जीव निष्क्रीय ठेवणाऱ्यांना मी कोणता हिशेब विचारणार नाही?

त्यांच्याकडे पहा, माझ्या मुली, प्रत्येकाला कसे चालायचे आहे, वागायचे आहे, बोलायचे आहे. परंतु ते उघड न केल्यामुळे,
जणू काही त्यांना पाय नाहीत, हात नाहीत आणि आवाजही नाहीत.

मी पाहिलं.

अरेरे! हे जीवन पाहणे किती प्रेरक होते

- इतक्या मोठ्या संख्येने की त्यांना मोजणे माझ्यासाठी अशक्य होते,
- सर्व सोडण्यास, बोलण्यास आणि प्रत्येक प्राण्याकडे पाहण्यास उत्सुक
- त्यांच्यापर्यंत पोहोचण्यासाठी,
- त्याला धडा ऐकायला लावा e
- त्यांना चुंबन आणि दैवी फियाटचे चांगले ऑफर करा.

मी स्वतःशी विचार केला: "पण देवाच्या इच्छेचे राज्य खरोखर पृथ्वीवर येईल का?"

माझा चांगला येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला. **त्याने मला सांगितले :**

माझ्या मुली, तू हे कसे करतेस - तुला शंका आहे का? तुला माहित नाही

- हे राज्य देण्याचा अधिकार देवाला आहे, आणि

- मानवतेला ते मिळवण्याचा अधिकार आहे का?

खरंच

- मनुष्य निर्माण करणे,

- त्याला वारसा म्हणून त्याची इच्छा देणे,

देवाने हे अधिकार दिले आहेत की त्याने स्वर्गात राज्य केले म्हणून त्याची दैवी इच्छा पृथ्वीवर राज्य करते.

हे इतके खरे आहे की पहिल्या माणसाचे आयुष्य फियाटमध्ये सुरू झाले. त्याच्यामध्ये त्याची पहिली कृत्ये पार पाडताना, त्याने ठेवले

- त्याची वचने,

-त्याचे काम,

दैवी वारसा मध्ये.

त्यामुळे ही वचने आणि ही कृत्ये माझ्या इच्छापत्रात अजूनही अस्तित्वात आहेत. ती अमिट आहेत.

माणूस त्यातून बाहेर पडला तरी त्याची कृती तशीच होती.

हा मानवतेचा हक्क आहे

हरवलेल्या राज्यात पुन्हा प्रवेश करण्यासाठी.

खरंच

- आम्ही स्वतः माणसाकडे पाहत नाही,

-परंतु आपण मानवी कुटुंबाकडे पाहतो जणू ते एक आहे.

जर एखादा सदस्य बाहेर गेला आणि त्यातून अलिप्त झाला,

माणुसकी टिकून राहते आणि गेलेल्या व्यक्तीकडून जे गमावले ते नेहमी मिळवू शकते. त्यामुळे दोन्ही बाजूंना अधिकार आहेत.

जर असे झाले नसते, तर आपल्या राज्यात माणसाचे जीवन

- हे वास्तव नसते,

-पण ती एक म्हण झाली असती.

जेव्हा आपण देतो तेव्हा प्रत्यक्षात करतो.

इतके की मानवी जीवनाचा उगम आपल्या इच्छेच्या राज्यात आहे.

आमच्या इच्छेनुसार एकच कृती करणे म्हणजे काय हे तुम्हाला माहीत असेल तर...

त्याचे मूल्य अगणित आहे.

आणि मग माझ्या मानवतेची आणि स्वर्गाच्या राणीची कृत्ये आहेत, ती सर्व आपल्या दैवी इच्छेच्या राज्यात पूर्ण झाली आहेत.

त्यांच्याद्वारे, मानवी कुटुंबाचे प्रमुख या नात्याने, आपण आपल्या राज्यात परत येण्याच्या प्राण्यांच्या हक्कांची पुष्टी केली आहे.

त्यानंतर, मला देवाच्या इच्छेवरील लेखनाच्या प्रकाशनाबद्दल, विशेषतः काही मतभेदांबद्दल काळजी वाटली.

मी प्रार्थना केली.

माझ्या गोड येशूने त्याचे हृदय त्याच्या हातात घट्ट केलेले पाहिले, तो खूप दुःखी झाला होता

दुःखी, त्याने मला सांगितले :

माझ्या मुली, मी किती दुःखी आहे!

त्यांनी स्वतःला सन्मानित समजायला हवे होते,

त्यांना स्वतःला असे सादर करण्याचा अभिमान आणि अभिमान असायला हवा होता

ज्यांना माझ्या पवित्र इच्छेबद्दल सत्य प्रकाशित करण्याचा मोठा सन्मान मिळाला.

त्यांना एवढ्या मोठ्या पदावर बोलावून यापेक्षा मोठा सन्मान आणि गौरव मी करू शकलो नसतो.

त्याऐवजी, त्यांना लपवायचे आहे. माझ्या हृदयाला किती त्रास होतो!
मी खूप दुःखी आहे की मी ते ठेवू शकत नाही.

माझ्या फियाटबद्दलची सत्ये ही माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्याची नवीन गॉस्पेल आहे.
या शुभवर्तमानात ते सापडतील

- नियम,
- सुर्य,
- कसे धडे
- स्वतःला उदार करणे,
- त्यांच्या उत्पत्तीचा मागोवा घ्या, ई
- सृष्टीच्या सुरुवातीला त्यांना देण्यात आलेल्या राज्यात प्रवेश करण्यासाठी

त्यांना सुवार्ता सापडेल की,
- त्यांना हाताने घेऊन,
ते त्यांना खऱ्या आनंदाकडे, सतत शांततेकडे घेऊन जाईल.

एकमेव कायदा माझी इच्छा असेल,
- त्याच्या प्रेमाच्या ब्रशने, त्याच्या प्रकाशाच्या ज्वलंत रंगांनी रंगवलेला, तो मनुष्याला
त्याच्या निर्मात्याशी त्याची समानता परत देईल.

अरेरे! एवढं मोठं चांगलं मिळवण्याची आणि त्यांना ओळखण्याची त्यांना किती
इच्छा असावी! पण त्याऐवजी... अगदी उलट आहे.

विमोचन मध्ये,

सुवार्तिकांनी स्वतःला गॉस्पेल घोषित करणाऱ्यांच्या रूपात सादर करणे सन्माननीय मानले, जेणेकरून ते जगभर ओळखले जाईल.

त्यांनी गौरवाने आपल्या नावावर सही केली.

इतके की जेव्हा आपण सुवार्तेचा प्रचार करतो, तेव्हा आपण प्रथम ज्याने ती लिहिली त्याचे नाव सांगतो आणि मग आपण सुवार्ता वाचतो.

माझ्या इच्छेबद्दलच्या सत्यांबद्दल आणि ज्यांनी जगात खूप चांगले आणले आहे त्यांना प्रत्येकाने ओळखावे अशी माझी इच्छा आहे.

आणि हे सर्व का? मानवी सावधगिरीमुळे.

आह! मानवाच्या विवेकबुद्धीमुळे कितीतरी दैवी कार्ये प्राण्यांसह अयशस्वी झाली आहेत!

आळशी लोकांप्रमाणे, त्यांनी पवित्र कार्यातून माघार घेतली.

पण प्रत्येक गोष्टीवर विजय कसा मिळवायचा आणि त्यांची थट्टा कशी करायची हे माझ्या इच्छाशक्तीला माहीत आहे. तथापि, अशा मानवी कृतघ्नतेपुढे मी माझे दुःख लपवू शकत नाही.

इतक्या मोठ्या चांगल्या समोर.

त्यानंतर मी फियाटमध्ये माझा दौरा सुरू ठेवला. मी माझ्या दयाळू येशूला पृथ्वीवर त्याच्या जीवनात सोबत केले.

जेव्हा तो एकटा होता त्या ठिकाणी पोहोचल्यावर मला त्याच्याबद्दल वाईट वाटले,

- त्याच्या स्वर्गीय आईशिवाय,

जसे वाळवंटात आणि त्याच्या सार्वजनिक जीवनातील रात्री,

- केव्हा, माघार घेणे,

तो एकटाच बाहेर, घरापासून लांब, प्रार्थना करत आणि आपल्या तारणासाठी रडत होता.

मला वाटतः

"माझ्या येशू, तुझ्या लहान मुलीला तुला एकटे सोडण्याचे मन नाही. मला तुझ्या

पाठीशी राहायचे आहे.

जर मी दुसरे काही करू शकत नाही, तर मला तुझ्या कानात कुजबुजायचे आहे
"आय लव्ह यू", "आय लव्ह यू"...

तुमच्या एकांत, प्रार्थना आणि अश्रूसाठी, मला तुमच्या इच्छेचे राज्य द्या. त्वरा करा,
जग कसे पडत आहे ते पहा

तुमची इच्छा त्याला सुरक्षिततेत आणेल. "

जेव्हा माझा येशू माझ्यातून बाहेर पडून प्रकट झाला तेव्हा मी हे बोलत होतो.
माझ्या सहवासाचा आनंद घेण्यासाठी स्वतःला माझ्या बाह्यमध्ये फेकून ती मला
म्हणाली:

माझी मुलगी, धन्यवाद.

मी माझ्या सर्व कृतींमध्ये तुमची वाट पाहत असे म्हणू शकेन:

"माझ्या इच्छेच्या मुलाने मला कधीही एकटे सोडले नाही."

या एकटेपणाचा माझ्यावर खूप भार पडला होता हे तुम्हाला माहित असेलच.

कारण जो सर्वासाठी आला होता आणि सर्वांना शोधत होता, त्याला सर्वांनाच
विचारायचे होते.

मला त्या प्रत्येकाची प्रकर्षाने जाणीव झाली

एकटेपणाची वेदना ज्यामध्ये त्यांनी मला सोडले.

माझ्या सहवासात कोणी वाट पाहत आहे की नाही हे पाहण्यासाठी माझी नजर
शोधत राहिली.

खूप वेळा मी हा आराम व्यर्थ शोधला आहे.

तथापि, तुम्हाला माहित असेल की या महान एकांतात जिथे प्राणी मला सोडून गेले
आहेत,

मी कधीच एकटा नव्हतो.

मला देवदूतांचा आणि माझ्या आईचा सहवास लाभला होता. कारण, ते दूर असले तरी,

माझ्या दैवी इच्छेने मला तिच्या हृदयाचे ठोके आणले आणि तिच्या सर्व कृतींमुळे मला सोबत ठेवण्यासाठी मिरवणूक मिळाली.

आणि पुन्हा, वेळोवेळी, माझ्या दैवी इच्छेने माझ्या सहवासासाठी माझ्या राज्याच्या मुलांच्या संपूर्ण गटासह माझ्या फियाटच्या नवजात बाळाला आणले.

कारण सर्व काळ माझ्या दैवी इच्छेचा आहे.

त्यांना एका बिंदूपर्यंत कमी करण्याचा फायदा आहे

कधीही न थांबता त्यांना सतत कृतीत ठेवण्यासाठी.

तसेच, जेव्हा आत्म्याला मी काय केले ते आठवते आणि माझ्याबरोबर राहण्याची इच्छा असते,

मी जे काही केले आणि जे भोगले त्याचे फळ कोठे साठवायचे ते स्वतःच शून्यता तयार करते.

शाश्वत फियाटमधील माझे उड्डाण निरंतर आहे.

मला असे वाटते की मी फक्त त्याच्यामध्ये असू शकतो किंवा थांबू शकत नाही. आयुष्यापेक्षा मला ते माझ्या आत जाणवते आणि माझ्या बाहेर मी धावू शकतो आणि उडू शकतो, मला फक्त त्याची कामे सापडतात

एक असीम आणि अमर्यादित मालमत्ता, आणि त्याचे जीवन सर्वत्र आणि सर्वत्र धडधडते

ही दैवी इच्छा वर आणि खाली देखील आहे,

सर्वकाही ठेवा आणि

ती एक अभिनेत्री आणि प्रत्येक गोष्टीची प्रेक्षक आहे.

माझे लहानपण दैवी फियाटमध्ये फिरले आणि संपूर्ण सृष्टीतून धावले. माझ्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" हे प्रत्येक निर्माण केलेल्या वस्तूमध्ये गुंजवणे,

त्याने पृथ्वीवरील दैवी इच्छेचे राज्य मागितले .

माझा चांगला येशू, त्याने स्वतःला दाखवले.

त्याने मला त्याच्या दैवी इच्छेनुसार कार्य करण्यास प्रवृत्त केले.

त्याने मला सांगितले :

माझ्या मुली, माझी इच्छा तुझ्यावर किती प्रेम करते!

आईपेक्षाही चांगली, ती तुम्हाला तिच्या मिठीत घेते.

तुला तिच्या स्तनाला घट्ट मिठी मारून, ती तुझ्यात असते आणि तुझ्यातच वाढते.

तुमच्या हृदयात धडकी भरते, तुमच्या रक्तात फिरते, तुमच्या पावलावर पाऊल टाकते, तुमच्या मनात विचार करते, तुमच्या आवाजाने बोलत असते...

त्याचं प्रेम, त्याचा मत्सर एवढा मोठा आहे की, तुम्ही लहान असाल तर ते खूप लहान होऊन जाते. तुम्ही मोठे झालात तर ते तुमच्यासोबत वाढते.

तुम्ही कारवाई केल्यास, ते तुम्हाला त्याच्या सर्व कामांमध्ये विस्तारित करते.

आई आपल्या मुलीला सोडून जाऊ शकते, तिच्यापासून विभक्त होऊ शकते आणि खूप दूर जाऊ शकते. पण माझी इच्छा, कधीही नाही.

कारण, आपल्या मुलीचा जीव घेऊन तो तिच्यापासून अविभाज्य बनतो.

त्यामुळे त्याला तिला सोडून जायचे असले तरी ते शक्य नव्हते.

कारण त्याचे स्वतःचे जीवन त्याच्या मुलीमध्ये त्याने तिच्यात जे घडवले आहे ते जगते.

त्यांच्या मुलीसोबत त्यांचे आयुष्य घडवण्याची आणि वाढवण्याची अतुलनीय शक्ती आणि प्रेम कोणाकडे असेल? कोणीही नाही

माझ्या इच्छेचा अपवाद वगळता,

- शाश्वत प्रेम आणि सर्जनशील सदगुण आहे,

आणि जो पुनर्जन्म घेतो आणि फक्त त्याची मुलगी होऊ इच्छितो त्याच्यामध्ये त्याचे जीवन निर्माण करतो.

म्हणूनच तुम्ही सृष्टीतून जाता.

कारण या आईला - माझी दैवी इच्छा - तिच्या सर्व कृतींमध्ये, तिने तुझ्यामध्ये निर्माण केलेले जीवन हवे आहे, मुलगी.

म्हणून माझ्या दैवी फियाटमध्ये राहणारी ती सृष्टीच्या चक्राकार, सुव्यवस्थित आणि सुसंवादी शर्यतीत त्याच्याबरोबर सहभागी होते.

सर्व क्षेत्रांची ही नीटनेटकी शर्यत

सर्वात सुंदर आणि कर्णमधुर राग तयार करतात.

अशा प्रकारे, त्यांच्याबरोबर धावणारा आत्मा त्याच्या सामंजस्याची नोंद बनवतो,
- स्वर्गीय पितृभूमीमध्ये वाजत आहे,

सर्व धन्यांचे लक्ष वेधून घेते जे म्हणतात:

"आम्ही गोलाकारांमध्ये ऐकतो तो आवाज किती सुंदर आहे. कारण दिव्य फियाटचे मूल त्यांच्याबरोबर फिरते.

ही दुसरी नोंद आहे आणि एक अतिशय वेगळा आवाज आहे जो आपण ऐकतो.
दैवी इच्छा आपल्या आकाशीय क्षेत्रांमध्ये आपल्यापर्यंत आणते. "

म्हणून धावणारे तुम्ही नाही तर माझी इच्छा आहे. आणि तिच्याबरोबर धावत जा.

मी दैवी फियाटच्या महान चमत्कारांचा आणि उदात्ततेचा विचार करत राहिलो.
मला त्याच्यामध्ये विरघळल्यासारखे वाटले, माझ्या प्रिय **येशूने जोडले** :

माझी मुलगी, वीज

ते ढगांमुळे आणि

पृथ्वीला प्रकाश द्या, ई

मग ते ढगांमध्ये मागे सरकते

पृथ्वीला त्याच्या प्रकाशाने अनेक वेळा प्रकाशित करणे.

अशा प्रकारे जो आत्मा माझ्या इच्छेनुसार जगतो आणि कार्य करतो

- त्याच्या माणुसकीच्या छातीतून वीज फेकते ई

- माझ्या दैवी फियाटपेक्षा सूर्यामध्ये अधिक प्रकाश तयार करा.
शिवाय, ते मानवी इच्छेच्या अंधारात बुडलेल्या पृथ्वीला प्रकाशित करते.

पण ढग ज्या विजांचा कडकडाट करतात त्याचा प्रकाश मर्यादित असतो. तर माझी दैवी इच्छा अमर्यादित आहे. त्यांचा प्रकाश माझ्या इच्छेचे ज्ञान घेऊन जातो.

किंबहुना, माझ्या इच्छेतील क्रियेत एक सार्वत्रिक आणि म्हणूनच अद्वितीय शक्ती आहे: - एक नवीन निर्मिती,
- दिव्य जीवन.

अशाप्रकारे, त्याच्या आत्मज्ञानाच्या कृतीने, माझ्या कार्याचे सर्व दरवाजे ग्रहणासाठी खुले होतात

- नवीन निर्मिती ई
- माझ्या फियाटमध्ये प्राण्याच्या कृतीचा प्रकाश चमकला.

त्यामुळे माझ्या सर्व कृतींचे दुसऱ्यांदा नूतनीकरण आणि गौरव झाल्यासारखे वाटते त्यांना वाटणाऱ्या या नवीन सर्जनशील शक्तीमध्ये ते सर्व आनंदित आहेत.

त्यानंतर माझा सदैव दयाळू येशू माझ्या लहान आत्म्याच्या आत मुलाच्या रूपात दिसला.

त्याने मला मिठी मारली, चुंबन घेतले.

मला एक नवीन जीवन वाटले, एक नवीन प्रेम माझ्यावर आक्रमण करत आहे मी तो माझ्याशी काय करत आहे याची पुनरावृत्ती केली.

त्याच्या चुंबनांची पुनरावृत्ती करून, तो मला म्हणाला :

माझ्या इच्छेची मुलगी, जेव्हा माझा श्वास तुझ्यावर असतो, तेव्हा ते तुला नवीन करते . त्याच्या जिवंत शक्तीने, ते तुमच्यातील मानवी इच्छाशक्तीच्या बीजाचा

संसर्ग नष्ट करते

तो माझ्या दैवी फियाटचे बीज जिवंत करतो.

हा श्वास जीवाच्या मानवी जीवनाचा उगम आहे.

माझ्या इच्छेतून माघार घेतल्याने माणसाने आपला श्वास सोडला आहे.

जीव त्याच्यात राहिला तरी त्याला माझ्या श्वासाची जीवनदायी शक्ती जाणवली नाही.

या

- त्याला जीवन दिले,

- त्याला सुंदर, ताजे आणि त्याच्या निर्मात्याप्रमाणे ठेवले.

माझ्या श्वासाशिवाय तो माणूस पाऊस, वारा आणि उन्हापासून वंचित असलेल्या फुलासारखा राहिला, कोमेजला, कोमेजला आणि डोके टेकवून मृत्यूकडे ओढला गेला.

आता, माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य प्राण्यांमध्ये पुनर्वसन करण्यासाठी, माझा अखंड श्वास त्यांच्यामध्ये परत येणे आवश्यक आहे.

म्हणून त्यांच्यावर फुंकणे, आणि वाऱ्यापेक्षा चांगले,

तो माझ्या इच्छेचा सूर्य त्यांच्यात प्रवेश करू शकेल.

त्याच्या उष्णतेने, ते मानवी इच्छेच्या दुष्ट बीजाचा नाश करेल आणि मनुष्याला पुन्हा सुंदर आणि ताजे बनविण्यास सक्षम असेल, जसे तो तयार केला गेला होता.

आणि माझ्या कृपेच्या पावसात तिची देठ सरळ करते, फूल

- डोके वर करा,

- टोन,

- रंग घेतो,

- हे माझ्या इच्छेच्या जीवनाकडे झुकते, आणि यापुढे मृत्यूकडे नाही.

अरेरे! जर प्राण्यांना माहित असेल

- मी त्यांच्यासाठी खूप चांगले तयार करतो,
प्रेमाचे आश्चर्य,
- अविश्वसनीय धन्यवाद.
ते किती सावध असतील!

आणि ज्यांना माझ्या इच्छेचे ज्ञान आहे.

अरेरे! ते जगभर पसरवण्याकरता आपला जीव कसा लावतील जेणेकरून सृष्टी
इतके चांगले मिळवण्यासाठी स्वतःची विल्हेवाट लावू शकतील!

खरंच, या ज्ञानात पुण्य आहे

- अशा महान चांगल्यासाठी मानवी स्वभाव सुलभ करण्यासाठी. पण मानवी
कृतघ्नता नेहमीच सारखीच असते.

स्वतःला तयार करण्याऐवजी, प्राणी पूर्णपणे दुसऱ्या गोष्टीचा विचार करतात. आणि
ते स्वतःला पापात टाकतात.

माझ्या दयाळू येशूला लहानपणी पाहिले गेले. त्याने मला घट्ट मिठी मारली आणि
खूप मिठी दिली.

अरेरे! प्रेम आणि विश्वासाने भरलेल्या लहानपणी त्याला त्याच्या माणुसकीत पाहणे
किती सुंदर आहे!

जिझसच्या उपस्थितीत आत्म्याला भरवसा वाटतो.

कारण त्याला त्याच्यात त्याची माणुसकी दिसते जी त्याच्या स्वतःसारखीच आहे,

ते भाऊ म्हणून एकत्र येतात ,

एकमेकांना ओळखा. एक दुसऱ्यामध्ये वळते .

अशाप्रकारे, येशूच्या मानवतेचा पडदा, ज्यामध्ये तो त्याच्या आराध्य देवत्वाला
जोडतो,

ते गरीब प्राणी करतो असा विश्वास निर्माण करते

- सर्व भीती सोडून द्या, ई

येशूवरील सर्व प्रेम त्याच्या स्वर्गीय पित्याच्या हातातील मुलापेक्षा चांगले आहे.

येशूचे प्रेम इतके महान आहे की तो त्या प्राण्याला म्हणतो:

"काळजी करू नकोस, मी तुझा आहे - तुझ्यासारखा, तुझ्यासारखा पोशाख.

माझे प्रेम इतके महान आहे की मी माझ्या मानवतेमध्ये माझ्या वैभवाचा अमर्याद प्रकाश लपवितो जेणेकरून तुम्ही माझ्या कुशीतल्या मुलासारखे माझ्याबरोबर असाल. "

दुसरीकडे, जेव्हा माझा प्रिय येशू त्याच्याद्वारे त्याचे देवत्व प्रकाशतो

मानवता

त्याची मानवता या अनंत प्रकाशात ग्रहण झाली आहे.

मग मला माझ्या आणि माझ्या निर्मात्यामध्ये असलेले मोठे अंतर जाणवते.

त्याचा तेजस्वी दिव्य महिमा माझा नाश करतो. मी माझ्या धुळीत बुडून जातो.

त्याचा प्रकाश कसा टाळावा हे माहित नाही, कारण तो नसलेला कोणताही मुद्दा नाही, माझा छोटा अणू या प्रकाशात बुडून राहतो.

मला असे वाटते की मी मूर्खपणाचे बोलत आहे, म्हणून मी निघत आहे. मग माझे सर्वोच्च चांगले, येशू मला म्हणाले:

माझी मुलगी, माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य हे सर्व माझ्या मानवतेमध्ये तयार आहे.

जीवांना देण्यासाठी मी ते प्रकट करण्यास तयार आहे.

असे म्हणता येईल की मी पाया तयार केला आणि इमारती उभ्या केल्या. खोल्या असंख्य आहेत, सर्व सजवलेल्या आणि प्रकाशित आहेत

- लहान दिवे सह नाही,

- परंतु माझ्या दैवी फियाटबद्दल मी प्रकट केलेली सत्ये तितक्या सूर्यासाठी आहेत.

ज्यांना तिथे राहायचे आहे त्यांच्याशिवाय काहीही नाही.

प्रत्येकासाठी जागा असेल, कारण ती अफाट आहे, संपूर्ण जगापेक्षा मोठी आहे.
माझ्या इच्छेच्या राज्याने सृष्टीमध्ये सर्व काही नूतनीकरण केले जाईल
गोष्टी त्यांच्या मूळ स्थितीत परत येतील.

यासाठी अनेक फटके मारावे लागतात.

ते घडतील - जेणेकरून दैवी न्याय माझ्या सर्व गुणधर्मांसह समतोल राखू शकेल.

अशा प्रकारे, समतोलपणे, माझे दैवी न्या

माझ्या इच्छेचे राज्य त्याच्या शांती आणि आनंदात राहू दे.

म्हणून आश्चर्यचकित होऊ नका की इतके चांगले,

- मी तयार करतो आणि मला द्यायचे आहे,

-किंवा त्यापूर्वी अनेक पीडा आले.

हा माझा न्याय आहे जो त्याच्या हक्कांचा दावा करतो जेणेकरून,

- शिल्लक परत आले,

- प्राण्यांशी शांतता प्रस्थापित करू शकते आणि त्यांची चिंता करू शकत नाही.

शिवाय, माझ्या दैवी फियाटची मुले यापुढे त्याला नाराज करणार नाहीत, माझ्या
दैवी न्यायाचे त्यांच्यासाठी प्रेम आणि दया मध्ये रूपांतर होईल.

त्यानंतर, मी येशूने रिडेम्पशनमध्ये केलेल्या सर्व कृत्यांचे अनुसरण केले .

माझा गोड येशू जोडला :

माझी मुलगी, रिडेम्पशनमधील माझी भाषा मी माझ्या इच्छेच्या राज्यासाठी
वापरलेल्या भाषेपेक्षा खूप वेगळी होती.

खरंच, रिडेम्पशनमध्ये, माझी भाषा अशक्त, कमकुवत, बहिरे, मुके आणि आंधळे
आणि बरेच लोक थडग्याच्या उंबरठ्यावर होते त्यांच्याशी जुळवून घेतले.

म्हणून, त्यांच्याशी बोलण्यासाठी, मी खालील जगाशी बोधकथा आणि तुलना
वापरली, ज्यांना ते स्वतः त्यांच्या हातांनी स्पर्श करू शकत होते.

तसेच, मी त्यांच्याशी बोललो

- कधीकधी एक डॉक्टर म्हणून जे त्यांना बरे करण्यासाठी उपाय देतात,
- कधी कधी एखाद्या वडिलांप्रमाणे आपल्या मुलांच्या परत येण्याची वाट पाहत असतो, अगदी शिस्तबद्ध नसलेला, -कधी हरवलेल्या मेंढरांच्या शोधात निघालेल्या मेंढपाळासारखा,
- कधीकधी एक न्यायाधीश म्हणून, जो त्यांना प्रेमाने आकर्षित करू शकत नाही, किमान त्यांना धमक्या आणि भीतीने घेऊन जाण्याचा प्रयत्न करतो ... आणि इतर अनेक संघर्ष.

मी स्वीकारलेली ही भाषा मी ज्यांना संबोधित करत होतो ते दाखवते

- मला ओळखत नव्हते,
- मला आवडले नाही आणि
- माझ्या इच्छाशक्तीने आणखी कमी केले आहे. उलट ते माझ्यापासून दूर होते.

तो दाखवतो की मी, माझ्या बोधकथांनी,

- मी संशोधन करत होतो आणि
- मी त्यांना पकडण्यासाठी जाळी पसरवली आहे आणि प्रत्येकाला ते बरे करण्याचे उपाय दिले आहेत.

पण माझ्याकडून किती सुटले!

आणि मी माझ्या संशोधन आणि अध्यापनाला गती दिली जेणेकरून ते त्यांच्या दुराग्रही अंधत्वातून बाहेर पडू शकतील.

माझ्या दैवी इच्छेबद्दल सत्य प्रकट करण्यासाठी मी वापरलेली भाषा किती वेगळी आहे ते आता पहा, जी त्याच्या राज्याच्या मुलांची सेवा करायची आहे!

फियाटवरील माझी भाषा त्याच्या प्रिय मुलांमध्ये असलेल्या पित्यासारखी होती, जे त्याच्यावर प्रेम करतात, सर्व निरोगी.

प्रत्येकामध्ये माझे स्वतःचे जीवन आहे.

अशा प्रकारे ते माझ्या इच्छेमुळे माझे सर्वोच्च धडे समजून घेण्यास सक्षम होतील.
म्हणूनच मी पुढे गेलो.

मी त्यांना चांगल्या तुलनेसमोर ठेवले आहे

- सूर्य, गोलाकार, आकाश,

- अभिनयाच्या दैवी मार्गाचा, जो अनंतापर्यंत विस्तारतो.

त्यांच्यात माझा दैवी फियाट असल्याने त्यांच्याकडेही ते असतील

- ज्याने आकाश, गोल आणि सूर्य निर्माण केले, आणि

- जो त्यांना त्याने निर्माण केलेल्या सर्व गोष्टी स्वतःमध्ये कॉपी करण्याचा सदगुण देईल आणि त्याच साधनाचा त्याने त्याच्या दैवी ऑपरेशनमध्ये वापर केला.

ते त्यांच्या निर्मात्याचे कॉपी करणारे असतील.

आणि म्हणूनच माझ्या फियाटबद्दलची सत्ये प्रकट करण्यासाठी मला इतका वेळ लागला, जे मी माझ्या रिडेम्प्शनमध्ये केले नाही.

कारण तेव्हा त्या बोधकथा होत्या ज्यात मानवी आणि मर्यादित शिष्टाचार होते.

त्यामुळेच माझ्याकडे जास्त वेळ बोलता येण्यासारखे साहित्य नव्हते.

दुसरीकडे, माझ्या इच्छेशी संबंधित तुलना दैवी स्वरूपाच्या आहेत. त्यामुळे त्याबद्दल बोलण्यासाठी इतके साहित्य आहे की ते अक्षय्य होतात.

सूर्यप्रकाशाची तीव्रता आणि त्याच्या उष्णतेची विशालता कोण मोजू शकेल? कोणीही नाही. स्वर्गात आणि माझ्या दैवी कार्याच्या बहुविधतेवर कोण मर्यादा घालू शकेल?

अरेरे! माझ्या दैवी फियाटबद्दलच्या माझ्या सत्यांच्या प्रकटीकरणात मी किती शहाणपण, प्रेम, कृपा आणि प्रकाश ठेवला आहे हे तुम्हाला माहीत असेल तर तुम्ही असे व्हाल

आनंदाने भरला

यापुढे जगण्यास सक्षम नसल्याच्या बिंदूपर्यंत.

तुमच्या येशूचे कार्य ज्ञात व्हावे अशी तुमची उत्कट इच्छा असेल

जेणेकरून असे विपुल काम, अगणित किंमतीचे, करू शकेल

-त्याचे वैभव आहे आणि

- त्याचे फायदेशीर परिणाम इतर सर्व प्राण्यांना कळवू शकतात.

नेहमीप्रमाणे, दैवी इच्छेने त्यात जे काही साध्य केले त्याचे अनुसरण करण्यासाठी मी संपूर्ण सृष्टीभोवती फिरलो.

अरेरे! हे सर्व मला किती सुंदर वाटत होते! दिव्य फियाट

- त्याला त्याचा विजय आवडला,

- त्याचे सर्व वैभव प्राप्त झाले,

-ने त्याचे संपूर्ण वर्चस्व मिळवले आहे, आणि

- सर्वत्र आणि सर्वत्र त्याचे आयुष्य वाढवले.

दैवी फियाट प्रकाश आहे आणि त्याचे प्रकाशाचे आयुष्य वाढवते. तो शक्ती आहे, तो ऑर्डर आहे, तो पवित्रता आहे.

तो सर्व निर्माण केलेल्या वस्तूंवर आपला प्रकाश, सुव्यवस्था आणि शुद्धता वाढवतो. तर बाकीच्या गुणांसाठी.

म्हणूनच निर्माण केलेली प्रत्येक गोष्ट अवशेषापेक्षा पवित्र आहे. कारण त्यात सामावलेले असते

सर्जनशील शक्ती e

इच्छा, आणि

जीवन स्वतः

ज्याने ते निर्माण केले त्याच्याबद्दल.

मी माझ्या फेऱ्या मारत असताना, मला वाटले की मला सूर्य, आकाश, तारे, वारा आणि समुद्रावर प्रेम करायचे आहे, पूजा करायची आहे, मिठी मारायची आहे.

कारण ज्याने त्यांना निर्माण केले आहे तो त्यामध्ये आहे आणि पडदा आहे.

ते स्वतःमध्ये अनेक निवासस्थान बनवतात.

माझा आत्मा सृष्टीतून प्रवास करत असताना, माझा गोड येशू मला म्हणाला :

माझी मुलगी

बघा आमची कामे किती सुंदर, शुद्ध, पवित्र आणि व्यवस्थित आहेत. आम्ही आमच्या पाल, आमचे विशाल निवासस्थान तयार करण्यासाठी निर्मितीचा वापर केला. मात्र, आम्ही त्यांना कारण दिलेले नाही.

कारण ते स्वतःसाठी नव्हे तर माणसासाठी निर्माण झाले आहेत.

आम्ही मनुष्यासाठी सर्व सृष्टीची क्षमता आणि कारण राखून ठेवले आहे, जेणेकरून त्याच्या कारणाच्या ताब्यात,

ते आपल्याला सूर्य, आकाश, वारा आणि इतर सर्व गोष्टींपासून प्रकाश देईल म्हणून आपण निर्मिलेल्या वस्तूंना माणसाचे अवयव ठेवले आहेत. त्याच्या सदस्यांचे कारण धारण करून,

- त्यांचा उपयोग या पालांवर चढण्यासाठी आणि त्यांच्यामध्ये राहणारा राजा म्हणून शोधण्यासाठी करू शकतो,

- त्याला दिलेल्या सदस्यांचे वैभव आणि प्रेम त्याला आणू शकते.

मनुष्याने हे करण्यासाठी,

-सूर्य, आकाश, वारा आणि इतर सर्व गोष्टींकडे कारणीभूत असणे,

- निर्माण केलेल्या गोष्टींना त्याचे सदस्य म्हणून ठेवण्यासाठी, त्याच्याकडे आपल्या दैवी फियाटचे जीवन आणि राज्य असणे आवश्यक आहे.

हे त्याला क्षमता देईल, सर्व निर्मितीसाठी एक विशाल आणि पुरेसे कारण , तयार केलेल्या गोष्टींच्या या सर्व सदस्यांशी संवाद, कनेक्शन आणि अविभाज्यता राखणे.

त्याने जे केले त्याचे संपूर्ण कारण फक्त आपल्या दैवी इच्छेकडे आहे.

ही इच्छा आम्ही माणसाला दिली आहे

जेणेकरून तो आपल्या सर्व कामांना न्याय देऊ शकेल.

आपल्यामधून सर्व काही क्रमाने बाहेर आले आणि मनुष्याच्या शरीराशी अनेक

सदस्यांप्रमाणे जोडलेले आहे.

कारण तो आपले पहिले प्रेम आहे, सर्व सृष्टीचे ध्येय आहे.

निर्मितीसाठी आवश्यक असलेली सर्व कारणे आपण त्याच्यामध्ये केंद्रीत केली आहेत.

आता, माझी मुलगी, आमच्या दैवी इच्छेपासून दूर जात आहे,

त्या माणसाने एक आघात केला ज्याने त्याला त्याच्या प्रिय आणि पवित्र अवयवांपासून वेगळे केले.

यासाठी त्याला त्याचे मूल्य, पावित्र्य, सामर्थ्य, प्रकाश, जे त्याच्या सदस्यांप्रमाणेच आधीपासूनच त्याच्या मालकीचे आहे याबद्दल थोडेसे माहित आहे.

आणि दैवी निर्माता त्याच्या सदस्यांच्या डोक्यावर गौरव, प्रेम आणि कृतज्ञता न ठेवता बाकी आहे.

अशा प्रकारे तुम्हाला माझ्या दैवी फियाटच्या त्याच्या अंगांच्या डोक्यात, जो मनुष्य आहे, परत करण्याची आवश्यकता दिसते.

- आम्ही तयार केलेली ऑर्डर पुनर्संचयित करण्यासाठी,

- डोके त्याच्या जागी परत ठेवा, ई

- सदस्यांना एकत्र आणा

ज्याने, अशा रानटी आणि स्वतः ला पराभूत मार्गाने, त्यांना स्वतःपासून दूर केले.

तुम्हाला स्वतःला असे वाटत नाही का की माझ्या इच्छेनेच तुम्हाला सर्व सृष्टीशी संवाद साधण्याचा सदगुण आहे?

तुम्हाला उड्डाण करून, ते तुम्हाला प्रकाश, आकाश, समुद्र आणि वारा यांचे कारण देते.

लहानापासून मोठ्यापर्यंत सर्व तयार केलेल्या गोष्टी तुमच्या आवाजाने अॅनिमेट करू इच्छितात,

माझी इच्छा तुमच्या मधुर परावृत्ताची पुनरावृत्ती करते:

"मीच तुझ्यावर प्रेम करतो आणि तुझे गौरव करतो

आकाशात, सूर्यामध्ये, समुद्रात आणि वाऱ्यात आणि सुद्धा

गाणाऱ्या लहान पक्ष्यामध्ये, फुंकणाऱ्या कोकरूमध्ये, तुमच्याकडे उगवणाऱ्या फुलांच्या अत्तरात... इ. "

हे माझ्या फियाटचे जीवन आहे जे,
-सर्व सृष्टीत त्याचे जीवन असावे, ई
-तुझ्यात त्याचा जीव असो,
या सर्व गोष्टींमध्ये तो तुमच्यावर प्रेम करतो.

जेव्हा मी ऐकले की, त्याच्या फियाटच्या बळावर, सूर्य, वारा, समुद्र ... असणे आवश्यक आहे.

माझा प्रिय येशू जोडला :

माझ्या मुली, माणूस देखील हे करतो: तो करत असलेल्या कामात त्याचे कारण सोडत नाही.

जर तुम्ही घर बांधले असेल, तुमच्या मालकीची जमीन असेल आणि त्यावर अनेक झाडे लावली असतील,

आणि जर तो एक किंवा दुसरी नोकरी करत असेल तर: या नोकऱ्या आहेत ज्यात नाही

कारण.

तो त्याचे कारण स्वतःसाठी ठेवतो.

आणि जर त्याने कारण दिले तर,

- हे त्याचे कुटुंबच दान करते, जे काम नाही तर त्याची स्वतःची मुले आहे.

- जर त्याची इच्छा असेल की त्यांनी आपल्या कृत्यांमध्ये योग्य असावे जेणेकरून ते त्यांच्या वडिलांच्या इच्छेनुसार त्यांचा वापर करू शकतील, जेणेकरून तो त्यांच्याकडून त्याच्या कृत्यांचे गौरव प्राप्त करू शकेल. जर माणसाने हे केले तर मी ते का करू शकत नाही?

- खरे तर मी करतो
- अधिक ऑर्डरसह आणि
- माणसाच्या भल्यासाठी अनेक कामांमध्ये,

- ते मिळविण्यासाठी
- माझ्या जवळ,
-माझ्याबरोबर,
-माझ्यात
- सर्व माझ्याबरोबर एकत्र आहेत:
देव, डोके आणि तो अंग
सृष्टी हे त्याचे अवयव आणि मनुष्य हे डोके.

यानंतर, मी **विमोचन मध्ये** माझ्या क्रिया चालू ठेवल्या .

माझा प्रिय बाळ येशू इजिप्तमध्ये असताना मी थांबलो आणि माझी स्वर्गीय आई, तिला तिच्या गरीब घरकुलात डोलवत, तिच्या बाळासाठी कपडे तयार करत होती. राणी आईच्या अगदी जवळ जाऊन,

मी माझ्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" या धाग्यात चालवू देतो जो त्याने येशूच्या छोट्या कपड्यासाठी वापरला होता.

- मी माझ्या स्वर्गीय पुत्राला झोपेत पाळले, त्याला माझ्या प्रेमाच्या लोरी सांगितल्या आणि त्याला दैवी फियाट विचारले

तो झोपण्यासाठी डोळे मिटून बसणार आहे असे मला वाटत होते. मला आश्चर्य वाटले, मी त्याला डोके वर करताना पाहिले.

आमच्या दैवी आईकडे आणि माझ्याकडे पाहिले. आणि **तो अतिशय सौम्य स्वरात म्हणाला:**

माझ्या दोन माता, माझी आई आणि माझ्या इच्छेचे मूल...

माझी दैवी इच्छा त्यांना माझ्यासाठी एकत्र करते आणि माझी आई त्या दोघांना बनवते.

स्वर्गाची राणी माझी खरी आई का आहे?

कारण त्याच्याकडे माझ्या दैवी फियाटचे जीवन होते.

केवळ तोच त्याला दैवी समृद्धीचे बीज प्रशासित करू शकतो, मला त्याच्या गर्भाशयात गर्भधारणा करून मला त्याचा पुत्र बनवू शकतो.

माझ्या दैवी इच्छेशिवाय ती माझी आई होऊ शकली नसती.

कारण, स्वर्गात किंवा पृथ्वीवर कोणाकडेही दैवी समृद्धतेचे बीज नाही ज्यामुळे सृष्टीमध्ये निर्माणकर्त्याची कल्पनाही होऊ शकते.

अशा प्रकारे दैवी इच्छेने माझी आई घडवली आणि मला तिचा मुलगा बनवले.
माझी दैवी इच्छा आता तिच्या लहान मुलीला माझी आई होण्यासाठी प्रशिक्षण देते.

तो मला माझ्या पहिल्या आईजवळ शोधायला लावतो

त्याला त्याच्या कृतींची पुनरावृत्ती करण्याची आणि त्यांना एकत्र विणण्याची परवानगी देण्यासाठी

-त्याची लहान मुलगी त्याचे राज्य मागते आणि

- अशा प्रकारे पुनरावृत्ती करा

त्याचे दैवी बीज आणि प्राण्यांमध्ये फियाट व्हॉलंटॉस तुआची विपुलता.

फक्त माझी इच्छा सर्वकाही करू शकते आणि मला सर्व काही देऊ शकते.

मग त्याने झोपण्यासाठी डोळे मिटले.

तो झोपला असताना, त्याने पुनरावृत्ती केली: "माझ्या दोन माता, माझ्या दोन माता ..."

ते ऐकून किती गोड आणि मन हलकं होतं!

त्याला झोपेत व्यत्यय येताना पाहून हृदयाला किती स्पर्श झाला:

"माझ्या दोन माता..."

अरेरे! दैवी इच्छा! आपण किती दयाळू, शक्तिशाली आणि प्रशंसनीय आहात!

अरेरे! कृपया

— सर्वांच्या हृदयात उतरणे e

- त्यात तुमचे दैवी बीज टाका, म्हणजे हे सुपीक बीज तसे करू शकेल

- आपले राज्य तयार करा ई

- स्वर्गात जसे राज्य करतो तसे आम्हाला पृथ्वीवर राज्य करा.

मला माझ्या गोड येशूपासून वंचित वाटले आणि तापाने त्याच्या परत येण्याची आशा धरली. पण अरेरे! माझ्या प्रिय येशूने माझे दुःख दुप्पट केले आहे

- स्वतःला जखमी आणि काटेरी मुकुट घातलेला दाखवत आहे.

हे काटे त्याच्या शरीरात खूप खोलवर गेले होते.

- की त्याची दृष्टी असह्य होती.

किती वेदनादायक आणि दयनीय दृश्य!

सांत्वनासाठी त्याने स्वतःला माझ्या मिठीत घेतले.

अरेरे! त्याने किती त्रास सहन केला, आक्रोश केला आणि वेदनांनी थरथर कापला! J त्याला मिठी मारली.

मला काटे काढायचे होते

पण ते अशक्य होते कारण ते खोलवर बुडाले होते. येशू, रडत, मला म्हणाला:

माझी मुलगी, मला किती त्रास होतो. जर तुला माहीत असेल

-प्राणी मला कसे त्रास देतात, ई

- जसे ते स्वतः माझ्या न्यायमूर्तीचा हात त्यांच्यावर मारण्यासाठी घेतात.

तो म्हणताच तो दिसत होता

- वीज चमकणे,

-ज्वाला इ

-बर्फ

प्राण्यांना मारण्यासाठी स्वर्गातून खाली या.

मी घाबरलो होतो.

पण येशूला इतक्या रानटी रीतीने या अवस्थेत आणलेले पाहणे माझ्यासाठी आणखीनच भयावह होते .

मी प्रार्थना करत राहिलो आणि मला वाटले:

"अरे! मला धर्मांतर कसे करायचे आहे

- विचार, शब्द, कार्य आणि देवाच्या इच्छेतील सर्व प्राण्यांचे नाही, जेणेकरून पाप यापुढे अस्तित्वात नाही!

दैवी इच्छेच्या प्रकाशाने प्राण्यांना ग्रहण लागावे अशी माझी इच्छा आहे,

- गुंतवलेले, मंत्रमुग्ध झालेले आणि त्यावर छाया पडलेले,

प्राणी त्यांची शक्ती, त्यांची आवड, माझ्या गोड येशूला दुखवण्याची इच्छा गमावतात."

मी असा विचार करत असताना, माझा गोड येशू मला म्हणाला : माझ्या मुली, जेव्हा आत्मा वचनबद्धता करतो

- सर्व मानवी कृत्ये माझ्या इच्छेमध्ये रूपांतरित करू इच्छितात,

ते त्याचे किरण बनवते जे, पसरवून, कसे तरी पृथ्वीला त्यांच्या सामर्थ्यात ठेवते.

स्वर्गात जाताना, सूर्याच्या किरणांपेक्षा उंच, ते माझ्या इच्छेच्या सूर्याची गुंतवणूक करतात.

त्यात स्वतःला बुडवून, ते प्रकाशाच्या शर्यतीत सहभागी झाल्यासारखे सूर्य बनवतात.

सर्व काही - स्वर्ग आणि पृथ्वी - माझ्या इच्छेच्या सूर्याने मंत्रमुग्ध आणि आच्छादित आहे. माझा स्वतःचा न्याय या प्रकाशाने झाकलेला आहे.

अशा रीतीने अनेक फटके सुटतात.

मग, बराच काळ लिहिल्यानंतर, येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला. त्याने माझा चेहरा हातात घेतला आणि मला म्हणाला:

"माझ्या मुली, तू लिहिताना केलेल्या त्यागाचे पैसे मला द्यायचे आहेत."

मी आणि:

मी तीन रात्री लिहिलं आणि तू मला काहीच दिलं नाहीस. तू आता कंजूस झाला आहेस असे वाटते

मी लिहिताना या मोठ्या समाधानाची तुम्ही पूर्वीसारखी साक्ष देत नाही पूर्वी तुझा होता त्या प्रेमळ अधिकाराने तू मला यापुढे आज्ञा करणार नाहीस. तू बदलला आहेस असे वाटते.

आणि येशू :

मी बदलू शकत नाही, आणि बदलणे दैवी स्वभावात नाही. माणसाचा स्वभाव बदलतो, पण दैवी स्वभाव कधीच बदलत नाही.

म्हणून माझ्यामध्ये काहीही बदलले नाही याची खात्री बाळगा.

पण मी तुला बक्षीस म्हणून काय देऊ इच्छितो हे तुला ठाऊक आहे का? **माझे स्वतःचे जीवन** . प्रत्येक सत्य जे मी तुम्हाला प्रकट करतो ते दैवी जीवनाची देणगी आहे जी मी तुम्हाला देतो

मी तुला स्वातंत्र्य देतो

- ही महान भेट फक्त स्वतःसाठी ठेवण्यासाठी नाही,

-परंतु ज्याला ते तुम्हाला हवे आहे आणि ज्याला ते मिळवायचे आहे त्यांना देण्यासाठी ते गुणाकार करा.

तुम्हाला ते माहित असले पाहिजे

- प्रत्येक कृती, प्रत्येक शब्द, जीवाचा प्रत्येक विचार माझ्या दैवी इच्छेनुसार तो एक छोटा दगड आहे

- तो त्याच्या समुद्रात फेकतो ई
- जे, सर्वांच्या भल्यासाठी सर्वत्र उलगाडत जाते.

किंवा, हे लहान श्वासांसारखे आहे

- ज्यामुळे माझ्या फियाट ई च्या समुद्रात लाटा उसळतात
 - ज्या कमी-अधिक प्रमाणात उंच लाटा तयार करतात
- माझ्या समुद्रातील प्राण्याने तयार केलेल्या लहान श्वासांच्या संख्येनुसार.
आणि या लाटा वर गेल्यावर त्यांना पुन्हा खाली जावे लागते.
- अंशतः समुद्रात, ई
 - अंशतः पृथ्वी पूर करून.

अरेरे! प्राणी पाहणे किती सुंदर आहे

- कधी कधी ते आपल्या समुद्रात खडे टाकायला येतात,
- कधी कधी ते फुंकायला येतात आणि त्याचा छोटा वारा तयार करतात.

आणि समुद्र

- त्याच्याकडे एक लहर बनवून हसते,
 - त्याचा थोडासा श्वास घेऊन आणि लाटा तयार करून त्याला पक्ष बनवतो
- अशा प्रकारे जो आत्मा माझ्या फियाटमध्ये राहतो आणि कार्य करतो
- आम्हाला आमचा समुद्र वाढवण्याची संधी देते, आणि
 - आम्हाला पृथ्वी आणि आकाशात पूर येण्याचे स्वातंत्र्य देते.

ही दैवी इच्छा वाहते.

तो प्राण्याला त्याचे राज्य मागण्यासाठी विल्हेवाट लावतो.

आपल्याला असे वाटते की आपल्या दैवी इच्छेमध्ये राहणारा प्राणी आपल्याला याची आठवण करून देतो

- सुट्ट्या,
- मनोरंजन,
- खेळ

त्याच्या निर्मात्यासह निर्मितीच्या सुरुवातीची.

जो आपल्या इच्छेनुसार जगतो त्याला सर्व काही कायदेशीर आहे. आम्ही तिला हे सर्व करू दिले.

कारण तिला आमची इच्छा आणि आमचा प्रतिध्वनी तिच्यात गुंजवणे याशिवाय आणखी काही नको आहे.

आपल्या दैवी प्रतिध्वनीने स्वतःला वाहून जाऊ देऊन, तो कधीकधी खडे टाकतो, कधी कधी तो लहानसा श्वास घेतो की,

- कधी ती लाटा बनवते, तर कधी आक्रोश करते,
- कधी कधी तो बोलतो,
- कधीकधी प्रार्थना करा की त्याला आमची दैवी फियाट ज्ञात आणि प्रिय असावी आणि संपूर्ण पृथ्वीवर प्रभुत्व मिळावे.

माझ्या प्रिय येशूच्या एकाकीपणामुळे मला दडपल्यासारखे वाटले. अरे! मला आकाशीय प्रदेशात झेप घेणे कसे आवडले असते

-पुन्हा कधीही बाहेर न पडणे इ

- मला जिवंत मृत बनवणाऱ्या या पवित्र खाजगी गोष्टीचा अंत करण्यासाठी. आह! होय! जर येशू त्याच्या चांगुलपणाने मला त्याच्या मायदेशी पोहोचवतो, तर तो यापुढे लपवू शकणार नाही.

आणि मी त्याच्यापासून पुन्हा कधीही वंचित राहणार नाही, क्षणभरही नाही.

तर त्वरा करा, माझ्या प्रेमा, आपण एकदा आणि सर्वासाठी या खाजगी गोष्टीचा शेवट करूया.

कारण मी आता ते घेऊ शकत नाही.

मला कटुता इतकी भरली होती की माझ्या गरीब आत्म्याला तलवारीसारखे भोसकले गेले होते. तेव्हाच माझा येशू माझ्यातून बाहेर आला आणि मला म्हणाला :

माझी मुलगी, धैर्य.

जो माझ्या इच्छेप्रमाणे वागतो आणि त्यात जगतो तो इतका महान आहे की आपण ती आपली वैयक्तिक गोष्ट मानतो, केवळ आपली , आपल्यापासून अविभाज्य गोष्ट मानतो हे तुला माहीत नाही का?

आपली दैवी इच्छा आपल्यापासून अविभाज्य आहे

आतापर्यंत ते पसरले आहे, त्याचे केंद्र अजूनही आपल्यामध्ये आहे हे सूर्याच्या प्रकाशाद्वारे प्रतीक आहे

- जेव्हा त्याने प्रकाशाच्या हातात धरून आपले किरण पृथ्वीवर पसरवले,

- त्याचे क्षेत्र कधीही सोडत नाही,

प्रकाशाचे विभाजन न करता किंवा पोत न गमावता. खरंच, प्रकाश वेगळे करता येत नाही

जर ते विभाजित केले जाऊ शकते, तर तो खरा प्रकाश होणार नाही.

म्हणूनच सूर्य म्हणू शकतो: "सर्व प्रकाश माझा आहे".

आमच्यासाठीही तेच आहे.

आपल्या दैवी इच्छेचा प्रकाश अविभाज्य आणि अंतहीन आहे

तो आत्मा ज्यामध्ये तो आपल्यावर राज्य करतो आणि आपल्यापासून अविभाज्य बनवतो.

.

तसेच, आम्ही ते आमचे स्वतःचे मानत असल्याने, ते आमच्या हिताचे आहे

- स्वतःचा सन्मान करणे e

- त्याला आमच्या स्वतःच्या सर्व दैवी गुणांसह गुंतवून सांगू शकू:

"दिव्य जीवन या प्राण्यामध्ये आहे, कारण आमच्या फियाटचा प्रकाश तिच्यामध्ये

राहतो. "

त्यामुळे ते आमच्या हिताचे आहे

- तिच्यातील सर्व काही पवित्र, शुद्ध आणि सुंदर असू द्या,
- तो आमच्या आनंदात गुंतलेला आहे
- आपल्या दैवी जीवनातील सर्व काही त्याला दिले जावे.

जेव्हा पृथ्वी सूर्यप्रकाशाने झाकली जाते,

- अंधार गमावून सर्व प्रकाश होतो. जेणेकरून प्रकाश
- राणीसारखे वागते आणि
- पृथ्वीवर वर्चस्व गाजवते, तिचे पोषण करते, जीवनाशी संवाद साधते आणि प्रकाशाचा प्रभाव.

त्याचप्रमाणे, जेव्हा आपली दैवी इच्छा सृष्टीमध्ये राज्य करते

- आजार दूर करते,
- अंधार, अशक्तपणा, दुः ख आणि दुः ख पासून पळून, आणि, राणी म्हणून,
- ती त्याची प्रकाश, शक्ती, दैवी संपत्ती आणि आनंदाची पोषणकर्ता बनते.

म्हणून जे आमच्या फियाटमध्ये राहतात त्यांच्यासाठी,

- कटुता, दडपशाही आणि मानवाचा भाग असलेले सर्व त्यांचे स्थान गमावतील, कारण आमच्या फियाटचा प्रकाश फक्त त्याच्या मालकीचाच सहन करतो आणि दुसरे काहीही नाही.

आपली दैवी इच्छा आपली सर्व स्वारस्य प्राण्यांमध्ये ठेवते,

- त्याच्या मालकीचे काहीतरी म्हणून,

मनुष्य जे आहे त्यामधील सर्व स्वारस्य प्राणी गमावून बसते आणि त्याच्या सर्व आवडी दैवी बनतात.

येथे आपण पाहू शकतो की माझी दैवी इच्छा सृष्टीमध्ये राज्य करते:

- त्याला यापुढे वैयक्तिक स्वारस्य नाही. ते अद्याप असल्यास, याचा अर्थ:
- की आत्म्याकडे माझ्या फियाटची पूर्णता नाही,
- की अजूनही त्याच्या प्रकाशाच्या रिकाम्या जागा आहेत आणि
- म्हणूनच मानवाला स्वतःची जाणीव होते आणि आत्मा मानवी आवडी स्वीकारतो.

म्हणूनच तुम्हाला तुमच्या आत्म्यातून कटुता आणि अत्याचार सोडावे लागतील.
या आपल्या मालकीच्या नसलेल्या गोष्टी आहेत.

जे काही तुझ्या मालकीचे आहे ते प्रकाश आणि माझ्या इच्छेच्या प्रकाशात जे काही आहे ते आहे.

नंतर मला वाटले:

"फियाटच्या या राज्यासाठी किती त्याग आवश्यक आहेत:

- लेखनाचा त्याग,
- विश्रांती आणि झोपेचा त्याग,
- दुःख, अखंड प्रार्थना,
- मानवी इच्छेचा सतत मृत्यू

जेणेकरून दैवी इच्छेला कायमस्वरूपी जीवन मिळावे... आणि इतर अनेक गोष्टी ज्या फक्त येशूला माहीत आहेत.

आणि हे सर्व केल्यानंतर, कदाचित आपल्याला काहीही चांगले किंवा देवाचे गौरव दिसणार नाही ... आणि बरेच यज्ञ व्यर्थ आणि परिणामहीन राहतील. "

पण मी या गोष्टींचा विचार करत असताना माझ्यात नेहमीच दयाळूपणा प्रकट झाला.

त्याने मला मिठी मारली आणि म्हणाला:

माझ्या मुली, तू तिथे काय म्हणत आहेस?

तुम्ही केलेला असा कोणताही त्याग नसेल ज्याचे मूल्य आणि मौल्यवान परिणाम नसेल.

माझ्या इच्छेनुसार केलेल्या प्रत्येक कृतीसाठी, आणि ते ज्ञात व्हावे म्हणून विचारणे,

- निसर्गाने दैवी जीवन आणि संवादात्मक सद्गुण प्राप्त करणे,

अशा प्रकारे दैवी जीवन आणि त्यात असलेले सद्गुण इतरांना कळवावेत.

आपण जे काही केले आहे आणि जे काही सहन केले आहे ते या क्षणी प्राप्त करण्याची विनंती करण्याच्या कृतीत देवासमोर उपस्थित आहे

जे प्राणी प्राप्त करण्यास इच्छुक आहेत, ई

देव त्यांना एवढी मोठी चांगली देवो .

मग, जेव्हा माझी इच्छा ओळखली जाईल आणि त्याचे राज्य पूर्ण होईल,

- तुम्ही लिहिलेले सर्व शब्द,

- प्रतीक्षाच्या रात्री,

- तुमच्या अखंड प्रार्थना,

- निर्मिती आणि मुक्तीच्या कार्यात वळणे,

- अनेक वर्षे अंधरुणावर विश्रांती ,

- तुमचे दुःख आणि त्याग चमकतील

- सूर्यप्रकाशाच्या किरणांसारखे,

-अनंत मूल्याचे हिरे आणि मौल्यवान रत्ने, ज्यांना हळूहळू ओळखले जाईल

- ज्याला त्याच्या राज्यात माझी इच्छा आणि जीवन जाणून घेण्याचा मोठा फायदा होईल .

त्याहीपेक्षा त्यांना कळेल

- दागिन्यांनी जडलेला पाया e

- इमारती बांधल्या

ते एका व्यक्तीच्या अनेक बलिदानांनी सिमेंट केले जातात

ज्यांच्याकडे माझ्या इच्छेचे राज्य ओळखण्याचे मिशन सोपविण्यात आले होते.

सर्व काही स्पष्टपणे कळेल. तसेच त्या

- यात कोणाचे योगदान आहे,

- तुम्हाला कोणी निर्देशित केले,

- तुम्हाला लिहिण्याची आज्ञा कोणी दिली,

त्यांना ओळखण्यात स्वारस्य असल्यास,

- शब्दाने किंवा लेखी, जे माझ्या दैवी फियाटशी संबंधित आहे.

आणि तरीही काहीही नाही:

- माझ्या फियाटचे राज्य ज्यांच्याकडे आहे त्यांच्यासाठी ते सर्व चांगले करेल,

आणि सर्व वैभव ते मला परत देतील,

ते त्यामध्ये वर आणि खाली जाईल

जे खूप चांगल्या गोष्टींची सुरुवात आणि कारण होते.

जरी तू स्वर्गात असलास तरी माझ्या इच्छेचा संवादात्मक पुण्य

- जो पृथ्वीवर तुमच्यामध्ये राहत होता

- तुम्हाला त्यांच्याशी संवाद साधेल.

हे तुमच्या आणि त्यांच्यामध्ये सर्व मार्ग मोकळे ठेवेल.

अशा प्रकारे, तुमचे जीवन आणि तुम्ही जे काही केले आहे आणि जे काही सहन केले आहे ते त्यांच्यामध्ये असेल.

ते जे काही करतात त्याचे मूळ तुमच्यामध्ये असेल.

कारण दोघांची दैवी इच्छा एकच आहे.

आणि जर तुम्हाला वैभव, समाधान, आनंद माहित असेल जे तुमच्याकडे परत येतील, तर तुम्ही स्वतःला आणखी बलिदान देऊ इच्छिता.

- की माझी इच्छा ओळखली जाईल आणि
- जेणेकरून ते प्राण्यांमध्ये वर्चस्व गाजवू शकेल.

दैवी इच्छेने सृष्टी आणि विमोचन या सर्व गोष्टींचे मी पालन केले.

या पवित्र इच्छेसाठी गौरव आणि प्रेमाचा साथीदार आणि शाश्वत श्रद्धांजली म्हणून मला माझ्या छोट्या कृतीशिवाय त्याचे कोणतेही कार्य सोडायचे नव्हते. माझा गोंड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझ्या मुली, मी किती आनंदी आहे की तू त्याच्या सर्व कामांमध्ये माझी दैवी इच्छा सोडत नाहीस,

पूर्ण झाले

- स्वतःसाठी नाही, कारण तिला त्याची गरज नव्हती,
- परंतु केवळ प्राण्यांच्या प्रेमासाठी.

आमच्या एका कामातून दुसऱ्याकडे जाताना तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे

-त्यांच्यातील आमचे प्रेम ओळखा ई

- आम्हाला प्रेम आणि गौरव करण्यासाठी,

जो आपली कामे ओळखतो त्याच्यात आपल्याला आपल्या प्रेमाची परतफेड मिळते.

शुद्ध प्रेमाने चांगले करणे आणि ओळखले जाऊ शकत नाही हे किती कडू आणि वेदनादायक आहे.

जेव्हा आपल्याला एखादा प्राणी आढळतो जो आपल्या कार्यांना ओळखतो, तेव्हा आपण केलेल्या कृत्याबद्दल आपल्याला प्रतिफळ वाटते.

कारण आपण प्रेम दिले आहे आणि ते प्रेम आपल्याला मिळते.

जो आपल्या दैवी इच्छेनुसार जगतो आणि कार्य करतो त्याला आपण स्वातंत्र्य देऊ

- स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यातील अनेक दुवे स्थापित करण्यासाठी,
- अनेक दळणवळण पोर्ट उघडण्यासाठी,
- अनेक साखळ्या लावा जेणेकरून त्याची कृती स्वर्गात जाईल, ई
- प्राण्यांच्या भल्यासाठी अनेक कृपा पाठवणे.

खरं तर, ही कामे आमची आहेत:

सृष्टीचे ते ई

- विमोचन च्या

ते पृथ्वीच्या चेहऱ्यावर तयार केले गेले होते आणि त्यांना स्वर्ग उघडण्याचा सद्गुण आहे.

ते उघडण्यासाठी आम्ही आमच्या दैवी इच्छेनुसार कार्य करणारा वापरतो.

असे बोलून त्याने मला स्वर्गातील अनेक उघडे दरवाजे दाखवले. **मी मनुष्याच्या निर्मितीच्या** टप्प्यावर आलो आहे .

मला वाटत:

"आदामने त्याच्या आयुष्याची सुरुवात ईश्वरी इच्छेनुसार केली.

परिणामी

त्याचे विचार, शब्द, कामे आणि पावले फियाटच्या एकतेने अॅनिमेटेड होती

- जो सर्वकाही स्वीकारतो आणि
- ज्यामध्ये सर्व काही आहे.

कारण त्याच्यापासून काहीही सुटत नाही.

अशा प्रकारे त्याच्या कृतीमध्ये सर्व मालमत्तेची संपूर्णता आणि परिपूर्णता होती.
अशा प्रकारे केलेली कृती

सर्व-आलिंगन देणाऱ्या फियाटच्या ऐक्यात ते असे आहे

- प्राण्यांच्या इतर सर्व कृती या एकाच कृतीची बरोबरी करू शकत नाहीत

अशा प्रकारे अँडम, ज्याने आपल्या आयुष्याचा काही काळ फियाटच्या या एकतेमध्ये जगला

त्याला ते साध्य करणं किती शक्य होतं कुणास ठाऊक... !

मग त्याचा स्वर्गातील गौरव मोठा असला पाहिजे.

कदाचित हे सार्वभौम राणीच्या गौरवाशिवाय सर्व गोष्टींना मागे टाकते ज्याने तिचे संपूर्ण आयुष्य दैवी इच्छेनुसार घडवले. "

ते खरे आहे

- की आदामाने पाप केले आणि

- जो या दैवी इच्छेतून बाहेर आला

पण त्यातून बाहेर पडलो तरी त्याचा साठा तिथेच राहिला.

कारण माझा विश्वास आहे की शक्ती नाही,

- दैवी किंवा मानव,

या सर्वसमावेशक, सर्व मालकीच्या फिएट युनिटीमध्ये केलेल्या एकाही कृतीचा तो नाश करू शकत नाही.

अशा कृत्याचा नाश देव स्वतः करू शकत नाही

जास्तीत जास्त त्याने स्वतःची दैवी इच्छा नष्ट केली पाहिजे, जी तो करू शकत नाही.

आहे

शाश्वत आणि अनंत,

- सुरुवातीशिवाय आणि शेवट न करता,

तो कोणत्याही गोष्टीने अस्पृश्य आहे. त्याला कोणीही हात लावू शकत नाही. "

माझे बिचारे मन या विचारांत हरवून गेले होते, मला त्यांच्यापासून मुक्त करून पुढे जायचे होते. मग माझ्या गोड येशूने स्वतःला दाखवले आणि **मला सांगितले** :

माझ्या परम इच्छेची मुलगी, मला तुझ्यापासून काहीही लपवायचे नाही. कारण तिच्यात राहणाऱ्यांसाठी,

माझी इच्छा प्रकट होते

- त्याने प्राण्यावरील प्रेमासाठी काय केले, आणि

- त्यामध्ये प्राण्याने स्वतः काय केले आहे.

कारण माझी इच्छा त्याच्या कृतीचा विजय म्हणून ही कृती स्वतःमध्येच ठेवते.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की, खरोखर,

आदामाला स्वर्गात एक वैभव आहे जे इतर कोणालाही दिलेले नाही,

- ते पवित्र कसे असू शकते,

माझ्या स्वर्गीय आईचा अपवाद वगळता.

कारण माझ्या ईश्वरी इच्छेतील एकही कृती इतर कोणाकडे नाही. ते आमच्या दैवी महाराजांना योग्य आणि अनुकूल होते

- आपल्या सर्जनशील हातातून बाहेर पडणारा पहिला प्राणी

त्याला इतर सर्वांपेक्षा अधिक वैभव प्राप्त झाले.

विशेषतः त्याच्या आयुष्याचा पहिला कालावधी आम्हाला हवा तसा आयोजित करण्यात आला होता.

असे म्हणता येईल की हे आपले जीवन, आपली इच्छा आणि आपली कार्ये त्याच्यामध्ये प्रवाहित होती. आदामाच्या जीवनातील हा पहिला काळ आपण कसा नष्ट करू शकतो?

ती तिच्यापेक्षा आमची होती म्हणून?

याचा विचार करणे देखील निरुपयोगी आहे

आपल्या दैवी इच्छेने जे काही केले जाते ते सर्व अस्पृश्य राहते त्याला कोणीही स्पर्श करू शकत नाही.

कारण ही कृत्ये दैवी आणि अनंत क्रमात प्रवेश करतात.

जरी आदाम घसरला आणि पडला,
- त्या क्षणापर्यंत त्याची कृत्ये केली,
त्याच्यासारखाच अखंड आणि सुंदर राहिला.

तोच जखमी, आजारी होता, त्याच्यामुळे आपली प्रतिमा खराब झाली.
कारण आपली दैवी इच्छा, जी ती सुंदर, मजबूत, ताजी, पवित्र, सर्व काही
आपल्याबरोबर व्यवस्थित ठेवण्यासाठी वचनबद्ध होती, जसे आपण ती तयार
केली होती.
ही दैवी इच्छा यापुढे त्याच्याबरोबर नव्हती, कारण अॅडमने स्वतः ती नाकारली
होती.

परंतु ज्या वेळेस तो पडण्याचे दुर्दैवी होते तोपर्यंत त्याने केलेली कामे,
ज्यांच्याकडे आमच्या फियाटची एकता होती ,
त्याच्या कामात कोणताही बदल झालेला नाही.

कारण ज्या कृत्यांनी आमचा खूप गौरव केला होता त्या कृत्यांचा आम्हालाही हेवा
वाटला होता.

आम्ही हा माणूस, आमचा मुलगा, त्याला आत्मसात करण्यासाठी आमच्याकडे
येताना पाहिले

आमचे दैवी मार्ग,

आमची समानता आणि आम्हाला सहन करा

- दागिने,

- आनंद,

- आपल्या इच्छेच्या एकतेमध्ये सर्व गोष्टींचे परत येणे आणि स्मितहास्य.

आमच्या लाडक्या मुलाला, आमच्या हातचे काम पाहून आम्हाला आनंद झाला,

-आपले जे आहे ते घेऊन त्याच्या घरी जसे आपल्या इच्छेनुसार जगणे,
- हे आपल्याला नवीन आनंद आणि अनंत आनंद देऊ शकते.

माझ्या मुली, अॅडमच्या आयुष्यातील पहिला काळ अविस्मरणीय आहे,
-आमच्यासाठी,
- त्याच्यासाठी आणि
- सर्व स्वर्गासाठी.

पापात पडल्यानंतर, तो एक आंधळा माणूस राहिला जो,
- दृष्टी गमावण्यापूर्वी,
त्याने स्वर्ग आणि पृथ्वी भरण्यासाठी खूप सुंदर कामे केली होती.
स्वेच्छेने आपली दृष्टी गेली म्हणून तो या कामांचा लेखक नाही असे कोण म्हणू
शकेल?
आणि तो यापुढे त्यांची पुनरावृत्ती करू शकत नाही कारण तो आंधळा आहे, त्याने
जे केले ते आता वैध नाहीत? नक्कीच नाही.

किंवा, जर एखाद्या व्यक्तीने स्वतःला विज्ञानाच्या अभ्यासात झोकून दिले आणि
त्याच्या अभ्यासात पुढे न जाण्याचा निर्णय घेतला, तर या व्यक्तीने केवळ पुढे न
राहिल्यामुळे या व्यक्तीने मिळवलेले विज्ञानाचे चांगले कोणी नष्ट करू शकेल का?
नक्कीच नाही.

जर हे मानवी क्रमाने घडत असेल तर दैवी आदेशात किती अधिक आणि त्याहूनही
अधिक वैधता आहे.

अशाप्रकारे, त्याच्या आयुष्याच्या पहिल्या कालखंडात, निष्पाप आणि आपल्या
फियाटच्या एकात्मतेत आयोजित केलेल्या, अॅडमकडे एक वैभव आणि सौंदर्य
आहे ज्याची कोणीही बरोबरी करू शकत नाही.

त्याच्या दर्शनाने सर्व धन्य ओळखतात

- पहिल्या माणसाची निर्मिती किती सुंदर आणि भव्य होती,
- खूप कृपेने समृद्ध.

त्याच्याकडे पाहताना ते त्याच्या आत पाहू शकतात

- प्राण्यातील दैवी इच्छेचे अगणित चांगले, ई
- प्राण्याकडे असलेला आनंद आणि आनंद

त्याच्यामध्ये, आरशात जसे, धन्य तो पाहू शकतो

- माणूस कसा निर्माण झाला,
- आमचे त्याच्यावर असलेले उत्तुंग प्रेम,
- ज्या विपुलतेने आपण ते समृद्ध केले आहे.

आम्ही त्याला सर्व काही दिले, जेवढे एखाद्या प्राण्यामध्ये असू शकते, ते ओव्हरप्लो होईपर्यंत आणि संपूर्ण पृथ्वीला पूर येईपर्यंत.

तसे नसते तर

- जर आपल्या सर्जनशील हातांची सर्व भव्यता अँडमध्ये दिसू शकली नाही,
- नंतर

- आपण निर्मितीमध्ये केलेल्या महान गोष्टी आणि

आपल्या दैवी इच्छेनुसार प्राणी काय करतो आणि करू शकतो हे स्वर्गातही कळणार नाही.

आमच्या प्रेमाला ते आवश्यक आहे.

आमच्या न्यायाला, स्वर्गात, या प्रतिमेचे वास्तव जतन करायचे आहे, जसे की मनुष्य निर्माण झाला होता,

-आणि दुसरे नाही,

-परंतु फक्त आपल्या सर्जनशील हातातून बाहेर पडलेला

त्यामुळे

जर पृथ्वी त्याला ओळखत नसेल,

- स्वर्गाला ते माहित असेल.

त्यांना त्यांचे मूळ आदामात दिसते. त्यांनी माझे आभार मानले.

ते माझ्या फियाटसाठी प्रार्थना करतात

- पृथ्वीवर राज्य करू शकते e

- अधिक प्रतिमा तयार करा, अॅडमपेक्षाही सुंदर.

कारण ते माझ्या दैवी इच्छेतील पूर्ण काम नव्हते, तर त्यांच्या आयुष्याच्या कालखंडात होते.

केवळ सार्वभौम राणीचे संपूर्ण आयुष्य आहे आणि माझ्या फियाटमध्ये कार्य करते आणि म्हणून कोणीही तिची बरोबरी करू शकत नाही.

माझ्या विलला तिच्यामध्ये अधिक पूर्ण जीवन घडवायचे आहे आणि तिने सृष्टीमध्ये जे केले ते पुनरावृत्ती करण्यासाठी, पृथ्वीची ओळख करून देण्यासाठी

- ज्या पद्धतीने आणि क्रमाने प्राणी निर्माण झाला, आणि

- महान, सुंदर आणि पवित्र गोष्टी

की माझी दैवी इच्छा सृष्टीमध्ये पूर्ण होऊ शकते.

तसेच, तुम्हाला हे माहित असणे आवश्यक आहे की आतापर्यंत मी कोणालाही सिद्ध केलेले नाही

- अॅडमचे महान गुण, किंवा

- त्याची उदात्तता,

- त्याचा आकार आणि

- तुमची पवित्रता

जेव्हा तो त्याच्या आयुष्याचा पहिला काळ माझ्या इच्छेच्या ऐक्यात जगला. आणि,

त्याच्यामध्ये केलेल्या कृत्यांमुळे,
- स्वर्गात त्याचे मोठे वैभव आहे.

याउलट, अनेकांना वाटले की तो पापात फसला असल्यामुळे तो असे करू
शकला असता

- धन्य सारखा गौरव, किंवा
- कदाचित इतरांपेक्षा निकृष्ट.

पण मला माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य पुनर्संचयित करायचे आहे आणि मला
माझ्यामध्ये प्रकट होण्यासाठी प्रेमाची गरज वाटते.

- निर्मितीचे पहिले युग,
- आणि आदामच्या जीवनाचा पहिला कालावधी - सर्व दैवी इच्छा, तसेच
- या इच्छेमुळे त्याला स्वर्गात मिळालेले वैभव जेणेकरून प्राण्यांना इतके चांगले
कळू शकेल
- त्याची स्वतः विल्हेवाट लावणे e
- स्वर्गाप्रमाणेच पृथ्वीवरील दैवी फियाटसाठी भाषा.

फियाटमधील माझा त्याग सतत चालू आहे.

मी तिच्या कृतीचे अनुसरण करत असताना, माझ्या गरीब मनाने **स्वर्गीय**
आईच्या संकल्पनेबद्दल आणि **मूळ पापापासून मुक्त** होण्यात तिच्या महान
आनंदाबद्दल विचार करणे थांबवले .

माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि **मला** म्हणाला :

माझी मुलगी, ज्या बीजाने स्वर्गीय सार्वभौम राणीची गर्भधारणा झाली ती मानवी
उत्पत्तीची आहे

तिलाही मानवी जीवन होते

- इतर सर्व प्राण्यांप्रमाणे,

- जसे माझ्याकडेही होते.

तथापि, एक मोठा फरक आहे जो प्राण्याला दिला गेला नाही:

- त्याच्या सुंदर आत्म्याच्या संकल्पनेपूर्वी, माझ्या फियाटने, त्याच्या सर्वशक्तिमानतेने, त्याचे किरण या मानवी बीजामध्ये केंद्रित केले

त्याच्या प्रकाशाने आणि त्याच्या उष्णतेने,

त्यात असलेल्या वाईटाचा नायनाट केला आहे ,

त्याला मरायला लावले,

त्याने वीर्य पूर्णपणे शुद्ध केले आहे. त्याने तिला पवित्र, शुद्ध आणि मूळ पापापासून मुक्त केले.

त्यामुळे निष्कलंक संकल्पनेची सर्व विलक्षणता माझ्या दैवी इच्छेनुसार कार्य केली गेली.

त्याने मानवी बीज निर्माण केले नाही किंवा नष्ट केले नाही, परंतु त्याने ते शुद्ध केले. त्याच्या प्रकाशाने आणि त्याच्या उष्णतेने, इ

आदामाच्या पापामुळे या बीजाने संकुचित केलेले सर्व विनोद काढून टाकले, आणि

मानवी बीज तिच्यामध्ये पुनर्संचयित केले गेले कारण ते आपल्या सर्जनशील हातातून आले.

परिणामी

जेव्हा लहान व्हर्जिन राणीची गर्भधारणा झाली,

माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य तिच्यामध्ये आणि मानवी पिढ्यांमध्ये कल्पित होते.

कारण एखाद्या प्राण्याला घडवून आणि आश्चर्यकारक कृपा देऊन,

आम्ही त्यात मानवी कुटुंबातील सर्व मानवता पाहिली, जणू ती एकच आहे.

जेव्हा कोणत्याही डाग नसलेल्या या बीजामध्ये व्हर्जिनची गर्भधारणा झाली

जे दैवी फियाटचे काम होते,

त्याच्या दैवी राज्याची मानवजातीमध्ये नव्याने कल्पना करण्यात आली.

जेव्हा निष्कलंक व्हर्जिनचा जन्म झाला ,

राज्य ताब्यात घेण्याचा अधिकार मानवजातीला बहाल करण्यात आला आहे.

आता, जेव्हा मी मानवी देह घेण्यासाठी पृथ्वीवर आलो, तेव्हा मी स्वर्गातील सार्वभौम राणीचे बीज वापरले.

आपण असे म्हणू शकतो की मानवी पिढ्यांमध्ये हे राज्य पुन्हा निर्माण करण्यासाठी आपण एकत्र काम केले आहे. ते ताब्यात घेण्यासाठी फक्त ते जाणून घेणे बाकी आहे.

यासाठी मी माझ्या राज्याचे आणि माझ्या दैवी इच्छेचे काय आहे ते प्रकट करतो.

अशा रीतीने जीव

-त्याचे ट्रॅक ट्रेस करण्यात सक्षम व्हा,

- आमच्या पावलावर पाऊल ठेवा, ई

- त्याचा ताबा घ्या.

आणि माझी दैवी इच्छा, त्याच्या प्रकाश आणि उष्णतासह,

- मानवी बीजामध्ये असलेला असंतोष दूर करण्याच्या विलक्षणतेची पुनरावृत्ती करेल

-ती तिच्या प्रकाशाचे आणि उष्णतेचे बीज तेथे ठेवेल, ज्यामुळे या बीजाचे जीवन होईल.

अशा प्रकारे ते त्यांच्या मालाची देवाणघेवाण करतील: माझी दैवी इच्छा बीजाचा ताबा घेईल.

तिच्या जीवनात प्रकाश, उबदारपणा आणि पवित्रता निर्माण करणे.

माझ्या दैवी फियाटच्या राज्याचा ताबा घेण्यासाठी प्राणी परत येईल.

मग, माझ्या मुली, तू पाहतेस की सर्वकाही तयार आहे.

ते ओळखण्यासाठी इतर कशाचीही आवश्यकता नाही.

आणि या कारणास्तवच माझी इच्छा आहे की माझ्या इच्छेशी संबंधित सर्व काही कळले पाहिजे.

मला प्राण्यांमध्ये अशी मोठी चांगली ठेवण्याची इच्छा ठेवायची आहे. अशा प्रकारे, माझी इच्छा, त्यांच्या इच्छेने आकर्षित झाली,

- त्याच्या प्रकाशाच्या किरणांना केंद्रित करण्यास सक्षम असेल आणि,

-त्याच्या उष्णतेने, ते विलक्षण कार्य करण्यास सक्षम असेल

त्यांच्या शांती, आनंद आणि पवित्रतेचे राज्य मिळविण्याचा अधिकार त्यांना परत मिळवून देण्यासाठी.

त्यानंतर, येशूने मला जे सांगितले ते मला लिहावे लागले. पण मला ते जवळजवळ अशक्य वाटले.

मी पहिल्यांदा, दुसऱ्यांदा, तिसऱ्यांदा प्रयत्न केला. मी ते करू शकलो नाही.

म्हणून मला वाटले की माझा धन्य येशू मला आणखी लिहू इच्छित नाही.

म्हणून, मला ते आता नको आहे. म्हणून मी ते करण्याचा प्रयत्न सोडून दिला.

नंतर, मला पुन्हा प्रयत्न करायचा होता, आणि ते कार्य करते असे वाटले, आणि पूर्वीपेक्षा सोपे.

म्हणून मी विचार केला:

"कारण खूप त्याग, अडचणी, निबंध आणि नवे निबंध लिहिण्यासाठी, यशस्वी न होता. आता, इतक्या अडचणींनंतर, मी ते सहज करू शकतो.

? "

आणि माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझ्या मुली, काळजी करू नकोस.

मला तुमच्याबरोबर मजा करायची होती आणि तुमच्या त्यागातून मिळणारा गोडवा चाखायचा होता.

तुम्ही यशस्वी न होता लिहिण्याचा प्रयत्न करत आहात आणि तरीही तुम्ही प्रयत्न करत आहात हे पाहून, तुम्ही जे लिहिता ते माझ्या ईश्वरी इच्छेसाठी तुमचा त्याग

करू इच्छित आहात हे पाहून मला खूप आनंद झाला.

मी, तुमच्या अडचणीचा आनंद घेण्यासाठी, तुम्हाला लिहिण्यासाठी डोळे उघडे ठेवण्यास असमर्थ केले आहे.

तुमच्या येशूने तुमच्यासोबत मजा करावी आणि काही मजा करावी असे तुम्हाला वाटत नाही का?

तसेच माझी इच्छा पूर्ण करण्यासाठी केलेला त्याग हे तुम्हाला माहीत असेलच
- आत्म्यामध्ये शुद्ध, उदात्त आणि दैवी रक्त तयार होते,
जसे अन्न शरीरासाठी रक्त तयार करते.

मी माझा दैवी ब्रश या रक्तात बुडवून त्याचा आनंद घेतो
प्राण्यामध्ये माझी सर्वात सुंदर आणि मोहक प्रतिमा तयार करण्यासाठी. तर, मला ते करू द्या.

तू फक्त माझी दैवी इच्छा पूर्ण करण्याचा विचार करतोस
आणि माझ्या आराध्य इच्छाशक्तीच्या नवजात मुलामध्ये मी आणखी सुंदर
काहीतरी करीन.

दैवी फियाटच्या सर्व कामांच्या सहवासात राहण्यासाठी मी क्रिएशनमधील माझा
दौरा चालू ठेवला. मी त्याच्या उपस्थितीत होतो. मला खूप श्रीमंत वाटले आणि सर्व
काही माझ्या ताब्यात आहे! मला असे वाटले की सर्वकाही माझे आहे

कारण ईश्वरी इच्छेने मला सर्व काही दिले आहे.

जेव्हा मी सृष्टीमध्ये माझ्या फेऱ्या मारल्या, तेव्हा मला सर्वकाही प्राप्त झाले

माझा गोड येशू माझ्यातून बाहेर आला आणि मला **म्हणाला** : अरे! ती किती
श्रीमंत आहे!

माझ्या दैवी इच्छेची मुलगी आमच्या कामांमध्ये कशी राज्य करते!

असे बरेच आहेत की तो त्या सर्वांचे चुंबन घेऊ शकत नाही.

आम्ही, आमच्या कामांमध्ये त्याला पाहून मंत्रमुग्ध झालो, सतत पुनरावृत्ती करतो:

"सर्व काही तुमचे आहे: आम्ही तुमच्यासाठी सर्वकाही तयार केले आहे, तुम्हाला श्रीमंत, सुंदर आणि राज्य करताना पाहण्यासाठी".

आणि तुम्ही, आमच्याबरोबर ही स्पर्धा घेत आहात, आम्हाला सांगा:

"माझ्याकडे किती सुंदर कामे आहेत जी मी तुला देऊ शकेन. तुझी सर्व कामे माझी आहेत

मी ते तुला परत देतो, तुझ्या हातात, तुझ्या कामाचा गौरव आणि विजय म्हणून. "

ज्या क्षणापासून आपण सृष्टी निर्माण केली,

आम्ही नेहमी, नेहमी माणसाला दिले आहे, कधीही न थांबता. त्याने आम्हाला काहीही दिले नाही

जर त्याने आपल्याला काही देण्याचा प्रयत्न केला तर त्या आपल्या बाहेरच्या , गरीब आणि आपल्यासाठी अयोग्य गोष्टी होत्या.

परंतु जेव्हा आपली दैवी इच्छा ओळखली जाते आणि प्राणी त्यात वास्तव्य करण्यास येतो,

आमच्या कामांचा ताबा घेईल. मग आपण देणे बंद करू.

कारण आपण आधीच इतकं काही दिलं आहे की तिला सगळंच आत्मसात करता येणार नाही.

मग प्राणी त्याच्या निर्मात्याला देण्यास सुरवात करेल.

तो आपल्याला बाह्य आणि आपल्यासाठी अयोग्य गोष्टी देणार नाही, परंतु तो आपल्याला आपली स्वतःची कार्ये, आपल्या स्वतःच्या कार्याचे फळ देईल.

अरेरे! आम्हाला कसे गौरव, प्रिय आणि सन्मानित वाटेल!

आपल्या दैवी फियाटचे ज्ञान, प्राण्यांमध्ये त्याचे जीवन परत येणे, निर्माता आणि प्राणी यांच्यातील स्पर्धा उघडेल.

ती आम्हाला देऊ शकते आणि आम्ही तिला ते देऊ शकतो. हे आपल्यातील आपल्या कामांचे पुनरागमन असेल.

म्हणून, आमच्या दैवी फियाटमध्ये तुमचे उड्डाण निरंतर असू द्या.

जेणेकरून आम्ही तुम्हाला सर्व काही देऊ शकू आणि तुम्ही आम्हाला सर्व काही देऊ शकता.

शिवाय, जो आपल्या इच्छेनुसार जगतो तो प्रकाशमय जीवन जगतो. त्याच्या प्रकाशाच्या सामर्थ्याने आपल्या इच्छेमध्ये सदगुण आहे

- सर्व वाईट गोष्टींचा नाश करणे,
- जीवनास सर्व आवडीपासून दूर नेणे e
- अंधार दूर करण्यासाठी.

अशा प्रकारे, त्याच्या प्रकाशाद्वारे, दैवी इच्छेमध्ये सृष्टीचे प्रतिपादन करण्याचा सदगुण आहे

अक्षम

- करा आणि
- कोणतेही नुकसान होऊ नये.

प्रकाशाविरुद्ध युद्धात कोण कधी जाऊ शकेल? कोणीही नाही. "मी प्रकाशाचा रस्ता रोखू शकतो का?" कोणीही नाही.

आणि कोणी प्रयत्न केला तर प्रकाश त्याच्यावर हसायचा. त्याच्या विजयी गुणाने, त्याने ते परिधान केले आणि त्याच्या खाली आणि त्याच्या सभोवतालच्या सर्व गोष्टी पार केल्या.

त्याच्याकडे हसून, त्याने आपली धाव चालू ठेवली, तो अंधाराच्या अथांग डोहात लपायला गेला नाही तोपर्यंत ती त्याला तिच्या शक्ती आणि प्रकाशाच्या दबावाखाली ठेवेल .

सूर्य हेच करतो ना?

माझ्या इच्छेचा सूर्य काय करतो हे त्याहूनही अधिक आहे.

या प्रकाशात राहणारा आत्मा अधिक प्रकाश प्राप्त करण्यास सक्षम होण्यासाठी त्याच्या बुद्धीची क्षमता वाढवण्याशिवाय काहीही करत नाही.

अशा प्रकारे माझ्या दैवी फियाट स्वरूपात केलेली प्रत्येक कृती, त्याच्या प्रकाशासह, मानवी मनातील शून्यता.

अधिक आणि मजबूत प्रकाश संप्रेषण करण्यासाठी.

मग मी विचार केला की फियाटचे सर्वोच्च राज्य कसे आले असते .

माझा गोड येशू जोडला:

माझ्या मुली, माझ्या हातात असलेली प्रत्येक गोष्ट ही माझी दैवी ओळखली जाईल आणि प्राण्यांमध्ये राज्य करेल असा हेतू ठेवण्याचा एक मार्ग असू शकतो.

मी एखाद्या राजाप्रमाणे वागेन ज्याला एखाद्या शहराने आपल्या राज्याच्या अधीन व्हावे असे वाटते. ते सीट बनवते

हे त्यांना त्यांच्या स्वतः च्या हातांनी वस्तू स्पर्श करते. जर त्यांनी हार मानली नाही तर ते त्यांना उपाशी ठेवेल

जेव्हा लोक पाहतात की त्यांच्याकडे उदरनिर्वाहाचे साधन नाही, तेव्हा ते सोडून देतात. मग राजा वेढा काढून टाकतो: तो मास्टर म्हणून शहरात प्रवेश करतो.

हे उदरनिर्वाहाचे सर्व साधन भरपूर प्रमाणात उपलब्ध करून देते

पार्टी आणि पार्टी आयोजित करा, या लोकांना आनंदित करा.

हे मी करणार आहे:

-मी मानवी इच्छेचे आसन करीन.

- तिला खायला घालण्यासाठी आवश्यक असलेल्या सर्व गोष्टी मी विष देऊन नष्ट करीन

म्हणून, अशा अनेक शिक्षा होतील ज्या फक्त मी बसवतील जे सर्व मानव आहे.

थकलेल्या आणि भ्रमनिरास झालेल्या, त्यांना माझ्या दैवी फियाटला त्यांच्यामध्ये

राज्य करू देण्याची गरज वाटेल;

त्यांना ते हवे आहे असे मला दिसताच,

- मी पुढाकार घेईन,
- मी त्यांना सर्व काही विपुल प्रमाणात देईन,
- मी त्यांना आनंदी करीन.

त्यामुळे, काळजी करू नका.

हेतू मिळविण्यासाठी सर्व कार्यक्रम कसे आयोजित करावे हे मला माहित आहे.

मग मी **दैवी फियाटमध्ये पूर्ण केलेल्या आमच्या कार्याच्या महान मूल्याचा विचार केला** ,

एक मूल्य असे की एकच कृती सर्वांपर्यंत पोहोचू शकते. माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि **मला म्हणाला** :

माझी मुलगी

सूर्य प्रत्येक प्राण्याला प्रकाशाच्या एका चमकाने प्रकाश देतो.

त्याच वेळी आणि एकाच कृतीने तो आपली नजर, त्याचे तोंड, त्याचे पाऊल उजळतो

- सर्वकाही.

सृष्टीच्या प्रत्येक सदस्यासाठी त्याला त्याच्या प्रकाशाच्या कृतीची पुनरावृत्ती करण्याची गरज नाही. कारण प्रकाशाची एकच कृती प्रत्येकासाठी पुरेशी आहे.

प्रत्येक सदस्य आणि प्रत्येक वस्तूचा स्वतःचा प्रकाश असू शकतो.

तर ते **माझ्या दैवी इच्छेने केलेल्या कृत्यांसह आहे**. ते माझ्या दैवी इच्छेच्या **प्रकाशाची मुले आहेत**.

याप्रमाणे

- एकाच कृतीने प्रत्येकावर प्रकाश टाकू शकतो,

- ते सर्वत्र पसरू शकते.

कारण तो एक सद्गुण आणि गुणधर्म आहे ज्यामध्ये माझ्या दैवी फियाटचा प्रकाश आहे.

एका कृतीने तो सर्वांना प्रकाश देऊ शकतो.

जर काही फरक असेल तर तो ज्याला मिळतो त्याच्यात आहे. जो इच्छुक आहे तो प्रकाशाचा चांगला फायदा घेतो आणि त्याचा फायदा घेतो.

ज्याची इच्छा नाही, जरी त्याला पूर्ण प्रकाश वाटत असला तरी, तो त्याच्यात असलेले चांगले घेत नाही.

सूर्याने प्रत्येकाला आपला प्रकाश दिल्याने असेच घडते. कोणीही म्हणू शकत नाही: "तो मला त्याचा प्रकाश देत नाही".

प्रत्येकजण त्यांच्या सोयीनुसार ते मिळवू शकतो. त्यामुळे मत्सर निर्माण होत नाही.

तथापि, एक मोठा फरक असू शकतो:

- काही काम करण्यासाठी आणि नफा मिळविण्यासाठी प्रकाश वापरतात.
- इतर प्रकाशाचा आनंद घेतात आणि काहीही न मिळवता निष्क्रिय राहतात,
- काहीजण मजा करण्यासाठी वापरतात,
- इतर ते पाप करण्यासाठी वापरतात.

प्रकाश बदलत नाही

तो नेहमी प्रकाश असतो आणि त्याचे प्रकाशाचे कार्य पूर्ण करतो

पण ज्यांना ते मिळते

त्याचा फायदा घेऊ नका

किंवा त्याच प्रकारे वापरू नका .

ही माझी दैवी इच्छा आणि त्यात केलेली कृती आहे. ते नेहमी हलके असतात.

पण जे या प्रकाशाचा फायदा घेतात तेच त्यासाठी इच्छुक असतात.

मी स्वतःशी विचार केला:

“येशूला त्याच्या फियाटच्या राज्याची महान भेट देण्याची खूप इच्छा आहे!

त्याला ते हवे आहे, त्याला हवे आहे.

मग आपण ते आपल्याला देण्यासाठी प्रार्थना करावी असे त्याला का वाटते? माझा नेहमीच चांगला येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला :

माझी मुलगी

हे खरे आहे की माझी इच्छा तुम्हाला माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य देऊ इच्छित आहे.

किंवा मी मदत करू शकत नाही परंतु तुम्हाला ही महान भेट देण्याची इच्छा आणि इच्छा आहे.

तसे नसते तर

- माझ्या दैवी इच्छेच्या शाही राजवाड्यात मनुष्य परत आल्यानंतर मी उसासा टाकला नाही तर - मी आमच्या निर्मितीच्या कार्याच्या क्रमाच्या विरोधात जाईन.

महान शहाणपणाने, त्याने मनुष्याला निर्माण केले जेणेकरून तो करू शकेल आमच्यासोबत राहा, ई

आमच्या फियाटच्या राज्यात राहण्यासाठी जे आम्ही त्याला वारसा म्हणून दिले आहे.

आपला फियाट सोडून माणसाने आपल्या निर्मितीच्या कार्यात विकृती निर्माण केली.

आपण आपली सुंदर गोंधळलेली नोकरी सोडणे कसे सहन करू शकतो? शतके निघून गेली, इतर शतके निघून जातील, पण आपण बदलणार नाही.

हा नेहमीच आपल्यासाठी सर्वात महत्वाचा मुद्दा असेल, आपला एकमेव उद्देश आणि आपली विशेष आवड: आपल्या निर्मितीच्या कार्याचा

- ते पुनर्संचयित आणि पुनर्रचना केले जाते जसे ते आमच्या सर्जनशील हातातून बाहेर आले आहे, आणि

- आपल्या दैवी इच्छेच्या राज्यात जगा.

आमचे आराध्य महाराज स्वतःला अशा बापाच्या परिस्थितीत सापडतात ज्याचा मुलगा

- तो एकेकाळी आनंदी होता, दुर्मिळ सौंदर्याने त्याला आनंद आणि आनंद दिला आणि

- वडिलांनी दिलेल्या वारसा हक्काचा मालक म्हणून जगला.

या मुलाने स्वेच्छेने वडिलांचा वारसा सोडला. त्याने स्वतःला दयनीय बनवले.

पिता आणि पुत्र यांच्यातील सुंदर आणि निर्मळ आनंद त्याने मोडून काढला. शिवाय वडिलांचे दुःख काय नसेल?

तिचे उसासे, अश्रू आणि अटळ काय असेल ना

तिच्या लाडक्या मुलाला त्याचा आनंद परत मिळावा हे पाहण्यासाठी?

तसेच, मुलाचा वारसा अजूनही अस्तित्वात असल्याने.

वडील ते राखीव ठेवतात आणि आपल्या मुलाने येऊन ते ताब्यात घ्यावे असे वाटते.

परंतु त्याच्या वडिलांकडून खूप दुःख, अश्रू आणि उसासे यांमध्ये, त्याची इच्छा निश्चित केली जाते: त्याला त्याच्या दुर्दैवी मुलाने आपल्या वडिलांच्या वारशासाठी, गमावलेल्या आनंदाची इच्छा आणि प्रार्थना करावी अशी त्याची इच्छा आहे.

हे पुत्राला त्याची आनंदी स्थिती, त्याच्या वारसाकडे परत येण्याची आणि प्रशंसा करण्यास प्रवृत्त करते

आपल्या प्रिय मुलावरील प्रेमाने भारावून गेलेले वडील म्हणतील:

"तुझ्या प्रार्थनेने माझ्या हृदयावर हक्क निर्माण केला आहे जो तुझ्यासाठी जळतो. तू जे गमावले आहेस ते परत घे

आपण ते पात्र होते.

जेव्हा मी तुम्हाला आनंदी पाहतो तेव्हा मी समाधानी आहे आणि 'माझा मुलगा आता दुःखी नाही, पण आनंदी आहे' असे म्हणू शकतो. "

पण आपण वडिलांपेक्षा जास्त आहोत.

विशेषतः त्याचे प्रेम आमच्या तुलनेत फक्त सावली आहे. आपली दैवी इच्छा अचल आहे

ते कोणीही बदलू शकत नाही.

माणसाचे दुर्दैव हे सृष्टीच्या क्रमासाठी एक विकार आहे. आम्हाला आमच्या कामावर आमचा हक्क हवा आहे

त्याने आम्हाला सोडले म्हणून त्याने आमच्याकडे परत यावे अशी आमची इच्छा आहे.

आपले प्रेम आपल्याला पुर आणते, आपला न्याय त्याची मागणी करतो, आपला चांगुलपणा त्याची मागणी करतो आणि आपल्या स्वतःच्या आनंदाची इच्छा करतो आणि आपल्या कामात दुर्दैव सहन करत नाही.

आपली दैवी इच्छा आपल्याला मुकुटाप्रमाणे घेरते.

तो आपल्याला अपरिवर्तनीय बनवतो आणि त्याचे राज्य आपल्या ताब्यात असावे अशी त्याची इच्छा आहे.

पण सर्वकाही असूनही, आम्हाला हवे आहे

की प्राणी प्रार्थना करतो आणि आपण त्याला देऊ इच्छित असलेल्या चांगल्या गोष्टीची इच्छा करतो.

हे तयार झाले आहे

- आमच्या पितृ हृदयावर हक्क e

- प्राण्याच्या हृदयातील एक स्थान

आपण त्याला जे देऊ इच्छितो ते प्राप्त करण्यास सक्षम होण्यासाठी, आपल्या अत्याधिक प्रेमाने सांगण्यास सक्षम होण्यासाठी:

"बेटा, तू त्याची लायकी आहेस आणि आम्हाला जे द्यायचे होते ते आम्ही तुला दिले."

जो प्रार्थना करतो तो विल्हेवाट लावतो.

प्रार्थनेद्वारे जे साध्य केले जाते त्याचे कौतुक केले जाते आणि सुरक्षित ठेवले जाते.

माझ्या दैवी इच्छेचे ज्ञान, त्याच्या राज्याचा ताबा, हे वैयक्तिक चांगले नाही, परंतु सामान्य आहे.

ते मिळविण्यासाठी , मी तुम्हाला प्रार्थना करायला लावतो

-सर्वांसाठी, सर्वांच्या नावाने, आणि प्राण्याचे प्रत्येक विचार, शब्द आणि कृती, जेणेकरून प्रत्येकाला मिळू शकणाऱ्या आमच्या दैवी पितृत्वावर तुमचा हक्क निर्माण होईल

- आमच्या फियाटचे राज्य, तसेच

- स्वतःमध्ये ते ताब्यात घेण्यास सक्षम होण्यासाठी स्वभाव.

स्वर्गाच्या राणीने मुक्तीच्या राज्याची याचना करण्यासाठी हेच केले.

त्याच्याकडे प्रार्थना, उसासा आणि प्रत्येकासाठी आणि सर्वांसाठी एक कृती होती. त्याने कोणालाही दूर जाऊ दिले नाही.

अशाप्रकारे त्याने प्रत्येकाला त्याचा उद्धारक प्राप्त करण्याचा अधिकार दिला.

त्यांना परत विकत घेण्यासाठी मी हेच केले.

माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्यासाठी तुम्ही हेच करावे अशी माझी इच्छा आहे.

त्यानंतर, मी विचार करत राहिलो:

« कारण प्रभूवर खूप स्वारस्य आणि इतके प्रेम आहे

की त्याची पवित्र इच्छा ओळखली जाईल आणि प्राण्यांमध्ये राज्य करेल ? "

आणि माझा गोड येशू जोडला :

माझी मुलगी, कारण पहिला शेवट, त्याचे कृत्य आणि त्याचा शेवट, फक्त आपल्या दैवी इच्छेने राज्य केले पाहिजे.

आणि राज्य करण्यासाठी, ते माहित असणे आवश्यक आहे. ही आमची इच्छा आहे

- ज्याने निर्मितीच्या कृती क्षेत्रात प्रवेश केला,

- ज्याने त्याच्या निर्मात्याने "काहीच नाही" वर स्वतः ला लादले आहे Fiat, e

- ज्याने आकाश, सूर्य आणि अनेक अद्भुत कार्ये निर्माण केली

- माणूस देखील.

त्याने निर्माण केलेल्या सर्व कामांमध्ये,

- त्याने त्याच्या सर्वशक्तिमान फियाटचा शिक्का अमिट चिन्ह म्हणून ठेवला

- की तो त्याच्या प्रत्येक कामात त्याच्या राज्यावर राज्य करणारा राजा म्हणून राहील.

म्हणून, सृष्टीचा उद्देश आपली शक्ती, आपला चांगुलपणा, आपला धार्मिकता, आपली विशालता इत्यादी नव्हता.

जर आमच्या सर्व गुणधर्मांनी त्यात योगदान दिले तर ते एक परिणाम होते आणि कारण नाही.

जर आपण आपले ध्येय गाठले नाही तर असे वाटते की आपण काहीही केले नाही. सर्व वस्तू माणसासाठी आणि माणूस आपल्यासाठी निर्माण केला आहे.

त्यामुळे त्याची गरज नाही

- प्रेमाचे, कायद्याचे आणि न्यायाचे,

- आपल्या आणि आपल्या सर्व कामांच्या सन्मानासाठी आणि सजावटीसाठी, ई

- आपल्या उद्देशाच्या पूर्ततेसाठी, जे आपल्याला हवे आहे

माणसामध्ये आपल्या दैवी इच्छेप्रमाणे राज्य करा

- मूळ, - जीवन आणि - त्याच्या संपूर्ण अस्तित्वाचा अंत.

माझ्या फियाटला त्या माणसाकडे बघून किती त्रास होतो हे मला माहीत असतं तर.

तो ते पाहतो आणि त्याच्या दुःखात म्हणतो: "मी खरोखर माझ्या सर्जनशील हातांनी ते केले का?

हे माझे काम आहे का, मला तयार करण्यात खूप मजा आली आहे का?

तथापि, मी माझ्या राज्यात आहे तसा मी त्याच्यामध्ये नाही. त्याने माझा सील तोडला आणि मला बाहेर काढले.

ज्या उद्देशासाठी मी माझे जीवन दिले तो उद्देश त्याने नष्ट केला. "

तर, तुम्ही पाहाल की माझी दैवी इच्छा ओळखून राज्य करणे अत्यंत आवश्यक आहे.

आणि तोपर्यंत,

- आमची सर्वात सुंदर कामे माणसासाठी त्यामध्ये असलेल्या वस्तू तयार करू शकत नाहीत

विमोचनाचे काम झालेले नाही.

आणि मी विचार करत राहिलो:

« माझा प्रिय येशू त्याच्या फियाटबद्दल पूर्वीइतक्या वेळा का बोलत नाही?

येशूने जोडले:

माझ्या मुली, आमची सवय आहे ती सत्ये देण्याची जे आम्हाला एका वेळी थोडेफार प्रकट करायचे आहे. कारण प्राणी आपली सर्व सत्ये त्याच्या आत्म्यात एकदाच प्राप्त करू शकत नाही.

आम्ही असे करतो जेणेकरून आम्ही प्रकट केलेले सत्य जीवन त्यात परिपक्व व्हावे.

आपल्या सत्यांनी निर्माण केलेली सुंदर कृत्ये पाहून आपल्याला खूप आनंद होतो. अशा प्रकारे, आपल्या अभिव्यक्तीच्या सौंदर्यासाठी, आपल्याला आणखी सत्य प्रकट करण्यास प्रवृत्त वाटते.

म्हणूनच आम्ही वेळ देतो, इतर संप्रेषणांचा आनंद घेण्यासाठी वेळ आणि संधी मिळावी.

आपण सृष्टीतही असेच केले नाही का?

आपण अस्तित्वात असलेली प्रत्येक गोष्ट एका झटक्यात आणि एकाच कृतीत निर्माण करू शकलो असतो. पण आम्ही तसे केले नाही.

जेव्हा आमचा फियाट उच्चारला गेला आणि आमची कामे दिसू लागली, तेव्हा आम्हाला आमच्या कामांचे सौंदर्य आणि भव्यता पाहून आनंद झाला.

त्यांनी आम्हाला इतर भव्य कलाकृती तयार करण्यासाठी इतर Fiats उच्चारण्यास प्रवृत्त केले. मी तुझ्याशी तेच करतो.

तुम्हाला माहीत नाही का की दैवी इच्छेचा आणि त्याच्या राज्याचा संबंध केवळ सृष्टीतील निरंतरता आहे, जी कथा माणसाला सांगायची होती?

जर त्याने पाप केले नसते आणि माझे फियाट राज्य त्याच्याकडे नसते?

पण तिने माझी दैवी इच्छा नाकारल्यामुळे,

त्याने माझ्या मृत्यूच्या कथेच्या कथनात व्यत्यय आणला. शिवाय, माझ्या इच्छेला पुढे चालू ठेवण्याचे कारण नव्हते, कारण मनुष्याकडे त्याचे राज्य राहिले नाही.

ताबडतोब

अनेक शतकांनंतर, माझ्या विलने स्वतःची ओळख करून देण्यासाठी त्याचे कथन पुन्हा सुरू केले आहे.

हे एक लक्षण आहे की त्याला त्याचे राज्य द्यायचे आहे.

अशा प्रकारे, माझ्या दैवी इच्छेबद्दल मी तुम्हाला जे प्रकट करतो ते केवळ निरंतरता आहे,

दैवी इच्छेचे जीवन सांगण्यासाठी सृष्टीच्या सुरुवातीपासून पुढे.

दैवी इच्छेमध्ये माझा त्याग सतत चालू आहे.

क्षणभरही तू मला सोडून जात नाहीस असं वाटतंय

- त्याचा प्रकाश माझ्यामध्ये आणि माझ्या सभोवताल,

- त्याचे सर्जनशील सामर्थ्य, त्याचे जीवन जे माझ्यामध्ये असूनही, नेहमी काहीतरी असते

मला द्या...

आणि ते मला काय देते? ती मला देते

- एक नवीन प्रकाश,
 - एक नवीन सर्जनशील शक्ती,
 - त्याच्या स्वतःच्या जीवनाची नवीन वाढ.
- अशा प्रकारे मला दिव्य जीवनात भिजलेल्या स्पंजसारखे वाटते.

जरी माझा गोड येशू मला त्याच्या मोहक उपस्थितीपासून जवळजवळ वंचित ठेवत असला तरीही, कमीतकमी काही संक्षिप्त रूपांसह, त्याच्या दैवी फियाटचा प्रकाश मला कधीही सोडत नाही.

आणि जरी माझे गरीब हृदय त्याच्याशिवाय असण्याच्या दुःखात बुडणार असले तरी, त्याच्या फियाटचा प्रकाश माझ्यामधून अधिक स्पष्टपणे जातो आणि माझ्या दुःखावर छाया करतो;

मला त्याच्या फियाटपासून अविभाज्य वाटत असल्याने, तो मला त्याच्या दैवी कार्याचे अनुसरण करण्यास प्रवृत्त करतो. मी दैवी इच्छेच्या कार्याचे अनुसरण करत असताना, माझा महान आणि प्रिय येशू त्याच्या फियाटच्या प्रकाशात प्रकट झाला आणि त्याने मला सांगितले :

माझी मुलगी

- जेव्हा आत्मा स्वतःची कृती माझ्या दैवी इच्छेनुसार पार पाडण्याच्या कृतीत बसतो,
- तो स्वतःला त्याच्या प्रकाशाच्या उगमस्थानी ठेवतो
- स्वतःचा प्रकाश तयार करतो.

जर तुम्हाला माहित असेल की प्रकाश तयार होण्याचा अर्थ काय आहे ...

प्रकाश निर्माण करण्यास सक्षम होण्याचे सद्गुण आत्मसात करणे या प्राण्याला किती गौरव, कोणता सन्मान!

प्रकाश निर्माण करण्याची ही शक्ती कोणालाही दिलेली नाही.

ते फक्त माझ्या दैवी इच्छेमध्ये जगणाऱ्यालाच देते. खरं तर माझी इच्छा त्याच्या

प्रकाशाने आत्म्याचे पोषण करते.

ते प्रकाशावर फीड करते.

हे देणगी आणि प्रकाश तयार करण्याची नैसर्गिक मालमत्ता प्राप्त करते.

अरेरे! आपल्या प्रकाशाच्या स्त्रोतामध्ये, आपला स्वतःचा प्रकाश आपल्याला देण्यासाठी आणि असे म्हणणारे प्राणी पाहणे आपल्यासाठी किती आनंददायी आहे:

"आराध्य महाराज, तुम्ही शाश्वत प्रकाश आहात. तुम्ही मला प्रकाश द्या.

मी तुझ्यासारखा माझा छोटासा प्रकाश आणतो

- सर्वात मोठी श्रद्धांजली,

- सर्वात तीव्र प्रेम

जो, तुझ्या प्रकाशात भिजलेल्या माझ्या लहानग्याच्या स्पंजला दाबून, तुला देण्यासाठी माझा प्रकाश तयार करतो. "

म्हणून हे प्रकाशाचे अद्भुत चष्मे आहेत जे आत्मा आणि देव यांच्यामध्ये तयार होतात, प्रकाशाकडे असलेल्या रंगांच्या सर्व सामंजस्यांसह.

त्याच्याकडे काय नाही?

त्यात रंग, सुगंध, मिठाई, सर्व प्रकारच्या चवी...

आणि शो पर्यायी, इतरांपेक्षा काही अधिक सुंदर.

तेव्हाच माझ्या दैवी फियाटमधील जीवन त्याच्यामध्ये सृष्टीची सुरुवात लक्षात ठेवते, ते आपल्यासाठी आनंद आणि त्याच्या सुरुवातीच्या मेजवानीचे पुनरुत्पादन करते.

प्राणी आपल्या क्रमात, आपल्या कृतीमध्ये प्रवेश करतो आणि आपल्याला आनंद आणि आनंद देतो.

त्याच्या कपाळावर आपण आपली उपमा ठसवत राहतो.

त्यानंतर मी ईश्वरी इच्छेनुसार माझी कृती चालू ठेवली. माझा गोड येशू जोडला:

माझ्या मुली, हे महान कृपा आहेत जे मी तुला आणि तुझ्याद्वारे, संपूर्ण जगाला दिले आहेत,

माझ्या दैवी इच्छेबद्दल अनेक सत्ये तुम्हाला प्रकट करत आहे.

माझी सत्ये केवळ दैवी जीवने नाहीत जी माझ्या महान चांगुलपणाने प्रकट केली आहेत, त्याचे जीवन अनेक सत्यांनी वाढवले आहे.

या प्रत्येक जीवनात समाविष्ट आहे

इतरांपेक्षा वेगळा आनंद प्राण्यांना सांगितला जाईल, ई

इतरांपेक्षा वेगळे वैभव जे प्राणी त्यांना ज्याने प्रकट केले त्याला पुनर्संचयित करू शकतात.

तथापि

जेव्हा त्यांना या सत्यांची जाणीव होईल तेव्हाच हे आनंद प्राण्यांना कळवले जातील.

त्या अनेक राण्यांसारख्या आहेत

ज्यांच्याकडे अफाट गुणधर्म आहेत, एकमेकांपासून वेगळे आहेत आणि ज्यांना लोकांना माहित असावे अशी अपेक्षा आहे

-या राण्या अस्तित्वात आहेत, ज्यात त्यांचे गुणधर्म आहेत आणि

- ज्यांची खूप इच्छा आणि इच्छा आहे

ज्यांच्यासाठी हे गुणधर्म आपल्या दैवी गर्भातून बाहेर आले आहेत त्यांना समृद्ध आणि आनंदी करण्यासाठी.

आमच्या प्रेमात किती घुसमट होते हे तुम्हालाच माहीत असते

- आपल्या पितृ गर्भातून खूप आनंद आणल्यानंतर

- आम्ही प्रकट केलेल्या सर्व सत्यांसाठी.

तो जीव आपण पाहतो

- या सृष्ट्यांचा फायदा घेऊ नका आणि

- की त्यांनी आम्हाला परत द्यावा असा गौरव ते आम्हाला देत नाहीत, कारण त्यांना

अशा महान चांगल्याच्या अस्तित्वाची जाणीव नाही.

हे केवळ घडते कारण ते ज्ञात करून घेण्यास त्रास देऊ इच्छित नाहीत

खूप छान आणि खूप छान धन्यवाद.

हे आमच्यासाठी दुःख आहे जे तुम्ही समजू शकत नाही. म्हणून प्रार्थना करा,
अखंड प्रार्थना करा की माझे दैवी ज्ञात व्हावे आणि प्राण्यांमध्ये राज्य करावे.

अशा प्रकारे, एक पिता म्हणून, मी माझ्या मुलांसाठी आनंदाची भाकर मोडू शकेन.

माझ्या गरीब मनाने दैवी इच्छेच्या अनेक गोष्टींचा विचार केला, विशेषतः

- ज्या प्रकारे त्याचे राज्य येईल,

- ते कसे पसरेल ...

आणि इतर अनेक गोष्टी ज्या लिहिण्याची गरज नाही. माझा प्रिय येशू माझ्यामध्ये
प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझ्या मुली, जर रोममध्ये माझ्या चर्चचे प्राधान्य असेल तर ते जेरुसलेमचे ऋणी
आहे.

कारण विमोचनाची सुरुवात तंतोतंत जेरुसलेममध्ये झाली होती. या
मातृभूमीतून, नाझरेथच्या छोट्या शहरात, मी माझी व्हर्जिन आई निवडली आहे.

मी स्वतः बेथलेहेम या छोट्याशा गावात जन्मलो. माझे सर्व प्रेषित या देशातील होते.

जरी जेरुसलेम, कृतघ्नतेने, मला ओळखू इच्छित नसले आणि विमोचनाचे चांगले
नाकारले तरीही, हे नाकारले जाऊ शकत नाही की उत्पत्ती, सुरुवात, पहिले लोक
ज्यांना चांगले मिळाले ते या शहरातून आले.

गॉस्पेलचे पहिले हेराल्ड्स, ज्यांनी रोममध्ये कॅथलिक धर्माची स्थापना केली,

ते माझे प्रेषित होते, जेरुसलेमचे, म्हणजे या देशाचे.

आता देवाणघेवाण होईल.

जेरुसलेमने रोमला धर्माचे जीवन दिले आणि म्हणून मुक्ती दिली

रोम जेरुसलेमला दैवी इच्छेचे राज्य देईल.

हे इतके खरे आहे की मी जशी नाझरेथ या छोट्या शहरातील एका कुमारिकेची पूर्तता करण्यासाठी निवड केली, त्याचप्रमाणे मी रोममधील इटलीतील एका छोट्याशा शहरातून दुसरी कुमारी निवडली .

आणि ज्यांच्याकडे दैवी फियाटच्या राज्याचे कार्य सोपविण्यात आले आहे.

रोममध्ये सर्व काही माहित असणे आवश्यक आहे

कारण माझे पृथ्वीवर येणे जेरुसलेममध्ये ओळखले जाणार होते.

रोमला जेरुसलेमच्या दिशेने स्वतः ला पूर्ण करण्याचा मोठा सन्मान मिळेल, जे त्याच्याकडून मिळालेल्या मोठ्या चांगल्यासाठी आहे, जे रिडेम्पशन आहे.

रोम त्याला माझ्या इच्छेचे राज्य कळवेल. जेरुसलेम नंतर तिच्या कृतघ्नतेबद्दल पश्चात्ताप करेल.

ते रोमला दिलेल्या धर्माचे जीवन स्वीकारेल.

कृतज्ञ, तिला रोम विटा कडून मिळेल, माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्याची महान भेट.

केवळ जेरुसलेमच नाही तर इतर सर्व राष्ट्रांना रोमकडून मिळणार आहे

- माझ्या फियाटच्या राज्याची महान भेट,

- त्याचे पहिले जाहिरातदार,

- त्याची गॉस्पेल - सर्व शांती, आनंद आणि मनुष्याच्या निर्मितीची जीर्णोद्धार यांनी भरलेले आहे.

माझे प्रकटीकरण केवळ पवित्र, आनंद, शांती आणि आनंद आणणार नाही.

सर्व सृष्टी, त्यांच्याशी स्पर्धा करून, प्रत्येक निर्मिलेल्या वस्तूपासून मुक्त होईल आणि त्यात असलेल्या सर्व चांगल्या गोष्टी प्राण्यांवर ओततील.

खरंच, मनुष्याची निर्मिती करताना, प्रत्येक सृष्टीत असलेल्या आनंदाची सर्व बीजं आपण त्याच्या अस्तित्वात ठेवली आहेत,

आपण माणसाच्या अंतरंगाची मांडणी एका शेताच्या रूपात केली आहे ज्यामध्ये

आनंदाची सर्व बीजे आहेत. सृष्टीतील सर्व आनंदाचा आस्वाद घेण्यास आणि प्राप्त करण्यास सक्षम होण्यासाठी त्याच्यामध्ये सर्व अभिरुची असतात.

जर मनुष्याकडे या बिया नसतील तर, देवाने स्वतःला सर्व सृष्टीमध्ये जे काही ठेवले आहे त्याचा आनंद घेण्यासाठी त्याला चव आणि गंधाच्या इंद्रियांची कमतरता असेल.

आता, पाप करून, मनुष्याने त्याला निर्माण करून आनंदाची जी बीजे त्याच्यात रुजवली होती ती आजारी केली. त्यामुळे सृष्टीतील सर्व सुखांचा उपभोग घेण्याची इच्छा त्याने गमावली आहे .

तो त्या गरीब आजारी माणसासारखा झाला आहे, ज्याला अन्नातील चवीचा आस्वाद घेता येत नाही. उलट ते जड दिसते.

अन्नच दुःखात बदलते. सर्व काही त्याला मळमळ करते. त्याला काही खायला मिळाले तर ते आनंदासाठी नाही तर मरण्यासाठी नाही.

दुसरीकडे, जे निरोगी आहेत ते त्याचे स्वाद, ताकद आणि उबदारपणा चाखू शकतात. कारण त्याच्या पोटात अन्नातील वस्तू आत्मसात करून त्याचा आस्वाद घेण्याची ताकद असते.

मनुष्याचे असेच घडले: पाप करून त्याने बियांना जन्म दिला आणि सृष्टीतील आनंदांचा आस्वाद घेण्याचे सामर्थ्य आहे.

तो आजारी पडला.

अनेकदा ते दुःखात बदलतात.

पण माझ्या दैवी फियाटमध्ये मनुष्याच्या पुनरागमनासह,

- बिया पुन्हा आरोग्य मिळवतील आणि

- सृष्टीच्या क्रमाने उपस्थित असलेले सर्व आनंद आत्मसात करण्याची आणि उपभोगण्याची शक्ती त्यांच्यात असेल .

मग माणसासाठी आनंदाची स्पर्धा सुरू होईल.

सर्व काही त्याच्याकडे हसेल आणि मनुष्य पुन्हा आनंदी होऊ लागेल, जसे देवाने

त्याला निर्माण केले होते.

देवाचे आभार